

חלק ראשון

ספר

שער היחודים

צדיק יסוד עולם ופירוש שירים של שבת

מים קדושים מסלג אלקים נלוו. הכינה וגם חקרה עיר קדושה הרב הקדוש המקובל אלקי כל רז לא אים
ליה, אשר נהירין ליה שבילי דרקיע רבינו יצחק לוריא וצויקל יהיה המכונה האר"י החי
אשר לקח מתנות מסור שיח שרפי קודש, אליו נגלה אליהו זכור לטוב ולקח תורה מסיו
במסורסים ברוב מסרי קדושים מחכמי הרשים אשר העידו כי כן הוא:

אוצר כלי חסדה הוה היה גנוזה לא שזפתו עין רוא, וזה ערך מאה שנים עברו אשר הובא
אפס קצהו תורת מכבש הרסום. ועתה אנה ד' לירי כתבי קודש האלה בשלמותם ושבעתים
ימצאו פה מאשר היה לסנים בישראל, וכלבי כמות כי גם האנשים אשר להם המחברת מרסום הראשון
הישן מפני חדש תוציאו, כי נמצאו פה גמאה יתרים יותר. ועוד חדשים אשר לא ישרים
המרסומים הראשונים:

גדולי ונאוני הומן שחיזו נתנו מהדום עלי ועידו ועידו כי כל הכתוב בספר הזה מבאר חיים אשר כרה
יצחק נבעי והוא באר הגולה אשר ממנו ישקו ערדי ד' אשר להם הגסתרות נגלו. וכל
צמא לדבר ד' יאסוף ברכה לתוך ביתו. יהנה ברכים הקדושים הנוראים האלה. ובגלל הדבר
הזה לא יאונה אליו כל רע. ובאך ממנו שמים ומשמני ארץ ואם אמנם הדברים האלה לא יבנו על
ברים רק לאנשי סגולה יודעי חן עביו אשר איש אשר יבין אף אפס קצרו. כי דברים
קדושים המה רסאות לנפש כנודע ואיתיות מהכמות מברים העוקרים ברוטו של עולם. וגודל יקר
היחידים והשמות הקדושים והנוראים האלה מנני ומצלי מכל פגע ריל: גם נמצא פה כמה קמיעות חדשות
אשר אתמחי נברא ואתמחי קמיע לכל מקרה רעה לשריסה: ענינה המתרגשות לבוא בעולם. ריל
ניכ מרכינו האר"י הקדוש ולהיה יותר שרפי הדברי הלא המה כתובים מעליד: ובהקדמה מהמביא לכתובים

הובא לכתב הרפום ע"י הגאון מעמי יהודה ליבש ממשפחת ראפפורט מולדי
זובלין וחקע אהלו בק"ק ברארי יע"א

שבעה קני מנורה

בית האוצר המביאה לחיי עד נוסת צופים מקדשי עליון הנמצאו בכתובים וחכני ד' כי באו ליד כתבי הקדש האלו והתאמתם לאור הלא המה
(א) **שער היתורים ותיקון עינות** אשר יקר ערכם במאור בשער הקדום :

(ב) **ספר צריה יסוד עולם** יסודתו בהררי קדש הוא סידוש נכבד ונחמד על מגלת רות עים הקבלה מרבנו אור ישראל וקדושו הארי זצלה"ה אשר היו סמוך ועלם מעיני כל החסכת מכתב איש אלקוב לא ראתה אור :

(ג) **שירים של שבת** וסידוש ניכ מהארי זצלה"ה וכל זמיר ומירות יהנו מאורי הסידוש הזה וחי ניכ חמדה נגזזה עד הנה נוסח לבבי כי מדי שבת בשבתו יהגו קוננים אותה וימצאו מרגיע לנשמת מהסידוש כי נעמה :

(ד) **שער הקדושה** מלא יראת אלקים ומוסר חשבה ורוע וכל שכיות החמדה מעלות הנשמות ימצאו בו : און וחקר רבינו הקדוש הרב המקובל אלקי שר התורה רבינו חיים ווייסל אשר יצק מים על יד רבינו מרן הארי זצ"ל וכל דבריהם המה למחי' ה' מאליהן וזכו לשוב :

(ה) **קשיעות נוראים וקדושים** מעיילים והצלחה ורפואות למעובתי שלא תסיל מרי במנה קודם זמנה ותקל בלדחה ושמידה לילולות ולהילד חולי הפאקין ומאולין ומצילים משרפה ומגפה :

יכול פנע רע דיל - הלא המה נמצאים בספרי הקדושים הרואיל הקדוש ויתר ספרי קדושים מהכתי קבלה : האמתית וזכרנם לכרכה : קמיע מוטחה אשר אתמחו גברא ואתמחו קמיע מרוב המקובל אלחי הגדוקים המוסרם מדי שמשון מאוסמראמאלע זצלה"ה מעינות לחולה שיבריא ומגפה דיל - אשר בספר נסלאות חרותו במאור גדול יקר הקטע הואת :

(ו) **ספר יושר לבב** בישדת לבב הרב הקדוש המקובל אלחי הגדוקים המוסרם מדי שמשון מאוסמראמאלע הראה לנו סבוא להבין ולהשכיל בהכמה האמתית מרה דרך להמתחילים בה ימצא בו מרגיע על הבא בסוד קדושים כי דבריו המה נוראים ונפלאים מאד נעלה :

(ז) **ספר חיי עולם** הבא על שם ע"ב והוא היה בכתב יד אשר לא נרסם מעולם :

שבעה אלה מגדול יקר ערכם וקדושתם הזכרמים בצאצאי ספרים אצל חירי מנולה לא שזפתים עין הואי ואחרי זיענות רב'ת קבצתים לנכבצים אחר התאזות רבות . ומחולל אקרא אליה כי אזכה להתיאם לדיגות מאורם לזכות הרבים הצעאים לדבר ד' ודבר ה' המה מבקשים ודרתמן יכלה עינינו במאור תורתו : אמן :

הקדמת המביא לבית הדפוס

הדפוס רבים המה לאיש כצוני המספרים נלמדי - לזאת יסלחו לי הכלניקים והגאונים אשר לא הצלחתי לדריהם היקרים - כי ההכרח לא יגונה - וי"ה כ'אשר חבדך עד ד' נומר עלי וזלפוס את יתר הספרים הקדושים המוצגים בצער - הכני - הדפוס את שמות הגאונים והכלניקים אשר לא הצלחתי צלחם הראשון לזכרון עולמים :

ואליהם אישים אהלים מי לך אלי משכו וקמו לכם ובצילו צריכה אל צדיקים ושפתו מכל רע ויך יבדך מעשינם ועלם גם עלה ותקוה כי הישום צלנפוס השריענות מעראלנעץ שיחיו לי ויצרו כוז ויקחו הספרים האלה ויזלמו צמינע כפסס המוסר המביע מהם - ולחתיים יאמרו חוקי - ויעוררו גם לצום יארים להיות מסייעים לדבר מלוה רבם כזאת והיה זה שטרס כי היקרים אשר כזר יקם מחמו ל'ד' ואשר יצאלו אחריהם צמח' ימי הדפסה מחלק הגני - אעלה את שמותם בס' הפטר הכוז וצונו לפני ד' סעיד - וכמה יקחו חלקם צוה וצוה :

ובשבתי ישראל אודיע לחמכם כי הרב בלתיק צנן של קדושים וגרי וכו' טוב אצרכים יקצו ק' צן רבינו בלתיק המפורסם מופט הדור את ישראל וקדושו נזילא קדישא חסיו' ופריש' סוף' ישראל זלכהים מסאלינערת לזה עלי להדפיס ס' הקדוש **שער היתורים** גם ספר **שערי הקדושה**

אברך שם ד' במקלות עו ועדה כי אנה לודי כנתי קודש רבינו הקדוש - אור ישראל וקדושו שר הסורה איש אלקים הארי זצלה"ה יתר כנתי קודש מקדשי ומסידו עליון וכותם יגן עלינו - המגלים רוי מעלותם סתמם הקבלה האמתית ויש צבס הרבה שמום קדושים ונוראים צ'ה' ריון ולחוריתא וקמיעות מעינות צדוקים ומכוסים להועיל ולהללו מכל פנע רע ר' - ומצויים צריכה והללם להמאספם אליו הציעה - ויבחרו צל פועל כפייה - ילו ד' הצריכה צלמיהם - צנות השמות הקדושים והנוראים האלה - ויקוה כי שפר מלוה מלוה ומלוה גררם מלוה - ישר זאת וצ' לצינואל ונוכה כלנו לעלות לחרן עיני ד' לוריה מה סוצי' - וכל סמנעום לצני יגמר צעו' והגיון רעיוני ימלא וזוכה צקרוו להשפחות צבד-ד' צירושלים תוצ' - וכותם אצותי כאלוים הקדושים זלכהים אשר צארץ חתיים הנלתי המה (כאשר יעידו עלי ס' כל באוני ולדיקי הכור שיקי המכירים אובי ואת משפתי) יצמדו לפני ד' ויאמרו אשר יעלמי ויהודא יעלה צלמם להר קדשו :

ותודה אמן להכלניקים ונאוכי המון המאורות הקדושים שפיו - אשר ממנון צבסס סמכוני בהסתמאם וצמנעם וסעידו כי כל הספרים האלה אשר אנכי נותן לפניכם כלם אצויים כלם צדוקים כי יצלו מאלף הקדושים אשר שם קדול עליהם - ואחיה מהם הדפסתי פה אף יגן רבים עמדו והאללות

הקדמת המביא לבית הרפוא

הזמן ימיו אשר הוהירו לכל ירהב שום אדם צנעשו עון ויטנו ונזילו לאי זכולו ולא זמקלמו ולא הקמיעו צפוני עלמם משך **עשרה שנים** מיום כלות הדפוס • כי כעת חף יתר הספרים המה סתם הדפוס ויגמרו קרוב אי"ה • ודברי סתמים צנח"ש כשמיים וחקיה כי שארם ישראל לא יעשו עולה ולא ירעו ולא ישיחמו ויזכרו לאו השנים נזול הכסוד צמח"ק לא ע"י עלמם ולא ע"י אחרים לא צמדיה זולל צמדיה אחרים ואיסור מוסף על הקונים מלפסיים שלא צמית :

כ"ר שפל אנשים המתחנן לך כי יגמר צערו בקרב העלך השני ויכול להולילו מחמת יד המלפוס • ומתפלל אליו כי ירום קרן המטיבים עמדי ועשו עמדי חסד וחסד : לי הפרענות עראשען ואשר יסתמו עוד לפיות לי עור וסעד להוליל כלי למעטני וצבות זה טובה כלנו לאור חסד : חקי יהודא ליביש ממסחת ראטופורט הנולד צנינ"ן וכעת יושב בק"ק צרא"י :

הסכמת

הסכמת הרב המאחי"ג הגאון האמיתי סיני נעקרו הרים המפורסם בדורו • ענא מלא ספרא שלשלת החחסין סאר דדור מוהי אברהם ענזיל ציו"פיר ניי האבדי"ק סריא והגליל

מה נכבד היסטוכה בהגלות נגלות חיצור קדוש • הנאמר מהם קדוש איש אלוקי, הקדוש רבינו הא"י וזקניו • אשר עד היום היה צנובים ולא זכינו לאורו • וזה שמו אשר קורא לו המחבר וי"ע **שער היהודים** • רוח הקדוש • רוח נצחית • וסקין • והיה ענוט • וזהו היסטוכה רב נפשו רב המיפלג הנשקד על הסורה והעבודה מוהי יהודא ליבש ראטופורט מזרלד להביא החיצור הג"ל על מבש הדפוס ברושן הצמחאכר יישר די חילו • ויהיה צערו להולילו מחשבו אל הטעל והכני כמעורר של אלהיו ומכבד מתיקליות לעור למוכ"ט נכל זבוא לפס לו מעות קדימה על הספר הכ"ל צמק גדולה לערך החיצור הקדוש והכשנז הוא ולערך מונ"ט המסתכל צוה והלילה חלילה להישג נזולו משך עשרה שנים לכל יגיה צלחו מסגי נזול ריעבו, וזכות המחבר יעמוד לכל המסיים לזה וגם אני לקח אי"ה מחברת חסם צלחתי לאור ונמטי מעות קדומה צע"ה סעריא יוס"ז לנשר יוסף די עליינס ככס חלף פעמים ויצרך אטנס שנת צרי"ה לפ"ק :

אברהם ענזיל צאמיר

כי גם זה השער לך לדיקס יצולו צו • ויראו ישרים וישמחו וחסידים יעלנו • גם לקח הקמיעות עברור וגם אציו הלדיק חקלות הכ"ל לקח ג"כ הקמיעות גם כל אציו הלדיקס שיתיי לקחו אוסם מלתי :

גם הרב הלדיק צנן של קדושים ובר מוהי יחיל מיכל כ"י הרב המופלג מוהי יולל ניי חתני הרב הלדיק המפורסם מופם הדור צנינ"א קדישא חסידא ופרישא חור המארז לארץ ולדריס מוהי מאיר וזה"ה מפרמישאלן כמבו וז"ל אמן וחסם כמנו לכסוד איך כשכר חוסנו הרב הלדיק המנוח וזה"ה קרב אלל מוכ"ן ג"כ הקמיעות ואמר שאמם ולדיק ניי המה מסונגים מארד לכל חולה ופנע רע ר"ל גם יתר לדיקי הדור שיחי העירו ניי כן הוא • ומעני הוללות הדפוס לא יכלתי להעלות אס שמוסם והיה צמית לי ד' ואונה להדפוס החלק השני אי"ה אצח צמרוכה צמקמה גדולה וסם הצלח צמרות ד' כל הכרטיס צסוף דער מעני כי"ש צממסתי הרבה המנוסם ואחרים גדולום מלדיקי וגאנוי

הסכמת הרב זק האמתי סיה נור ישראל חסיד העניו החרף ובקי מוהי **יוסף סג"ל לנדא** : זעלחה אבריק **יא"י** והמדינה :

הן כל יקר רחמי עיני ציד הרב המופלג היוחסין הירא מוהי **יהודא ליבש** ראטופורט מזרלדי עלה לתרופה שמירה משריפה והללה ממפס ר"ל ומשאר לרום רבום • הכינה וגם מקרב האחד הממוח מצעלי המוסטות רבינו אליעזר מגארמיזא ומאור ישראל וקדושו רבינו כר"י וזללסיה ומכאון הקדוש מוהי אליכו צע"ה ועוד חפ"ך צידו כלית כי הישג כ"י הקדוש מקדוש מר"ה וויטאל ועסם צמרה להבין דרכה של הילה המכנסם להיום למשמרת וגם רוח הקדש רוח נצחית וסיקון ענוט ושאר ספרים קדושים ויפילם נכל מחנוס ישראל לואם חלילה לסיני נזולו משך עשר שנים פיוס כלום הדפוס מכל הספרים האלה לכל יהיה צמ"ש והכשתם צמרות ד' פשיר צע"ה יוס"ה די"ה אמוט שנס מש"ר לפ"ק :

נאום המדינר לכבוד התורה ולמדינה נאום יוסף אבריק יא"י ול פ"ין בדרכ הגאון מהרים זיל לנדא :

הסכמת

הסכמת הרב הגאון חסיד ועניו בנשיע מוה' נחמיה זצ"ל
בן איש חי רב פעלים הרב הגאון הקדוש וכי מוה' יעקב
יצחק זצ"ל הסכונה בכ"י כל ה' ה' ה' ה' מפרשנרואו :

הנה זא לפני הרב המופלג כירא דצר ד' היוסחין מוה'
היחול ל'יצע רחפאפורט מרדאני ורחל'ה לי הסכמות
גלוני וזקרי הוחן על הכסני קש מקדושו עליון וזאת גם הכני
גוזר שח"י עדי געים מיוס מכלות הספרים החלה לא יסניו גזלו
כי נכדז ומכירו מילדותו כי הוא צר גזר גזר וישר הולך
וזת ל' הוא מצקס ולתם לו מעות קדימה גם אני חקק
הספרים והקמיעות יני נכדני ומעוליס המה חק"ק נחמיה כל
היכודי מ"ק פשיסחאו ועתה צן געמיו :

דסכמת הרב הגאון הצדיק בוצינא קדישא חסידא ומרישא
ס"ה מוה' ישעי' שור זצלה"ה אבדיק האנמין :

גמ' אנכי ראייה הכ"ק ציד הרב המופלג מסיד וירא מוה' ליצט
רחפאפורט מרדאל ונחמ"ל הסכמתי על הקמיעות
והספרים הח"ל גוי המה מליים מכל רע וסגולה מעוליה כי
הקמיעות החלה צדוקים ונמוסום המה גם יתר הספרים קדושים
המה וסגורה גדולה צבית געטוח אני ששארית ישראל לא ישור
עולה ולא יסניו גזלוו משך עשר שנים מכלות הדקום לנל ילכד צו
צלותא דרבנן' דצרי הכותב לזכות הרבים ומלכה לישועת השעי'
געצרי עכ לצב צ"ח אלול תר"י :

הק"ק ישעיה מגוע היוחס שור ממגורר צק"ק

האמין

הגב"ה ד' לעזים ילכיס געזום אשכ נדד לכס חוסם ללגום ונעזים ולתפס פאנעטונים גענוי עאזני אולגות יקרות יולאים חסי גדולי
הכאטונים אשכ לנו למחורום ונכנ גא לפני הרב המופלג איס אמנהס חוהי ירווא ליבש' כלסמוטע י"י חתש לנו דכע עוב
לכוויי דגש גבויוח חלבי המי שיער היחודים וצבר סביבים' וסנה מי אשכ לא נלס אור עטמו או מי חתש אשכ לא טעש אש קדשו
ויכנ שפחים אף לחונס' ולכן לא געתי כ"ס לעמלת העוסקו לנדודי לכני חלום אשכ צבורו נכלס אור כי חמלי ישכל' ולעס בענדו סבלה
אשכ חלוי לחונסו ונבעדו נעטום ברך מלא לסקיי געזלו געספרים וקמיעות וחסני מי עימויק גירו יתצרך גענוי' ונחמלודו ויסגר ד' בעדו דכני
המסגר לכדוד החוסם יוס ח' קיי עקטן חע"ו עכ לצוב קיי מרדכי זאב איימינגער געזעמס פשר מפרשי הים וכגן
גבורים ושרית מאמר מרדכי

סחמת שאין העת כושר לדפוס עוד הסכמות מן הגאונים הגדולים המוכהים דרדפים ובקיאם מאורות הגדלים צדיקים
וישרים יחיו אשר יש בידו על כן ארפס שמתם הקדושים הסכמתם :

אבדיק קאליב
הרב הגאון מוה' אלעזר גיסן מיטיל בוים אבדיק
דראביטש
הרב הגאון מוה' זעריאל ביליג אבדיק אקדנויא
הרב הגאון מוה' ענחם ארזן אבדיק אלישטמיק
הרב הגאון מוה' ח"ל צאמיר לעחמינשטיין אבדיק קלאזין
הרב הגאון מוה' אברהם יצחק אבדיק ווארדיין קמן
הרב הגאון מוה' יחזקאל סייביל סרענקל אבדיק
קלאסל
הרב הגאון מוה' נתן אשכנזי אבדיק דיקלא
הרב הגאון מוה' ישראל זאב אבדיק מאדע
הרב הגאון מוה' שמואל זיינוויל העלליד אבדיק
סרעמיטלא

הרב רבאון מוה' דוד בעריש אבדיק קראק
הרב הגאון מוה' אסריס מישל הרוויץ אבדיק מנקאמש
הרב הגאון מוה' מנחם בהגאון מהרים איש אבדיק אינגויד
הרב הגאון מוה' משה' ששלם ישכר אבדיק סמאניטלאב
הרב הגאון מוה' ישראל הרוויץ ראספורום אבדיק מארני
והגליל
הרב הגאון מוה' יחזקאל בלומינפעלד אבדיק רישא והגליל
הרב הגאון מוה' נחום טאביס אבדיק קאלימיא
הרב הגאון מוה' שמשון יצחק אבדיק משענעוויץ
הרב הגאון מוה' יעקב מרגליות הרוויץ אבדיק בריילים
בטאלדווי
הרב הגאון מוה' יוסף אבדיק סיגד
הרב הגאון מוה' יהושע בהגאון מוה' מרדכי בנעש

הנחת העמות אשר יש לי מן חלק הראשון חרפים א"ה צפנת חסני עם שמות הסומים צבראמיניראנטיין

ענף ר מספר פרי עץ חיים שער נבואה ורוחיהק ותקוני עונות

פרק א

כבר בארנו במ"א ענין ז"יג אך נוקבא
 נחללה מן החמה דו"ח מנה"י ולמטה
 מחמורי' נחלל כל שיעור קומת נוי"ק ב"ים דילה הם כנגד
 ב"ש תחתונים דח"ת ונה"י דז"ח כי הלא אין לז"ח רק פ"ם
 לכד וכל בחי' נוקב' נעשית בחי' מלכות עשירית תלוי בסוד
 אחד ח"מ ד' כי ח"ה שהוא ז"ל תיבורק ט"ם כמנין ח"ה
 ועם לחוחו נוי"ק שישבות כנגד ד"ם תיחלון דילי' שהם
 תנהי' אשר לכן נקרא ד' גשלים הוא לעשר ועם היות
 שהיסוד דז"ח כראש העשרה רומזת למלכות הנקרא עטר'
 יסוד מ"מ הכל נקרא יסוד ונחלל כי הו"ח יל ט"ם לכד
 ונו"ק הוא עשירית והיא נחלק ל"ים שלה כנז' במ"א גם
 ידעת מ"ש במ"א כי כחר נוק' היא כנגד ב"ש תיחלון דח"ת
 ז"ח מחמורי' וב"ש קדמלון דג"ה דז"ח עם הם בחי' חוי"ב
 דנוק' דנשים דעמון קלות ולין בהם רק ב' מוחין בתחלת
 הלז"י וב"ש חנונטי הם חוי"ב דילה ובפ"ה הם כ"ה דילה
 וכנגד יסוד דז"ח עם היא כל קו חמשי דילה ולין כאן מ"ל
 והנה כל נעושה הנביאים חיים כ"ח מנה"י דז"ח כי משם
 מאירין אל המלכות נוק' דילי' ומחוחו הורה נמשכת
 לנביאים נבוחים כו' בז"ח עצמו במקום שאין עם בחי'
 מוק' ח"ה להשיג ח"ים בוחא יבוא אחרון אל הקודש שאין
 שום השגה לשום נביא או חוזה חלל ע"י נוק' דז"ח כנזכר
 בתיקון י"ח כ"ז ע"ב ועיקר הנשח' הוא בניה הנק' שפתיים
 וע"ש זה נקרא הנביאים מלסנוניב שפתיים ונחוחותו פירקין
 דנה"י דז"ח נחוחים הנביאים ויונקן משם דלינין שיה
 דרגין דנבואה כנזכר בתיקון הנז"ל ועוד אומר עם דלינין
 סלקין שיה לשיחין בלן אחר יסוד ח"י עלמין פ"י שהוא ס"ו
 מן שיבת יסוד ח"ש ונחוחותו סליק ציוד דליבו עטרה לברית
 דסליק לשיחין שיה צימין עשר וכו' עוד מבורש דליב אשחרת
 י"ד מן יסוד ד"ל שכינתא כלילת מיי"ד פירקין דיד כו' וזה
 הוא בדי נביאים חלמה ועוד אמר דלינין שיה סלקין לשיחין
 ביסוד כו' נחלל כל הנביאים ויונקים נבוחות' מניה דז"ח
 אשר כנגדן וישבת נוק' מחמורי' חבל בז"ח לחעלה אין
 השגה לשום נביא וחוחו ואפ"י אלו חיים מחגלים אפ"י
 נוק' כני' ואם היא חניה משנת עם אך ישיבו עם הנביאים

ח"ש בחיקויים (מ"ג ע"ח) ומציה נביאים ולינין נ"ה וכו'
 ונודע כי עם ס"ג צביה לכן נביא גימט' ס"ב והנה נחלל כי
 הנביאים מושגין נבוחותן מניה דז"ח עלמו ע"י נוק' דז"ח
 דיחבת חמון ומשם נמשך להם ולחמס ים נביאים בלין
 מושגין נבוחותם מנה"י דז"ח עלמו חלל מפרטוף נוקב'
 דז"ח לחוד היושבת כנגדם ויש יצבה י"ם גמורות וב' בחי'
 תלו נקרא חספקלריא המחירה ושחניה מחירה כנזכר
 בחיקויים (דף ל' ע"ח) חית נביאים דלינין מחרי דביחא
 דמטרוניחא ולוח נביאים דלינין מחרי דביחא דחלבה
 חילן מחספקלרי' דלא הכירא כו' וע"ש וכן ברש' תיקון
 (ס"ג ע"ח):

ואמנם

נ"ה עצמן דז"ח יש בהם ב' בחי' אחר ופניס
 וכבר הודעתין דמ"ח ענין אחר ופניס
 שהם ג' בחי' שבנוק' עלמו חילון וחמשי ופנימי ודי בזה
 והנה כמו שכל היונקים מניה דז"ח נקרא חספקלריא
 המחירה לפי שהמלכות נקרא' מרחל אשר על ידה מתגלי
 הנבואה כנ"ל וכשהיא מרחל ממה שיש בז"ח נק'
 חספקלרי' המחירי' כי אז מחירי' ע"י ז"ח הנק' אור לפי שהחב
 מאירין בה ונעשית היא חספקלריא מחירה וכשמאירין
 לנביאים סמך בחינת' לכד אז נק' חספקלרי' שחיה מאירה
 כי היא צבור' ודינין ואין לה אור צפ"ע בחופן כי נעולם
 חספקלרי' פ"י בנוק' עצמה והבן זה והנה ג"כ בז"ח עצמו
 יש צו ב' בחי' אלו כי בשיונקים מלך הפנים דג"ה
 שלו שהם חסדים כנודע אז נקראת חספקלריא המחירה
 וכאשר יונקים מן החמורי' שלהם נקרא חספקלריא
 שחיה מחירה שהם הגבורות וכל יניקת המלכות היא
 מחמורי' שהם נצורות לכן גם הנביאים היונקים נקרא
 חספקלריא דלא הכירא ג"כ הרי שיש בה ב' בחי'
 בענין חספקלריא דלא הכירא ונאמנם ווד' שאם היות
 שכל אלו הם בחי' הנביאים הנה אין עם נביאות נקראת רק
 היונקים מהדבורה עצמו או בפנים או בחמורי' אך
 הנביאים היונקים מן הנוקב' עצמה חיים נקראים חלל
 בעלי רוח הקודש כנזכר במ"ח כי אין נבואה חלל דכנורא
 כנזכר צפ' וי"ח וצוה חבין ויחורן מחמורים
 החלוקים בזה שחלכות נקרא חספקלריא שחיה מחירה
 ויונקים משם הנביאים ובמ"ח חזינו כי חניה רק רוח
 הקודש כי עיקר נבואה חניה רק נחלל הוא דז"ח אך היסוד
 שבו וגם כל בחי' נוקב' חניה נבואה כי שיה פירקין
 דסקין עמודי שם חילון שיה דרגין דנבואה ליהודי חמס
 עכ"ל וגם היונקים מיבוד חזיר דכנורא נק' נביאים ג"כ
 אך כל היונקים מנוקב' נקראים בעלי רוחיהק אך יש בהם
 ג"כ

ועוד

שעם אחר לזה כי חיימה עילאה
 כשמרכין ח"ע חניה מתלבשת חוך ז"ח
 רק בחי' נ"ה דילה ב"ים דילי' שהוא בחי' קומה שלימה
 כמו דנוק' לנבי ז"ח כנ"ל וחרין פירקין תחלון דג"ה דחמס
 מתלבשין בניה דז"ח ובינה וביחא חותיות שווח כי ה"ה
 נחלפה בחותיו' בח"מ ע"ה וכל הנביאים משם מחנבחים מן
 ב' פירקין תיחלון שבניה בהיותם מתלבשים חוך נ"ה דז"ח

שער היחודים ונבואה ותקוני עונות

ג"כ שנקראו נביאים עם היותם יונקים ממוקב לכהיותם
מבחי' קול ודבור כמ"ש בעזיה בפרק ה' (וכסחא חמריני
פרק ב') :

ונבואה קצת מדר מעלת **ההגיה** אין לשי' מבין
נביאים כפי
מקומות שזמם יונקים
ובפרק ב' נבחר עממות
הנבואה ומציאותה כסדרן
של הנביאים הנה גודע כי
משרעה' מהנב' באתם פקלרי'
מחירה שהוא דבורא
גם מזינו בבראשית כ"א ב'
כי משה וזהרן הם כ"ה
חרין פקרון דלגילא
וכנגד שמואל אחת
יהושע מהנבא מהדור של

משה וכ"ל כנראה שגם משה יונק מן ההוד עממו (כ"א
ג"כ) והענין כי משה רבן של כל הנביאים היתה נבואתו
בחרין פקרון קדמאין דגיה' דז"א מהפנים שלהם ולא ה"י
נביא שמתנבא משם כלל אלא הוא לבד ה"י
מהנבא משם שניהם ולכן שמואל היה יונק
מנבא לבד דז"א מהפנים שלו ג"כ שהוא חצי נבואת משה
ואתם עב"י גודע כי ההוד נכלל בכלל ולכן ג"כ מכללות
ההוד שבנבא ה"י יונק ולכן שמואל ה"י שקול כמשה כיון שיונק
מהפנים של פרק עליון של נבא שהוא גדול מאוד וההוד
נכלל בו אמנם כיון שמשא יונק גם מבחי' ההוד לבדו בפ"ע
ולפי מהוד שכלל בכלל חצי פרקין קדמאין דגיה' דז"א
השלישי יונק מתמורו של חצי פרקין קדמאין דגיה' דז"א
נמצא כי בערך היותו יונק מן הנבואה הוא שקול כמשה רק
שמההוא מן הפנים ואח"י מתמורו' לכן בבחי' זו אח"י
גדול ששמואל ובערך היות ששמואל יונק מהפנים דנבא
היה יותר גדול מאח"י היונק מתמורו' אלא שהוא משניהם
נבוא' ותליוה' ז"ל ה"י תלמודו של אח"י השלישי כמ"ש הרמב"ן
ז"ל לכן בערך שיש משא לשמואל כך יש מאח"י לתליוה'
כי אח"י ענק מן ב' תמורו' דגני' פקרון קדמאין דגיה' דז"א
ואתליוה' ז"ל ה"י יונק מתמורו' דפרק הוד לבד' והנה חלו
הד' לבדם הנבואו משני פקרון קדמאין דגיה' דז"א בבחי'
פני' ומתמורו' כנ"ל אך שאר כל הנביאים נתנבאו משאר
הבחי' מב' פקרון ואח"י ומבחי' דגיה' ומכל היותו דגיה'
כגודע כי היותו מחמיל ומחמת ב' פקרון קדמאין דגיה'
דזעיר כנראה בחום הראיות אמנם לא היו כולם שוים והיו
בהם שגוים רבים ע"י הג"ל דג' נביאי' הראשונים (כ"א
בב' נביאי') ואין כאן מקום פרעו' צאורם הרי נשלמו

נביאי' דמלכא והנה כנגד ג"כ הם נביאים דמטרוניתא'
העומדת תמור ז"א כנגד נה"י דל"א וכמו שבזכר לא החמיל
גילוי הנבואה מן הת"ת שבו אלא מן ל"ה הנקרא נביאי' ק'
בנוק' לת החמיל בלוי נבואה בכתר שלה העומד נגד ת"ת
דזעיר תנפין רק מתחייב שלה שהם כנגד ג"כ
קדמאין דגיה' דז"א והנה מזינו שלהרן שקול כמשה כמשיב
הוא אחרן ומשה אך מזינו כי משה הוא בעלה דמטרוניתא'
ואהרן הוא שזעיר' דמטרונית' כזכר בפרשה וקראת והענין
כי אהרן ה"י מהנבא מהפנים דחכמה וצינה דמטרוניתא'
וכפי ערך לחיות פנינים דדבורא דגני' פקרון קדמאין דנבא
הוד כך לחיות אהרן פנינים דחכמה וצינה דמטרוניתא'
העומד' מתווינ' כנגד ג"כ קדמאין דגיה' דדבורא כנ"ל והרי
נבואת שיהם שוים אלא שזה בדבורא זה בנוק' ושאר כל
הנביאים בעלי רוח"ק נביאים דמטרוניתא' הם בשאר
הבחי' דנוקב' חוץ מחייב' לילה מבחי' הפנים לבד כזכר
שהם לאהרן לבד ובפרק ב' נבחר ענין רוח"ק מהענין
שהוא תלוי בצדד אחר והוא העוקרי כי מה שיה' בחי' קול
ודצ"ו נקרי' נביא אפ"ש שהוא בנוקב' אלא שהוא מסיטרה'
ובענין נביאת יהושע שכחתי חם שמעתי ממורי זלה"ה
שה' מן היסוד דז"א לכהיות משבט יוסף ומאשר נשמתו ג"כ
כמ"ש במקום אחר' ונודע כי יוסף צ"סוד לו מן האמוריים
של חייב' דנוק' כי אהרן לקח מהפנים ויהושע מהחמוריים
ולכן תמור פני יהושע כפי לבנה שהוא הנוקב' ובד' בחי'
אלו (כ"א ובב' בחי' אלו) חצי מסתפק כי בודח"י הוא
באחד מהם ואמנם פ"א שמעתי ממורי זלה"ה כי יהושע
מתנבא מהוד הזכר לזה אחר בבראשית כ"א ב' יהושע
אחזני מהוד של משה כנ"ל מדכורא ולא מנוק' יהיני וידע
בחי' פרק זמנו ובנבא ענין מדברת הנבואה דע כי חוון
ז' היכלין המכר בבראשית ג"כ בהיותו זמנו מתפתחו' ז'
היכלין היכל קדמתה וכו' אלו הם ז' היכלין דנוקב'
בז' היכלות דז"א אשר בעולם האלילות אשר משם
הנבוא' כנ"ל אלא שמתלבשין אותה היכלין בז' היכלין דנוקב'
דזעיר תנפין דבריאה המכר בפי פקודי והבן כי חוון של
פקודי הם ז' היכלין דנוקב' דז"א דבריאה ומשם מהנבאים
הנביאי' תמורו' המשך נבואתם בהיכלי' בריאה וחוון
היכלות (דנוק' דז"א דבריאה) שזפרקי היכלות דר"י
דזעיר הם בעולם היצירה הנקרא פרדם דמט"ע ומשם
יונקת רוח הקודש דר"י דר"ע ועפ"י שמתמורו בתיקונים
(דק"י) כי נביאת יחזקאל צ"יר' פירושי' כי נשמת הנבואה
מהיכלי' אלילות חל היכלי' בריאה ומשם חל היצירה ומשם
נחגלות ליחזקאל קודם שנתלבשו בעשי"ש מדור הקליפות
אענם מאליליו נמשך אך פרדם דר' ישמעאל ור' עקיבא הם
צ"ירה

ז'צירה עצמה מלך עצמה וע' די' סיכלין דיצירה תורה
 ז'דורין ולכן אמרו דהסמן לאתכח ס"ס חייבא וכי"ל ב'י' אלס
 רע מליכ' לט"ט אלס טוב וכללותו ה'צירה קדוה' וקליפה
 יקרא ען הדעת קו"ר כנזכר בחיקויים וכן בהיכלות טומא'
 ז'דרימה נקראים היכלין ולא מדורין כנזכר בפי' פקודי' :

פרק ב נבאר ענין נבואה ורוהיק מיה ענינים
 ומלימותם ופרותם נבד' כפי' צדקה ענין
 העקשות ומסמדרנות ופה נבאר מלימותם ח"ך נעשה
 הנבואה ורוח הפהם אל הנביאים ונבאיה' ז'אופן הם דע
 כי מודעי' כל מה שזאל מפי האדם אי"ת שיהי' לנפלה
 ונש"כ צ"פ' נשאל קס"ח וקס"ט ז' (ס"ט) בפי' שלח קס"ח ז'
 תלה קל"ן ז' יחיון דלא ליחיתבדיו בעלמא בר קלון דלמרייתח
 וליתן סלקין לעילא דעלין ונוקעין קרעין וכו' ופילו
 הכלה המטה הקול היוצא משם לא האלביד כנזכר סס
 וציקויים (כ"ח כ"ג ביה) ח"ך הקול שמוצי' אלס מפי
 רצונועליהו מלחין וגמשו' והסכרי' וכו' צ"פ' אמור (ק"ח ח')
 וצ"פ' צה"ר (ק"ט ז') ע"ג השיב כי כל דיצור ודיצני' דר"ע הוי
 רכיב מד מלך נמלא' כי צהיות האדם לזכור ומחד ועוסק
 צהורה ומחפלה כמזנה מלוחן הקלות שיוצאין מפי' נבראו
 מלחין ורוחין קדישין קיימים ועומדין ואלו המלאכים
 הנבראים ממה שיוצאים מפי האדם הם סוד המגידים
 הנזכר ב"ם הסידים ומודיעין אותם ומספרין לו ר'י תורה
 ואמנם יש בני אלס שהמלאכים הנבראין מדיבורו מהחלין
 להם ומודיעין להם עמידות ויש שאינם מחגלין להם והכל
 הוא בפי' צה"י נשמת האדם וגם בפי' מעשיו ואין להאריך
 בהן והנה כמו ש"ם מלחין הנבראין מעסק התורה שאלס
 מוציא מפי'ו כן י' צה"י מלאכים נבראים ונעשים ע"י מעשה
 המטות כנזכר בפי' פנחס ותרי"ג מלחין סלקין לה לנשמת
 הרי' מכל מטות מסהררי"ג מטות נעשה מלאך אחד
 והמזנה תרי"ג מטות י' לו תרי"ג מלחין
 לנשמתו דע"י וד"ם כל המטה מזה ח'י קונה לו
 פיקל"ט אחד נב"י אמנם בודעי' הוא שבדול המלאך
 הנעשה מעסק החורה מהמטה מעשייה המטות והענין
 כי הנעשים ע"י עשיית המטות בלי כוונה הם צעולם
 עמי' והנעשים ע"י עסק החורה הם ז'צירה והנעשי'
 מן הכוונה והמחשבה על תורה והמטות הם צברימה
 ובודעי' הוא שחין כולם סוף ה' צעשי' עצמה י'
 מדריגות רבות וכן ז'צירה וכן צברימה ולכן חין שום
 מלאך דומה לחזרו ואין להאריך בה כי הוא דבור
 דע כי כל' אלו המלאכים הנבראין מהחורה והמטות
 על האדם הכל' הוא לפי המעשה של האדם ל' כי
 לפעמים הם מגידים מלימותם ולפעמים י' בהם

אומרים שקר ולכן נאמר בשמואל ולא הפול מן כל דבריו
 ופול אס הוא מלמה כל דבריו והלי שכולו טוב והלוי
 לסמוך על דבריו ושוד שכל דבריו יהי' לשם שמים
 ולא יבטל (כ"ח יבטל) אפי' אות אחד שלא לשם שמי'
 ועד שידע לבאר ר'י החורה והסדרים ומי שיש צי"ל
 צה"י אלו ודעי' שכולל לסמוך עליו ולהאמין זו והנה
 כפי' דבריו ודפי' דמחו לו אמר פשטי' או ר'ין
 צריחן או ר'ין עליונים ונפלאים כך נובל להביר גדולה
 מעלה המלאך המביד הזה כני"ל כי יש מי שהוא בעשי'
 או ז'צירה או צברימה וכל עולם מלינו הצה"י
 מדרגות הרבה אמנם צהיות מלאך ומגיד ומדבר
 שקרים העשם הוא כי אחר שלינו נברא חלל ע"י
 מעשי האדם לכן כפי' מעשיו כן יהי' כי מי שקורא
 צהורה בלי שום פני' אחרת כלל כך הוא מלאך
 הנברא שס"י יהי' קדוה מאוד ועליון ונאמן בכל דבריו
 וכן אס קורא צהורה בלי שום שיבושים כך
 המלאך הנזכר משם יהי' בלי טעות וכלי שיבושים
 אמנם אס החורה בהות י' בה קלת מחשבה רעה
 שלא לשמה או אימה שיבושים וטעות כן המלאך הנזכר משם
 יהי' זו הערובת רע כי מ' צחינת נברא המלאך הזה
 בלול מסו"ר וכן השיבושים והטעות גורמין לו לומר גם הוא
 שיבושי' ועמו' ומל' כי נברא המלאך הזה בלול מעו"ר ולכן
 הסובו שזו מגיד האמת והרע שבו מגיד שקר כי האדם גורם
 זה להיות עו"ר וכן הענין המלאך הנעשה מן המלוח
 ג"כ דלס נעשה כחיקון נעשה ג"כ המלאך טוב נבמרי'
 ולס י' בה קלת מחשבה רעה שלא לשמה גם המלאך
 כן ו'י צה"י והרי' נבאר כי כל סוד הנבואה מרוהיק'
 הוא מצה"י אלו המלאכים הנברא' מעסק האמ' והמלוח
 של האדם עצמו והם המדברים זו ואמנם והלי
 שהצדק' או רהיק' הוא מצה"י המלאך הגו' שקדם
 צחלה' ונעשה כזר מלאך והוא הנעשי' קול שליח מלמעל'
 מן המקומות והמדברות הנ"ל בפי' ח' ומגיעין לאתחובינן
 ומועדים והענין הוא כן כי אוחו הקול השליח ונמשך
 מלמעלה שכבר הוא מלאך גמור רוחני מאוד ולי אפשר
 זו להחשם צה"י דיבור וקול לכנס צלוצי האנשים
 ההם אמנם שזה הקול העליון הרעשן שאלו האנשים
 בקול המחחון של על האדם צהות ששורה עליו
 הנבואה' ויחל ממנו קול וזה הקול הראשון (מתחבר) (או
 מעורב) עם זה של עתה ומחגשם על ידו וזה מדבר אל
 הנביא שהוא באופן שכל נבואה או רהיק' הוא המטות
 קול העליון הנזכר מהיכלות העליונים כפי' מדרגות'
 המזכר והוא מתלבש בקול הזה שיוצא עתה מפי הנביא

שער היחודים ונבואה ורוח הקודש

הקול הראשון בקול של עתה ולפעמים דיבור של עתה ולפעמים בהבדל של עתה ונמצא עתה בחי' רבות. או קול שלו שעבר בקול של עתה. או דיבור שעבר דיבור של עתה או הבדל שעבר בהבדל של עתה (כל חלו) או דיבור שעבר בהבדל של עתה או הבדל שעבר בקול של עתה וכל חלו הם בצמנו וכגודם כשהם מלדיק אחר כי אפשר שהיה לו קול הלדיק שהוא בקולו של עתה של זה האדם או דיבורו או דיבורו של לדיק בקול זה האדם והנה מנוצח מי שהשגתו הוא מבחי' עצמו יותר עליון ממי שיצטרך לקול אחרים כי זה יורה שיש לו כח נבואה מלד עצמו בלי הצטרפות כח הלדיק אחר עמו. ולכן נבחר ההפך נבואה ורוח"ק כי הנה הנבואה מתלבשת קול או דיבור שעבר בין משלו או משל לדיק"א אחרים שמתלבש בקולו או דיבורו של חכם של עתה כיון שהראשון היה קול או דיבור הוא בחי' נבואה תעפי' שנתלבד בהבדל של עתה אך ההפך הוא כשהי' קולו או דיבורו של עצמו שעברו הוא יותר עליון משל אחרים כבלי' וכן הקול גדול מדיבור כבלי' וכן שמחלשם בקולו של עתה גדול משיתלבש דיבורו של עתה. ומכל שכן בהבדלו של עתה שהוא גרוע מכולם. נמצא שיותר גדול קול עצמו שעבר בקולו של עתה. והיותר גרוע שבנבואה הוא שהדיבור מלדיק אחר שעבר בהבדלו זה של עתה תמנע ברוח הקודש ליוני רק מהבדל שעבר ויוקא' בין שלו בין של לדיק אחר אך בזמניות של עתה אני מסופק כמה ששמעתי. והיה חס לחוהו ההבדל שעבר מחלשם בהבדל של עתה ויוקא' או חס גם היא מתלבש בקולו ודיבורו של עתה וכל זה נקרא רוח הקודש ומזה גם כן ישווק' ספק בנבואה כי חס רוח"ק ליוני רק מהבדל שעבר בהבדלו של עתה נמצא כי גם הנבואה תהי' ג"כ הבדל שעבר בקולו או דיבור של עתה ואם רוח"ק יהיו הבדל שעבר בקול ודיבור והבדל של עתה ח"כ ח"ן נבואה רק קול ודיבר שעבר בקולו ודיבור והבדל של עתה וזוהי אני מסופק ג"כ לדיק שמעת אך וודעי היא שהבדל שעבר הוא רוח הקודש ויוקא' :

ונבאר עתה סדר הנביאים לכן לא הוצרך לשום אחר חלל הראשון רבן של כל הנביאים לכן לא הוצרך לשום אחר חלל הראשון והאחרון הי' משלו וגם שניהם הי' בזמניות קולו שהיה קול הראשון שעבר בקולו של עתה וזה מדרגה גדולה שבכולם מ"ש שהי' זוכה לשאר מדרגות תחתונות שם דיבור והבדל שלו בקול ודיבור. והבדל של אחרים ואחרו במעלה הי' שמואל הנביא לנדו שהי' קולו שעבר דיבורו של עתה וגם הוא לא הוצרך לאחרים וזמנת משה רק שהוא דיבורו של עתה לכן גדול היה ושקול כמשה אך לא לגמרי וזאת

ומדבר עט הנביא הוא: כי (ס"ח ובל') זה הקול של עתה אי אפשר להסתיך נבואה ורוח הקודש עליונים בשום אופן וזה סוד רוח' דיבר כי וכו' כי לחוה המלאך ורוח הקודש ונבואה הנכרל ממצות או מהורה האדם מתחבר בקולו של חכם שיוכל מפיו עתה צנת הנבוא' ומדברים בו והוא ורוח' דיבר צירכה לומ' עמי כי בסעפה אני מדבר והוא מתחבר צי בקולו של עתה ואז דיבר צי ותמרו ומלתי על לשוני. יחבחר לקחו כי יש הבדל ויש דיבור שהוא חלה ויש קול וזה סוד משה ידבר והאלקים יענו בקול ותמרו ח"ל בקולו של משה כי משה הי' עתה מדבר והקב"ה יענו ומדבר עמו ע"י הקול הראשון של משה עצמו והבן זה. גם יש בחי' אחרת והוא כי נמשכת הנבואה ורה"ק לחכם ע"י המלאכים וקולות הגזורים מלדיקים אחרים ותחת המלאכים של לדיקים אחרים הם בלתי ומדברים עמו אך לדיק שעתה כי ח"א שיבדלו קולות של לדיקים אחרים לדבר עמו וזלתי חס גם אותן הלדיקים יהי' משורש נמת האדם הזה, אך חס הם משרשים אחרים אינם נגינים לו וזלתי חס שזה האדם עושה חיה מלוח כתיקוני' הנוגעת לחלק הלדיק הוא כדוע. כי כל לדיק ולדיק נלחו בצבר ירועה משבור קומה עליונה וכן לו מלוח ומלוח יש לה מקום כדוע באחד פרטי' בשיעור קומה עליונה עיני כל זה באורך בחיקו ע' (או כ"ן ק"ל צ') ולכן כשעשה זה האדם חיה מלוח הנוגעת לחלק הלדיק הוא או לחוה הלדיק מתחבר בזה האדם והמלאך הנכרל מקולו שלו שורה על זה האדם ומגיד לו רחי תורה ועתיקות. ודע כי זה הוא בין בלדיקים שקדמו אליו ובין בלדיקים אשר בזמניו כי הקול של לחוה הלדיק שממנו הוא נבלה לוח האדם שהוא משרש או שעשה מלוח של חלקו ומתחבר בקול האדם הוא (או בקול קדוש הזה) צנת האדם ומדבר עמו וזמנת מ"ל בקול האדם עצמו שמתחבר בקולו של עתה ומדבר עמו. ותמנע זה הקול יש בו ג' בחי' בהכרת והם הבדל קול ודיבור כי ג' בחי' יש ללדע בעסקו צחורה ובתפלה ואר מדברתם הם תחלה הבדל והיה שיותר גרוע ותמרו הדיבור ותמרו הקול גדול מכולם כדוע כי קול ודיבור הם ת"ת ומלכות וגם הבדל הוא במלכו' לכן ח"ה הדיבור הוא במלכות בהצטרפה עם הת"ת וקול הוא ת"ת לנדו נמצא כי ג' מיני מלאכים מלרים מפה האדם והבדל ודיבור וקול ולפעמי' המלאך של הבדל הוא מתגלה ולפעמים המלאך של הקול ולפעמים המלאך של הדיבור הרי הם ג' מדרגות של מלאכים בקול האדם עצמו וכן כשיולל בקול הלדיק האחר המתגלה לחי' ותמנע וזמנת ג' בזמיות לחי' יש ג"כ בקול השני של האדם שיוכל ממנו צמט ששורה עליו הנבואה כי לפעמים מתלבש

ומתלבטין בזהו חלוקת דרבנן ומחגלין עיי ומגלין לו רזי התורה ולפעמים נפש הנדיקים לבדו מתלבט בזהו חלוקת דרבנן ולפעמים גם הרוח ולפעמים גם הנשמה : לחנם כשאנו מתלבט רק בחיי נפש אז הוא נגלה אל האדם בחיי עשין חמרי' כמזכר צפ' בראשית ופ' דברים הלוהות כי אין זו חלף נפש דעשוי' ובהם חס הנדיק ההוה השלים כל מה שהי' לו רזוי להשלים אז נשמתו נעשה מרצ' (לשכיר) לכבש דבריה' ורוחו אל היצירה ונפשו אל העשוי' והי' הנשמה חינו ונלמ מהצריחה כלל כי היא מוכרחת להיות שם מרכבה לקונה חמר שהוה שלימה וכן הרוח ביצירה אך הנפש שהיא בעשוי' מהגליח ובהה ללמוד רזי חורה אל הרזויים חס הם משרשה כנ"ל ומזהה אותה ויש לה שבר גדול צרה ויש לה חלק מכל התורה שלמד האדם ההוה עיי' וכמו שכתוב צפ' בראשית עיי' שם ודע כי אין יכולת לשום נדיק להתלבט בזהו חלוקת דרבנן כנ"ל חס לא שבתוך נקודה חמצנית פינימי' יתלבט בו נייזן אי' מן משרעיה' כי הוה חממה הנומיר לכל הנוכזים ומחלק להם אור כמזכר צפ' תורה וכאשר לא השלים אז מתגלה בצמינות נר"י גם אותו חלק הרוח שהניח בכל ספי' וספי' דלירה הוה נתעלה למעלה לו יבול לבוא וכן הענין בשמה' משל"י נגפש ובהם הלי' חלוקת דרבנן הוה סוד מעיל קטן דשמואל וה"ם בחיי' מוחין דיניקי' דקטנות' של חלקי' שהוה חינוני' האמצעי' כנודע כי הנשמו' בלות מהפנימיות והמלאכים המחינוגים ולכן החינוג' נעש' לבוש לנשמה הבאה מן הפנימי' כמו' צמ"ח וממך משם תלוה שהיא חמצני' דהסד דז"ת כמזכר צפ"ל ונקראת' כסותה כמו' צסבא דמשפטי' וז"ס צעלה אוז שרפתה חת שמואל עושה מעיל ומסך זה בחיי' נהי' של בינה אשר בחוכמה מהלבטין מוחין דיניקה וידעת כי בני' חמרוני' נהי' דלמא הוה חת"ה"ה דהר"ן קנ"ח כמנין מעיל והוה סוד הכל דגרמי' דפי' שלח ונכתב צמ"ח ודע כי חס הוה שניצחנו שאין הנשמות מחגלין רק למי שהוה שורש נשמתו חו' ג"כ עיי' חיה מזה ששעה המתחיים לו ואז מתעבר בחדם לסייעו בלותו מזה הנה יש בחיי' נשמות נדיקים שכלל מקום שרוזין צ' ת"ח עובדים בחרוה ומייחמים את ד' בצופני' מיני' יחודים עלינו"ם כמ"ש בעז"ה צפ' הבחי' קצת מיני' יחודים הנה הם מחגלין להם חעפיי' שאינם משרשם ואעפ"י שלא עשו חיה מזהה התחייחם להם וחניסם רק לסיבת היחוד שמתחייחים בני' חלם ומתחברין עמהם וזו עיי' חותן יחודים מגלין להם חתרי' חורה ועתידות וסיבת אלו הנדיקים הפרטיים לפי

ואשר כל הנביאים כולן לא זכו לשום חמר מב' בחיי' הנ"ל זולת משה בחיי' אי' ושמואל בחיי' צ' חמנם בשאר הנביאים הי' בהם חמר מרריגות הייל' והי' בהם מי שזכה לריכור שלו הראשון ויש מי שזכה לקול חמרים ויש צוה פרטים רבים כנ"ל שבהם נחלקות מדריגת הנביאים אך שום חמר מהם לא הי' בזקול וריכור שלו שעבר בזקול כל עתה זולת משה ושמואל כנ"ל ובהם שררן של בעלי רוח חמרה הוה זה כי הנה דוד המלך ע"ה הי' רבן של כל בעלי רוח הקודש וגדול מכולני' משה רבן של כל הנביאים בדכורח ודוד רבן של בעלי רוח"ק בזקבי' ולכן הי' משיג אל הכלו שלו עלמנו הראשון שעבר וזוגמת משה שזכה לקולו שעבר אך שאר בעלי רוח הקודש (גדול מכולן) הי' מהבל שעבר של נדיקים חמרים ויש בהם מדריגות כפי' הספק שנתפסתי לה בעיל והוה שבלל שעבר של חמרים נחלבט בהבל שלהם של עתה חו' אפשר שהוה זקול חו' בדיבור גם כן וחמנם לא הי' רק בהבל שעבר של חמרים וזה סוד צפ' בא רזח דמלה דהאי' הכל של חינוקת חיתעבדי' קלה וחחפשט צעלמח ובו' והאי' הכל בסוד חחכמת' דלצבא הרי הכל ומיני' נטל מה דחיו וכו' כי שלמה המלך ע"ה יונק מהבל שעבר של דוד חזיו וכל מהבל של עלמנו :

פרק ג'

אחר שדברנו כל בחיי' הנבואה ורוח הקודש שהם המלאכים הנקרי' נגידים ומה עניינם ושינוים בלורן ונמלתי כל מין השגה שייגי האדם הוה בצמינות חלו וצוה ישיג לידע רזי התורה והעתידות וכל אשר יחפץ ונלמד עתה בחיי' חמרת והוה דוגמת מה שכבחי' לעיל צפ' שקדם בענין הקול של נדיקים חמרים שחלין להתחבר לו ולגלות לו רזי התורה כל כאשר יעסוק החדם בצורה כרחיו לשמה שאשר שיתגלה חליו חיה נשמה נדיקים מחוהו שקדמו לו שהם משרש נשמתו חו' עשה חיה מזה המתחיים לו כנ"ל צפ' צ' ויגלה לו חתרי' חורה והוה סוד ר' חמיר חומר כל העוסק בחורה לשמה זוכה לדברים הרבה ומגלין לו רזי התורה כו' ולא חמר ומחגלין לו חלף ומגלין לו שהם נשמת הנדיקים הבאים לגלות לו רזי התורה וכמ"ש בתחלת התקונים רשות אחייב לכל חינון נשמתין דנדיקיי' ולכל מלאכין וכו' לנחתה ולגללה רזין וכו' והוה ענין דהאי' סבא דהוי' נחתח ומלל עם רשבי' בחיקון סב"ח אי' ומגלין לו רזי' חורה חמנם ענין גילוי נשמת הנדיקים לבוא לגלות רזי התורה אל האדם הוה בצופון זה כי כבר ידעת כי אין לך נשמה שאין לה לבוש ח' הקראת כסותה (חמיני') הנוכר לקטן וצפ' משפטים והוה נקרא חלוקת דרבנן הנעשית ונשלמת על ידי עשיית המלצה כמזכר בפרשה ויחי וכמו שהמלאכים של חמרים חזינו מתלבטו ונחגלו חליו וקתראו חליו כן חלו הנדיקים

שער היחודים ונבואה ורוח הקדש

לייחד תמיד יחודים בכל יום שמועיל לו מחד יחד מעסק
 התורה וגם שיעיב נמשך אליו נשמה הצדיקים להחזיר
 בו כי הם חפצים מאוד ביחודים כי גם הם מחזירים
 ומתדבקים בנאותו היחוד ונמשך להם אור גדול ומאחזו אור
 שנמשך להם בנאותו יחוד מחתקין ומחנין חלק אל האדם
 המייחד ומגלן לורו תורה וזפרט אל יביון האדם
 להעלותו כבוד מים נוקבין כמו שכתב בפרקים הקדומים
 ראש (כ"ג בפרקים הבאים) וזפרט בפרק ה' וחק על פי
 שלא יתגלו בו הצדיקים מימלא ימנע האדם (מלכוין)
 מלייחד כי שכרו גדול ולכן כאשר מייחד יכוין למעלה לייחד
 ולתהיה כוונתו לזכרו (לה) למשך הגשמה היא
 שנתדבק בו :

פרק ד נבחר ענין היחודים מה ענינים
 ומליחותם ואך עייז ישיג גילוי נשמה
 הצדיקים ובה נבחר ענין השתטחות על קברי הצדיקים
 והדבקות בהם רוחם ברוחם המזכר בפרשת אחרי מות
 וכמ"ש: "ויחיל הטיבולת ויחית מלון ידע להודיע
 לכוון למחית וכו' כי חיי אפשר לאדם להתעורר כי חס
 בבחינות יחודים להעלות כבוד מיג ובהם הם ממשיכים
 התורה למטה ומחירין לאדם המייחד ההוא והוא חיי אפשר
 חס אל נפש חזקי חלקת דחבריהם העוסקים בהמתת קבלה
 והיודעים לייחדם ודע כי הצדיק שפטר מזה העולם
 נחלק לחלקים וכל אחד הוגך למקום אשר משם נחזר כי
 הגוף נעפש בקבר וישבו אל הארץ כמו שהיה ובחיי הנפש של
 העשיי נשאר על הקבר וחופפות על הגוף ולת בחון
 פרימיותו חלה מצחון כבוד ונפש עליו החלל ודייק מלת
 עליו ולת חזר בו וזו הנפש הוא הנפש דמוחין גדלות חלה
 שהות מן העשיי ויושבות על הקבר כ"ג ששורש אל אדם קיים
 ואחר שנתעכל הבשר ההוא לגמרי אז הנפש גדלות
 שנעשו עול להתחבר עם הרוח ולא נשאר צדיק"הי החי הכל
 דגרמי הנקי חלוקת דרנבן כתיב צדיק שהוא מוחין ונייקה
 גהם בחי חלקי להיחזר לדין שהוא חילוני הנפש ומלבושי
 לכן הקליפה עדיין נאחזת בה קצת ואינה נפרדת לגמרי עד
 זמן החייה שנהי' צלע האמות לנחל ולכן נשארתי תמיד על
 הקבר והנה הרוח דלירה עולה צדיק החיך והנשמה
 דבריהם עולי לגיע העליון שהוא בריא"ג העליון ועשיי
 ג"ע התחזקו כבוד ציני ומלי' ונרין ונשמי' לנשמה דאלי' עולי
 חל שרשם בחיוב וחי' ומלי' דאלי' והכי אחר עליית כל חלק
 לשרשה העליונה נעשה עם מרכבו (כ"א מרכב) כל חלק
 וחלק ששרשו כלי' וחמידי הם עומדים שימומידי' ומחזרים
 וחיוונים העליונים כי בחי' נשמה לנשמה היא מייחדת
 ומזווגת כחמה עם צינה כבוד מ"ד (מ"י) והנשמה
 היא

שבהיותו בחיים היו מייחדים ליחד יחודי' והי' יודעין לכוין
 צעת גילוי רצון העליון (כי הוא גורם ליחד ולקשר כל
 השרשים) ולו הם מייחדים יחודים ההם ודע כי יש הפרש
 בין המייחד צעת רצון העליון כי הוא גורם ליחד ולקשר כל
 השרשים העליונים וכל העולמות כולם אמנם המייחד ששאר
 השעות שביום חינו מייחד ומקשר רק בחי' שורש נפשו אשר
 נאחזת עם במקום ההוא לנד ואינו יכול לייחד כללות
 העולמות אך המייחד צעת רצון גורי' לו לייחד כל העולמות
 כולם ומעלתו גדולה עד למאוד והנה כאשר נפטר אז
 עולה נשמתו למעלה כבוד והרוח תשי' אל חלקי' אשר נחנה
 ונעשה עם בבחינות מיג וגורם לייחד כל העולמות
 והנה הצדיקים המייחדים צעת רצון הם עושים צדיקים
 מה שעותין שאר הצדיקים במיתחת ולכן מעלתו גדולה
 עד למאוד ו"ש וצינהו בן יהודע הנקרי' חיש חיי לפי
 שבחיו הי' מייחד כל העולמות דוגמת אחר המיתה
 ולכן נקי חיש מי אחר מיתתו לרמות זה והוא ענין
 מקבליאל כי הי' מייחד ומקבץ כל העולמות ביחד
 וזדע כי המ"י הוא עם צ"ג דההי"ן שהוא בחי' חמורו'
 דהוי' והוא צינהו ו"ה"ן הם ג' איתותו ראשונה וצ"ג הוא הי'
 תחתי' דסקי' בבחי' מ"ג לעיל' לבבי' ו"ה"ן ונוד' כי הוא רוח'
 עילתי' המעלי' מ"י נקרי' צ"ן ונמשך מיסוד הזכר ליסוי' הגוף
 כבוד צדיקין והוא חיי חיש מי כי הוא עם צ"ג הנמשך מיסוד
 דזכורה הנקרי' חיי ולכן צינהו בן יהודע מהחגלה ונמלא
 בכל מקום שמייחדים כי חיי אפשר לשום יחוד צלי
 העללת מ"י שמשם שורש צינהו לכן חזק רצוני' לחצנייהו
 בן יהודע (שמייחד כניל') כזכור וכן יש לדיק' אחרים כיואל
 בהם שהם מייחדים צעת רצון צדיקים כניל' והם כמו
 משרע"ה ורב המנונח סבול אשר לכן הי' מתחלה חמיד חל
 הצדיקים וצ"י ייבא סבול וכיואל צאלו יש
 אחרים ו"ה"ן צ"ג משפטים על ר' ייבא סבול שאמר לר'
 חייל ור' יוסי דבכל אחר דאנח משתבח (משבח) דכנן
 אנת ענין אצתייהו כבוד ענין חמרת כניל' בפי' ארע כי
 חס חלו הנשמות מהגלין לאדם שהוא משרשם המייחד יחודי'
 עליונים כניל' תחבול הגשמה להפילת כי חפי' למי שמינס
 משרשם מחגלים כני' גיש למי שהוא משרשם שיש להם לורך
 וחועלת ודע כי מי שודע לייחד יחודים עליונים
 ומננע מהן לעשות גורם שחונן הצדיקים שרולי' להחזיר
 בו לסייעו בצורה ובמחז' שיסתלקו ממנו וגורם היחך גדול
 בעצמו ולא תשזבו יום יומים שצורך ולריך טורח
 גדול מחד להשיגו אח"כ ולהחזיר ולדבק בך והטעם כי
 הנה גדול עסק היחודים מעסק התורה לפי שהיחוד הוא
 עסק התורה ונס לפי שמייחד העולמות שכרו גדול ולכן טוב

היא מ"ג הבינה והרוח הוא מ"ד וז"ל ולכן ע"י מייחד ומזווג זו"ל הנפש היא מ"ד נמוקב' ובפרט בכל חלוצה לילה האחרון כי זה הקציה משתעשע בחלקי הרוח אשר בג"ע הפרץ כנו' והוא השעשוע הוא ענין היווה והיחוד כנ"ל והבן זה והוא גם הלדיקים עלמן מזדווגים עם בת זוגם נקבותיהם בג"ע הפרץ ומולידין נפשות לגרים בחלוצה לילה כנו' פ"י שלח חלח ההפרש הוא כי סוד עבודתו' ויחודים זהותם בחיים כנ"ל הם הולכים ומתחדשים ומוסיפים כח למעלה מדי יום ביום ומאירות בעולם האלילות וכל יום נוסף על חבריו כנ"ל בפ"א כי בכל יום יש צדדים חדשים בכל הפילה ותפילה חמנים אחר פטירתו מייחדים כאשר כבר עשהו בחיותם בחיים' וגם בחי' נפש הלדיק כבוד נפש דעש"י הם מתפללים על החיים כמ"ש בחלוצה העולם שהם מתפללים בריח כמו שכחז בחס' צ"ע פרק השוכר את הפועלים' ומבואר בוורה שמוח שלחמלת חלחת המתים לא נחקיימו החיים ומחלל כי אחר הצלדיק עובד ומייחד הימד בעולם העליון כבוד רוחם ונפשם ונשמתם כנ"ל ח"כ כאשר האדם (העליון) התחזון מייחד יחוד העליון כראוי והוא שיוני לעשות כל יחוד כפי הנוגע לו' הנוגע לנפש לנפש והנוגע לרוח לרוח והנוגע לנשמה לנשמה וכויון ג"כ נדבק נר"ן של הלדיק ההוא ולא בלי ספק נדבק נפשו בנפשו ורוח ברוחו וכו' והוא אם האדם זכה לנר"ן של צי"ע וגם אל הנשמה לנשמה שהם על חלקי נר"ן דליליו' הנה כולם יתדבקו בלדיק ההוא בחלקיו ג"כ ולא ישיג האדם הגבה עמומה עד להפליח אך אם לא זכה חלח לגי' הם נר"ן דצי"ע לבד זו אם הם עוד לא הגי' לא בא אז בודאי התעשע הגבוה כפי ערך ממה שיש בו וכן חלוי בחפיות האדם ובמעשיו כפי גודל חסידותו כן תבול הבנתו והתדבקותו' ומלבד גם זה לר"ך צ"ע הייחוד כוונה עלוזה מחד טיפנה לבו מכל מחשבה ויפ"ש גופו מעל נשמתו, פן ח"י מתחייב בנפשו, והנה ענין אלו היחודי' בחלח שעה שירצה הם מועילין אם יעשה האדם בניות יועיל מחד וכן אם יעשה יחוד בכל שעה שירצה הם מועילין חמנים השעה היותר מיוחדת ונבחרת לייחד זה הוא אחר חזי לילה כי זהו משתעשע הש"י ברומוה הלדיקי' בג"ע הפרץ ואף שהגלה שח רנון העליון דשאל קדושה ומחלח גילתה ולא עיקר שעה היחוד המייחד כללות העולמות כנ"ל בפ"ג חכן אם ירצה לייחד על קברי הלדיקים חמש יען היוחס שם מליחות ההוא הבול דגרמי השורה על עממות או הנפש דעש"י כנ"ל ודאי שהיא יותר מוכחר אל ההגבה בי הוא מעורר במעשה את הלדיק השורה

שם חמנים אם מייחד בניותו בורס יחוד העולמות בודאי אך לר"ך יותר ויזיך כלי שיהדבק הוא צנפס הלדיק ולכן נבחר ענין השתטחות על קבר הלדיק והתדבק' רוחח ברוחה הנו' צפ' אחרי מוח שהוא מעורר ומודיע הדבר אל הלדיק מה ענינו : והנה נח' כי נפש דעש"י או הבול דגרמי שורה על קבר הלדיק חמיד לעולם ועד וכאשר השתטח על קברו חכוין יע"י השתטחותך עליו בפיטוט ידים ורגלים הוא בורס כי גם נפש דעש"י של הלדיק ההוא שתשתטח בגופו ותשפוט רומניווחו בחוק הגוף והעלמות ממש של הלדיק ההוא לפי שעה דוגמת חלישע הנביא שהשתטח על הילד וישם פיו על פיו וכו' להמשיך חזירו נפשו שפרחה חוך חזירו גופו וי"ם ועלמותך יחלך הנו' צפ' חרומה של ע"ש בחים נפשות הלדיקי' בקבריהו' מחלשים ממש בחוכי' כאלו הסבחייה לפי שעה לייחד את צורחן כבוד כל עלמותו כו' תחמרה כו' ואז על ידי התשטחות נפשו בעלמות שיון כאלו הם בחייהם ואז יוכל לדבר ערך כל אשר תשאל ותחפון ובפרט אם יקדמו לך קדושה עמך וענוה וספלה ויראת מטח כי אלו עיקר כל המדות ובחיותך משתטח עליו בכוונה הנ"ל לייחד היחוד שחלח ואז יתפגע נפשו בעלמותו צפ' שעה ויביד לך תעלומות חכמה וגם תפטר שיהדבק ותשעבר כך תמיד להועילך ולשיעך בחורה ובמלוי' ובפיטוט אם הלדיק ההוא הוא מטרות נשמתו כי אז יתקרב ויתדבק עמך בחחד מחד ודע כי לא כל אדם ראוי והבון להשתטחות הנ"ל והסיבה הוא כי אין לך אדם שלא יחל ממנו טיפה זרע לבעלה אשר מהם מולדים בחי' מויקין והקדחים שיון ונעני בני אדם כמ"ש והנה האדם ההולך שם חפילו במקרה שלא להשתטח מחדבקו בו ואפשר שיתעברו בו ומחטיאו ולכן אין ראוי לילך לבית הקברות אם לא לנודך מלוח הלויח המחוקקורה והלוחי של יתדבקו בו הנגעי' הנ"ל כי אשף בהצורה לבד דרך שם מתדבק' זו ובפרט אם האדם ההוא גם לא נטהר ולא חיקן הנגעים אשר לו ולא שב בחשובה עליהן, כי בודאי יתדבקו בו מדי עברו בנית ההברות, ומכ"ש אם ירצה להשתטח על קבר אחה לדיק הקבור שם להתדבק בו כי בודאי יתדבקו בו הנגעי' כי תמיד הקליפה רוחך להתדבק בקדושה ובפרט אלו הנגעים שגרכים מקדושה ומחלוחים להתדבק בגרסם וי"ם סביב רשעים יחלכנו סביב הקדושה ובפרט עינים המתדבקות האדם ע"י יחודי' עם נפש הלדיק כי אש"י ביחוד דק"ש חלחלו אומרי' שנחמליו בלחש כדי שלא ידבק בו זק' כח' צפ' הרומ' קל"ס ומכ"ש בתי' פ"ט

שער היחודים ונבואה ותקוני עונות

מזך חלק וצפי ה' ית' ח'ך יעשה האדם המיוחד
אלה יתדבקו בו המי'וני הר'ל :

פרק ה' ונבחר בו הנא'י אחרים הצריכים אל
היחודי הא' הוא לר'ך שמלבד שיה' נקי מ:
העצירות לר'ך שיה' בו מדת ענוה ושפלות ויראת חטא
ויתרחק מן הגאולה והכעס הכלית האחרון כי אם יכעס
יסתלקו ממנו כל נשמות הצדיקי אשר רו'ים להחזק בו
ויהי' יטורח גדול מחד להחזיר' דוגמת עי'ן בר טי'טא שאר'ל
ואפי' אם יכעס לדב' מזוי'או חממ' דבר הראוי לכעוס לכל
אדם ומי לנו גדול ממשה ואף שנתכעס לדבר מזוה על
תלמידו נסתלק ממנו ונבואתו זה כלל גדול בכל המדות
ח'ך דבר שיבעל כח השגה כמו הכעס כמ' צבעה' עינו
במ'ל :

ורוגמתו ענין קפידת כי כל המקפיד חפ'י על
סיבה חינו יכול להשיג השגה והרא'י
מחליהו ז'ל שאמר ח'ך חני ח'ני נגלה למי שמקפיד וביחוד
לר'ך ליהרר מלהקפיד על אשחו חפ'י לסיבה וכפי מה
שיתרחק מכעס והקפדה כן תהי' השגתו ואלו הם צ'
עמודים גדולים שבכל המדות ולא תשכח ואחריהם הוא מדת
הליבנות והשפלות שלר'ך שיהי' שפל רוח מאוד וגם לא
יתלחך משום אדם ובי' מדות אלו תלויות זו בזו ונבחר מה
שיועיל אל השגה הגה ידעת האעני' בלבישת שק על
בשרו ובפרט אם יתענה ויו'ס רזופים בלבישת שק וכל
הליכות י'סן בנק על בשרו וישם אבן תחת מרגלותיו הוא
סינוף גדול ומועיל אל השגה

מצאתי כ'י לרמזי ז'ל טוב לאדם הרוצה להשיג
השגה שירבה בשתיקה בכל מה דחפצר גם
הצבי' על כל דבר שלא ידעוהו דמעות שלי' גם נהני'ה
בכל לילה חבן מרגלותיו ולכווין בשם יו'ד ה'ה וא"י ה'ה
כמנין אבן גם זהירות אדם בנרכה הנהנין כי ידעת
שכל חוכל הקליפה קדמה לברי וכן אדם בשאוכל מחכל
בלא כוונה מהדבק' בו חזון הקליפו וכאשר יבדך
עליהם גורם לבעל כח הקליפה ולהרחיק מחכל וממלא
בשר נוף האדם הניזון משם זך ונקי מכל קליפה וכאשר יהי'
חומרז זך הוא שורש גדול שתחלה בו נשמתו ותאיר בו
ותעשה גופו שהוא מחומר שכלי לבן לר'ך שיהרר מאוד
זה :

נעמי של אדם זה פשוט ולכן אל תתמה אם תראה
חנשים מדבק בהם הכ'ל עם ביותם הולכים דרך
יוצר כי הר' חזיו'ו של ר'ע אלפע וכן זומא וכן
נזאלי שנכנסו לפרדס ע'י שם ויחזים ושלהם מדבק
בהם הכ'ל וזאת ר'ע שהשלים יחוד והעללה מ'ג
ניסוד הנזק' והוריד מ'ד מיסוד הדבורת וחס' נכנס
בשלים וילא בשלום בין שלומה חלו ולא תתערב זר בשמחתו
כ'ל צתי תיקון י'ל ע'י ח'ך אם הי'ת שלימי' בכל פרטי
די בן ענאי'י' חזון כל חכמי ישראל דומים לפני בקליפת
הטוב והי' חסיד גדול ומשמת בן ענאי' בטלו השקדני'
וכן משמת בן זומא בטלו הדרשני' וראה ה'ולכמי'
צדי' הבית' ואמר לה כצדק כל חלו חלל לשמטי
ואליפע חכם גדול השגתו כולפי סוכים החוס שבת
וזהו לרבות בענין השגתו חק מטי'ט' יושב כי כסת
כעזר במ' חגיגה וצפי היכלות והי' רבו של ר'מ
ועכ'ו יתדבקו בהם הקליפות כני' שם בתיקון הני'
דעני' תהפך להם לנגע ומכ'ש אונחו כחמורים ולא
כעוור של רפ' צ'י בחופו שלת תתמה אם נמלא חנשים
והבולדים וטורה עליהם רוח הטומאה כי סביצ רשעים
יתהבבן כעזר שהם רודפי' אחר הקדושה כרוקף אחר
הימים כי חון להם חיות חלל משם ובפרט בעת
היחוד והתדבקות כ'ל ואפשר שהם יתדבקו בלדס
ויעניו ויהשוב שהוא רוח הקודש ואינו חלל רוח
הטומאה ח'ו וכן לר'ך ליהרר מן הצדיקים שהם חלל
קברי גי'ם כי שם עומאה רלוה' מהתדבק בלדס
ח'ו ולא יבך על שם ובפרט אם הוא משתטח שם עליו
אם לא מ' שמוך על מעשו הגדולי וכן זולת צתי'
הנגעים הכ'ל הגה נפשות רשעים הנכרותו שאינם
עולין למעלה כמו' אלכליו הגה הקליפות נדבקת מאוד
בהם והם המזיקים ואלו מזיו'ת בקברות על גופם
של הרשעים ובעובר האדם דרך שם ומכ'ש אם יתדבק
ויהטח בלז'ה לר'ך אשר שם כי שם יתדבקו בו חזון נפשו'
של הרשעים ויתעברו בו ויטעוהו בנקרי' ח'ו כי כמו
שם עיבור לר'ך בלדס לטובה כן י' עיבור נפש
הרשע בלדס לרעה לו כני' חללנו לבן יוהר האדם
מאוד שלת ישתח על קברי הצדיקים הסמוכין אל
קברי חנשים אחרים בלתי הגויים או הסמוכים אל
קברי גוי'ם לולי יהי' האדם רטום ומזומד ביחוד שיודע
להכרית הקליפו ע'י יחודו ולא זו בלבד כי גם
חפ'י השתטחות על שום לר'ך חפ'י שלת יהי' צבית
הקברות י' שחר וסכנה שלת יתדבקו הנגע'י של
עלמו אשר- חמיד הולכים סביבו אשר עליהם נאמר יפול

ג יאמר מומזר חזנה ה' בכל לבב אחר שיקום בחי'
הלילה ויכוין לחי'כ חזיות מנלפך כני' חללנו
כי דבר זה מועיל אל השגה מאוד גם הי'ת האדם מיח
תפילין

ואם אין לך חלל נפש אז תעלה הגשמה והנזח של
הזניק לבד וללא תדבק בעלמך עמדתאחר שאין בך כח
חז"כ תכיון להעלות נפש של הזניק אז תדבק ותעלה נפשך
עמו ודע כי אם הזניק הבור הוא משרש נמשך
ואתה לרדך לבדך נפשך עמו דע כי אם יהי מקומו
למעלה ממקומך תעלה נפשך תחלה עד מקום שם
נאחו נפש הזניק הבור ואחר כששתתפו אז תעלה
שניהם יחד בצדד מ"י המשל צוה הרי שניש הזניק
הבור בראש ואחר לבד ונפשך בסוף ואחר האבר הבור
כי כל שורש יפ לו פרוץ שלם ואם הוא בראש הפרוץ
ואתה בעקב הפרוץ הבור כי הרי הזניק אחר
שנפטר עלה למקום הראוי לו ואתה בסוף ותכיון
להעלות תחלה נפשך בעקב של הפרוץ הבור של
כללות הזרוע עד ראש הפרוץ של זרוע עצמו ואחר
שהעליה שם נשתתפו יחד עם נפש הזניק ואח"כ
תעלה את שניהם יחד בצדד מ"י בנח"י אבר הבור
של הזרוע לבד כי אין תחלה יכול להעלות דק במקום
אשר תחלה נאחו זו בלוחו אבר וממנו היה שניהם
בלוחו אבר עתה מתדבקים זו בצדד מ"י ואם איש
מאבר א' אז לרדך שתעורר הזניק מבחי' האבר תעלה
הוא נאחו שם ואם גבוה מהאבר של השורש תעלה
לוחו שם ע"י הנ"ל ותעורר נפשך מבחי' אבר שורש ע"ך
ותעורר נפש הזניק מבחי' השורש האבר שלו וצ' בחי' אלו
יעלו בצדד מ"י :

פרק ו נבאר מה שיעדנו בפי' שקדם לבאר צ'
דברים הא' הוא להחשיך כח הדיבור
והב' להכריח כח החילונים והנה נחיל בל' כי יולם
זכה האדם לחיים שתעוררת מזל נשמתו הנבחרת
עמו ואין זו כח להוליד הדיבור מכח חל השגול
קודם שיעשה הימוד שרצה לעשות יעשה זה הימוד
תכיון בשם ה'היה הפנים שלו צב' מיני מילואים והנה
קס"א קרי"א קמ"ג ושלשהו גימ' תנ"ה ותלרף נגמ'
החמור הפשוט של ה'היה ג"כ שהוא א' ת"ה ח"י
ה'היה שהוא גי' מ"י יהי' הכל גי' ה"ט ותכיון
להוריד הח"ט אל השגול הנקי יסוד ג"כ כנוגע ויסוד
נקי לבאות ולכן תוריד אלו הח"ט של ה'היה אל
שם לבאות שגם הוא גי' לבאות ותכיון בי שם לבאות
הוא בלשון שעי' ומשך דיבור העליון בלשון

תפילין ד"ת שם בצדד יהו"ה היות מרי"ת י"החלל
הימחהלל ה"שכל וי"דוע הני' בתקו"י ולכן מועיל
מחל' : להשכל ודעת השגה

גם עיקר הכל אל השגה הוא שיעין בהלכה אמנם
אל תעורר עצמו רוב היום בעסק הלכה וזאת שעה
א' זו וזאת היום בנשמת החורה שהוא כמחז הקבלה
כי אין ראויו להיות רוב היום במלבוש החורה ופעם לזה
כי העיון הוא בפשט הלכה ובמלבוש אחר שם דבקה
הקליפה כנודע והקליפה היא הקושי' שאינה נמחה להבין
הלכה והמלבוש' וכשתתפרן האדם הוא משבר הקליפה
של הלכה ואחר שיתמיד זה שישבר הקליפה ויכל להשיג
במוח שהיא חכמת אמת לכן העיון שורש גדול אל השגה
אם יכוין למה שכתבנו :

ונבאר ג"כ ענין העורה כי כל מי שלא טבל לקרי
הוא בטומאה אין לו לימד זום ימוד בשום
לופן ולרדך שיטבול תחלה אם ראה קרי ואח"כ יימד :

גם לרדך לחבר בענין השעות הראויות אל הימוד
וכבר נבאר בפי' כי כל השעות יוכל אל
לימד אמנם העיקר הוא אחר חנות לילה כי אז
הוא עת ראויה שמתפשט הקב"ה עם נשמת הזניק'
ג"כ הארץ ובענין הימ"י ג"כ לרדך שחזק כי כל הימ"י
שוין לייחד בהם אמנם השתעממות על קברי הזניקים לא
כל הימ"י שוין כי בשבתות וי"ט ור"ח הנפשות עולות
לבי' הארץ ואינם עומדות שם בקבריהם ואיך יכול
להשיג לבד עם א' שאינו שם ושאר כל הימ"י הם טובי'
אמנם היוחר טובי' ומזכירים הם ער"ה ובט"ו לחודש
ולקמן נבאר בפרטות הכל בכל ימוד וימוד חיה שעות
מוזמרות יותר ועי' במ"א ושם יתבאר כי ימוד שדי' יועיל
להכריח החילוני' שלא ידבקו בלדס המייחד ובמ"ש
בפי' :

גם יש מי שהתחיל להשיג קצת השגה ותנוח עליו הרוח
חלל שאין לה שלימות להתייבב קול נבואה ורה"ק
נשתתפו ובלשגו ואינו מדבר רק מרגיש בעלמו בעת הימוד
שיעיר שער וועזוע גופו ואיכריו והנעה שפתו ואין
בפיו כח המדבר ובמ"ש בפי' :

גם לרדך האדם שיחבר נשמת הזניק בעת
הימוד כניל פי' וענין זה על מחכונתו הוא כך
כי אם ידעה בעלמך שיש לך נר"ן תכיון לבדך בולם
עם הזניק הבור ואם אין לך נשמה אז תעלה נשמת
הזניק בצדד מ"י לבדה ואח"כ כאשר תכיון להעלות
הרות ובגפש של הזניק אז תדבק רוחך ונפשך עמהם
נימל

יחוד הב' הוא שקודם שתעשה הימוד שתעלה
לעשות העשה יחוד זה תכיון ג"כ
צב' שמוס אלו ה'היה הו"ה חזני' ותשלבם ממנו
למעלה

שער היחודים ונבואה ורוח הקודש

מפי רבו שמים סי בקמג' באורק ר' בקמן ו' בפתח ה' צמירק ובשם יהואל היוולד מפי זה אלי ואלוהו בניקוד ואלוהו סבות ה' שבחלה ה' בפתח ה' שבחלה ה' בצירי ה' באורק ובשם מטערון תקוין בניקוד ר"ת הגה אלתי שולח מאלך לפניך המ' בחירוק המ' רשמונה בקמן והעי' ב' במולס ה' בפתח ה' שבחלה אמנם ענין יחוד השני שיעדנו והוא לסלק המילוני' שלא יתלחזש בשעת היחוד שבה הוא זה :

יחוד ה' כי כבר ידעת כי המילוני' נאחז' בשם אלהים לכן תכוין צוה היחוד חמר. אשר עשית היחוד ותכוין בכח יחוד זה לדמות ולסלק המילוני' שלא יתלחזש ביומו אשר עשית בחמלה כנו' ודע כי אם תרצה לייחד זה היחוד לבדו יועיל בשאר יחודי' אמנם אם תיחדהו חמר עשוקד היחוד שתראה יועיל אל הגי' וזה עניינו תכוין ב' שמות אלהים משולבים יחד ובאלו הנקודי' **אאללהיהים** כל האות' בצירי מן מלי' שני' צבול ובי' ממין בפתח' כמ"ס צפנים ואלויה' החשבון ועקב בנקיחת גי' כני' למטה ותכוין כי' אלויות חלוגי' עקב' ועם כללות יוד אוחי' הם גי' יעקב וכן הנקודי' גי' יעקב ועזה תחמיל ענין היחודי' עממן להשיג השגה עיי' שהם לייחד עולמות העליוני' :

פרק ז ובו תחמיל לבאר היחודי' עממן להשיג השגה הן עיי' התבודדות צדיקה הן עיי' השתטחו' על קבר הנדיק דע כי היחוד העיקרי להשתטחות הוא לוחו אשר ידעת שהוא כמי' מורי ז"ל ואמנם כל השאר יחודי' למדני מורי אחי' בע"פ תחלה למדני יחוד ה' י"ג ת"ד עבבאר צבשהי' צפרק זה ודע כי עיקר זה היחוד הוא כל לוחן מ' יוס מר"ח חלול עד י"ב כי בכל לוחן הימים הש' תעניות שהעשונה מרעיה' לקבל לוחן תחרונות היו ברגן כמ"ס חרול' ורועני' כי לח צלוחן הימי' נפתחו י"ג מקורות דיי' ת"ד ומחלצין למען, לח נקרת עת רצין בכל לוחו הימים ולכן עיקר עשות היחודי' הם צלוחן הימים אמנם גם בשאר ימות השנה היא טוב מאוד ויותר שכל היחודי' לפי שהיא יחוד עליון מאד ביי' ת"ד עילתין דא"ח וכו' וכל הרגונות והמתחנן מתעוררין כמו שתרצה שכל רצון של מורי ז"ל שיהי' היחוד יחי' יותר מורגל חללי' בקביעת לעשותו וצוה השיג מאד ועיקר עשייתו הוי' ב' זמני' חלו לבד בליל שבת קודם חלות לילה חמר סעודות הילכה לחו בליל חול חמר חלות כי כבר ידעת כי חמר חלות לילה חול הוא

למעלה כזה א"ל דהיה נוי יהיה ואח"כ תשלם למעלה למטה כזה ת"ח הה"ר יו"ר ההי' ותכוין בהם היעב ואח"כ תעשה היחוד שתראה לעשות :

יחוד הג' פעם א' מעלתו עלי נכעסתי עם אשתי והרמותי ידני עליה להכותה והואר ממני כח הדיבור וכו' מורי ז"ל שתכוין תחלה זה היחוד ואח"כ היחוד שרציתי לעשות חוהו תכוין בשם מלפ"ן כי הוא פתח הרמ"ש דא"ח ותכוין בו כמ"ס במ"ח כי חלפ"ן הוא פתח הרמ"ש דא"ח וממנו ילכו כל י"ג ת"ד דא"ח וגם ט' ת"ד דא"ח וכבר ידעת כי ה' תקונו' קדמאין הם המומין והם חור' לח חור' מלוחל' חור' קדמון ושלתם הם כתר יחד' הוא חממה והבי' חור' בינה ומשם יתלך ושררו מ' ת"ד דא"ח שם מחסד ולמטה לכן לריך שתכוין כי' של מלפ"ן הם ד"ה הרמ"ש שם כחר ותחמה דדיקנה ואח"כ הצ"י למלפ"ן היא ט' ת"ד האחרוני' ומתחילין מבינה ולמטה ב"ח כלול מ"ה הם ז' והיות הבינה מעולה מהם חנו חחרים למנות החחחוני' לבדם מחסד ולמטה וחוה ב' למלפ"ן כח' כלול מ"ה והי' חחרונה ט' ת"ד דא"ח וחוה הבינה בקר' תכוין בשם חלפ"ן שפלתה הראש דא"ח והכוין שבו כלול י"ג ת"ד דא"ח וט' דא"ח והוא כזה מ' ד' ראשונות ז' מבינה ולמטה פי' מחסד ולמטה ז' ט' דא"ח ואח"כ תעשה היחודי' :

יחוד הד' זה היחוד תכוין בו בשבת צעה שהש"ן תחמיל חמר נשמת כל מי' ותח"כ שמת כל מי' ותח"כ תחמר נשמת כל מי' תכוין בשם חלפ"ן ותכוין שיהי' חור' סס ב' דהיי"ן שכתעשה כל ה' ג' ווי' והי' ב' ווי' של מילוי וי' נחשבין לחות ז' ח' כי הכל קריאה ח' יהיו י"ן ווי' וי' ח' יהי' הכל גי' קרו כמנין חלפ"ן :

ואח"כ תכוין ב"פ ועשה לו כחונת. פסים שר"ת גי' קול וס"ח גי' תנ"ל שהס' ג' מילוחין חיה"ה קס"ח קר"ח קמ"ב שהס' ג' תני"ה ובהסרת כללות ה' שמות וכללות שלשתן יחד גי' תני"ח וגם הם כוד חותם והוא חותם התלכו' כנודע אך בזהותם ביחוד ח"ס רק תני"ח בהסרת כללות ה' שמות כ"ל ובהוה ר"ת אלה' תולדת' נ"ח שהוא היסוד כנודע : אח"כ תכוין צנוטרקין של פסים שהם פסקין "סברון יהואל "נוטערון כנודע שיהי' ומטערון עניהם ז' ונקראתו נעו' והם ב"ח היסוד ובהם ש"ן קול ותכוין בניקוד פסקין היו"ל מן חלני שפתי תפתח והוא שבה פתח צ"י ו"הצ"ל בס' יחירק בקי' ובשם סברון תכוין שהוא כמנין ס"ג וכמנין ר"זי' נכפי' החיות וחוה סברין ויקוידו יול"ח

זיג יוחר עליון מחמלת הליכה כי אז לאה מתפשטת בכל קומה ז"ל דרך פנים וכן הוא ליל שבת קודש חמות כתי' בשער התי' לכן צי' זמני' אלו שוין ולא ציוני מורי ז"ל שבוה היחוד אעלה שום נשמה של איהה לריו' וכל כי גם אם תרצה להעלותו תוכל לעשותו והנה ענין יחוד זה הוא להמשיך הארה מלמעלה ומתקין יומין עד לתחת צו"כ למוגס וע"י הארות אלו שמתה בורס להמשיך עד לתחת יחודך ימשוך לך חלק עמו כדי שבוה חשיג השגה גדולה ליעתית החורה והמלות וזה הכוונה הוא לכל שאר היחודים שאתחוב צפרקים ואל יליון מעיטך :

יחוד א' הנה נתי' צ"ג ח"ב פ"ו פ"ט פ"י ופי"ו ענין י"ג חוורתא דריבא קדמתה דל"א הוא הנקי' בגלגלת הנמשכין מכה אור חוחר מתחת לעילת מיהה דעי' המתלבשה בתרין אודנין וחרין עינין דל"א גם שי"ג יומין דשערי דנפקי מרישא חייגת דל"א הנקי' אירא וגם הם מכה אור חוחר דניה דעי' הו' גסי"ט י"ב ומידשערי דנפקי מרישא (חייגת דל"א הנקי' אירא) ג' דל"א הנקי' מוחת וגם יעתה התיך מתלבשין ז"ת דעי' בכל רישא דל"א עד שנמלכא כי יעד דעתיך מתלבשין בחוך צי' אודנין וצי' עינין דל"א ויסוד דעי' הו' הו' מלך דל"א ומל' דעי' הו' חוטמת דל"א והנה אלו הי"ג חוורתא דרישא קדמתה הנקרא בגלגלת ה"ג היוות דעי' ובהם י"ב יודין ואלו הי"ב יודין הם נמשכין ויורדי עד רישא חייגת דל"א הנקי' אירא דנפיק מיני' יב' יומין דשערין כחומר והמשכי' אלו הי"ב יודין דיי"ב חוורתא הנו' וירידתם למטה נעשו י"ב יומן קדמתין ולהיותם סוד יודין הם סחומים ותי' אור שלהם נגלה ולכן סגולה לכסוח ולהעלים האור שלא יתגלו מפני המינטיים ולכן טי' יומן מאלו הי"ג נמשכין על הפנים דל"א לכסוח עניהם ש"נ מולת אלו הפערות הם גויה דעתיך יומין כגיל וע"כ הם מכסים בחמון על פני א"ת כנגד שיעור נהי"ם דעתיך יומין המתלבש בג' רישא דל"א כגיל אשר סומת דעתיך יומין איהו המלכו' שבו היא גנוזה בחוטמי' דל"א ולכן עד שם ג"כ בחמון מביע כיום השתך טי' יומין דשערי' התי' לכסוח אור פנימי דעתיך יומין דבהי' והי"ם סודו א"ך מגיה דעתיך יומין שהם מתלבשים תוך גולגלתא ואותיה מוחת הם מתכסים ע"י ד' יומין דשערי' אשר נמשכים עמ' חוורתא ו' יודין דרך אחורי דרישא כנועד ותח"כ מאלו י"ב יודין עממן שנמשכו מחוורתא נעשו (או שנעשו) הי"ב יודין מהם דקתום שם למטה ירדו ונמשכו י"ב יודין אחורי' ונעשי' יומת הי"ג הכולל לכל י"ב יודין כולם כי גם בה ט"ג הו"י

דעי'ב דידיובהס י"ב יודין והטי' ויין טיש בגימל היוות דעי'ב של י"ב חוורתא ירדו ונמשכו ציי"ב ח"ד אשר שם ג' אהי' דידין ובהם ג' ויין שהם י"ב ומלל' כי ג' ויין דהוי' ראשוני' ירדו ונמשכו עס' ו של אהי' הראשון וג' ויין של שני' צו"א"ו של אהי' התי' וג' ויין של שלישי' צו' של אהי' הגי' כי לעולם הוי' רביעית הוא של אהי' שהוא החתון למטה צדיקתא ובהי' נעשו י"ב ח"ד מי"ב ויין ולהיותם ויין מתפשטין ואתגלים הארחס יותר מהנימין שהם יודין ויין ותח"כ מאלו הי"ב ויין' עממן שבי"ב ח"ד ירדו ונמשכו י"ב ויין אחרי' ונעשי' תיקון הי"ג הנקרא מולת הכולל כולם ונשאר למעלי' צי' היוות של י"ב חוורתא ג' דלתי' וששה ההי"ן ומל' ראשונה נמשכו ד' נקודות לתי' יודין ראשוני' ומל' התי' לתי' יודין שני' ומל' התי' לתי' יודין שלישי' וכן מל' עממת התי' התי' נמשכים ד' נקודות הארות לתי' יודין ראשוני' של יומת הי"ג ומל' התי' אל ד' יודין שני' ומל' התי' לתי' יודין שלישי' והרי נשלמו ג"כ נקודו' העממ' הי"ג ודע כי אין נקודות דומות לפתיחי' כי הנקודות אינם יורדים אלא ממקום גבוה ולכן כל הנקודות בין של הי"ב יודין שבי"ב יומין ובין הנקודות של הי"ב יודין שניממ' הי"ב כולם נמשכים מהג' דלתי' עממן של ג' היוות דעי'ב של חוורתא אמתם האותיות אינן בין כי י"ב יודין ראשוני' יאלו מלמעלה מהי"ב יודין דיי"ב חוורתא אך הי"ב יודין דעי' נעממ' הי"ג נמשכו מי"ב יודין אשר שירדו ציי"ב יומין עממן ולא מלך עלה בהיותם בחוורתא חומר זה ולאמנם הנקודו' של הווי"ן כגיל של י"ג ח"ד נמשכו טו' הו' ההי"ן של חוורתא וגם פה הוא עדיה דכל הנקודו' יולאין מלמעלה אך האותיות אינם כן כי הי"ב ויין ראשוני' יולאין מלמעלה מן חוורתא כגיל ח"ד הי"ב ויין שני' יאלו מן הי"ב ויין אשר שירדו למטה בח"ד עממן והתי' הראשון שבוהי' ראשונה שבי"ב חוורתא נמשכו הנקודו' לתי' ויין ראשוני' ומהי"ה ראשונה דהוי' שני' נקודות לתי' ויין שניים ומהי"ה ראשונה דהוי' ג' נקודות לתי' ויין שלישים והרי נשלמו י"ב תיקוני' דיקנא ואחר כך על דרך זה יאלו הנקודו' של הי"ב ויין שתי' יומין קדמתין כל יוד מהם וקמן והם צי' הכרות ומל' שני' לתי' יודין שני' כל יוד מהם צבטא וקמן שהם הכרה א' ומל' ג' לתי' יודין שלישי' כל יוד מהם כבבול וזכרי' והם הכרה א' וכנגדן מהג' דלתי' עממן כיוצא בהן נקודו' לי"ב יודין דבניממ' הי"ג

ע"ד

שער היחורים ונבואה ורוח הקודש

עד"ה המכר ממש ונקודות ווין הם מג' ההי"ן ראשוני מה' ראשונה לה' ווין הראשונים כזה ג' ווין ראשונים כל אחד מהם בניקוד שוריק חיריק והרביעית של אחי' בג' נקודות מולם שוריק חיריק ומה' שני' לבי ווין שני' שבי"ג צ' נקודות והם פתח קמץ והד' של אחי' צב' נקודות פתח שבה קמץ (והם של אחי' צב' נקודות עיי'ן ל"ג בכל זה כי הם מצוהר יותר) ומה' גימל' לגימל' ווין' שלישית שבי"ג צ' נקודות סג"ל שבי"ג והד' של אחי' צב' נקודות סג"ל שבי"ג סג"ל ונקודות י"ב ווין' דתיקון י"ג הנקראת מזלל' אינו כאלו ונחשבים מג' ההי"ן שני' שבי"ג הוי"ת דמיוורתא כי מה' ראשונה לה' ווין' ראשוני' כזה ג' ווין' ראשונים כ"ח מהם צ' נקודות זרי"י ושבי"ג ע"ר ל"ג שלל כהצ' כן) יוד של אחי' ג' נקודות זרי"י שבי"ג קובצין' ומה' שני' לה' ווין' שני' כזה ג' ווין' ראשונים כ"ח מהם צ' נקודות והם קמץ ושבי"ג וצ' והד' יוד ג' נקודות והם קמץ ושבי"ג ושבי"ג וקמץ ומה' ג' לבי ווין' כ"ח מהם צ' נקודות והם פתיח ושבי"ג ושבי"ג פתיח :

(כפי הגרלה חסר כלן עיין לקמן :

מצאתי

כתוב' אמנם אם תבין ענין נקודות ווין' אלו תראה כי הי"ב ווין' ראשונים שבי"ב ת"ד הוא לורת א' שזורהה יוד בניקוד ד' ווין' ראשוני' הם כולם עבולות כנגד י' ראשונה של אות א' וד' ווין' שניות הם הנקודות דמות ווין' כנגד ו' של אות א' וד' ווין' שלישיות הם הנקודות דמות וד' כנגד יוד שני' של אות א' . אמנם י"ב נקודות הווי"ן של מזל' הי"ב דתיקוני' דיקנא' הם סוד א' לורת יוד ד' ווין' ראשוני' נקודות כנגד יוד ראשונה וד' ווין' שניות קוים כנגד ו' של א' ד' ווין' חמונים נקודות ג"כ קוים כנגד הד' של א' ע"כ מ"ב :

עד"ה וטעמי' הי"ב ווין' ראשוני' הן יולאין מג' ההי"ן ראשונים כי"ל מן ה' ראשונה דהוי' ראשונה אל הד' ווין' ראשונים הם יולאין דדיקנא' בצופן זה כי הגימל' ווין' ראשונים שבלו' ד' ראשוני'ם בכל אחד צ' טעמים והם שופר הולך ותציר והוא"ו הד' שופר הולך דרגא' תציר ומה' ראשונה דהוי' שני' יולאין אל הב' ווין' ראשוני' מד' ווין' שני' טעם לכל אחד והוא צ' טעמים כזה וה"ו הד' מחריך' וצ' טעמים ומה' ראשונה דהוי' ג' אל ג' ווין' ראשונים מד' ווין' שלישית צ' טעמים לכל אחד והם טרחא' ותנחתא' . והוא"ו הד' שבה גע"י טרחא' ותנחתא' ותח"כ יולאין ל"ב השניי' הכלול' בתיקון י"ג דח"י הנקראת מולת מן ג' ההי"ן השניי' כי"ל מן ה' ראשונה אל ג' ווין' ראשונה הם כ"ח מקוף . יתיב וה"ו הד' יתב צ' וינו מקוף יתיב ומה' צ' אל ג' ווין' ראשוני' מהשניי' פסיק וגע"י שבה וה"ו הד' גם פטעט ומה' הב' דהוי' שלישית אל ג' ווין' ראשונים מהשלשיות שופר מהופך וסוף פסוק וה"ו הד' גם רביעי' : והנה פתח נבחר מעט כוונת הנקודות כי ד' יודין קדמאין חילס' קמץ בימי' כ"ו כמנין הוי"ז' יודין שניים שבה קמץ ג' ל"ו כמנין הב"ל ד"פ ל"ו הם קמץ נמצא כי בכל אחד מן הד' יודין נקודותי' גימ' אלה ולס' החרף כל הד' יודי' גימט' עולה קד"ם וז"ס חלקי קדוה' שלישית הם סבול זריי' ויבטי' מ"י הוא צינה וד' פעמים מי' הם ר' בסוד ומאח"י לנותרים א"ת פריו ולס' מהסכל' הראה לו כל הנקודות שהם ציודין הם מלכים זכרים ושבוין' הם עבדי' ונקבות וכן צעעמים צ' טעמים של יודין הם זכרים ושל ווין' נקבות והענין הוא כי הם ע"ג אותיות לכל הטעמים ווין' הם תחת האותיות ונקרא"י טעמי' נקבות ואחר השלום ענין היחוד אז נבחר קצת ענין אלו הנקוד' ואלו הטעמי' וע"ש :

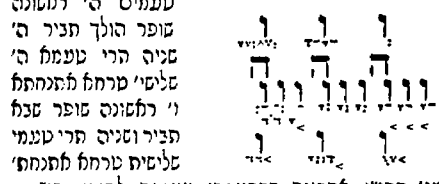
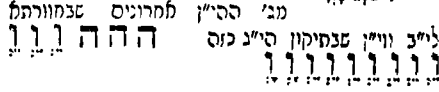
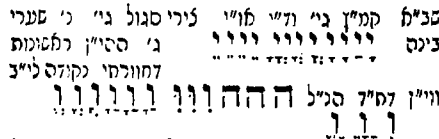
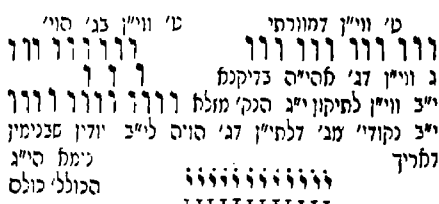
ונבאר

פתח דרך קיצור גדול איך תכין יחוד זה כסדר תחלה תפלה בפתח אחר חנות לילה כנודע תפלה זו רימ"ת ד' אותיות שבתורה פתח ע"י עת רצון העליון כי כד' ידעת כי לא מחשבור רצון העליון אחר חנות והוא ממצא' לא"ת אשר בתורה גימ' יסוד דע"י כנודע ויש שם בחי' זיווג כמ"ש בסוף דבריו צעזסה"י ואז תצודד וסבור עיניך ותפנה מחשבותיך מן העוה"ז לגמרי ואז תכין כאלו אתה רוחה צעינך ג' הוי"ת צמילי' יודין דע"ב ד"ג חוורתא' ברישא' דח"ת כ"ל ותכין להמטיך הי"ב יודין אשר בהם עד מקום י"ג גימין דשער דח"ת

והנה הטעמים הם ג"כ עדי' שנבחר צעינ' הנקודות וזה עניינם כי מד' דהוי' ראשוני' יולאין טעמים של ד' יודין ראשונים של הי"ב גימין והנה כל יוד מהם צב' טעמים והם פס' גדול וחקקא' ומד' דהוי' שני' יולאין טעמים אל ד' יודין שניות והם כל יוד מהם צעעם א' והיא סבולתא' ומד' דהוי' ג' יולאין אל הד' יודין שלישיות וכל יוד מהם צעעם א' והוא קרני פרה וכנגדו מהג' דלח"י ע"מין יולאין אל הי"ב יודין שלישיות וכל יוד מהם צעעם א' שניי' הכלול' בצימא' הי"ג ביונא' בהם ממש

שער היחורים ונבואה ורוח הקודש

עד"ה ממש אח"כ תכין בטעמי' ממש ע"ד הנקודו' להוריד טעמי' אל הי"ב יודין מן הב' דלתין ותח"כ מן הב' דלת' עלמן להוריד הטעמים אל י"ב יודין דנימח הי"ב ותח"כ מג' ההי"ן הראשוני' טעמי' אל הי"ב ווין ראשוני' דת"ד ותח"כ מג' ההי"ן שני' טעמי' אל הי"ב ווין שתיקון הי"ב דתיקנא :

מג' ההי"ן אחרונה שצמורת

לתיא' וחוריד תלו הי"ב יודין לבדם ונעשו סס בחי' י"ב נימין דשערי : ותח"כ תכין להוריד ולהסדך מאלו הי"ב יודין שמשכו פה להמסך מהס עוד י"ב יודין אחרות ונעשית נימח הי"ב ובה ג"כ י"ב יודין לכלול בה כל י"ב יודין אחרים הראשונים אח"כ תכין להוריד ולהמסך תח הי"ב ווין (או הט' ווין) שבי"ב מוורתא (או שבי"ב מוורתא) כנ"ל מג' היות הנ"ל עד מקום י"ב ת"ד הראשונים בצופן זה תחלה חוריד ג' ווין שבוני' ראשונה עד סס דתיקנא' וזו סס תכין בשס תהי' (כ"ח מלל אשר צמורתא) דיודן אשר בו ו' תחת ותתחבר יחד ג' ווין אלו שירדו עם הוי' של תהי"ה שהיא רביעית ותחזונה להס והרי נעשים ד' ת"ד ראשוני' וכן תעשה בג' ווין שבוני' צ' דמוורתא דריש"ת עם הוי' של תהי"ה הב' אשר דתיקנא' והס ד' ת"ד שניי' וכן תעשה בג' ווין שבוני' הב' דמוורת' דריש"ת עם ו' של תהי"ה הב' אשר דתיקנא' והס בד' ת"ד הב' ולעולם תכין כי הוי' של תהי"ה היא רביעית אל הב' ווין העליונים דמוורת' והרי נשלמו הי"ב ווין צי"ב ת"ד : תח"כ תכין להוריד מאלו י"ב ווין עלמן אשר הס למטה צי"ב ת"ד הנ"ל וחוריד מהן עלמן י"ב ווין אל תיקון הי"ב הנק' מולא' אשר בו ג"כ י"ב ווין לכלול בו כל י"ב ווין הראשונים : תח"כ תחזור להוריד מן הדלת דהוי' ראשונה דמוורת' ד' נקודות אל הד' יודין הראשונים של הי"ב נימין שירדו מלוחה הוי' עצמה כנ"ל תח"כ חוריד מן הד' דהוי' שני' ד' נקודו' אל הד' יודין שניים של הי"ב נימין שירדה מלוחה הוי' עצמה כנ"ל תח"כ חוריד מן הד' דהוי' הב' ד' נקודות אל הד' יודין שלישי' של הי"ב נימין שירדה מלוחה הוי' עצמה והרי נשלמו י"ב נקודות שבי"ב נימין תח"כ חוריד מאלו הב' דלתין עלמן אשר למעלה בג' היות דמוורת' דריש"ת חוריד מהס הנקודו' אל הי"ב יודין הנכללים בנימח הי"ב עד"ה מד' ראשונה אל ד' יודין ראשוני' ומד' שנייה אל ד' יודין שניי' ומד' ג' אל ד' יודין שלישיה וכבר נתי' בצופן הנקודו' תיך הס ככולם תח"כ חוריד מן הב' ההי"ן ראשוני' אשר בג' הוי' דמוורת' הנקודו' אל הי"ב ווין אשר צי"ב ת"ד עני"ה הנקודו' ציודן שהיא מה' ראשונה דהוי' ראשונה אל הד' ווין ראשוני' ומד' ראשונה דהוי' שניי' אל הד' ווין שניי' ומד' ראשונה דהוי' ג' אל הד' ווין שלישי' תכין עד"ו ממש וחוריד מן ג' ההי"ן שניי' של ג' הוי' נקודי' אל הי"ב ווין שתיקון הי"ב דתיקנא' הנק' מולא

ואחר

שער היחודים ונבואה ותקוני עונות

ואחר שהשכנו כ"ו לריך לכיון כי אוחז הי"ג ימין שנמשכו והס ע"ג פנים דל"ח כ"ל לסלק מע"ג פנים ממש לנדרין דרך לדני הפנים ולחברם עם פאות הזמן שבדני הפנים ויהי עתה ב' חופלת ח' לגבות החרת פנים דל"ח אל דוקא דל"ח הב' שיתקדשו אלו הנימין בח"ד דל"ח כח' ויחירו בהם אור נוסף גדול ויתחברו הידיו על הי"ג ימין עם הוין שבדוקא ויחירו בהם כי הם נקודי' מלכו' בנקודו' עבדי' ועמי הידיו' בהם מלכיהוהברו עם עמי הויהס עם עבדי' נקבדו' יחירו בהם נאח' שהמשכיהו' אגדו' הזה תכוין להמשיך אור י"ח עליון מכל ה"ה

זה הוה כי הלא ידעת **מ"ק** ואמנם סוד ה' ראשונה כי ג"ר ש"ס כח"ב שממנה יאלו העעמי' דע"י לא תהלבט כלל מתקומם בחוטם ומזות ה' רשעו' צריש' דל"ח רק נשאר שהול בנקב ימין משם נמשין בסוד אור מקיף עליו העעמי' ואח"כ נמשך עד למטה מבחון ולכן תכוין עתה צו"ח רוחה דמייט ע"ב :

להמשיך דרך חוץ אור

הרומי' על העלם והסתק האורות וזוה נסחמו מעיניו החכמה ולא יוכנו רק למו שיפתחו לו מן השמים והנה כנגד זה הוחר ג"פ אהיה צ"פ שמות אהיה אשר אהיה כה חמור אהיה שלמי אליכם והרשעון הוא צבינה דע"י לכהוס צבינה דע"י אור החכמה דע"י הנעלם תוך הצבינה וזהוה צ"י צמחא דל"ח להעלים חממה דל"ח אשר בפנים וזהוה הב' במחא דל"ח כי תרוויבוו כחדא נפקין והוין כנודע ואמנם אשר ג"פ אהיה דפ' שמות הוחר שם הוין' אחריהם כמ"ה אלהי אבותיכם שלמי אליכם והיה צמחא דל"ח כי ידעת כי שם הוין' חינו מתגלה רק עד הו"ח אבל לפעלה הוא סהוס ונעלם וע"כ מה שתכוין צקורו הוא זה שתכוין כי צבינה דע"י שם בחי' אהיה וצוכוה סתומה החכמה דע"י וזהוה הב' במחא דל"ח וצוכוה סתומה חכמה דל"ח ואח"כ אהיה הב' במחא דל"ח ואו תכוין כי ע"י האורות הגדולי' שהשכנו כ"ל הנה נחוסף גם האור הגדול הוה עתה והוה אור החכמה דע"י שנמשך מדריג' אחר מדריג' מלהיה ח' אל הב' ומהב' אל הב' מהג' אל מלחא דל"ח ושם תכוין אל שם הוין' התי' ותכוין להמשיך החכמה העליונה הניל' בשם אהיה הוה דבמחא דל"ח ותכוין כי המשנה זו שהמשתת אור חכמה עלילי' וסודותי' עד שם שימשיכו ג"כ ע"ך אור גדול מתחתו הוין' אשר במחא ז"ל אשר נמשך בה אורות חכמה העליונה כ"ל והוין' זאת תחיר כך חכמת ידעת סודות הסורה שזידיעך מן השמים ע"י כוונה זאת והשכנה זו' וזוה כוונת הענין מה שאתה לריך לכיון היעב גם לריך שתכוין כי הנה כל אלו המצמי' הניל' כולם הם בחי' הדעת ויסוד כנודע כי יסוד דע"י גנוז תוך הדעת דל"ח ויסוד דל"ח תוך דעת דל"ח וכן כיוולא בשאר הנאללים מצמי' וע"כ תכוין כי כיוון שכל בחי' אלו הם מורים על בחי' זיווג שהוא נמשך תמיד מן הדעת ויסוד לכן תכוין צו"י ש"ס הויה ואדני ותחברם ותזווגם יחד ותשלבם וזה נכח אור מלח עליון דל"ח נמשך אל הו"ח כ"ל שמתחלב בו ואלו נעשה עת רלון ומזווג זו"י יחד ע"י רלון העליון שבוה מלח דל"ח הנק' רלון כנו' בצ"ר והבן זה מאוד

מ"ב שמעתי סרוה"ק ציטוד וזה קול במלכו' וזהוה נק' צח עין קול כי עיקר הקול הוא צבינה קול גדול קול שופר ומלכו' היו צח קול ובי' אומרי' שהנביא' היו בהתלבשוה זה ה' למטה כ"ל לפי ערכו : אמר הר"ש סהידא שח"ל מו"ל שמי שיבט יוס ח'

גדול צבינה דע"י עד מלחא דל"ח מבחון ויחיר במחא הוהו הנק' מלח הרלון כנודע והנה הדעת דל"ח הוא שם במלח דל"ח כנודע וצחוד זה הדעת דל"ח אשר גו מלחא מתלבט יסוד דע"י כנודע ואו ע"י אוחו אור הגדול הנמשך צבינה דע"י עד מלחא דל"ח מבחון מתעורר ג"כ יסוד דל"ח אשר בפנים ממלחא ומזו"ח אור גדול מכפנים לחון ומתחברו' שם ב' האורות הגדולים בחון ממלחא דל"ח או תכוין להוריד האורות' האלו עד למטה במלחא דל"ח ג"כ ומחיר שם אור גדול ותמשיכוה עד למטה ב"ח במלחא דל"ח אשר שם דיון רבים כנו' בח"ו ורבת ואו מחירין שם אור גדול ג"כ והדיון אשר שם ותכפיי' וע"י ימשוך האור ההוא ג"כ עד עינין דל"ח שם בהם ג"כ דיון ויהי' רוחות צחלב כנו' בח"ר יאלו יהי' כח אל הו"ח לשאת עיניו ולהסתכל למעלה במלחא דל"ח כנו' בח"ר ומקבל אור גדול משם והנה עתה מה שלריך לכיון בהורחת האורות אלו דרך המצמי' התי' כ"י שישפע ע"ך אור גדול שתוכל להשיג מה שחרלה הו"ח בצלופן זוהי כי רליו לך לדעת מ"ח ר"ל' בצריית' דמעשה בראשי' דכ"ו אבותיות דר"ע כי יתק' א"ח עולמו בלהיה אשר אהיה וביאלו הענין כך כי הנה שם אהיה מורה על העלם דבר כי כן מלח אהיה ר"ל אהיה לעתיד אבל עתה עדיין אינינו הוין' ואינונו מתגלה והש"י רלח להעליט אור הגנוז לכל יתחמו בו הרעעים ויצינו בו סתרי' מורה ופשימיות' ע"כ חסח עולמו וגנוז אוחו בשמות אהיה

שַׁעַר הַיְחֻרִים וְנִבְאוֹה וְרוּחַ הַקֹּדֶשׁ ח

ח' בלל שיחה בעלה ישג השגות ורשה"ק בלי ספק :
יחור להשגה שיכיון בכל יום שם הוי' בניהוד
 המושל בו ביום כמו ביום ח' בסבול ויכון
 ג"כ המלאכים הני' בתיקוני' שהם מרכבה ס'טוטוריה
 ביצירתו ויעתאל לימחול וגם כל לוח ולוח ניקוד
 סבול וכו' עד יום ו' מלפנין ליל שבת שבת סבול
 תחת כל לוח המלאכי' יום שבת שבת קח' ממה
 שבת שבת פתח ומסובל מלוד : **מורי** ז"ל ה' מלה
 שבת יך חסד יחיד כי יש שמו הני ויולא
 מפ' למה תיחיון וטורה על מי שהולך יחיד ועוד הוי'
 מזוהר ללוח ח' שלל יך על קבר יוון של רשבי'
 ורוא' בנו צנח שהובגן ללמוד יחיד כי יש כח בלוחו
 שד לכופו ולהחטיולו לולא שיהי' ליק גמור ומוך על
 מעשיו עיין במ"מ מס' יוס' ב' פרק ח' מה"ה :

שאלת חלום אחיה מפ' מורי ז"ל קח נייר
 חלק בידך בשהנית ובעטבילה ולומר עליו
 כל המזמור למלכ' של השמיית הטיעה' כי גמר
 חסיד וכו' ותכיון בשם היולא ממנו שהולא חמת וחל"כ
 הפי חלה הדברים אשר דבר משה וכו' עד בחר
 לח התורה האלה וחל"כ חמור יהר"ע השם הגדול
 הגבור והנורא חמת אשר יולא מזה המזמור שבעשה
 למעןך ולמען ט' שמוה של מדה גבורתך שהם
לוֹפֵהֶל גִּלְגָל יִי מְלַח חֲדָו נְתַחֵה הָאֵל

ירח שהשיני על שללתי שהוא כך וכך ושהשיני
 ככתב מפורש ובחר היטב בזה נייר חלק
 שידי אשר תיחיון בלילה האלה מראשתי והבה תמים
 לחיכ כשהשכבו על מטהך תחזור לומר כל היל'
 ב"פ גם חמור כיג ומזמור ללוד ז"פ וחס הנייר
 תחת מראשתי ובבקר תחלל שאלתך כחובה שם
 ב"ית של חיה פסוק חו' סית' לו ע"ש רוח מן הדרכים
 זריך דעת רחבה להבין כוונת הששובה זו ולפעמי'
 כותבין לוחי' של ריח של חיה פסוק וטעמי' והקדו'
 של לחותו פסוק ככתוב ב' פ"ה ספ"ד :

שמירה לדרך יחמיר פ' שמע עד ובללכת בדרך
 ויכוין כי בדרך חמירין ב"פ יב"ק והס' ב"פ
 הוי' חלהים וחס' חס' חלה' עמדי ושמרי וגו' :
 והי' ה' לי לחלה' הרי כתיב' ב' חלקים ושמר לי'פ
 לישועתך ויפ' ויעקב הלק לדרכו' י"פ ושב ב"סתר ה"פ פ'
 סה' חניכי שולח חללק ריח של כל חלו לוי"ה יברכך וכו'
 חלקתים ויכוין ו' יודי' וגו' וי"מ מהיוות :

ברי שלל יפול הסוס ורוכבו טוב לומר לרקתך
 כהכרי כו' חלס ובהמה חושיע ה' ותכיון בשם
 היולא ממה **דמעה** ד' חלס מ' מבמה ע' מחושיע
 ה' מהוי' וניקוד בהמה וכשעולה על

הסוס תכיון בזה והוא ב"ו : **פרק ח** זרה לשון מורי
 ז"ל אשר חמר לי פל"פ מלה במלה סוד גדול בדוק
 ומנוסה וגדול החועלת למי שיועז וז"ל עיני הדניקו'
 הלניקי' להשתטח על קבריהם להתנדבך רוחח ברוחח
 ונפשח בנפשח להזדך זיכוד רב וקדושה נפלאה
 ולהשתעג עונג גדול לחוזה בניעם ה' ולבקר בהיכלו
 לדעת חיה דרך יסכון חור בכל מעשיו וגם לדעת
 דברי' חמוני לא יחטיו השערה בקדושה ונפשוה
 וישם השם הנכבד חמיד לנגדו ליחלח קב"ה ושיניתי'
 בדחילו ורחימו לייחד י' עם הוי' עם ה' והנה חן
 ספק שלל ימה כי הלניקי' בפטירתם ברוחח שוכני
 עפר בטלים מן העבודה היחוד ח"ו כי הם מחייתני'
 חמיד בסוד נשחם ורוחח ונפשח העולו' עם ח"ת
 ומ"ל מ"ד דילי' בסוד רוחח ומ"י דיליה' בסוד נפשח
 ומה גם בחזו' לילה שהקב"ה משתטעש עם רוחח
 הלניקים ב"ע ומוליכי' שמות לגרי' כזו' פ' שלח
 חלל ססוד עבודתם ויחודם ברוחח בחיים הולכים
 ומחשדתי' ומוסיפים כח למעלה מזיוס ביומו ומחירי'
 בחלזי' חור גדול לחין ערך בכל יום נוסף על חבירו
 חמס' חמח פטירתם מיחדי' כלאר כזר עשוהו היותם
 בחיים וגם הם מפללי' על החיים כמו שמזינו בחבות
 העולם שהם מפללי' לח' מש' במציעח ובזוהר שמות
 שחלמלח תפלה המתים לא נקיימו החיים וחמר
 שהקמתני' כל שהם עובדי' ומייחדי' חמיר כבוד ר"ג
 למעלה בעולם העליון הנה כלאר ייחד האדם יחוד העליון
 ויכוין לעשות כל יחוד כנגד הנוגע לנפש והנוגע לרוח
 לרוח והנוגע לנשמה לנשמה ויכוין לדבק ר"ג בנ"ש של
 ליק הרוח בשעת היחוד בלי ספק שידבק נפשו בנפשו וכו'
 והנה היחוד העליון של חו"ב הוא שם הוי"ה בחמה וההי'
 בניהה ובהתחברם יחד כזה **יאהרוריהה** (השם
 המחברס) זיווג עליון והשם המחברס הוא הוי' (במחמה
 וחל"י בניהה ובהתחברס) דיווין וי"ד ה"י וי"ו ה"י עולה
 ע"כ כמנין חסד ע"לחה המזווג זיווג עליון ונק'מולח חה
 נעשה ע"י נשחח הלניק העולה למעלה בניהה וחל"י הוא
 מ"ג דניהה ח"ס כך עלה במחשבה לפני וחמס' חית ומ"י
 הוא שם הוי' בחת' וחלדני' חמל' ובהתחברס יחד כזה
יאהרוריהה והשם המחברס הוא שם הוי' דלפנין
 כזה יי"ד חיל' וחל"י ה"ח חה נעשה ע"י רוח הלניק חו'
 דילי' ונפש הלניק חני' חל' דילה כזו' וחל' השיני ע' חווג
 התחתון לריך רוח ונפש לחברס רוח למ"ד ונפש למ"ג
 ובזיווג עליון חיונו חן רק נשמה לבד חשוהה כי יש נשמה וי'
 ולי"גזה חווג חה לחי"ג ל"י מחמה לחווג ונשמה
 מבניהה למ"ג וכן בזיווג התחתון והנה שם הוי' נחלק ל"י
 מילואי

שער היחורים ונבואה ורח הקודש

מילואי ע"כ ס"ג מ"ה צ"ג והנה גם ע"כ הוא המזווג
 נ' לני שכלדיק הבחנה ללך רחמה ושם ס"ג הוא
 מעלה מ"ג ע"י נשמה הלקים מצביה ושם מ"ה הוא
 המזווג ה"מ ע"י רוח הלקים הבחנה מת"ת ושם צ"ג
 הוא המעלה ע"י נפש הלקים הבחנה מ"ג והבן כ"ז מאוד
 קיבור של דבר ימים הוי' בלחותות לנגד עיניו ויכוין לייחד
 קב"ה ושכינתו' בדמילו ורמימו י"ה ויכוין לחי"כ
 שם י' וי' ב' נחמנה בפתח ושם א' ה"ה צבינה ושניהם
 יחד י' א' ה' ה' ה' ע"י שם י"ד ה"י וי"ו ה"י
 והוא ע"י נשמה לני של הלקים ההוא הבחנה מחכמה שהיא
 אלה י' ששם ויכוין להעלות מ"ג והתעורר' תחתון
 ע"י שם ס"ג וחרו ע"י נשמה הלקים הבחנה מצבינה שהיא
 אלה ר' עב"ה וחס"כ יכוין שם הוי"ה בת"ת בחולם ושם
 שלני דמלכו' ונשמה יחד י' ה' ה' ה' ע"י שם מ"ה וזו ע"י
 רוחו של אחרו הלקים הבחנה יתח"ת שהוא ר' ע"כ
 ויכוין להעלות מ"ג והתעוררת תחתון ע"י שם צ"ג והוא
 ע"י נפש הלקים הבחנה ממלכו' שהוא אלה ר' ששם ויכוין
 להדבק נשמתו בשמחה הלקים ההוא בשמחה יחד נשמתו וכן
 כשתכנין רוח לדיק ההוא וכן בנפש הלקים ולו יחזו כולם
 להדבק בלקים ההוא ויזכה לדעת כל אשר יספון וכל אשר
 ישאל וענין זה צריך כוונה גדולה ושיפירוש מכל מחשבה
 ופשט גופו מעל רחמנו פן יתחייב בנפשו ח"ו ודע כי אם
 יזכה האדם לנר"ו לני הגה כולם ידבקו בלקים ההוא
 ויגה הגה ע"ממה עד ולהפילת אלה ללך חנה אלפי עד ג'
 או עד ג' ללך חנה ע"ממה ע"כ הגהו לפי ערכו ולפי גודל
 חסידותו כן הגדל הגהו וה' ירחמו נפלאי מתורתו ויקרבינו
 לעבודתו : ורע' כי אע"פ שנינו בזהר כי נפש הלקים
 בקצר ורוחו בג"ע ונשמתו בכסא הכבוד זהו לתי שלל
 זכה כ"ח לנר"י מצ"ע חבל לתי שזכה לנר"י ח"ו ח"ו ח"ו
 כי נפשו תעלה כוונת והנה ח"ס נפש שאלת בקצר היא נפש
 דע"י וכן מלינו בחיקון ע' כי ששם ס"ג עולה ברה"ל לני
 חבא ממטה למעלה והם מ"ג דבינה כי כשם שנשמת
 הלקים ה"ם מ"ג עולה לחבר וכן בני הבינה הם מ"ג
 דינה חלה שח"ס עולה יחד צדו הדעת לחבר חוי"ב
 ע"י שם ע"כ ושאלת מלכו' עם צבלה צדו מ"ג דבינה
 ע"י שם צ"ג והבן זה מאוד על נכון פעם ושתיים בדקדוק
 היטב על התכוונתו כי הדברי' סתומי' ותתם חבין
 את הדבר ח"ס יזכה לוודק האל וחסתר נשמתך ביראת
 מטת ע"י לבון מורי ז"ל ואלו הדי' יחורים
 שמש"ר לי בע"פ מלה במלה ואת
 באות :

שכנין כי ע"י ההתמחותך עליו אלה
 גורם שהלקים ההוא תשפחה נפשו ותחפשט בצלמותיו
 ולא יהי' ע"ממותיו בעין גוף לשמה התחפשט בהם לוחה
 הנשארם בקצר ולא יהי' כללו הוא ברוך ובגשם והנה ח"ס
 זה אלה עושה לחוה גד' שעות ראשונות ביום כי לא
 עדיין זמן ק"ש הגה חלמר הק"ש כסדר השיבנה כמו
 שמסרת' לך האלה לבלט ברוחות הטומאה הסובבי' אל האדם
 ובפרט אוחס שנבראו ע"י ש"ו לבפ"ל או קרי ותכוין לעשות
 אחרו יחדו ע"י הלקים ההוא ותכוין לעשות צימוד של ק"ש ג'
 רי"ו הא' לעשות את הבינה כלי צדו ההוא רוחה שהוא
 רי"ו ח' וכן בשכמל"ו ע"י רי"ו התחתון במלכר והא' יהי'
 ע"י תי"ו צדו מ"ג לבינה ולא תכלול עמה נשמת הלקים
 ההוא ולתה נשמתך עמו ע"י מסירת עמך על קדושה
 גם ציווג ב' (התויתות שאלתך) של בשכמל"ו תכוין להעלות
 נפש הלקים ההוא ונפשך כלולה עמו למי' דמלכ"י צדו
 נפילת תפיס ולא תכוין שאלתך ותם ח"ו זמן ק"ש חבין
 הימוד במחשבה בלתי היווג של שמע ובשכמל"ו והכל יהי'
 במחשבה והנה דע כי כל היחודים שבעולם צריך לבין
 בבעלות נפשך ונפש הלקים לבין בשרם שלתה ולחווה
 לדיק תלויס בלדחיר וכמ"ש צימוד ב' והנה לריבין הדברי'
 טהרה גדולה :

יחוד ב' דע כי שם מ"ה של כתר של ע"ק הוא סוד
 שיר פשוט כפול ומשולש ומרובע שג"ר ק"ל
 והנה השם בנח"י ח' של דעת דו"ק ד"ל ה"ק ע"כ ק"ל
 גם מליאחרו של שם זה הוא בזה הפה העליון ח"ס מי
 שם פה לאדם כי השם של מילוי חלפין בעלמו הוא ג' מ"ה
 שהוא האדם ושאר המילוי הנשאר מן ק"ל עולה פ"ה כי
 פ"ה וחדס עולה ק"ל וזה מי שם פה לאדם כי מילוי שיר
 פכמ"ה ה"ס פה של האדם שהוא שם מ"ה ומיבור שיה"ס
 ג' ק"ל ותמסם פנימיות זה הפה של ע"ק הוא שם ס"ג
 וכבר ידעת כי גם בפה יש ציווג מברון וחדק שם חלח"ע
 גיכ"ק ג' וזו חלפין שאר אותיות עד שם ד"ב אות"ת כמ"ס
 בענ"י צדו הכוונה היחוד בקיבור נמרן ותמסם דע
 כי חוטם של ע"י פנימיותו ס"ג ומילוייתו ג' שמת חלח"ע
 שיואלץ מני' חלפין של שם מ"ה ששם של ע"י ומשכין למעלה
 ונעשה החוטם בחי'גותיו ותמסם ש"ס לך אל היחוד אשר
 חגי כותב לך ותיבין כמה סודות כי י"י יוכל להארך בהם
 בני שפולל להבין בקצרה זה סדר היחוד תחילה חבין
 כי שם מ"ה חלפין ששם של ע"י מני' חלפין שבו יאלץ
 ג' שמת א"ה א"ה א"ה ומשכין למעלה
 ומס' נעשה החוטם
 דע"י

יחוד א' יתה אתה שחשק על קברי הלקים צריך

דע"י צבתי חילונותי ותכוני כי ג' שמות אלהיה ג' ס"ג וכן חוטם ג' ס"ג ותקד כל האותיות בקמטין ונמלל כי בכל שם אלהי ג' אלו י"ד קמטין ככ"א וד' קמטין הם ד' ויין וד' יורדין שהם ג' ס"ד שהוא החוטם עם המלה ותכין בנקוד זה כי מן החוטם הזה נמשך חיית לוח"ג וסוד העיני כי מחד נוק' ימינא נפיק רוחא לז"א כדי שתעבור היזוג ומנוק' תיניא אל הנוק' לעבורה אל הינוק' ומתסלעלע הי"א לנוק' סוד זה ולא עתה כי עתה מעורר"י להשמה הדקי' אך לעיל תעבורר בעלמה ע"י הכול רוחא והנה צ' רוחין אלו רוחי' בזה הנוק' בקמ"ג אשר צבתי' בכל שם מהג' כי יקוד כל שם מהג' ג' ס"ד ותכין כי צו רמז סוד שם ס"ג ע"ה שהם ס"ד וזוה מתעורר רוחא לז"א וגם תכין בנקוד זה ס"ד ע"ה הם ס"ה ג' אלני לרמז כי נמשך רוחא דחיי' עד הנוק' מניקוד וא"ל ח"כ תכין בפנימיותו החוטם הוא שהוא שם ס"ג כ"ז הם הרחשונה של שם זה הוא בנקב ימינא דפרדקשא והיותו ה"י על י' כ"ז הוא כסדר מ"ג ונקב שמלל דפרדקשא הוא מליאות ה"י ע"י של שם זה וה"י הוא אותו ממיצה המפסיק בין הגקב"י והעתיקים שם זה הוא אות יוד והוא סוד צ' רוחין דגניין בתרין נוקבין אלו כ"ז י"ג של יוד הוא רוחא דגנינא בנקב ימיני' בתוך אותה ה"י שמתנו נמשך סוד החיות אל י"א לעורר וד' היזוג וזוהו י"ד ע"י מני' יוד שם הם במספר י' בנת צנוק' תיינל תוך ה"י תיינל וממנו נמשך חיית אל הנוק' לז"א לעוררה אל היזוג ותכין להניח' כך עד שתכין ציווג הפה דע"י ולא תכין לעשות אותו היזוג של הפה הוא צענין זה :

תחלת

תכין כי פנימי' רוחא של זה הפה הוא שם ס"ג ותחברם עם שם אלהיה ותווגם היזוג ולא ועולין ג'י' פ"ד חמ"ב ואלו הם אותי' הגרון שהוא הנוק' ותכין א"ח"כ בלוחי' ג"כ"ק שהם סוד הינד שהוא דבר ותחברם עם תחשיב ועולין ג'י' רי"ג כנגד סוד רי"ג ע"ה ולא מסוד רי"ג יול"א ח"כ שאר מקורות כסדר הזה בתחלה ותווי' דלגליה אותי' השקן שהוא כנגד ימוד לז"א ע"י הדעת הנק' לשון ח"כ אותיות הישני' אותי' זכסר"ן כנגד הימוד הוי' תלבים שהם הי"ג ח"כ אותי' צומ"ף הם אותי' שפתי' והססוד הימוד הוי' אלני' שהוא החי"ן כנגד הפה שמשם מסוד חיבור השפתי' שהם סוד ליציר הפה והלשון וח"כ שימי' וח"כ שפתי' ומזמ"תי' אלו הג' מולאות ע"י הרי"ן ותכין בלבו הג' מולאות צוסיף זכסר"ן דלגליה שהם ג' שמות הי"ז הי"ז הי"ז והם ג' ס"ג כמו שרשם שמתנו יל"א שאר פנימי' הפה חמנס מילי' אלו הג' שמות הם ג' כ"ג סדר שם ס"ג כי הוא"י מולותה צ"ל והי"ד ביה' מה יוד ה"ו ואלו ועול"ם

כל ששמאלו ג"י הוי' אלהיה ע"ה נמ"י כי תמיד אנו מתחבר"י שמות הוי' אלהים והנה כשהם יול"אין מן הגרון עד הפה לא חחרי' ומתהוים צסוד הכל היו"ל מן הפה ולכן לר"ך אלה למלות אותם צמילי יורין כזה יוד ה"י ויו והנס תכין כי אותי' ה"י ויו מכל שם מאלו הג' הוא ג"י הב"ל כי הוא סוד הכל היו"ל מן הפה ועתה אחר מלואתם צמילי זה חקק' אותם בנקוד' שצא קמן בכל אות כי יקוד שצא קמן זה ה"י ויין וז"א ה"י הרי ל"ו וע"ה ל"ו מנין הב"ל לרמז שהוא הכל היו"ל מן הפה ותכין לחבר את כל אלו צפה הוא ולא תכין את כל מה שחמרו צסוד מ"י שם פה לאדם ותכין צמול"ת הפה ג' י"ה"ו שהם סוד שם ס"ג י"ד אהון היול"א מן הגרון וכל אלו ג' פה ח"כ תכין להמשיך סוד זה הבב"ל של הפה שהם ג' שפות יהי' הוי' בנקוד' להזי"א למן צסוד אור מקיף ותכין שכלול צתו"ב אותם מליאות אור היזר מן החוטם לפה זה הבב"ל יקפחו ואמנס אל תמשיך כל ג' שמות יהי' כי הל"ל לר"ך להניח מהם סוד הוי' א' צפה וסוד הוי' הוא כך א' משם יהי' הראשון א' משם יהי' הב' א' משם יהי' ג' וגש"ר"ים בידן היו מיהי' הא' י"ז מיהי' הב' י"ה מיהי' הג' ואלו אותי' תנקדם בנקודי' ש"י קמ"ן צסוד הכל המקיף ומלי"ש את מליאות החוטם ולא תמשיך את כ"י למטה ותחלה תעשה יזוג ואלו שם הוי' אלהי' ולא תוריד את האותי' היו מיהי' הא' צסוד מקיף ומתסיכו צססכו"י לעורר אותו ולא תכין צסם הוי' זה יקוד ג"כ כ"א צצבא קמן שהוא סוד הכל ח"כ תמשיך סוד הפנימי' של הבב"ל שהוא צבתי' החוטם צסם אלהי"ה הראשון המוקד קמן ותמשיכוו בלחמ"ג צסם אלהי"ה שלה לעוררה ולא תכין שם אלהי"ה זה כי ה"ו יקוד קמן כולו ותכין צזה שם של אלהי' זה כי י"ז צבס צ' מליאות של א' מהם עולה הכל כי ה"י וי"ן עולה ג"י הכל וכן בנקודות שצא קמן צגי' הכל הרי הם צ' הכלים ותכין מ"ב הכלים אלו נמשך התעוררת להוי' אלהי"ה שהם לז"א כדי שיזוגו יחד דוגמת תויות יוד' שהם להחשקרת ז"י"ג לזוגם ח"כ תמשיך אותי' י"ז מיהי' צ' אל שם הוי' שצח"ת ולא גם הוא הנקודה צצבא קמן ותכין להמשיך צו אות ג' שנקב ימינא דחוטמ"ל אל שם אלהי"ה ולא תכין לנקב שם אלהי"ה כולו קמן ג"כ גם תכין להמשיך מלוחי' י"ד שנקב שמל"י דחוטמ"ל לעוררה ח"כ תמשיך אותי' י"ה מיהי' הג' לשם הוי' ולא ינקב צצבא קמן כולו ותכין להמשיך אליו ותווי' שצבא ימינא ח"כ אלהי"ה הג' אל

שער היחורים ונבואה ורוח הקודש

לדני כ"ח קמן ותחמיק אליה מלוח ויד שבנקב שמתלי
 דחוטמת לעוררה ונח לחותי' אלו נעשי' אות ה' מורה
 שנתעברה מיווג זה אמנם ביווג הפ' של תהייה
 הו"יה תכיון להעלות נשמת אותו לריק בסוד מ"ח
 אחר התשכה סוד הבל הפה והחוטם ותכיון לעורר
 אותו המקום שחלום בו נשמת אותו הצדיק בצדקת'
 או בשני או בבתן וכן כיוולת צוה ומלך זה האבר
 אהם מעלה נשמתו וכן תחבר ותשלב נשמת אלו זה
 צוה יאהויה והיווג הב' דהוי' אלהים תכיון להעלו'
 רוח הצדיק ואז תחברם כזה יאהויה והיווג הב'
 דהוי' לדני תכיון להעלות נפש הצדיק ההוא ואז
 תחברם כזה יאהויה אך דע כי הלא אם ידעת
 עצמך שיש לך נשמה תעורר ג"כ נשמתך עם נשמת
 הצדיק ההוא ואז תחבר' ואם חוץ לאלו רוח תעורר
 רוחך ואם תולך חלל נפש או ב' זיווגים הראשונים
 תכיון כנ"ל לעורר נשמה ורוח של אותו הצדיק
 וכשתגיע ליווג ג' אז תכיון בנפש של הצדיק ותכיון
 לתקן נפש ג"כ אך דע כי אם הצדיק ההוא מרשי
 זרוע ימין של אדם הראשון ואתה ג"כ משסוואתה הצדיק
 כבר עלה אל ראש זרוע אחר פטירתו אך אהם
 הוא בסוף הזרוע כי כל שורש יש לה פרוץ שלם
 ואם אתה מן הרגל או מן העקב של פרץ ההוא
 תכיון להעלות אותו עד ראשו ואז יחדק עם נפש
 הצדיק ההוא בסוד מ"ח ואז תעורר שניהם יחד ותעלהו
 בסוד מ"ח :

יחוד ג' ואם תרצה תוכל להבין לחברו עם
 היחוד הנ"ל בלשון זה והוא כאלו
 תגיע אל הורדת תהייה צמם לדני או תכיון ביחוד
 זה והוא כי עם אהייה הנה ששנו צדינה והוא
 מתחלק בשם **בובו** ותחבר שניהם יחד כזה
אברויכיהו וכבר ידעת כי עם בזכו הוא שיעור
 מדת (הבינה הנמשכת למטה) המלכו' ועין בפי' התפילות
 מ"ש בענין צ"ל ו"בידן כ"ה ו"בצורה וכו' וזו ע"ג
 אך היוד של תהייה שהיא הבינה הנמשכת למטה
 ה' תצבעות בסוד ה' תותיות מלפ"ך ותמנם נעשי'
 בסוד מ"ח אשר במלכו' כמבואר בפי' ונתתם תמינית
 לפעם וכו': והנה תכיון די עם בזכ"ו ג' ידך לרמוז
 באלו השמות שסם סוד הורדת מ"ח אל המל' כדי
 שיוכל תח"כ להעלות מ"ח לחברם היד של הבינה
 במל' ותכיון אחר שחברת ב' שמות תכיון כי הם ג'
 ב"ן כי אתה ממשיך ב' שמות אלו במלכו' תחלה ב'
 מוחין שלה כדי שתוריד כח מן המוחין שלה אל המי'
 ובה יחי' כח אל המי' דידה לעלות והנה סוד מ"ח
 שלה הוא שם מילוי ההי"ן העולה ב"ן ובצירוף ג'
 מוחין יחי' כ"ה נגד ב' שמות הנ"ל תח"כ תכיון כי
 ב' שמות הם בנ"י נד"ב ו"ם הבכור נדב כי נדב ותליו
 הססוד מ"ח והנה ב' שמות אלו הם ג' נדב תח"כ תכיון
 כי (ב' שמות הנ' בנ"י) תותיות עם ב' המחובר הם
 תותיות תצוה תשרי' ג' תותיות כה"ו ג' אל תאלו
 כמל' כי חסר פתח ה' מחבוה ותכיון לחבר ה' דאליו
 ותשלי' בתצוה ותחבר ה"י ה"ו דלצוה באליו הרי כל ג'
 שמות נדב ותצוה ותליו רמוזים בכלן תכיון כי אהיה
 במילוי הסין הס' יוד' תותיות וזכו במילוי בית וז"ו
 קך וז"ו הרי כ"ב תותיות שהססוד תותיות תהי"ו שחסי'
 תאליו ותצוה ואלו הם סוד הכחך ב' תותיות שנתן
 צוה למל' תח"כ תכיון למלך חיבור הב' שמות אלו :
אב ה' יב ה' יב ה' יב ה' יב בתקנת יחוד ותכיון
 שהם אלו ת"ב דלצבית' ויקוד זה ג'
 כ"ו כמו הו"יה תח"כ תותיות ה"ו והם סוד ג' ש"ב ותכיון
 שאלו הם ב' תותיות ו' דסקולות ותכיון כי ה' מתחלפת
 ב' באת ב"ש תח"כ תותי' י"ב בחירוק וזירי בנ"י תותיות
 עצמן ואם י"ב נגד י"ב תח"כ הו בפתח ופתח בנ"י
 תותיות עצמן ונחה ה' מתחלפת ב' דלצ' ית"צ בפתח ב"ש
 והו' מתחלפת בלות ב' דק"ע שטן בלחיים בש"ע ותכיון
 להעלות פתח מ"ח אלו ויקבלו מ"ח מ' דילי' ע"י נשמת
 הצדיקי' שתרצה ותכלול שהוא ככלל שם הוי' דהי"ן ואז
 תחבר הוי' ואזני כזה **יאהורנהו**

יחוד ד' ואם תרצה ותחפשהו אחר כל היחודי' או
 היחוד שתרצה ותכיון ליחד ולסות כח
 החיכוני' ביחוד זה והוא תכיון ב"ב אלהים ותחברם חד
 ומקודק' כזה **א א ל ל ה ה י י י י י י י י י י** עקב
 ואם יוד' תותיות והי' יעק'
 וגם תכיון ב' תותיות מנוקדות צירי' מן מלמד הב'
 בסגול' וב' ממין בפתח והנה כל הנקודת ג' י"ב יעקב
פרקט ה' יחוד ה' מכי' מורי ז"ל הוכל לעשי' אתהרצה
 ב' י"א שחרית ומנחה ובק"ש דערבית ובאופן זה תחלה
 נבחר י"א דשחרית ומנחה כי הנה סוד י"א לעולם צדיק
 והנה קורט שתתרה' ה' אלך ה' נפשי אש' תכיון ביחוד
 תי"א דערבית ע"י עם ע"ב וס"ג כ"ה ביחוד מורי
 ז"ל ותכיון כי ע"י זיווג יש יכולת בנשמות הצדיקי'
 להעלות לחסור נפשם וימסור נפשם ואז עולר הנפשו'
 ואז תתמר אלך ה' נפשי אש' תכיון ביחוד תי"א
 דערבית ע"י עם ע"ב וס"ג כ"ה ביחוד מורי ז"ל
 ותכיון כי ע"י זיווג יש יכולת בנשמות הצדיקים
 להעלות

שַׁר הַיְחִידִים וְנִבְוָה רוּחַ הַקֹּדֶשׁ

בשפּע שׂרספּי ירִגה רֵאשִׁית הַכִּלְכִּיר לְהַמְשִׁיךְ זוּ
הַנְּשֻׁפּוֹת הַמִּזְכָּר שֶׁהֵם ד' יוּדִין כְּנֹ" וְלִכּוֹן אֲשֶׁר שֶׁלֹּא
מִזְרִיקִים זְהוּהוּ מִמְדְּרִיגָה לְמִדְּרִיגָה אֵינִי מִתְעַבֵּב וּמִתְעַרֵּב
כִּלְכֵּל שֶׁכֵּן וְכֹה יָרִיד לִכְוִין וְהֵבֵן בְּחַי" וְנָךְ אִירֵךְ ז' הֵא
אִירֵךְ שֶׁל ז' יְעִי בְּרֵאשִׁית אַחֲרֵי כֵּן חֲכִי"ם חֲכִי"ם שֶׁנִּי לְהַלְבִּישׁ קִלְתָּ
הַד' נִשְׁמֹות בְּסוּד הַמַּיִם וְלַעֲשׂוֹת לְכַוֵּן דָּק לְכַוֵּן וְגַם הֵא
עַיֵן בְּסוּד הַחֶסֶד וְהַעֲשֵׂי כִּי הַמַּיִם הֵא בְּסוּד הַחֶסֶד
וְהֵא עַפְפִּי שֶׁהַמַּיִם הַרְקִיעַ נִעֲשֶׂין בְּצַטֵּן אֲשֶׁר עַיֵן
הַכּוֹנֵנָה בְּכִלְכָן לְתַת הַעֲפָה כֹּחַ שֶׁתַּעֲשֶׂה אַחֲרַי מִיִּס רִקִּיעַ
בְּצַטֵּן אֲשֶׁר וְתַמְנֵם בְּהִיחֵם מִיִּס הֵא שֶׁתְּכִוִּין לְעִשׂוֹת
הַשֶּׁ"י שֶׁל שְׂרֵי בְּסוּד ג' וְיִין וְעֵלִיִּם ג' וְיִין כְּנֹ" רֵאשִׁי
הַוִּי"ן וְהַד' ב' וְיִין וְהַוִּי"ן ע' וְהַוִּי"ן הַכְּנֹ" בְּשֶׁם שְׂרֵי לְקַבֵּל
זוּ סוּד הַמַּיִם הַעֲלִי"וִי"ן אֲמַנֵּם תְּכִוִּין הַלְוִי"ד מִזְהוּת הַד'
יִוּדִין הַנֶּ"י שֶׁתְּמַלֵּךְ הַיִּחַ אֶל מַלְאָךְ הַיִּי"ג בְּשֶׁם אֲהִי"ה קִי"ח אֲשֶׁר
שֶׁם וְשֶׁם ג' יִוּדִין וְאֵלּוּ מִתְעַבֵּב וְאִיִּם כְּמוֹ הַבְּחַי" הַל' הַרְקִיעַ
אִירֵךְ אֲשֶׁר אִיִּם מִתְעַבֵּבִים כִּלְכֵּל הֵא מִתְחַבֵּשׁת וּמִתְעַבֵּשׁת
לְפִי שֶׁזֶה הֵא בְּסוּד הַמַּיִם שֶׁהֵא כֹּחַ הַתְּלַבְּשׁוֹת אֶל הַד'
נִשְׁמֹות וְתַמְנֵם בְּנִשְׁמֵה לְנִשְׁמֵה יִשׁ יוּדִין אֵי עֲדִי"ן שְׂרֵי
יִכְוֵל לְהַתְּלַבְּשׁ רַק הַג' אֲחִירֹת כְּנֹ" יִוּדִין שֶׁל אֲהִי"ה קִי"ח
אִירֵךְ הַיּוֹד הַל' אֵינֶה מִתְחַבֵּשׁת וְתַמְנֵם אַחֲרַי הַוִּי"דִים לְחַסֵּה
זוּיָךְ דְּלֹאִי"ל אֲשֶׁר הַכּוֹלֵלֵת שֶׁלֹּהֶם הֵא בְּסוּד שֶׁם סִי"ג וְיִשׁ
בּוֹגֵ"ב ג' יִוּדִין וְג' יִוּדִין עַבְדֵי שֶׁמְכַוֵּן הַח' הַד' וְיִוּדִין וְיִשׁ
הַל' שְׂרֵינֶה מִתְחַבֵּשׁת עַבְדֵי ז' יִוּדִין הַסִּי"ג ע' חִוּרִים
בִּיסוּד עֲדִי"ה אִירֵךְ עֲוֹלָה שְׂרֵי בְּסוּד ע' וְתַמְנֵם עִיקֵר
הַכּוֹנֵנָה בְּשֶׁם עַיֵן וְסִי"ג ב' בְּנִי שְׁמֹות אֵלּוּ יִשׁ ז' יִוּדִין שְׂרֵי
ע' אִירֵךְ בְּשֶׁם אֲהִי"ה אֲשֶׁר בְּזַמֵּל הַיִּי"ג אֶל תְּכִוִּין רַק בְּזַלּוֹ ב'
שְׁמֹות שְׂבֵה"ז יִוּדִין הַד' וְכִלְכֵּלֵת הַב' שְׁמֹות הַד' עַיֵן
ב' כִּי בְּסוּד הַחֶסֶד כִּי מַיִם בְּחֶסֶד וְתַמְנֵם מִי"ס שְׂרֵי שֶׁם
אֲהִי"ה שְׂבֵה"ז הַיִּי"ג כְּכֹסֶם מַנְיִן אֲשֶׁר שֶׁם זוּ מִתְחַבֵּשׁ
הַעֲשֵׂם הֵא כִּי כֵּל כּוּד עַפְפִּי וְעִי"ן הֵא בְּסוּד הַמִּזְכָּר
וְלִכּוֹן כִּלְכִּימִי"וֹתֵי לְהַמְשִׁיכָה בְּשֶׁם הַוִּי"ן וְלֹא בְּשֶׁם אֲהִי"ן
שֶׁהֵא נִקְבָּה הַד' עַתָּה בְּחִי"וֹ מִיִּס שֶׁהֵא כְּדֵי לְהַתְּלַבֵּשׁ
בְּהַסֵּ הַג' יִוּדִין מִן הַד' שֶׁל בְּחִי"וֹ אִירֵךְ וְתַמְנֵם דַּע כִּלְכֵּל
אֵ"ל לְעוֹלָם כִּשֶׁהַעֲפָה יִוּרֵחַ הֵא בְּסוּד יוֹד וְכִשְׂוִירֵחַ
זֹה הֵא מִתְחַרְכֵּ"ב בְּסוּד וְלִכְלֵךְ לְזוּרֵשִׁי הֵא בְּזוּרִין וְהַכְּנִי"ב
זֹה הַד' תְּכִוִּין בְּשֶׁם הַוִּי"ן אֲהִי"ה מְשׁוֹלֵבֵי וְהַסִּי"ג וְיִוּדִין וְיִשׁ
מֵה שְׂתְּכִוִּין צִוּהָ כִּי הֵלֵךְ הַסְּפֵרֵה הַיִּחַ הַוִּי"ן כִּי נִשְׁכַּחַת הַמַּיִן
יִוּדִין דֶּשֶׁם עַיֵן וְעַתָּה מִתְחַבֵּשׁת בְּזִ"ח כִּי הֵלֵךְ הַיִּחַ נָךְ
אֲהִי"ה וְהֵא עַפְפִּי זֹה כּוֹנֵנִי"וֹ לְעִשׂוֹת מִמֵּהוּלֵךְ אֵ"ל וְהֵא
עַתָּה תְּחַלֵּשׁ שֶׁם הַוִּי"ן אֵ"ל שֶׁסֵּךְ ד' יִוּדִין בְּחַי"וֹ אִירֵךְ שֶׁסֵּךְ ד'
נִשְׁמֹות בְּשֶׁם אֲהִי"ה שֶׁהֵא לְכּוֹס אֲלִיָּהִם: הַבְּחַי"ה הַג' הֵא
שֶׁתְּחַזִּיק לִיָּיר שֶׁם עַד הַד' סוּד ע' וְתוֹסִיף עַתָּה סוּד יוֹד שֶׁל

לְהַעֲלוֹת לְמַסּוֹר נִפְשָׁם וְיִמְסוֹר נִפְשָׁם וְאֵז עֲלִי"ן הַנְּשֻׁפּוֹת
וְאֵז תַּמְנֵם אִירֵךְ ה' נִפְשֵׁי אֲשֶׁר וְכַמֵּלֵת הַוִּי"ן תְּכִוִּין
בְּשֶׁם מַיִם וְכַמֵּלֵת נִפְשֵׁי תְּכִוִּין אֶל שֶׁם בִּי"ן וְתַעֲשֶׂה
כְּנֹ" בִּימּוּד מִיִּרֵי זֵ"ל אִירֵךְ תְּכִוִּין כִּי אִירֵךְ הַרְחֵשׁוּנִי
הֵס בְּדִרְבִּיתָה וְתַיִת וְמַל' שֶׁם מַיִם וְכִי"ן הֵס בְּזִלְכִילוֹת
עַמְטֵי מִן הַנְּשֻׁפּוֹת עֲוֹלוֹת בְּסוּד אִירֵךְ דְּבִרְיָה וְנִעֲשֵׂי
מִי"ן לְחִי"ם דְּלִלְכֵ"ל: וְהֵא יְהוֹד ז' בְּקִי"ס דְּבִרְבִּיתָה הֵא
כֹּחַ כִּי תַחֲלֶה בְּשֶׁם ה' תְּלִימוֹת תְּכִוִּין הַוִּי"ן אֲהִי"ה עַיֵן הַוִּי"ן
ב' תְּכִוִּין בְּסוּד הַדְּעַת שֶׁהֵא שֶׁם עַיֵן מִ"ד וְאַחֲרַי תְּחַבֵּר הַוִּי"ן
בְּתַה"י וְאַחֲרַי בְּאַחַד הַעֲלָה הַוִּי"ם בְּסוּד שֶׁם סִי"ג לְמַיִן
דְּבִינָה וְאַחֲרַי תְּוִרֵד הַמַּוְחָן אֶל הַוִּי"ג בְּמַתֵּל אַחֲרַי
וּבְשִׁכְמֵלֵי אֵז תְּכִוִּין לְזוּגֵוֹ חוּי"ם דְּבִרְיָה עַיֵן מִ"ה וְכִי"ן
כִּי הֵלֵךְ יִדְעָה כִּי אֵינֶה עַתָּה בְּדִרְבִּיתָה וְהֵא אֲהִי"ה אֲשֶׁר
זֹכֵה לְאִיָּה מְעַרְבֵרִי מִלֵּךְ נִשְׁמֹות הַמְדַבְּרָת עַמו עַיֵן הַיְחוּד
שֶׁעַתָּה וְלִינֵוֹן כֹּחַ לְהַלְכֵי הַדְּבִי"ן מִכַּח אֶל הַפּוֹעֵל הַלֵּה קוּד'
שֶׁתַּעֲשֶׂה שׁוֹם יְחוּד תַּחֲלֶה תְּכִוִּין בְּשֶׁם אֲהִי"ה ב' מִיִּלּוּתֵי
שְׂנוֹ שֶׁלִּי אֵ"ל כִּי שֶׁלַּחֲנֵי ג' תַּיִת וְתִתְּרַקֵּם אֲהִי"ה בְּדִרְכֵּי שִׁיר
פְּכַמִּים שֶׁהֵא ג' דִּים אֵ"ל אֲהִי"ה אֲהִי"ה וְעַם תַּיִת
תַּיִת וְתְּכִוִּין לְהוֹרִיד לוֹ בְּשֶׁם לְכַחוֹת שֶׁהֵא יִסוּד בְּרִית
לְהַסּוֹן וְהוֹת ב' ג' הַלְכֵ"ל :

יְחוּד ה' תַּחֲלֶה תְּכִוִּין בְּשֶׁם שְׂרֵי שֶׁהֵא
סוּד הַיִּסוּד וְכּוֹנֵנָה יְחוּד ז' הַוִּי"ן
לְהוֹרִיד עַפְפִּי עֲלֵינֶה לְעַשׂוֹתָה בְּסוּד אִירֵךְ מִיִּס רִקִּיעַ וְהֵא
תַּחֲלֵת הַכֵּל תְּכִוִּין לְעִשׂוֹת שְׂרֵי בְּזוּרֵוֹ הַס' בְּזוּרֵה ג' וְיִין
הַד' בְּזוּרֵוֹת ז' וְיִוּדִין ל' וְעַס' הַד' הַוִּי"ן מ' וְתְּכִוִּין זֹה
כִּי הֵא סוּד הַכְּנֹ" שֶׁתָּה עַתָּה בִּיסוּד כְּדֵי לְקַבֵּל עַפְפִּי
הַעֲלִי"וֹת שֶׁהֵא סוּד מ' ב' כִּי אַחֲרַי סוּד הַעֲנִין הֵא כִּי עַפְפִּי ז'
הַעֲלִי"וֹת מִשְׁכַּח מְדַעַת עֲלִי"ן לְמַלְאֵה וְתַמְנֵם הַזְּרִיחַ
שֶׁעַיֵן בְּשֶׁם שֶׁם הֵא הַיִּסוּד בְּסוּד ה' הֵא סוּד
הַד' יִוּדִין שֶׁבְּשֶׁם עַיֵן עֲוֹלָה ה' וְתַמְנֵם שֶׁם שֶׁלִּי
יִוּדִין עֲוֹלָה עַיֵן כְּמִי"ן חֶסֶד כִּי לְעוֹלָם מִיִּלּוּי הַיּוּדִין הֵא
מִלֵּךְ הַחֶסֶד חִי"ם כִּי חֶסֶד עֵילָה בְּפֹם הַתַּמְהָה וְתַמְנֵם
הַעֲפָה שֶׁמְשַׁךְ הֵא מִן הַחֶסֶד הַעֲלִי"ן וְהוֹת מַלְאָךְ הַיִּחַ
דְּיִקְנֵה דְּעִי"ק שֶׁהֵא סוּד כּוֹכַב חֶסֶד וְשֶׁם הֵא מִיִּלּוּי יִוּדִין
וְתְּכִוִּין לְהוֹרִיד סוּד אֵלּוּ הַד' יִוּדִין לְמַעַת וְתוֹרִידֵם אֶל
הַתְּרִיקֵי הַיִּי"ג שֶׁהֵא וְנָךְ וְתַמְנֵם אֶל הַיִּי"ק דְּלֹאִי"ל וְתַמְנֵם אֶל
הַחֶסֶד דְּלֹאִי"ל וְתַמְנֵם מַלְאָךְ הַיִּסוּד וְהֵא בְּסוּד ה' יִוּדִין אֵלּוּ הַס'
סוּד נִשְׁמֵה לְנִשְׁמֵה וְיִרְגֵ"וֹ וְדַע הַקְּדָמָה אֵ"ל כִּי דְבַר זֹה יִשׁ
הַפְּרַס בִּין הַיִּסוּד לְאֲשֶׁר סְפִירֵי כִּי מֵה שֶׁמְשַׁךְ הַיִּסוּד
נִמְכַמְלֶה אֵינִי מִתְעַבֵּב בְּיִרְדֵּתוֹ רַק כִּי כִּי בְּזוּלָה הַחִרְתּוֹ
כְּמוֹ לְמַעֲלָה מִמֵּם חִי"ם אִירֵךְ שְׂרֵה הַקְּבִי"ה ב' יִמי
בְּרֵאשִׁית הַיִּי הוֹלֵךְ מִסּוֹף עוֹלָם וְעַד סוֹפוֹ וְגַבַּר הַמִּזְכָּר
כִּי הַמִּזְכָּר הֵא אֵינִי מִתְעַבֵּב כִּלְכֵּל בְּיִרְדֵּתוֹ לְמַתָּה מִשִּׁמֵּ"כ

שער היחורים ונבואה ותקוני עונות

יביק ונחמי' ה' הו' הוא פ'ח ה'ר'י' כמספר פס פל'הים ע"ד ה'מ' :

והנה סוד הענין הזה רמזו בפי' האלף לך סל'סס כי שלמה הוא יסוד השלום שלו והנה סוד אוחז ח' של ח'היה שמשכת בשם מ"ה אשר ממנה נעש'י רביעית דם הנפש ומכמה נעשה רקיע שזרדה ב'סוד ה'ר'י' וחזו האלף לך שלמה כו' והנה נעש'י ח'מ"כ ח'קף זו כבוד ר' שהוא עם פל'הים עש'י עש'י ר' והזו מחתיים לנזטרים את פרוין והנה ז'ארנו כי חסם פל'הים ש'אל'ט מ'גד תחזו ח'י' יתחן תתפסו עכירו ד'ו הנק' מוח לכן ר'ח נעטר'י' ח'ה פ'ריו ח'קף ופ'ת מוח ל'רמו ש'תחזו ח'י' אשר ממנו נעש'י סוד פל'הים זה העולה ר' הנה הוא שומר ומוטר את העפה מן הסוד עכירו הנק' מוח :

והנה לנענין כי עתה צריך לברך את טפת הנפש הזו הנעשית רקיע בק' צרכות ח"ס מ"ש בזהר פי' לך כשהקב"ה משלה אוחה נשמה מברך לה בק' צרכולו והנה עתה נבחר ענינו כי הנה עד עתה המטכנו מ'ג' שמות ע"צ ס"ג מ"ה ועתה נבחר שם צ"ן אנו משפ'ינן ק' צרכות והנה החלה צריך לז"יר שם שדי ה'ש' ג' יודין וג' ויון ה'ר' ב'ויון ה'י' גוף ה'י' ב'אלמע וג' יודין תמרים כבוד ג' קולין הוא ד' יודין ג' מ'י' המרי הכל ג'י' ק'א חכוינן כי עתה היסוד נק' מ"ה כבוד ח'לו המתי'ם (כ"ח תמה) ועתה המשך למעלה ב'ח"י ח'כי' ה'ל'ת אות'י'תמה ג'י' מ'יו ותמשיך החלה משסע"ב שנמלך ה"ח כי ישפ'סיר ממנו השם ישאר מ'יו ח'מ"כ חכוינן כי מס וי"ן ב'מילוי ג'י' קיב'והם סוד כל המילוי'ים של היחוד'י' של ג' שמות ע"צ ס"ג מ"ה ששה ג' קיב' מלבד השמות ע"מנו הוא ג'י' ח'הינו :

והנה סוד קיב'והם תמשיכו בשם צ"ן של ח'ית' והנה נבחר תחלה שם צ"ן מה עניינו ה'ל'ת היחוד ב"ג' הוא לפי ש'תחזו יסוד ד'למ'ת נכללן זו כל ה'י' שער'י' ומשק'ים עד היסוד וההוד שבה ולם ח'רף ג'י' ב'מילוי'ת ה'הוד ויסוד משפיע ומקבל ה'י' שער'י' ה'י' צ"ן ח'בל כפי' התחת קיב' ה'ס כי כשנמנה היסוד הח'ל'ל י' ש"צ ועמו ה'ס ג'י'ל והיסוד המקבל י' ש"צ ועמו ה'ס ג'י'כ ג'י'ל ה'רי קיב' והנה הענין ה'י' ל'ירי הדלתות ה'ס ח'לו סוד ה'הוד ויסוד ע"מנו ח'שד ב'תמ'לעו'ם הרחסי כי ה'ל'ת הרחם ג'ס הוא כולל כל ה'י"ם וה'ס ע"מנו ח'י'ה אשר שם כי היסוד מקבל'ס כבוד הנ'ל'ח ה'רי ה'ס קיב'ו'ת ו'תמ'ר'י' זה ח'ר'ל'ל ד'ל'ה ח'שה נקב ח'פלות : ונבחר

שני לחלקה כבוד גוף ה'י'ו'י'ד עם ג' קולין שבה והנה גוף הי'וד הוא עשרה וה'י' קולין ה'ס ג' ויון ששה י"ח ע' וי"ח ה'י' פ'ח שר'י' וחזו ב'ח"י' ג' הנק' קיב'ו'ת וסוד הענין כי אחר שתלכ'ס ה'ד' יודין ה'ר'ל'שו'י' ה'ס כבוד המים והנה ח'ין ח'זו עושי'ן עתה ז' הח'ל'ט של סוד הרקיע מ"ה ח'ל ב'ח"י' הנפש לבד כי ה'ל'ת החנוק ח'ין זו רק מ'ח'י'ת'ה הנפש הנעשית זו לבד כפועל ח'ך השאר ה'ס כ'ח'ת ב'ל'תי ש'ס התלכ'ו'ת עד שיעטוק ב'חורה וב'מ'ל'ו'י' ולל'ן ח'ין הכוונה הרקיע הזה להלבי'ש רק הנפש לבדה ולל'ן ח'זו מוסיפ'ין ח'סם מ'י'ה שהוא ב'י'אל ע"מנו והנה נבחר לך עתה ש'ר העשומ'ת כי הח'ל'ת הוא שם ע"צ וח'מ"כ ס"ג וח'מ"כ מ"ה וה'ס ח'ל'ו'ג' ב'ח'י'מ'ו'י' תור מ'ים רקיע והנה ז'ארנו כי הי'וד ה'א' של ע"צ ח'ינה יכולה להתלכ'ט בשם ס"ג רק ה'ג' לבד וח'מ"כ שם ס"ג מתלכ'ט בשם מ"ה ב'ח'ו'פ'ן זה כי הי'וד ה'א' ד'ס"ג ה'י'ת ע"מ'ה הי'וד ח'י' ד'מ"ה ח'מ"כ ה'צ'י'ודין תמרי'ס שצ"י ה'ה'ין של ס"ג נתחוו ל'י' ח'לפ'ין של מ"ה והענין כי ל'יר'ת ה'א' שהוא ח'י'נה ולמטה כול'ס כבוד יוד' כ'ה' א' וה'ס ג' י'ח'ו'ת יוד' של מ'ילוי' הי'ודין של שם ס"ג ה'רי הי'ודין של ה'ה'ק'ין ד'סם ס"ג עם מ'ילוי'ה'ן ה'ס ע"מנו ל'יר'ת א' של מ"ה ולמ'סם ה'א' ח'זו ד'ס"ג ה'י'ת ע"מ'ה ח'י' ח'זו ד'מ"ה ה'רי ז'ארנו לך הי'ע'ב ג' שמות ח'לו וליך מ'ה'ס נעשה סוד תמ'ר'י' (ר'י'ת תור ח'ים רקיע) :

והנה צ"ן עתה בשם מ"ה אשר כבר ז'ארנו לך ח'ס שם ס"ג (הוא הנמשכה) מתלכ'ט זו וכבר ידעת כי לעולם שם ס"ג הוא ב'ח'י'ת' ו'ת'ת ח'י' ש'ב'ו'ת'ת ח'י'ן של שם ס"ג ה'י'ת הנמשכת ח'ל ח'ת ח'י' ש'ב'ו'ת'ת ד'מ"ה והוא סוד מ"ה ב'ל'תי ח'י'ו'ג'י' ד'ים ח'ל'מ'ס כ'ש'חור'י'ד ח'זו ח'י' ע'ל'יו'נה ד'סם ס"ג כ'ל'ק'ן נעשה ח'ל'ת והנה ח'י' זו סוד ח'ת'ה כ'ר'בו'ע ג'י' ד'ים ח'ר'בו'ע ח'י' ח'ל' של מ'ילוי' וח'י' הוא מ"ד וח'מ"ד ע"מנו ב'ל'תי ח'י' ג'י'כ מ"ד ה'רי ב'י'פ' מ"ד ה'ס פ'י'ח והנה ח'כוינן להור'י'ד ה'א' זו בשם מ"ה שהוא סוד רביעית דם מפני שהוא מ'ר'בו'ע וחור'י'ד שם מ'ל'וי' ח'לפ'ין שהוא ב'ג'י' פ"ח ותור'י'ד'ס בשם שדי העולה פ"ח כ"ל'בו'ע נעשה רקיע ח'י'סוד הנפש לבד והוא סוד רביעית דם והנה עתה תמ'ר' ש'נעשה סוד רקיע וכבר ידעת כי כאשר ה'י'סם נק'ר'ים ונעש'י' רקיע ח'זו נ'ח'ב'ר'ר הקליפ'ה ועכירו ד'ח'ת נ'ג'ו'מ'י'ת וכול'ס ה'ס מסוד י'יק'ת שם ח'ל'ה'י'ם ל'כ'נ'ע'ת'ה ח'כוינן ח'ל' של ח'ל'ה'י'ם ב'ענין זה ח'י' ח'י'ל ח'י'נה ח'ל'ה'י' ח'ל'ה'י'ם שהוא ג'י' ר'י' והנה כ'ה'ה ה'ס י'תק'ר'ס ונעשה רקיע ח'ל הנפש וחכוינן עתה צ'עכירו הי'וד'ל' ממנו ב'י' ח'י' ה'א' ה'י'י' ב'י'ק' ר'ל' מ'י'ע'י'ב ג'י'

שער היחורים ונבואה ורוח הקודש יא

ספיי שלה גי' תחיי ועם הכתר שנה שהוא ד' הרי תחיי' ג"כ כי לעולם כתר סוד ד' וחורידם במילוי שדי הניז והנה סוד מים הניל עולי' גי' תחיי ו"ם טוב תחי אותה לך שאמר לכן ליעקב והנה הך מים אלו נמשך סוד הטפה העליונה שהם יוד לאותיות מילוי השם וכשתר משם נשאר ת"ת ו"ם המים המאחרים אשר כחוצ בהם צורת ה' אח יורק נופלת כי המני"ה דינין ואם תסיר מהם היות הממתיק נשאר ת"ת תחיי' תכיון לעשות רקיע ותקח לאותיות תלמע"י של מיניו שדי שהם לאותיות לוי בסוד לוי המבדיל בין מים למים כי הבדלה נח' בשמי בסוד לוי שהוא גבורה ותכיון להמשך בזה למחלה משם אלהי' שצבינה תמשך מאות א' של אלהי' אל א' של אדני שבמל' כי שניהם נוקבין אבל צורת המשכנו א' של אהי' בשם מ"ה כניל בסוד ריקע : והנה תכיון גי' מ"ו אורחה וי"ו וא' של אדני אורחה וי"ד הרי שניה' בגי' כנגד לאותיות לוי תחיי' תכיון בלאותיות שלישיות של מילוי שדי שהם נדית ותכיון כי הלל טעפת הזכר המשכנו לו ק' ברכאן בסוד הזכר שהוא צ"ן אך עפת נקבה ריך לברכה ק' ברכאן בסוד זן וכת כי היא כללות שיהיה הנה צווצה גי' נדית ותכיון להמשך ג' מילוי' שם אהי' צורת' בלחפון בההיק' שהוא גי' נדית גם להמשך לה ברכאן משם אהי' בהכחה כ"ח פ"כ א' גי' תחת ו' שמה אהיה הניל במילוי יהי"א יש בהם י"ב לאותיות וע"ה י"ג ותחת וי"ג הרי גי' נדית ותמנס תחה תכיון כי עתה אחר אשר כבר תיקנו ביאור מ"י ומ"ד עתה נחגלית המל' בשיעור קומתה דת"ת נחלל שהוא עולה עתה יותר משיעורו ד"ם וחיי' שהם מחיי' ת"ת ולמשלה שהם נחמ"ג וחיי' ת"ת וכת' כלולה מקי ברכאן הרי תחיי' ותחלה ה"ה שיעורה בנ' תמרוני' לנד שהם תהי"י הרי תני"ד והבזן כי כשי' תזוה פכס חיו' אז יהי' תני"ד הניל להיות נדית ו"ם כימי נדת חתה תעמול' : והנה אחר כי' תכיון לכל אלו בחי' הניז ותחלה הנקד המי"ד בזאופן זה והנה נכתוין לך כל צורי' הגי'ל שם נקודו והבזן אך דע כי קודם לכן תכיון בשם שדי עם נקודו ותחיי' שם היולל ממנה מקהציר כניל לעשותם אור מייסרקיע ולברכה בן' ברכאן זה ציון ואחן לך טעם בנקודת הניל כי שם הא' סוד מ' ולכן נקודו ג"כ מ' כזה פ"ד : שם הב' נקודו גי' פ' כזה פ"ד : שם הג' סוד רקיע ולכן כל ריקודו פתח שהוא רקיע פ"ד : שם הד' גי' ק' בסוד מלה שגי' מיו' גם נקודו גי' מיו' שר"י שם ה"ה גי' פ"ב

ונבאר עתה איך השם צ"ן שצבינה נעשה סוד ק"צ והוא כי השם עצמו הוא צ"ן תמנס אם תקח הד' הדי"ן שששם זה תעשה ה' ראשונה תוחי' ד"ו והשני' תוחי' ד"ו וכן הב' הדי"ן שאמר הוין הא' ד"ו והב' ד"ו עולה מ"ח ועם הבין הרי ק' ואלו הם יאקות ברכאן שנו :

ונבאר מציאות המנין אלו וענינם כי הלל כבר הודעתך כי מאטיירת ה"ה ד"ו ד"ו וסוד הענין כי הלל הדי' שצ"ה היא סוד הבינה וצת"ה נגלו ה"ו והד' על ה"ו והם עיבור א' של זה וה"ה ה"ו אשר בחוד ה"ה ותחיי' בלחפון היניקה וזה לינו רמח בשם כי לינו נכלל בו רק משם ממקומו הוא וינן והנה עדין הוא בסוד ד' שהוא חו' או ג' כלילי' בג' שהוא ג"כ ו' אך תחיי' בעיבור ב' שלחמה היניקה אז הוא ד' על א' כי לא נשלים לו עם המוחין ח"ם ד"ו ד"ו כי מעתה לריך לתת לה כח בקי ברכאן אלו כדי שיעולו תחיי' ב' עיבורם הניז ועתה המשיכו סוד הכולל מלה כניל והרי בזה נכלל כ"ו מציאת המ"י שביסוד הזכר :

ועתה אנו ריכוי' ככל הניל בסוד מי' שששם שדי' שביסוד של מלכו' כי תצוי ותחמו שותפין בלדס ותחלה נליר שם שדי בסוד ג' יודין ו' ויין ולורת אות ב' בשולי תחתית הש' העשוי כמין אות ב' ובתוכה ג' ויין כזה ש' והוא סוד הכלי של המ"י שביסוד המל' והד' והי' כמו שהם הרי הכל פ"ב ותכיון בשם ע"ב עם א' לאותיות הרי הכל ג"ל פ"ב ותכיון ד' ויודין בשם ע"ב הרי מ' ותכיון תחיי' שם ע"ב זה ציון נעשה בסוד מ"ב לאחון כנועד ד"ו וי"ח דמלוי המילוי הרי הכל פ"ב ותכיון כי עתה שהוא נחיי' מ"ב בת מסוד מ"ב אהי' בסוד הגבורה לכן כשתמשיכם אל תמשיכם דרך אור' כמו המ"י רק בסוד בינה לנדו והם סוד אור תחיי' תכיון לעשות בה כלי המקבל מים והוא מילוי שם שדי שין לית יוד והענין כי הלל הי"פ אור הם הי"פ מים בזכר והנה הדי' וכן עתה טפה למחלה שאין עולה כנגדה ב' עפות ולריך להיות ע"פ מים והם ט' לאותיות של מילוי המ' תמנס מילוי הניז גי' תחיי' והנה ע"פ מים גי' תחיי' שהם ט"ם שנה וצבי"א סוד מים והד' שלה הוא סוד נדית ולריך להמשך אלי' שלטעלה מים אלו והענין כי כבר יעתה כי צינת של בינה הוא ס"ג ועם תוריד מוי"ב שלה בחמ"ג שלה ושם יהי' עשר לאותיות ס"ג כלולי' צינת שנה עם כל היו"ד ספיי שלה ציון לאותיות המילוי ושם תכיון ע"פ מים מטי' ויא

פי' כה שיה' עם הוי הוא ט' לחותי' ויש בו ט'
 חולמי' שזן זר' נין גי' מים עם הוי (לחותי' רשטיני'
 דמילוי שלי עיי' במיה' מם' מוזה' פי' מיה' ע"ס) וז'
 גי' ט' ויקודו גי' מ' שם הח' סוד ק' ברכה
 ולוחי' אחרוני' דמילוי שדי שהם ית' גם ניקודן
 גימ' ק' והנה כל מספר הח' שמות הגיל' תמלאתו
 חיך יורדי' משמות שדי בניקודם ותעלה ממם והנה
 רלוני לפותרם שלא תטעה הא' ש' שכל ד' מירקו'
 מירק' וגם הב' כנגדו ה' ווין ב' ווין רשטיני' מירק'
 וב' ווין אחרונים מירק' כנל' ו' תלפעית וי' בלי
 ניקוד כזה '!!! ה' בניקוד השם כולו חולם והשם
 הב' ... ו' לחותי' בחולסג' ווין' אחרונים בלי ניקוד הניל'
 כזה שר' : הגי' כנגד השם הגי' יי' פתחין כל
 לחותי' פתח הגי' ה' כנגד השם ה' ויודין' רשטיני'
 ד' מירק' וביוד שר' אחרונה פתח שר' : שם ההי'
 קמץ קמץ בש"ר שכל סגול' ביוד כזה שר' כנגד שם
 הב' ביודין' רשטיני' ב' פתחין יוד גי' שכל סגול' בדי'
 מירק' ביוד : הוי ט' חולם בטי' לחותי' : הוי' פתח
 ביוד לרי' בלמ"ד לרי' בואו הח' סגול' שכל בטי'
 שכל סגול' בדי' : ורלוני' לגלות לך סוד הל' הנחלים
 הולכים סול הים עם מ"ש לעיל כי בל' ביצירוני'
 יש לה ט"פ מים שהם גי' תחיי' ועם הנחלי' הולכים
 אל הים שהוא מים חיים והוא כי אם תרף אל הים
 עם תחיי' שהוא ט"פ מים יעלו תחיה' שהם י'
 פסוקה של מנלפ"ך סוף ההשבונו' שבו הלוחי' לחלפת
 יצתח :

עוד יחוד א

תמר לי שתיכון בסוד העשה
 אשר צו י' היות ה' חסדי'
 והג' כולם מנוקדי' כי' לחות' מהם בשב"ל קמץ וכי'
 הים מעונה תלתי' קדם כי' שכל קמץ הם ג' וידין' ול'
 גי' לין' כמנין תלתי' קדם וכשנמנה ד' לחותי' הוי' דלפ'
 חלה יעלה תלתי' קדם וחו' מעונה חלתי' קדם ולהיותם
 ו' הוי' וכי' הוא קדם וי"פ קדם הוא ית' הים
 ח"ם חמה כי ית' ח"ם ומ' חרבעים ות' ד' מלות
 ולכן הדעה תמה וזר"ך לכוין כזה : לחי' תחזור
 לכוין בכונה הגיל' ו' הוי' חלו הגיל' בניקודם ובמילותם
 ממש הגיל' רק שאינו זר"ך לכוין אל כיונה הגיל' רק
 תכוין בכל הוי' מהם כי הם יוד לחותי' הוי' עם
 יוד נקודת' שכל קמץ הם י"פ חלה שים ט"ם וחם
 תחבר עמהם ו' לחותי' הוי' הרי ט"ע שים וזרכו
 לחלפיהו עתיקא שהם ט"ע ריבון ועתה תחלרכו לחפוי'
 צי"ח ע"י הדעה הגיל' כי דעה תדיר בפני חלם תכוין

בסוף כל היוד כילכל הוי' מאלו גי' עיי' וי"פ עיי' הם
 תשיך' כמנין לירופי' בראשית ותכוין זה ודל' עוד יחוד
 א' אך זר"ך לכוין עשה ה' בעינים סגורות ולח"כ לכוין
 כזה מ"ד והוא שם מטטרון וחלקי' לב' חלקים שיש בכל חלק
 ב' ח' ותכוין כי ב' לחותי' מ"ט הם סוד מ"ט ש"ב שכולל גם
 תכוין שהם חיבור הוי' תהיה גי' מ"י וע"ה ב' שמות הם
 מ"ט ו' לחי' תכוין ב' לחותי' ע"ד שהוא חיבור תהיה הוי'
 משולבות ותכוין טי' לחותי' הא' שהם י"ח י"ח וי' ולח"כ ב'
 ההיין ה"ה תכוין בלוחי' וין' מן מטטרון כמו שהודעתך
 כי לחותי' וין' הם סוד הדין שהוא חלק ה' מן מנלפ"ך והם
 סוד ב' ההיין כי סוד ההיין הם דיני' כנודע : עוד יחוד
 א' קודם שתיין תחיר כל שר' הכריזה תמור פ' יוד לחותי'
 בסנסניו ויהי' נל שדיך וכו' אך לל' תמור תחלת הפסוק
 ותכוין כי לחותי' גי' כי' לחותי' תחורה ותכוין כי לחותי'
 הוא שם ח' קדוש לחי' תכוין בחיבת בסנסניו שיוצא מכלל
 שם סנסנוני' ותכוין בניקוד ורב כח ותכוין כי הוא גי' רליו'
 כמנין ורב כח ותכוין כי זה השם הוא סוד הדני'
 והשניים העליוני' הקדמיי' בסנסנים ותכוין לחתם ולקבל
 מהם חור גדול ותכוין כי חלו הדלים הם שכיכל' תלכה
 כגי' צפי' פקודי' לכן תכוין לחי' בדי' וסי'ה של לחותי'
 בסנסניו אורח ותכוין לחותי' הא' שניקודה חולם כנגד
 הפסוק עמנה ותכוין כי לחי' צ' קדוש ותכוין ל' יודי'
 ב' לחי' לחותי' לחומר פ' גדול לחונו' וכו' רב וכו' תפנין
 כי ורב כח גי' סנסנוני' כנל' ותכוין כי ב' דדין חלו הם סוד
 חיל' ד' ומי' ד' שהם ב' דדין ח' ימין ות' שמאל והוא כי
 חל הוא חסד ומי' גבורה בסוד' בת מסרד' בה מי' והבוסוד
 מי' חיל' מלחלים ותכוין כי ה"ה הנשאר' מלחלים בתלמע'
 הדדי' לחי' תכוין כנל' רק שתקדים פ' גדול לחונו' קודם
 לחותי' בסנסניו ואם חרצה לעשות יחוד זה בשאר עניני'
 הרבות בידך : פ' ר' כי ב' נבחר כוונת רי' חלול חיל' מורי'
 זל' שאתענה גי' ומי' רשטיני' חחר ר"ח רלופ' בלי הפסק
 שכל בנתי' ובה נגי' לחי' חרצה וכונת רלופ' חלו הוא
 כי ברי' חלול כפתחין יג' מקרי' של הי"ג חיד' דעתיקא
 והם מהגלים ומחירי' למטה בלוחי' במקום המקיפי' שיש
 להם כמ"ש בהקדמה בתדרת החי' כי מוחן לחומו' לחי' חלו
 חור שלהם ביוקע ויולת' ומחיר' שם בסוד המקיף ושם מהגלים
 חלו הי"ג חיד' דעתיקא ותמלה זר"ך לכוין כי הלל חודש
 חלול כולו הוא סוד ב' שמות הוי' ותהיה הוי' במילוי ס"ג
 ותהיה קס"ה חלו רמוני' בלוחי' חלול כי לחותי' חללים
 סוד שם ס"ג שים בו גי' וידין' ח' חלו חל' ולחותי' חל' הם
 סוד קס"ה כי יש בו גי' גי' וידין' כנגד לוח' חל' ולחתי' במקום
 לחות ח' והשמה חל' לחות וי' חל' נעלמת בו וחו' חלול כי
 בכל

שער היחורים ונבואה ותקוני עונות

נמצא כי בסוף יום ז' שעות אחרוני' של ז' ימי' שאתה מתענה צירוף אחרון של ז' ימי' הגי'ל : ועד כי לעולם לך לנקד כל צירוף זהו' בסגול וצירוף הו' במירק ואין לך לזכרו בפרטות ואתה מעמך חבן בכל צירוף וצירוף לנקדם מעמך כפי הגי'ל : גם דע כי כאשר אתה מתחיל בצירוף זהו' וכולל בתוכו שם הו' אין כוונה כי זה נשמה לזה רק שזה א"מ לזה והנה חס אתה חביון בכל שעה ושעה מז' ימי' אלו בכל סדר צירופי' הגי'ל הנה מה טוב ומה נעים דבר גדול ונאה עד מאוד וחס לא חובל לפמות חביון ז' שעות ראשוני' אל צירוף הגי'ל כסדר הגי'ל וכן ז' שעות שניות אל צירוף הו' כסדר הגי'ל וכ"ן ביום חבל בלילה בחצי הלילה שאתה ישן ודאי שאיך יכול לבין חבל כשתאמר בידך חפקיד רומי בעת השכיבה אז אח"כ חביון אל השמות אשר נוגעים בכל י"ב שעות הלילה אך יותר טוב לבין ז' שעות ראשוני' לבד ואחר שתקום משנתך בחצות הלילה אז חביון בפרטות כסדר הגי'ל : עוד יש כוונה אחרת כי הנה אלו ה' שעות הם ח' אותי' ובמילואם הם כ' אותי' הרי הם כ"ח אותי' והנה עתה לך לבין בכל יום מאלו ז' ימי' אל כולם ביחד שעה ח' מיום ח' חביון לאות ח' שעה ז' לאות ל' שעה ג' לאות ו' וכן עד י' שעות לכל י' אותי' אהיה דיודן עם ניקוד סגול כגי'ל ואח"כ ז' שעות שניות חביון אל י' אותיות דהוי' דיודן על הסדר הגי'ל בניקוד מירק אח"כ ז' שעות אחרוני' ל' אותי' אהיה הרי לך יום ח' כ"ד שעות אח"כ חביון ז' שעות ראשוני' מיום ז' אל י' אותי' הוי' דיודן כגי'ל וז' שעות שניות אל י' אותיות מילוי אהיה דיודן ואח"כ ז' שעות אחריות ז' אותיות הוי' הגי'ל ובניקוד הגי'ל זה ציור הגי'ל בענין היחוד ותכוונם העצב :

בכל המודע ראוי לכון אל ז' שעות אלו והנה ז' שעות ס"ג וקס"ח הם גי' דה"ק ח"ם הנותן זים דרך כי זים הוא שם ז"ן ואילו ה' שעות ס"ג קס"ח גי' דה"ק שמאירי' בזה השם של ז"ן העולה זים ודרך זה נפתח בחודש אלול והנה אחר שתכוין בכל חודש זה בזה הכללות הנה עתה ראוי לכון אח"כ ז' ימי' הגי'ל כי יש בהם מ"ח שעות גם סוד הוי' אהיה הגי'ל גי' מ"ח ע"ה :

שער יש כוונה אחרת פרטיות יותר מזו והוא כי עתה לך ללרף הי"ב צירופי' של הי"ב צירופי' הו"ב צירופי' של אהיה והם כ"ד צירופי' שזב זין שניהם אך עולים הם אל מ"ח כנגד מ"ח שעות שזב ימי' הגי'ל והוא הוי' ואהיה והנה זה הצירוף כולל ד' שעות הראשוני' של ז' ימי' הגי'ל כי ד' שעה ח' חביון שם אהיה לבדו בשעה ז' חביון שם אהיה כולל הוי' כזה אהיה י"ו ה"ם ובכל עת שחביון צירוף אהיה הויה כגי'ל יכוין כי הצירוף השישי דאהיה וכן דהוי' הם עיקר בחודש אלול שהוא המודע הו' זה הצירוף הולכי' עם כולם בחודש זה גם בסוף יום ח' חביון שכבר נשלם סוד יצ"ק ח"ם י"ענך י"י בזיום ל"ה וסוד י"עננו בזיום ק"ראנו שר"ת יצ"ק וסוף יום ז' חביון ז"פ יצ"ק ח"ם דה"ק כגי'ל סוד ס"ג וקס"ח : בשעה ג' חביון לשם הוי' לבדו בשעה ד' חביון לשם הוי' כולל אהיה י"א אהיה וי"א הרי לך כי בצירוף ח' לבד מכל שם מז' שעות הם סוד ד' שעות ראשוני' עדיה אח"כ תקח צירוף ה' הגי'ל מכל שם מז' שעות הגי'ל וגם הם יהי' בסוד ד' שעות שניות עדיה כי ד' בשעה ח' מד' שעות שני' חביון לשם אהיה בשעה ז' חביון לשם הגי'ל כולל לצירוף יהה"ו כזה אהיה חביון ז' לשם יהה"ו לבדו בשעה ד' לשם הגי'ל כולל לצירוף אהיה כזה יאהההוי' וממצא שכל צירוף מז' שעות הגי'ל הם בסוד ד' שעות עדיה וכן בכל הכ"ד שעות בשאר היצירופי'

אהי'

שַׁעַר הַיְחֻדִּים וְנִבְאָה וְרוּחַ הַקֹּדֶשׁ

יוס ח'
ד' שעות
רלשמות
ד' שעות שלישי
ד' שעות
רביעי' ד'
שעות חמישי
ד' שעות
שישי
סוף כללות
יוס ח'
יוס ב' ד' שער
רלשמות
ד' שעות שלישי
ד' שעות
חמישי
ד' שעות שישי
סוף כללות
יוס ב' ד'
שעות רביעי'

יִסְכַּן	אֶתְהוּ	אֵיִתְהוּ	אֵיִתְהוּ	אֵיִתְהוּ
אֵיִר	אֵתְהוּ	אֵתְהוּ	אֵתְהוּ	אֵתְהוּ
סִינ	אֵתְהוּ	אֵתְהוּ	אֵתְהוּ	אֵתְהוּ
תִּמְזוּ	תֵּתְהוּ	תֵּתְהוּ	תֵּתְהוּ	תֵּתְהוּ
אֵב	תֵּתְהוּ	תֵּתְהוּ	תֵּתְהוּ	תֵּתְהוּ
אֵלּוּל	תֵּתְהוּ	תֵּתְהוּ	תֵּתְהוּ	תֵּתְהוּ
תִּשְׂרִי	תֵּתְהוּ	תֵּתְהוּ	תֵּתְהוּ	תֵּתְהוּ
הַשּׁוּן	תֵּתְהוּ	תֵּתְהוּ	תֵּתְהוּ	תֵּתְהוּ
(כִּסְלוֹ) (יֵאֵתְהוּ)	(יֵאֵתְהוּ)	(יֵאֵתְהוּ)	(יֵאֵתְהוּ)	(יֵאֵתְהוּ)
טַבַּת	תֵּתְהוּ	תֵּתְהוּ	תֵּתְהוּ	תֵּתְהוּ
שַׁבַּט	תֵּתְהוּ	תֵּתְהוּ	תֵּתְהוּ	תֵּתְהוּ
אֵרֶךְ	תֵּתְהוּ	תֵּתְהוּ	תֵּתְהוּ	תֵּתְהוּ
יֵרֶה הַיְיָ אֵלֵינוּ הַיְיָ אֵלֵינוּ הַיְיָ אֵלֵינוּ	יֵרֶה הַיְיָ אֵלֵינוּ הַיְיָ אֵלֵינוּ הַיְיָ אֵלֵינוּ	יֵרֶה הַיְיָ אֵלֵינוּ הַיְיָ אֵלֵינוּ הַיְיָ אֵלֵינוּ	יֵרֶה הַיְיָ אֵלֵינוּ הַיְיָ אֵלֵינוּ הַיְיָ אֵלֵינוּ	יֵרֶה הַיְיָ אֵלֵינוּ הַיְיָ אֵלֵינוּ הַיְיָ אֵלֵינוּ
יֵאֵתְהוּ	יֵאֵתְהוּ	יֵאֵתְהוּ	יֵאֵתְהוּ	יֵאֵתְהוּ

על חודש כסלו נכתב בטעות לעיל לכן כחבתי זה והוא נכון

עוד

כוונה אחרת גדולה והוא לכיון כי הנה יש למעלי דרישא דע"ק י"ג ימין לשערין והנה הם מכסי' ומחסין על הפנים והמלח וכנגדם למטה בזקן י"ג ח"ד והנה הסוד שלו הי"ג ימין הם י"ב ימין משונים והנימא הי"ג כוללתם ויש בה י"ב ימין אחר' הם כ"ד וכנגדם הי"ג ח"ד הם כ"ד עדי' כי המזל הי"ג יש בו י"ב אחר' הרי מ"ח כנגד המ"ח שעות שבב' ימים והם כנגד הוי' ואלהייה גי' מ"ח ע"ה והנה דע כי הנה הי"ב ימין הראשוני' דרישא הוא סוד ג' שעות הוי' דיודן והם י"ב אחר' וכנגדם י"ב ימין והנימא הי"ג יש בו כללות כולם והם י"ב אחר' וי"ג ח"ד הם ג' שעות אלהייה דיודן והם י"ב אחר' ג"כ כניל ובתיקון הי"ג י"ב אחר' כניל.

והנה

רצוני לבאר זה היחוד הגי' של היודין והווי' כי לעיל יש בו כמה טעיות ודע כי סוד הנימין הוא סוד היודין לכן סגולתם לכסות ולסתום הדבר אך הי"ג ח"ד הם ווי' ולכן הם יותר מגולים וביחוד הדבר הוא כי הנה שב' שעות במילואים יש ד' יודין בכל שם הרי י"ב יודין ואלהי'ם נכללים כולם בנימא הי"ג כניל ואלו הם סוד הי"ג הנימין גם יש ג' ווי' בכל שם הרי ט' ווי' ואלו הטי' נמשכין דיקנא אשר שם הוא ג' שעות אלהייה אשר במילואים יש ו' א' כניל הרי ג' ווי' ופס הטי' הרי י"ב ואלו הם סוד הי"ג ח"ד והנה לעולם סוד הווי' יונק' מן היודין וצוה תבין כי לפי שהווי' ראשוני' אינם אלא ט' לכן דיקנא ד"ה לא יש רק ט' חיקוני' והנה כבר ידעת כי אלו הי"ג ימין נמשכי' מניה דע"י דברישא דח"ה כדודע מביאו אחרת האזינו: והנה הם מכסים על הפנים והמלח כי שם הוא סיום ז' דעתיקא כדודע בי מלכו' דעתיקא הוא בחוץ דח"ה כי שאר עתיק הם מהכסי' בשערות הראש אבל המלח שם היסוד והעינים שם ניה דעתיק והרוטם שם סוד המלות כל אלו אינם מהכסי' רק בסוד אלו הי"ג ימין הנמשכין עליהם וצוה תבין שאין נמשך אור גדול למטה אך אנו צריכי' להסיר י"ג ימין אלו מעל הפנים ולסלקם ללדני' צב' לדני' דיקנא ואז סוד אלו דע"י יאירו אור גדול וחס' באדרת רבא מלחא תחבלי' כי אלו הי"ג ימין מכסי' אותן והנה כאשר אלו מכסי' על הפני' הנה אז האור של ע"י נכפה ואינו נהגלה וצוה אינכי' אור אל הדיקנא אך בהסתלק אלו הנימין ללדני' אז יאירו אור גדול דע"י ואז יתחברו אלו הי"ג ימין על ראש לדני' הדיקנא ויאירו בהם אור נפלא ומזק ואז היודין משכים אור גדול בווי' והנה סוד היודין והווי' כניל כ"ה

זיין

דיודן כניל אשר נמשכין כל היודין והווי' והנה כאשר חסיר היודין והווי' משם הוי' במילוי יודין נשאר בו ג' אחר' לבד ד' ה"ה והנה מאות ד' נמשכין יקודו' ליודין ומההי"ן לווי' שבו וכן בכל שם צב' שמות אלו ותחלה נבאר נקודות דיודן בשם הראשון מן ד' יודין ו' מאות ד' שבו נמשכין ד' נקודות אל ד' יודין ו' דל שם הוי' בב' נמשכין להם ד' נקודו' מאות ד' ששסם הב' והם צב"ה שבת קמץ והוא הברה א' לבד כמו הברה חולס כדודע וד' יודין של שם הוי' הג' נמשכין להם ד' נקודו' מאות ד' ששסם הג' והם צב"ה כגול צרי' והם נמועה א' והברה א' כדודע הרי לך ניקוד הי"ב יודין במקומם למעלה והנה ניקודי היודין צהיזם למטה בנימא הי"ג הם ג"כ עדי' אמנם ניקודי הווי' הם צאופן אחר כי מן הטי' ראשונה שנשאר משם מילוי יודין כניל יוצאין ממנה ה' נקודי' אל הד' ווי' ואח"כ משם הב' מן הטי' ראשונה שבו יוצאין ה' נקודו' אל הד' ווי' שבו אח"כ מן השם הב' של יודין מן הטי' שבו יוצאין ה' נקודי' אל הד' ווי' שבו: אמנם נבאר עתה ד' נקודי' של ד' ווי' ראשוני' והם מהמלקי' צאופן זה ג' נקודי' לג' ווי' ראשוני' הנמשכין מלמעלה וב' נקודי' לו' הד' שהוא למטה במילוי אלהייה וכן עדי' הסדר בכל הי"ב ווי' ואמנם ג' ווי' ראשוני' הנמשכין ראשוני' הם צ' נקודי' צב"ה והם שיריק מירק וצו' הד' ג' נקודי' שח"ח: וצב' ווי' ראשוני' שניות הם פתח וקמץ וצו' הד' פתח וקמץ ושבת פתח: וצב' ווי' ראשוני' שבשלישית הם סגול ושבת סגול וצו' ד' סגול ושבת סגול וסגול: והנה נקודי' הי"ב ווי' דתיקון הי"ג הנק' מולא הם ג"כ צאופן אחר ונמשכין מג' ההי"ן שניות הנשחרים מג' ההיות דיודן כיצד ג' ווי' ראשוני' דהוי' א' צ' נקודות לכ"ה והם פתח סגול וצו' ד' פתח סגול קיבוץ: וצב' ווי' ראשוני' שבשניות קמץ ושבת ושבת פתח וצו' וצו' למעלה בשם מהדורות בחרת:

והנה

הטעמי' הם אלו כיצד צייב יודין שצייב ימין דרישא הנה הד' מהם הראשוני' נמשכין להם טעמים מד' של הוי' א' והם צ' טעמי' פור גדול וזרקא צב"ה ומד' של הוי' צ' יוצאין לד' יודין שניים טעם א' סגולתא צב"ה ומד' של הוי' ג' יוצאין לד' יודין שלישיות טעם א' קרני פרה צב"ה וכן מג' לדחין עצמן יוצאין הטעמי' לי"ב יודין צבייתא הי"ג הכולל כיוצא בהם משם עדי' וטעמי' הי"ב

שער יחידים ונבואה ורוח הקודש

ויון הם עדין מה' ראשונה דהוי' א' ל' ויון דליקאט
 בלחפז זה ג' ויון ראשונים מאלו הדי' ראשונים יש בכ"ח
 ב' טעמי' שופר הולך ומביר והו' הדי' שופר הולך
 דרגת תביר ומה' ראשונה דהוי' ב' לבי' ויון ראשוני'
 מד' ויון שניי' טעם לכ"ח והוא תרי' טעמא וכו' ד'
 מאריך ותרי' טעמא ומה' ראשון דהוי' ב' לבי' ויון
 ראשוני' לדי' ויון שלישי' ב' טעמי' לכ"ח טעמא ותחנה
 וכו' ד' טעמא ותחנה וטעמא גיעת' ותח"כ יולאין מג' ההין
 שניי' מג' היות טעמים ל"ב ויון שבתיקון הי"ג דייקאט
 הגמ' מולא כ"ח מה' אחרונה דהוי' א' לבי' ויון ראשוני'
 מה' ד' ויון ראשוני' מקיף ותיב בכ"ח מהם וכו' הדי' מקיף
 יעדי' ויהי' כן יומו ומה' אחרונה שבהו' ב' לבי' ויון ראשוני'
 מד' שניי' בכ"ח מהם פסיק ובעת שבה וכו' ד' פסיק
 ובעת שבה ופסעטא ומה' אחרונה שבהו' ב' לבי' ויון
 ראשוני' מד' ויון שלישי' שופר מהופך וסוף פסוק וכו' ד'
 שופר מהופך וסוף פסוק ורביע' :

והנה נבאר עתה מעט מוצרי' מן ביאור כל הנז' כי
 הלל מן הדי' הנשטרת בשם מילוי יודין משם
 נמשכי' הנקודי' אל הי"ב יודין שבי"ב יומין דשערי' לכן אין
 בהסרק נקודי' ד' בכל הדי' יודין רק שהם כפולים ל' והנה
 כונת ניקוד הוא כי הדי' יודין ראשוני' הם חולם קמץ ג'
 כן כמנין הוי' והדי' יודין שניי' שבה קמץ ג' ל' כמנין בכל
 ע"ה וממלא כי ד"ע ל'יו' הם קדי"ם נמלא כי בכ"ח מן הדי'
 יודין ניקודיהם ג' אלה ואם תרפך כל הדי' ג' קדם ח"ם
 אלהי' קדם הדי' יודין שלישי' הם ל'יו' אבול ג' מ"י שיהי'
 בינה וד"מ' מי' הם בסוף ומתחיים לנוטרי' תה פרו' :

והנה מן ההיר' ממילוי יודין יולאין הנקודי' ל"ב ויון
 ראשוני' שבי"ב ת"ד לכן אין בכל הדי' ויון שהי"ם
 השם הא' יש בו ה' נקודי' ב' נקודי' בני' ויון שהשאר'י' בכ"ח
 מהם וכו' ד' אשר הוא מסוד' ו' של מילוי' אהי"ה כניל' יש בה
 ג' נקודי' נמל'וי' א' מג' ראשונים הדי' זה מן אחרונה הדי' בהם
 ה' נקודי' הדי' אשר ממני' יאלו נקודי' אלו ומן ההין אחרוני'
 יאלו נקודי' אל הי"ב ויון שבתיקון הי"ג ועד"ו יאלו
 השעמי' מן הדי' אל יודין ראשוני' ומן ההי"ן אל
 ויון :

ואמנם סדר אחי'ת תחלה תכון כי בי"ג חיוורתא
 דריש' שם הי"ם ג' שמות הוי' דיוד'ין ותכון
 כי הי"ב יודין מג' הוי' ההם הם נמשכין בסוף הי"ב
 יומין דשערי' דתפיין על הפרי' ותכון להורידם הי"ב יומין
 לבדם וק"ס סוד י"ב יומין דשערי' אחי"כ תכון כי מאלו
 הי"ב יודין נמשכין עוד י"ב יודין אחר' וקעשה יומא

דשערי' הי"ב ובה ג"כ י"ב יודין לכלול בה כל הי"ב ראשוני'
 אחי"כ תכון להוריד ט' ויון שני' ב' שמות שצריש' חיוורתא
 ותורידם עד דייקאט ותוריד הגי' ויון משם הראשון ואלו
 תכון בשם הראשון בשם אהי"ה דיוד'ין וכו' ומה שרי'
 הם ד' ויון חו' אל תחיל' לעולם רביעי' וכן תשנה עד
 שתמשך כל העי' ויון שני' שמות הוי' ע"ס הגי' ויון של
 ג' שמות אהי"ה ואלו יהי' י"ב ויון בי"ב ת"ד אחי"כ תכון
 להוריד מאלו הי"ב ויון אשר בי"ב ת"ד להוריד עוד מהן
 עצמן י"ב ויון אחר' אל תיקון י"ג מולא קדישא אחי"כ
 תמור להוריד מסוד' אות' ד' ששאר בכל השם מן ג'
 שמות שצריש' חיוורתא ד' נקודי' ל' יודין של שם ראשון
 אשר ירדו אל יומין דשערי' וכן תעשה מג' דלחין שני' שמות
 ההם אל גי' פ' יודין שבי"ב יומין דשערי' אחי"כ תכון ג"כ
 להוריד פ"ב עדיה מן אותן הדלחין אל הי"ב יודין שניי' מה
 הי"ב ואל תורידם מן היודין העליוני' כמו שפשיט ביודין
 עצמן כי לעולם הנקודי' יורדין מלעילא ותכון תמיד מן
 הדי' ששם הראשון אל הדי' יודין שבו וכו' ככולם : אחי"כ
 תכון להוריד מג' ההין ראשונים שנשאר בגי' שמת דחיוורתא
 להוריד מהם הנקודי' אל הי"ב ויון שבדיקאט מה' ראשונה
 ששם א' אל ויון שבו וכן ככולם : אחי"כ תכון להוריד מן ג'
 ההין שניי' שנשאר למעלה תוריד מהן ג"כ י"ב נקודי' אל
 הי"ב ויון שבתיקון הי"ג : אחי"כ תכון עדיה משם להוריד
 השעמי' מן הדלחין ליוד'ין ומן ההין ראשוני' ל"ב ויון
 ראשוני' ומההין נשיות ל"ב ויון שניות : אחי"כ תכון לאלק
 הנימין מעל הפני' ולסלקם לגדדי' ולחברם עם פתח האוק
 שיחברבו היודין עם החוין ונקודי' עם נקודי' וטעמי' זכרי'ם
 העליוני' עם טעמי' נקבות החסוני' כי ביודין לעולם
 השעמי' הם על האות' משא"כ בטעמי' הוי'ן גם בנקודי'
 יש הפרש זה כי נקודי' היודין הם מלכ' ואל הוי'ן הם עבדים
 ואחי"כ תכון תכון הבינה דע חיק' שלל נחלש'ה בל"ח
 לעולם כדע' עבודת' להמשך ממנה כי היא עגמה ח"נה
 יכולה להשתלב רק לור ממנה עד מחלח דעתיקא אשר שם
 סוד דעת דגולגלתא דל"ח ותכונה מתלבש יסוד דע"י ותכון
 להמשך לוחו אור הבינה דע"י במחלח דעתיקא מחזקן ואלו
 האור הפנימי דיסוד דע"י יולא למון חוה נכנס מחזקן
 לפנים ופוגעי' זה ג'ס ומאירי' אור גדול יורד אליו הוא
 עם מחלח דלוחי' ושמ' מלירי' אור גדול ומשם נמשכי' עד
 מחלח דל"ח ואלו הדי'י' אשר שם להכפיין ואלו אור ההוא
 עד העינים ובהם יש כח אל הוי'ת להסתכל למעלה במחלח
 דע"י כני' צוהר ויקהל אמנם מה שראוי לך לכון הוא כני'
 להשיג הנמה ובינה בעמין זה כי כבר ירעת כי הקדיה
 חתם את עולמו בל"ח אשר תהיה כלח"י צברייתא דמעשה
 בל"ח

שער היחודים ונבואה ותקוני עונות יד

יצ ימן יי יי יי יי יי יי יי יי יי יי
מי ימן שנמשכו בכלם לעשרי מימי הי"ג יי יי יי יי יי יי יי יי יי
י אח"כ תמשיך מזהו עיוני ל"ב ח"ד ד"ח ט' ט' ט' ט' ט' ט'
וינייכיון שיט דיקקא ג' שמות חלף הי יוד הי חלף הי
יוד הי חלף הי יוד הי ויש ב'גן' וינייחחבר ג' ויני חלו עם
ט' ויני של היותו הרי י"ב ח"ד ותעשה כל ו' מזה'
מרכבה ו"ן ו"ן ו"ן ו"ן ו"ן ו"ן ו"ן ו"ן ו"ן ו"ן ו"ן ו"ן ו"ן ו"ן ו"ן ו"ן
שמשכו בכלן ו"ן ו"ן ו"ן ו"ן ו"ן ו"ן ו"ן ו"ן ו"ן ו"ן ו"ן ו"ן ו"ן ו"ן ו"ן
ו"ן לעשות תיקון הי"ג הכולל כזה ו"ן אח"כ
תמשיך מ' דלתינ דהוי שבוויורת אל הי"ב עיניו דל"ח
כי"ד מד' ח' ל' יודין ראשונים חולס וקמן ל"ח יוד'
ז' ל' יודין שניים שבל וקמן ל"ח ומד' ג' ל' יודין
שלישית סגול ויני ל"ח

בראשית והענין כי הלא סוד עם אהיה מורה העלם לומר
אהיה אח"כ אך עתה חינו עתיד להתגלות שהנשים לא
יכולו להשיג חכמה חזון מן הראוי להם לכן חסם עולמו
בזאת אשר אחי' דכתיב בפי' שמות הנה הם בכמה מקומות
אך עתה לר"ך לכוין כי אחי' הו' בנינה דפי' ושם סתומה
בצממה וזהו' הכי' במצמה דפי' ועדה וזהו' הני' במצמה
דל"ח ותכוין להמשיך סוד החכמה למטה מאחי' עד שחד
למח' דז"ח ושם תכוין בסוד הוי' הכחזה בפי' שמות אחר ג'
אחי' ותכוין ב"ב כי זו המשכת האור עם מתגלי' כל החכמ'
ואורותי' בפי' הוי' אשר עם ותכוין שמה השם ימשך עליך
ידיעת החכמה ויבלי' טווחות התורה שיערך מן השמים גם
תכוין כי כל העלמייס כולם הם בסוד יסוד ודעתתי' כי הם
מורים על הניווט ולכן תחשוב בזו"ר סוד הוי' ואלדני וסמכרס
ותחוננ' יחד ע"י אור מלח עליון הנמשך כלן:

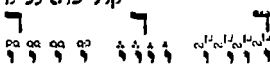

אח"כ תמשיך אלוד' נקודות עצמן
ד ד ד י י י י י י י י י י י י י י י י
י י י י י י י י י י י י י י י י
אח"כ תמשיך מ' הדין ראשוני' שבמיוורתא נקודות
ז"י"ב ויני שבדיקקא דל"ח כי"ד מזה' לג' ויני שורק ומיריק
ול' הדי' שהוא מזהו' שורק ומיריק ומולס ומח' ז' לג' ויני
שני' מהו'וי' פתח וקמן ול' הדי' שהוא מזהו' פתח וקמן ושב'
פתח ומה' ז' ל'ג' שלישי מהו'וי' סגול ושבי' סגול ול' הדי' שהוא
מזהו' סגול ושבי' סגול ואח"כ תמשיך מ' הדי' שני' ונקודות
ה ה ה לתיקון הי"ג כי"ד ה ה ה
ה ה ה י י י י י י י י י י י י י י י י
י י י י י י י י י י י י י י י י
פתח וסגול ול' הדי' פתח סגול וקידוש ומה' ז' לג' ויני קמן
ושב' ול' הדי' קמן שב' ושב' קמן ומה' ז' לג' ויני פתח שב'
ול' הדי' פתח ושב' ושב' פתח
אח"כ תמשיך טעמי' מ' דלתינ שבווי' שבמיוורתא
אל הי"ב יודין שבמיוון כי"ד מד' ח' ל' ל'
יודין ראשוני' פור גדול ויקקא ל"ח ומד' ז' ל' ל'
יודין

דהנה סדר הכוונה בקיור תאמר יר"מ ה' או"ח
שהגלה עתה עת רכון עליון חס' האמר בקומך
בחד' לילה אח"כ תכוין בז"ב תחונן של ה'ג' שמות של
מילוי יודין שהם בז"ב ימן דשפרי וכו' הוא כנימא הי"ג
ותח"כ תכוין בסו' היודיו שזכה בדי' יודין כני"ל ויקודס כפי
ניקוד הני"ל ואלח"כ תמשיך הטי' ויני העלוני' בז"ב ח"ד ושם
נעשים י"ב ויני ותנקדם ע"ד חשיקוד הני"ל ואז כשתמשיך
הטי' ויני שנימא הי"ג תמשיכס לחיקון י"ג דיקקא ויהיו
י"ב ותנקדם כפי ניקוד הני"ל ואלח"כ תמשיך הטעמים בז"ב
יודין בסוד טעמי' הזכירים שהם עליוני' על האותיות
ובז"ב ויני בסוד טעמי' נקבות שמהם האותיות וע"ז אח"כ
תכוין לזייר הי"ב ימן שב'לדני הדיקקא ושם יתקשרו
היודין בזוין ע"י הטעמי' זכרים ונקבות ול' יתבלל
מלך הראשון והפני' ומשיך האור עד היקף מומי
לוי"ח דז"ח כני"ל ועתה לזייר לך דרוש יודין יתין
והוין בנקודי' ובטעמי' הכל כני"ל כדי שחדע סדר
הכוונה וכבר הונעתיך כי ל' ל' ותי' הם עם ח'
חם היחוד יודין והוין זמנו בכל עת זין בחול זין
בשבת אבל היחוד של שדי' טוב לכוין בר"מ כי כן
שולס שדי' במילואו כמנין ר"ח וזה הוא הליור
יוד הי ויהי יוד הי ויו' הי . אלף הי
יוד הי אלף הי יוד הי אלף הי יוד הי
יוד הי ויו' הי יוד הי ויו' הי ויו' הי ויו' הי
אלף הי יוד הי אלף הי יוד הי אלף הי
יוד הי

שער היחורים ונבואה ורוח הקודש

יודין שניי סגולתא לכ"ח ומד' ג' לרי יודין שלישי
קרני פרה לכ"ח :

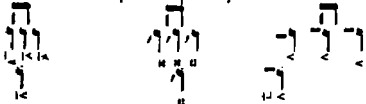
לח"כ המשך חלו טעמי' עמלן לייב יודין שבנימא הייב

לח"כ המשך טעמי' מג' הרינ ראשוני לייב ויין שביב
ח"ד כילד מה' ח' לבי ויין שופר הולך וחביר ולו' הד' שופר
הולך ורגל חביר ומה ב' לבי ויין חרי טעמי ולו'
הד' חרי טעמא ומאריך ומח' ג' ב' ויין טרחא ותפתח
ולו' הד' טרחא ותפתח ופנת געיל

לח"כ המשך טעמי' מג' הרינ שניי לייב ויין שבחיוון
הייב כילד מה' ח' לבי ויין מקיף ויחבי ולו' הד'
מקיף ויחבי וירח בן יומו ומה ב' לבי ויין פסיק
וגעיל שנת ולו' ד' פסיק וגעיל שנת ופשעל ומח'
ג' לבי ויין שופר מהופך וסוף פסוק ולו' ד' שופר
מהופך וסוף פסוק ורביעי

פרק יא ונשאר בו עוד ה' יחודי' אחרים והם
לכך הנפש ולהאירה להוסיף בה כח
והארה להקשר לעלות למעלה בקדושה עליונה בזילה
קודם שינסוק בחורה חכיון אל כל כוונת שנשאר
בעשהי' ולח"כ בכל שעה ובכל רגע חכיון גם בהם
וכפי מה שחריב לכיון בהם בן החריבה ההארה בנפשך
ומה טוב ומח געיל אחל כל היום יח' נגד פניך
כי הוא מתקן הנשמה ומאירה מאור והנה סדר
הדברים תחלה חכיון סדר ח' והוא זה חכיון בעשי'
דיוין ולח"כ בחהי' דיוין עמה ולח"כ בשם ס"ג ותחי'
דיוין עמה ולח"כ מח' וקמ"ב

ולח"כ ביון וקמ"א והנה נתחברו ד' היות בדי' חהי'
וחלו בלבו גאלו לחסל והמיוצר והמסובח והעקרי מכל זה
זה שהשליש יחד זה בזה כילד תקח לוח ח' במילוי
משם ע"כ ולח"כ לוח ח' במילוי משם קס"א
עד השלום ותשלג לוח מזוה לוח מזוה כן
העשה בשם ס"ג עם קס"א ולח"כ מח' עם קמ"ב ולח"כ
ב"ג עם קמ"א ותמנע לעולם החמיל משם הו"ה ולח"כ
שם חהי' והנה עם אתה חכיון בליבו זה הוא ביוס
חכיון לח"כ שלב ד' לוחות חהי' בדי' לוחות הוי' ותחמיל
מח' זה א"ה ה' ה' זה חכיון חהי' ולח"כ
חכיון שלב ג' ח' ח' ותחמיל מח' זה כוח ח' ח' ח'
והם עתה עושה יחוד ח' זה בלילה ח' חכיון להיפך
יאהדוניהי' יאהדוניהי' וטעם הדבר כי הלל החיבור
הד' שמת לחרוני' חכיון בהם כ"ה סוד נשיקן כפול'י
כי גם אחר הכשקה והשילוב חורין בפעם ב' להעשות
בכתחילה ולחמס כשהו ביוס זה תכלול מדה הלילה ולכן
תחמיל מח' ח' ח' ח' בלילה תבביר מדה היום לכלול
יום בלילה ולכן הקדי' הוי' לחהי' וח' ח' ח' ח' ח'
וביום נוקי' ברשע גם אחר סדר הגיל' והם הרעה לעשות'
כ"ח מחלו סדרים שבתבוז בעהי' כ"ח בפניע הוא טוב
חך ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
ל"ן לר"ך לכונס כולם בזמן ח' והנה כבר הודעתך כי ג'
עלמין ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
ועולם היצירה ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
הודעתך כי ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
מוחלי שבת מסתלק ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
ג' בחינות ב"ע וביום שני מסתלק ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
י"ע וביום ג' מסתלק יצירה ונשאר עשויה לח"כ ביום ד'
בשעשו' מנחמי' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
הוא ו' ותמלעי' ולכן ביום ד' חורר האדסקנות משבת הב' ח'
מנחמי' עשויו' וביום ה' קונע מנחמי' יצירה וביום ו' מנחמי'
בריחה וביום שבת ניהוסק ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
האדס חמוד ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
חוס' שנה שעברה מנחמי' בריחה וביום ב' ח' ח' ח' ח'
וביום ג' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
הארה משנת האלה ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
וביום ו' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'

אמנם דע כי הגי' ימים ראשונים חכיון כי חל
שני וחל ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
כ"ב

למעלה בשרשם צדעה ובדרך עלייתם הם מעלים את האל' ביציר' ובדרך אלכסנדרי' (נ"ח אליהו) שעלה לשמי"ע"י חותן השמות וכדי לחק ולגבר עפ"ת או יותר חכיון להוריד החסדים בז"ח צדעה שלו לנודד צווג ועי"י יחוסק כח בזהמ' וישופפו יח' כח וחזלה מעשיה ליצירה :

יחוד ב בשאדם שולטו עליו מז"לח יסעהם סמאל ונחש כי מז"לח הם חוח' ללמות דוכרת ונוקב' ובלשר ירא' שהוא מההרה צהרהורי' רעיר' רד' לכיון בשם א' חמיד ובפרט צעה עוסקו בחורה אל חוה מעינד' וזהו אל ימלכו עליך ולא יגרה כך יכ"ר והעינן דע כי שורש הדינים הם אלני חלשים צסוד הגבורות שהם גבר ומלפ"ך כדודע שהם צ' מיני' דינים לבי' חלשים זכור מלפ"ך אלני נקבה ס"ך דינים גער ואלו הם שרש אל מז"חות הדינים ואלו הם חיקון העי' דדיקנות הנקרי' לאלפי' כי הסהשערוה דלא תליין רקק הם כנגד לרוחב הפנים ואינם חלשים צשיקולות והם ציון חיקון ח' לייג הם נקראת מז"לח העליונות ובי' שמות אלו הם גי' קני"ח ומקורם הוא צס ח"ה" דהיון שעולה עם ויו חזיתות קס"ח כמינן הלפ"י והם זה השם הוא חיקון העי' הנקראת לאלפי' ונקראת כן על שם ג' שמות המתחילין בזהוה א' שהוא ח"היה חלשים אלני וחמנס סוד הדבר הכפונה הוא לכיון ולחמשך מנור' חסד שהוא מזל החם' שהוא ח"ו יורין חמינין חסד וממנו השפיע אור לחלפים שהוא חיקון עי' והוא שח ח"היה דהיון ועולה קס"ח עם י' חוח' ואז חכיון להמשיק אלני חלשים הנק' מז"לח יס והם גי' קס"ח ג"כ ואז חשליך בצמ"לוחים כל מעתתם שהוא חיקון העי' מג' מכליני' דרמחי והוא חיקון העי' ג"כ ש"מי אל כמדך ואז חותן החמטות שעה שהם חלדם שם חותן חמיקים שררת יורדין במז"לות יס חמטל ונחש חנים עולים לפי שגבר נחשק שרשם שהם אלני חלשים ולין הם נשפעים מהם וחמנס צוודחי כח החמטחי' הנכרתי' עי' האדם שחנים מחשעריים בהם לינלי קדושה עי' העון לכן צהגיטך חח"כ אל מזן ונקא מול ה"ג שהוא ח"היה דיונין ועולה ג"כ קס"ח חכיון אז להעלות חותן הניצ"ות ולנקותם ולהוסיף חמס עם י"ס זה והוא ונקא לשון יקווי הכספ מן הוסיפה ומדל שמות חלוי' ח' חמיד צ' מעינד' ובפרט כשעוסק בחורה חכיון צמחשנך צרלוחך סמחילוני' רוזים להגבר עליך ולהחטיאך ובפרט חס חתה צעה חיקון טפה הרע שהולח צחילוני' חוה החילוני' מתקצני' וחמגברים עליך :

צני ימים האחרונים חכיון חותם ציעקב ורמל גם סדר אחר ציוס ח' סס ס"ג וציוס צ' סה מ"ה וציוס גי' צין חמי" חכיון ממטה למעלה יוס ד' צין יוס ח' מ"ה יוס ו' ס"ג גם סדר אחר יוס ח' חכיון חוח ח' ראשונה יוס צ' חוח ו' יוס ג' חוח ח' חמרונה וכן חמי" ממטה למעלה יוס ד' חוח ח' חמרונה יוס ח' חוח ו' יוס ו' חוח ח' ראשונה גם סדר אחר ציוס צ' ח' שזו ציארנו שנונתם ציירה שהוא אל הוי' כני"ל חכיון אל שם חציג יח"ן כל שם מ"צ שסם זה ציירה וחכיון אל ח' שמות להעלות בהם נפשך מן העש"י ליצירה עי' שם מ"צ זה חך ציוס צ' חכיון שגובר קר"ע שטי"ן על כל השאר כדי שעי' העלה וציוס ח' חכיון שגובר חק"ב עני"ע גם ציך לשלבו ולקשר עם זה שם האחרון פירוש חכיון שהכונה חלבו לקבל חושי' שנה ובהה יוס שנה ח"ה חק"ו צ"ח ולכן ציך חחה לקשר ולשלב יוס צ' עם של שנה כזה קשר קע"ו שטי"ן ינ"ח וציוס ח' חשלב כזה חשק קצ"ו עני"ע ינ"ח ויקבל שם יוס זה משם של שנה גם סדר אחר חכיון להעלות נפשך מן עשויה ליצירה בלופו זה דע כי הלח הסוד הנכפיש המעופפים והמעלים חת האדם למעלה כדודע כי חין עוף פורח וחמנס הנכפיש בנקוה הם הפעויות צלם ח' והנה צבר ידעת כי החסדי' הם מחשפשים צי"ק האדם כדודע וחמנס יס בהם מגולים ויש בהם חמוסים זהם צ' חסדי' שהם צחוי"ג צ' הוריעות צשליש ח' דח"ח ונמלת כי צב' קיון חלו יס חסדים עילוי סחמה והנה ז"ם עפ"פות האדם על ידי כנפים שהם הוריעות ולא עי"י הרגשים והצבריים והעטם לפי שחבלו הוריעות החסדים שבהם סחומים ח"יניס כיוולת להחיר ולהחפטש וכבר ידעת כי לבי' הוי"ב במקום צר ודוחק גדול הוא נוחן כוחו צפנים כדי להתנועע לכאן ולכאן ללחא משס ועי' חוחו הנועטע הוא מתנווד וחמנס חלו החסדי' שרשהו למעלה צדעה כי שם מקומם ורשם כי חלו החס' המתפשטים הם חורות המחמדי' מהם ולכן חזים להעלות אל שרשם שדעה וליינק ולקבל חורה חמס ולהוסיף עומדים עם צדומם ובלרות גדול כשהן עולין אל מעלים חת החמס עממם ולכן הכוונה שחכיון ח"ה זהו כי כל העשיות חכיון כחם סס מ"צ ולכן חכיון כי סס חציג יח"ן צורועך ימין וסס קר"ע שטי"ן צורועך סמאל וסס גי' יכ"ש צשליש העליון דח"ח המכוסה ועי' ח'י בשמות מעשפשים חותם החסדי' עליו'

שַׁעַר הַיְחֻדִים וּנְבוּאָה וְרוּחַ הַקֹּדֶשׁ

בניקוד תיבות אלו ויזיירוהו לפניו כשהוא עוסק בתורה
 ציוס ח' ינקדנו בניקוד- ק"ח וציוס ז' ק"ה בני- ס"ה
 דר' נ"ה ז' וישתלח בו' ויחליטנו' ובליל שבת בניקוד
 ס"ה' ובנוקר ויקרינו' ובמנחה ניקוד זכס :

פּרָקִיב ועתה תחמתי לגלות לך סוד גדול ונפלא
 חס י' לך תביעה חס ח'ה חס ז'ו

תחי' בלער ותחת עומד בדין וכן ח'י לנכפה שיש
 בקרבו ח'י רוח רעה או למשועמים תחמר זה החיוד
 ותביע צפניו ובלילה קודם שתישן תכרין בחיודך או בדר
 פלבנדך ותנחל ותרחל נפללות פי כמה תנשים רשומים
 עומדים זו כשהי' בסכנת גדולה ובעזרה י' ביחוד זה
 כולם יללו הם וממונס ובלו לקידוש השם ובפרט
 בעת הבריות תחמר הפקד עליו רשע זשטן על ימינו
 ויכוין ר'שעו של'שע'י'מ ר'נגד ח'ה'י'שפט כפול משולש מרוב'
 שעולה ר' וקע'ח כנגד ז' שמות תלקים ח' דגבורה ח'ה'ר
 היא מרת הדין הקשה וז' דבינה ח'ה'ר חותמה הדי
 בניקוד תלשים ופי' כי כל כח הדינין מתעוררין
 לשלוע זו ויכוין בסי'ת שעולה ק'ע כנגד ח'ה'י' פכמ'ג
 עולה ד'ס ושם תלני פכמ'ת שעולה קכ"ו הרי הכל
 ק'ע וכבר יעתה כי מלת הפקד: אל תמהה' בהשבו
 חמשה גשאר פקד תכוין בשם קר"ו דע"ב פכמ'ת וממלת
 עליו גשאר ר'י' וממלת רשע גשאר ש' וממלת שטן
 גשאר ש'ט וממלת יעמוד גשאר גמ"ז וממלת ימינו
 גשאר מ"י ותכוין ב**ר'יש'ש**: ב"פ ש"ך דינין ש"ך
 דדבורה וש"ך דנוקב'ת ו**טעמ"ו** הם קכ"ח תכוין
 ק"כ דבריחה ויזירה ועשויה עם ה' תותיות דתלשים
 הם קכ"ח ו**במ"יג** שעולה ק' יכוין במלת תלשים
 ובס"ו תותיות כזה ח' אל חלה תלשי תלשים והכוונס
 לשלוע עליו כל כח הדינים כולם חכו סוד גדול ותין
 רתוי לגלותו כי חס לקחת יחמי הגולה מצני עלי'
 אוס ל'יחיו :

ויעתה תחמתי לגלות לך סוד עמוק מחוד והיא קמיע

מנוסח לכל דבר של כל מיני חולי שבעולם חס
 לעין הרע ח'י חס לתשה הרה שלח תפיל ולכל בנזירה רעה
 וזכ"ך שתקח קלף כ"ז כשר וטהור מעובד ללמו לעשות זו
 ל'ור חותם כזה

והקנים

יְחֻד ג' רתוי חס לכיון ולהערך כחילו הוא מצוד
 וכסח להאלימות הקלות כי הוא בללם
 תלשים עשה חס האדם לכן בפרט בזמן התורה והתפלה
 הוא יותר מוכרח וזהו תקובל ותעלה תפלתו ותורו כי
 עיניו יוכל לקשר בעלמותו עד שתחול קדושה העליונה
 זו ילך ותשוב האדם להכין ראשו כסח אל עם הוי' בקמך
 וב' מוחין דל'י' מוי'ב לז' הוי' פתח ולירי וב' זרועותיו
 עגול וצבא וגופו מולם וב' ירכותיו מירק וירקבן ויסודו
 שורק והעטרה הוי' בלי ניקוד כנ"י בחיקוי' ויכוין כי שם
 ט"ג ג'י' לחן חזן מה' תחרונה ואלוי עם זה ישיג לשמוע
 תיחה קדושה מלמעלה בהפלתו גם חוסס ג'י' שם ס"ב
 תולוי יריח תיחה קדושה גם פה שלו ג'י' ס"ב וכ"צ תוח' ה'
 מולאת הפה ואלוי ישיג לרוח ה' דיבר בו ומילתו על
 לשונו בעת הפילתו והכל תלוי כפי עלם כוונתו
 והתקדוהו ובסוד העינים חס הוא בעשי' יכוין
 לה' הוי' שג'י' עני ויכוין שהם צמילו החיין וחס
 ביזירה שהוא מבי'ס ותיך ה' הוי' דמיה וביולר שהוא
 כבריחה ויכוין ה' הוי' דס"ב ובעמידה ה' הוי' דע"ב
 וכן חס הולך בשוק ויכוין לז' רגליו שהם נ"ה ומשסתכל
 בתיחה עיני יכוין כי עיניו הם מוי'ב וכן כיוולח זה
 בכל פרטיו ויכוין כחילו הוא כסח לקדושה עליונה
 ותינספק חס כך יתנהג האדם כמה זמני' שישג לרעה
 כל מה שיראה ויהי' בחמד המלאכה המשתרשים ברקיע
 והיא סוד בכל דרכיך דעהו ובפרט חס בכל רגע
 יתשוב ולח' יעבור המהצבה חכור ואל תשכח :

יְחֻד ד' יכוין האדם תמיד תיך הוא עשי בללם

תלשים והענין כי יש בללם פנימיות
 ומיצויות וכן האדם בללם העליון ותמנס הפנימיות
 הם המוחין והמיצויות הם צער האדם והנה בסוד
 עומין המתפשטים בללם בכל גופו התפשטות המוחין
 זו הנה הם י"ה והתפשטות בנגון זה הוא מ"ט בעזרה י'
 כי ח' ככתה ג' מוחין חצ"ד ה' קלוות חב"ת נ"ה יוד
 היא יסוד והמ' היא מל' כעודע שהיא מ' שחומה
 והיא הנקבה או העטרה דיסוד ופי' זה היא תחמתי
 והיא וינרת ד' תלשים וחת האדם כי
 מצי' שמות התלו לר' האדם חכו ויברך תלקים חס
 האדם בללמו ז' ללם ח'י מהוי' ח'י מתלשים חכו
 בללמו בללם ו' שהיא שם הוי' דנז"ח :

יְחֻד ה' מונב שיכוין כוונה זו בכל שבות פי' קח
 לך תמים וברי' בכל יום ויקוד שם מנפין

שער היחורים ונבואה ורוח הקודש

טז

קמץ ולמפרע **נורטמט** ואח"כ **ייל** וכת"ת ב"ש
מכס ואח"כ

מדרד בתיקוד שבת ואח"כ **סנוניאל** בחולס
ואח"כ

כוון ואח"כ ואמר הפקד עליו רשע ושטן ועמוד ואח"כ
למפרע ימינו על יעמוד וכו' ואח"כ אחריות למפרע

ונימי לע דומעי וכו' עם ספירות והנה אסדר לפיך
כאשר נתלי מורי ז"ל להוציא את הרוח ואני הייתי נוהג

לעשות כנ"ל ואלו הם הכחות הנ"ל **קרע שטן**
מטטרון **דנובנט** **ינגנפט**

ילימכס **מדרד** **סנוניאל** **נורטמט**

טנובנט **הפקד** **עליו** **רשע** **ושטן**

יעמוד **על** **ימינו** תי' למפר' **ימינו** **על** **יעמוד**

ושטן **רשע** **עליו** **הפקד** אהוי' למפרע

וגימי **לע** **דומעי** **נטשו** **עשר** **וילע**

דקפה

עוד כוונה אחרת להוציא ר"ר והראשונה עיקר ואני
אמרתי בחפזי נגרותי מנגד עיניך וכיון ואני נ"י אהיה

הויה אהיה אמרתי נ"י י"פ אלני נגרותי ב"י חלק דלת
נון יוד בחפזי ב"י ס"ג ומ"ה מנגד אל אלני עיניך חלקי הי

יוד הי **יואח צצבירון** ואח"כ קראת ומ"ה בהסרת
ב' כוללים ג"י דקק וגי' טעפטי ע"ה

ואח"כ בשם תרע"א ג"י מלמליה ואח"כ רבוע שם קראת
ורבוע ע"ב רבוע מ"ה ורבוע שם הויה פשוט כזה חלק

חלקי הה חלקי הה יוד חלקי הה יוד הה יוד יוד הי יוד הי ויו
יוד הי יוד הי יוד הי יוד הי יוד הי יוד הי יוד הי יוד הי

יהו יהוה וכו' בתיקוד שבת קמץ ולפעמים הייתי לומר
באזיפי זה ביושר ולמפרע הפכת מספני למחול לי

פפתח **שקי** **ותחורני** **סמה**

המתע יגרוחתו יקע

תחפ **יל** **לוחמל** **יפסמ** **תכפ**

להכרת פרלוקפנים משיבי אני בשם האל הנערך בשמי
מרום שלח הגלה שם זה אלל לחכס מופלג חוקן ומסוד

ועסור ושפל רוח שמיים שנתבקש רשעי בישונה של מעלה
לא

והקוים לא יהיו רשומים דליו אלל בלחותיות של
השמות דהיינו שתכתוב ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן וגם קס"א

קראת קמ"ג וגם שם י"ה ב"י מילוליים בסדר יה"ל
וגם שם אלני ע"ד שם הוי' בצוד וה' בהיכל קדשו

וזה השלוב תכתוב בלחשע החלל בחות שלמה ולריך
שתלמד קודם הכתיבה יר"מ ה' אר"ח שתשיב בעין

ממלה על (פצ"פ) בשמותיך אלו הקדושים ואם להריון
תאמר שתפקדנה (פצ"פ) ותפתח רחמה ואם לעין

הרע תאמר שתגילה מעין הרע ואם כדי שלא תפיל
תאמר שתגילנה מעיניך ותאמור אהיה שלא תפיל

פרי בטנה וכן בכל שילטרך וקודם הכתיבה תאמר הריני
בחדש קמיע זו לטע (פצ"פ) וכבר ידעת ששם שיהי

בתיבתה ובעיני' כדי שתפיל ובע"ה י"ג כחון ב"ש היום
משמות מ"ב כ"ד יוס"א א"ב י"ח יוס"ב קרע שטן

וכן כולם :

והנה לחלוי נופל בהם כבר ידעת כי חילן כל רשע ורשע
שחין בפניו ב"ר ושומרים ומעשנים אוחו כפי מעשיו ושטן

א' הרוחם בו ללכות פקד ולהשם תחלת והנה דהע"ה
התפלל על שאלתי השקד עליו רשע וכו' והכוונה שהקב"ה

יפקד על שאלתי רשע א' שיכנס בו יתעבר בו כענין אלו
הרוחות המשוטטת בעולם וכנסיך בנזק ב"ל והסימן

שצמקום ההוא נעשה בנזק האדם כעין בליטה כעין
ב"ה והרוח ההוא מוצר את האדם וסורלו כפי' וכמה מיני

צער ח"ם הפקד עליו רשע והנה הרשע הזה בכל יום
ויום מוכרח להיות נידון כפי מעשיו ולריך שלא מוקד

ההוא להיות נידון בניהם ואז מיתח שטן ושד א' במקומו
לשומר לו המקום שיכול ליכנס שנית ח"ם ושטן יעמוד

על ימינו שימור השטן את מקומו והנה בפי' זה עצמו
שהוא הקללה הוא מאכיל ויחול להוציא ר"ר מגופו של

אדם כי הקב"ה במה שהוא מוחן הוא רופא והנה זה
הרוח כשאתם חולי נכנס בו לפעמים וכן בחולי נופל וגם

לפעמים כשנכנס בחדש רוח טוב נכנס עמוגם קוניטין
א' דר"ר וכו' להוציא אותו לר"ר שחשב אמרי

האדם ההוא ותלחו ב' זרועותיו כי שם הרוח נדבק
בדופקי ואני חיים הייתי נוהג ונכסיפי כמה פעמים

למחול ברוב ימין ושחלל במקום הדפק כי שם הרוח והייתי
אומר ה' ה' ח' בלזנו הימנית ביושר ולמפרע ומכיון

השמות הולאין מר"ת ומס"ת **קרע שטן** כולו שבת
ובחילוף א"ח ב"ב ג"כ **דנובנט**

ולפעמים לריך לחקוע בשופר בלזנוגם לריך **דנובנט**

לכיון בשם **מטטרון** ובחילוף את ב"ש **ינגנפט**

בתיקוד שבת

שער היחודים ונבואה ורוח הקודש

ואת המקודש והמרום האמון והמבורך החוקק
 המהולל והמנוחם החקיק המפורש גלוי וידוע לפניך
 שאין לנו לא תורים ולא תומים לא נביא ולא חזה
 ונבואתי לפניך בזה שם הוא הַרְחֵם וַיְהִי הַרְוִי
 יְרֵן צַפְנִי אל ותיכור השם ותכוון בפני חיה

מקום כבודו להעריצו עטרה ולא יפסיק וישחוק
 כשעה חלף ודע כי לריך לכוין באלו ה' שמוח
 שנהלך שם זה זה' חיבות של חיה מקום כבודו
 להעריצו ויכוין בכל ה' חיה ה' בגיל ובהשם לעטרה
 ותשלים התפלה בזה זה השם וכו' שתיכף ומיד בזה
 ד"ב אותיות שיהיו כחובין בפניו כל עוב ורע שיעשה
 בזמנו בזהותו ברורות וכן כבוד לשמך הקדוש הוא
 חס"י' אלו הן האותיות הנרא' בפרצוף לש"י לבעלה
 לשיכב חשה חיש בכרכה

לא נחבלה ע"ע כי מורינו ז"ל גיל' אותו והו הכרת פניהם
 ענתה בס הי כף ריש תיו פתו וון יוד הא מס עין קון תיו
 ה' ביה מס ויקוד כמין ענתה בס מ"ב לתוון :

הַיְפִאֵוִי מִיּוֹפֵי הַתְּנֵעַ הַיְנֵפֵה תֵרֵךְ כֶּה
 וְרַמֵּה הַכֶּרֶת תֵרֵךְ כֶּה פִי נֵבֵה : הַיְפִי פֶאָ
 וְיִמְיֵוִי פִי הַתְּנֵעַ מֵהַ יַעֲפֵה תֵרֵךְ כֶּה
 וְרַמֵּה הַכֶּרֶת תֵרֵךְ כֶּה פִינֵם

כמשהכל בלדס הכוין להסתכל בלדס דלעילת ומלד
 פנים שלו כך יוי ותכוין להמשיך ממלח להנוטס ומשם
 לעינים ותכוין בשם מטטרון ותכוין אח"כ לפסוק
 וחיטב זו והאמר :

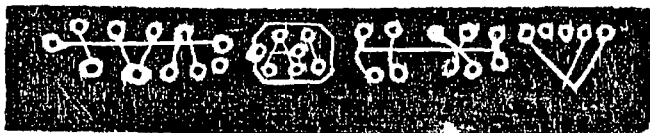
יריני ה' אולת האל הנכבד והמרת המהודר והמפורר

שער היחודים ונבואה ורוח הקודש

זה היודע לירוק זה אשריו אשרי יולדחו אשרי רואה פניו כי שכינה שרויה עמוכל שבלירקיע
 כמסר צידו ורואי שתנתן התורה על ידו:

אותיות
 חלו נמסרו לחדה"ר בג"ע שיכליח בזה העולם תכחצם על קלה
 צבי ותחלם בזרוע שמאל משיבוע חמי עליכם בכיח"ל עמיח"ל שתוח"ל
 כזכאל חדרכיאל יכדוחל סתוחל :

בחר
 איווי יין

חכמה בינה

היווי ונניה

חסד גבורה

יה ונן ויווי

חידת גיה

ויווי ויווי

יסודי בולכות עטרה

איווי ויווי ויווי ויווי

ויווי ויווי . ויווי ויווי . ויווי ויווי . ויווי ויווי . ויווי ויווי . ויווי ויווי . ויווי ויווי . ויווי ויווי

ע"ב כ"ג מ"ה צ"ב ס"ה פ"ו נ"ז ס"ה

שער היחודים ונבואה ורוח הקודש

י' מן מזמרת י' מן בכלים ר"ו מן והוריו כ' מן נמנה גם יכיון לשם **צְרַנְלִיבֶשׁ** היוולד ג"כ מפי זה ל' דלרי ד' של ודבש"י של נכחה ל' של ולעט י"ב של בטנים ש' של שקדים גם תכוין לשם **קַהְמַמְתָּ** שה"ל התחתיות המלאוחרת דש"ל תכוין לשם **פְּנִמְסֵאָרְךָ** שהם תחתיות המקדמת דש"ל ה"ל והתיקוני"ל שם לנדל"ש ה"ל חטף קמץ ה"ב קמץ דגש שבא מול"ל יוד חירק וס"ל זה ג"י שדי וקס"ל ע"ש יוד תחתיות והכולל גם תכוין לשם חו"ס"ל היוולד מפסוק ר' דלרי וט' דמעט ח' לנכחה וס"ל זה ג"י ר"יו ח"כ"י יתאר ז"פ ויהי נועם כנגד ז' תחתיות תהיה יהו' מ' מרגל"ן ויכוין הכוונת הנז' בסדר התפלה ביהי נועם דמ"ס וח"כ"י יתאר כל המזמור יושב בסדר עלי"ן ובפסוק הליך לא יגש תכוין בס"ל שבא וע"ס ג' תחתיות והכולל הרי פס"ל להעלות הש"ך יגלו"ן ע"י שם יג"ל היוולד מאותיו"ל השמכות ל"ס"ת הנז' והוא ח"י שם חמ"ג"ל פ"ק ובפ"י כי מלאכיו יגו"ל לך לשמרך בכל דרכיך תכוין יוה"ד וכלך שהם צ' מלאכיים השומרים את האדם ובזמ"ר על כפי"י ישחוק יג"ל ח"ה ע"מך ויתנוענע ובפרט ח"ס הולך בדרך

יתאר י"י לבאות עמו וכו' י"י לבאות אשרי וכו' ה' הישועה וכו' כל פסוק צ"פ ותאר כל תפלה מג' תפילי שמירת מנחה יתעבר ומוזר חלתי וימנו וכו' שנים ז' פסוקים ומ"ט תפלות כנגד שם מ"ב ח' שנות ויכוין ברת"פ ב"פ ראשונים הנה ל"ל"י וס"ת הכ"מ ג"י הכ"מ ור"ת וס"ת של פ"י ה' הוא י"ה ור"ת ג"י תהוונים י"ל"י ג"י ה"ה וס"ת כ"ס ג"י קול הרי כל השמו' כמנין קול י"ה ה"ה א"ה א"ה ג"י רחל ר"ת כל ה"י פסוקים ג"י ע"ב וכל תחתיות שבזמ"ר זה הם ר"ו ע"ב וי"ו ג"י רפ"ח יגלו"ן שרדו במל"ן הברין שמהם באין התקלימות והעונש לפיכך יכוין ד"פ ע"ב כי"ל יוד ה"י ויו ה"י הרי ע"ב י"ד ה' הוא ה"י ע"ב יוד תחתיות הרי ע"ב יוד ה"ל וז"ל ה"ל הוא וכו"ל של חסדר פסוק הרי ע"ב וע"ב דב"ן הוא המוריס והיה י' ה' יהו"ה הרי ד"פ ע"ב שג"י רפ"ח להמתיק רפ"ח יגלו"ן ח"כ"י ותאר ה"י יתאר ח"ה"ם ישראל ח"ה"ם ח"ס כן חיפוא ז"ל ע"י קחו מזמרת הארץ בכלים והוריו לח"ס מנחה מעט כרי ומעט דגש נכחה ולעט בטני ושקדים ויכוין בטס בעור"ן היוולד ממנו והוא ה"י מן ע"ו מן ע"ו

קמיע למגפה נוסד' בחוספת ירח לך קודם זריחה

השמש חלל עשב הנקרא רוכה ויתאר ויהי נועם ויושב ביהר כולו וח"כ"י תלמר ח"י לוקט הוהך בש"ה ה' חלתי וישראל לשמירת המגיפה ומ' הדבר לפ"ב"ב ו"ה"כ"י יתהנה במשבע של זכ"י ויהי דווקא בחיל' הכבדה ות"כ"י יתחבז בק"ץ פסוק ויעמוד פינתם ויפלו ותעזר המגיפה והס' ה' תפלות של ה' תחתיות ולא יתחבז החיבה לוח תמר לוח ח"ה דרך הכתיבה חלל לוח תחת לוח זכ"י תחתיות ה' תפלות דהיינו בין כל תפילה ותפילה לוח ח' וכתיבה ה"ה ג"כ לוח תחת לוח כלי"ר הזה ה"ל וסדר הכתיבה לרי"ד להיות בזה האופן תחילה ו"י ותחתיו י"ה ותחתיו ע"ו ותחתיו מ"ה ותחתיו ד"ל וח"כ"י בשורה ראשונה פ"ה ותחתיו י"ו עד תשלים הלי"ר הזה ולרי"ד תענית וטוביה: ובהך קמיע זהוה"ס הרטוה ובכל מגופי לרי"ד קמיע חדשה בר מיני:

וי	פה	וו	וחה
יה	יו	יה	תימ
עו	נה	פי	עהג
מה	חי	לה	צופ
יד	פה	לו	רהח
אסתא	מן	שמיא	לפכ"פ

שער היחודים ונבואה ורוח הקודש

יא

כלול מ' יוד מ"י שהם ה"פ ק' הם ת"ק ו"ס ע"ן המיי"ן מהלך ת"ק שנה ועשרת דבורה בזרוע שמאל כחף לח"א נוטלה לח"כ נוקב' ענ"ה אך תמילה נעל שלמה שריבן בסוד האלף לך שלמה וצוה רבין ח"ך הכתר מתפשט עד לוי"א כי הלל לח"א נוטלין ב' תפיס' שהם י"פ הו' גי' ש' וי"פ הו' גי' ר' הרי ת"ק עור ש' י"פ' הו' גי' ק"כ ת"ק וק"כ הרי כתר' ומלא כי בחי' כתר נעשה מנ' בחי' י"ה' ה' הג"ל וב' בחי' לוי"ן והסו"ן נותנים לח"א הרי ח"ך כתר מתפשט עד לח"א ולחי' וזכריות :

פרק טו נבחר צו יחוד שלל תפיל אשה פרי בטנה ותנן לי מורי ז"ל בסוד מ"ש צוהר בע' מתחמין בסוד ע' תיבות שיש במזמור זה והם ע' קלון דלרמת חילית עילאה קודם לידתה ולר"ך לומר מזמור זה קודם הנשיבה ולח"כ פסוק יעקב אבינו צרה ישבך עם שלחי יעקב במלוא ח"ה ב"ש פ"ת כסדר ופ"א למפרע והנקוד' מהפסוק עלמו **מִצְפֵּן שִׁמְשֵׁי הַגִּן מְבַרְשֵׁי בִי**

תכצם מדרש הרי כסדר ולמפרע הוא כך **שְׁרֵם מִצְכָּת יב**

לְשִׁרְבֵם צִנְה יִפְמֵשׁ צִפְצָם לְמִזֶּם

ויכוין כי מטעל הוא צ' מילות מ"ז הוא הוי"ו אהי"ן ט"ל הוא יוד הא ואו"ן מלפ"ן נחלק לבי' מ"ג גי' רבוע הוי"ו דמ"ה גי' פ"ן קס"א יוד אוחיות וכן שמפי"ש מ"ה הוא שס' דשמע ר"פ ניצו"י ד' שמות ע"ב ושס ב"ן כנודע פי' הוא צ' שמות מ"ה גי' וכן מלת הגן גי' שס מ"ה וכן ע"ה והנה מלת מברסל גם הוא נחלק לבי' מ"ש רש"ל מ"ב הוא צ"פ אהיה גי' מ"ב בסוד אהיה אשר אהי' ורש"ל הוא צ' אלהי' ח' במילוי יודין וח' אלהי' בריבוע עם אוחיות וכוללת ומלת צי' הוא י"ב אוחיות דלני במילוי ומלת תכלס נחלק לבי' ת"כ גי' י"פ מ"ב דשס מ"ה כס' גי' קל חמוריי' דשס מ"ה ומלת מוזס נחלק לבי' מ"י גי' הוי"ו אהי' דל"ג גי' קס"א וקמ"ב :

מ"כ ממורי האר"י ז"ל למולי שמין יתמר פי' זה ויתמר ישע"י ישאו דבלת חתניו ויתמחו על השמין ויחי ויתמר בידו על השמין ויכוין לבי' חמוריי' דע"ב שהם קפ"ד צ"פ גי' שמין וימשך לבי' חמוריי' חלו גי' אהי' במילואס יח"א וע"ה גי' תלמה חסיר ד' ישאר דבלת ישיס דבלת על השמין ועלה חמ"ד שהם ח' יודין שיש צב' הוי"ו ל' יודין כל יוד כולה מ"י הרי ת"ת וד'

פרק יד ונבחר צו יחוד לזכירה והוא בסוד שס י"ה דהסין ויודין והנה אוחיו תיהם משלכות

זה עם זה והם ע"ס זה **יְוֹדֵד הָיָה יְוֹדֵד** והס' נמלא שהם ד"פ י"ה צ' ביודין וב' צהה"ן והס' גי' קל והס' צ"פ חלני צב' הכתפות חללו והנקודות שהם גי' קל י"ע כנ"ו חללנו ונשיהם גי' קלע ו"ס מ"ו קלעים לכהן פי' כי ש"ה בכתף ימין ח' דהסין חלל ששל יודין גובר על של הסין כאשר נשלב שניהם וכן הם בכתף שמאל רק שס' גובר של הסין נוקבא על זכורת כאשר נשלב שניהם והנה י"פ ה"י גי' ש' ויוד פ' ה"ה גי' ר' הרי ת"ק כמנין כחף שמאל ונקודותיהם גי' קלע כנ"ל ו"ס קלעים לכהן גם נקודותיהם גי' ר' והוא סוד אלהים לדמוריים וב"פ כחף גי' חלף ו"ס האלף לך שלמה ומתחיים לנטערים את פרוי כי שס י"ה דהסין עולה ר' הוא נוטר ושמר את פרוי והוא סוד י"ה דהסין הנקרא פרי חללנו כי אבא גי' בניו ועמיר חו"ך ה' אמת ומלא כי הנקודות שהם גי' ר' הם נוטרים את פרוי שהם נקראים האלף לך שלמה שהם ד"פ י"ה אשר צב' תפיס' שהם גי' חלף ו"ס ר"ת לנטערים את פרוי כי המתחיים נוטרים את פרוי שהוא האלף לך שלמה הרמוז בר"ת לנטערים את פרוי גם סוד חלף ומתחיים הוא סוד לחמוריים אלהים הם גי' חלף ופסוע שלמה הוא נוטר ושמר את חמיליו שצנחכה הוא הפסיה היא גי' ר' ואמנם סוד צ' כתפיס' חלו הס' צ' כתפי' דל"א אשר הם מתלבטין חו"ך לח"א אבא בכתף ימין וחמת בכתף שמאל ומאותן הכתפי' נעשה להם מוחין ולכן הם סוד י"ה כי י"ה הסב"ו ח"א ולכן הם ככללין זה צוה זה צוה כנ"ל כי י"ה מבי' כחף ולכן מועיל יחוד זה לזכירה כי זכירה אוחיות זכר י"ה כי שס תלוי הזכירה כי חין החלונים גורמים שכתה מגיעושם ח"ס צ' שמות לח"א שהם ע"ב לוי"ן וצוה י"ה לוי"ן שהם זכור והו' זכור י"ה זכירה :

וכבר ידעת כמו שח"א הס' כתפי' דל"א חן זוי"ב ברחשי פקידים דנ"ה דל"א כנודע ושס עומדין זוי"ב מחוזרים אבא צ' כתפיס' ח"ס שתי כתפיות חוברת ונעשו להן אותן הכ' כתפיס' עילאין דל"א בסוד חריו עטרין דרתין מח"א כמבואר חללנו שהם סוד תרי"ן כתפיס' לח"א וחוה האלף לך שלמה כי ז"ל מולך שהשלוס שלו נוטל כל הכ' עיטרין שהם חלף כנ"ל וחח"כ נשאר לו כחף רשטון עיטרא דחסד כחף ימין דל"א הנקרא זרוע ימין חסד ח"ס כי כל מקום הנמלא צוהר כי זרוע ימין נקרא חסד הוא זרוע ימין לח"א הכולל כל המי' בסוד ה' חלצעות והם מתפשטין צו"א וכל ח' י

שַׁעַר הַיְחֻרִים וּנְבוּאָה וְרוּחַ הַקֹּדֶשׁ

גד ד' אוחיות השם והנה ב' היוהו דיודין הסך' אוחיות
והס הכ' היתירים בחמשה :

ע"ב קס"א ע"ה מחטות אה"כ ג"י ס"ה והוא דלני
ובמילוי דמילוי ד"ל אוחיות ועה"כ ל"ה הס מלת דלני :

יְחֻר זה נתן לו מורי ז"ל יהוא שיקנה ספר כלדני
בכל ממון שימפיקו עליו כדי שיהי המלוה
באור שלים ויכין קודם כל דבר כי הנדרים הס בלמח
עילאה השפעת ב"ח"ל שהוא הס"ת וחס"כ ה"ח משפיע
לחמח תהלה והנה הוא פגום בנדר"י וגורם מניעת
ההבדל ה"ח"ל מפי ז"ל למוק' ונדע כי היווג לר"ך שיהי
ע"י נקיין וחיבוק והבדלכן עשה יקח הס"ת ויחבוקו
בב' זרועתיו ולתקן ענין החיבוק ז"ל יחזור ויחבוקו
למוק' בב' זרועותיו ויחזור שפע מחמח הנק' נדר לס"ת
שהוא ה"ח"ל ויח"ל הבדל מפיין וינשקנו לס"ת וכן יח"ל הבדל
הב' חפומח ז"ל להחיר למוק' ואס פגם בשבועה בשם
י"י חלהו ויכין בספר שהוא מביח ג"י ש"ס יחזור הנוק'
למקומה :

יְחֻר צדך עחותי ר"ת ע"ב בל"ני מיד ר"ת
מ"ה הילני מיד חויבי ומחדפי ר"ת צ"ן :
ס"ח כל הפסוק ס"ד והוא ס"ב ע"ה : עחותי ג"י
י"פ חלהים וסס הוי' הממחה לת כולס וממתקים :

יְחֻר הנה לא יגום הנה ג"י ס' צירופי חלהי
(זס הוי' המומין) לא יגום ג"י הוי' חלהי
הוי' דלני ולא ג"י מילוי ס"ב י"סן ג"י שע"ר דח"ח
שח"ל שיה וחומוה כלל הנה לא יגום ר"ת מ"ה
ולא י"סן שומר ישראל ר"ת הוי' מלפ"ן :

יְחֻר מה שפגם בחות בריח קודם צעון הקרי

יְחֻר ארמץ ננקין כפי ארמץ ע"ה ג"י חלהי
דיודין ג"י ר"יו ג"פ ע"ב דהינו ס"ב וי"ד
אוחיות מ"ה וכו' הוי' בריבוע חמח חו"י כוע"ב דח"ח
ח"נו נזכר כי הוא מנקה הכל כפי ע"ה ג"י יב"ק
הוי' חלהי"ה דלני ואסובבה ג"י פ"ב ע"ב עם יו"ד
אוחיות חת ד' יוקין דע"ב ע"ה מוצנך גימ' הוי"ה
וב"ן ולא מחיר"י כל הפרולופים שהס הוי' שבסוף הפסוק
והכוונה כי המושט בהרהור פוגם בח"ח ובז"ר
והתשובה מתקן בנורות חלהי ורוחני ועולה משס
דלני להוי' ומשס ע"ב והיינו ננקין כפי חת היינו
ע"ב דחמח לווג עם חבה ע"י מ"ר דז"ר ובמלת
ואסובבה חזר ומשפיע בשס ולא עם מחירין שיהס
ח"ח חו"י שהס הוי' שבסוף הפסוק

יְחֻר יכין להעלות אוחס הטיפות מהקליפו'
לקדשה צכות הס"ה ויחמר הפ' חור זרוע לנדיק וכו'
ויכין ס"ת קר"ע לנדיק ג"י ע"ב קס"ח שנגד מה שח"ו
ול"ה צענות ר"ב"ל חעניות כמנין לנדיק עשה כחם שס
זה יכין לקדוש הקליפו' ולהעלות אוחס הטפ"ח מחוך
הקליפו' דחזיריקי למגני ויח"ו מן היסוד הנק' ליק
ול"שי לז"שמה ס"ח ג"י טוב עתה צכות התורה הנק'
יזב יתעלה שיה הט"ב שח"ה היסוד : עוד יכין חור
זרוע לנדיק ר"ת ג"י ל"ח ודח"ח ח"ח ודח"ח לל"ה
ול"שי לב שמה ר"ת ג"י ג"פ הוי"ה חלהים חור
זרוע לנדיק ס"ת ג"י ח"ך למד וגמשים מן החחורי'
דס ע"ב שס קפ"ד שפ"י דח"ח ול"שי לב שמה
ס"ת ג"י טוב להמטך מלמעלה עוד י"י על מ"ה
הרי ס"ב צ"פ חל והוא סס יו"ד ה"י י"ו ה"י חור
ג"י ר"י שהוא ח"ך למ"ד חלהי זרוע ג"י רפ"ג שהוא
ח"ך למו"ד חל דלני וצ' כולני לנדיק ג"י ר"ב ע"ה
שהוא ע"ב קס"ח ול"שי ג"י חקניו ג"פ ח"ך למ"ד :
לב שמה ג"י שפ"ה שהוא חלהים שפט ומלת ביודין :
וכל חלהי להמתיק שח"ה חלהים ח"ו השס שמה
במ"ח צ"ה ב"ב"ן ג"י קס"ח והינקוד ב"ח חור זרוע
לנדיק :

יְחֻר לב טהור ברת ג"י קס"ח קר"ח קמ"ג לי
ג"י ד' יודין דע"ב לי חלהי ג"י קב"ו דלני
בריבוע לי חלהים ורוח ג"י הוי' בהכחה י"ה פ"י"ה
וס' פ"י"ה ורוח נכון ג"ב ג"י הוי' בהכחה כנ"ל
חמח ג"י יב" צירופי הוי' בקרבי ג"י ש"י
יְחֻר למנבל פיו רחש כחם פו וכו' ה"י י"ה
סוד זה הפ' נק' לנבה ג"י פ"ו והמוניח
ניבל פה גורם שחעשה מלכנה כבלה ח"ס נבל שמו
ונבלה עמו ועניות דוקף חחריו ופה הח"ס שס קל פה
הח"ס ג"י ק"ל והפגום עונשו גדול :

יְחֻר לקרי חמרתו חממה דרכי מחטות בלשוני
ס"ת שס קדוש י"ח"י ויקוד מפי חממה
לפי מחסוס בעוד רשע דרכי מחטות ר"ת ד"ס
ר"ב"ע חלהי מחטות בלשוני ר"ת מ"ב דרכי ג"י
בלמדי

יְחֻר חור ח"ר הוא ב' חלהי דיודין וז' יו"ד אוחיות מ"ה ע"ה
ח"ע הוא ע"ב ק"ל ע"ב קדס ובין וד"ה ג"י ט"ו
אוחיות הוי' דמילוי שס מ"ה חמסו ג"י ג' חלהי במילוחיהם
חורי ח"ר הוא ב' חלהי דיודין וז' יו"ד אוחיות מ"ה ע"ה
בלמדי

ג' המייחד ב' מוחין ר"ת וס"ת ג' קכ"ז רבוע אלני ע"ה
 קכ"ז שם ב"ן שבזינה נובע משם מילוי ד' יודין שתיציר
 צלור ד' יודין ו"ב ויון והקאוריסבניהם נמשכין מע"ב
 עלמו ג' ב"ן י וזחת הד' בשם אלני הנעלמת בחכמה
 למעלה סוף י חכמה וזלש בינה בסוד מ' סלה דמקוד
 כי סלה ג' אלני ע"ה

יהוד

ושמט זוחו על ירך המוצח לפונה ג' רל"ב
 ע"ב ס"ב מ"ה ב"ן וזו חס למקראת ואם למסורת
 לפנה י"ה פ' י"ה טבוח הפפון מאו"ח על עין לא רחמה
 מנ' דעין וז"ש רז"ל כל האומר פ' זה בכל יום
 מזכירין לו עקידת יצחק כי לפנה ג' בחירה
 שהיתה לפונה צדיעותו כי אלותות י"ה נק' נסתרות
 לפנות ומלובשת בזו"ר וה' כך היתה הבחירה לפונה
 צדיעה ובעקידה נחמר עתה ידעת שאז נחאמר הידועה
 ע"י הבחירה ולכן כל האומר פסוק זה מזכירין לו
 עקידת יצחק *

יהוד

זרחה לכס ירחת שמי ר"ת ג' שמו ג' קפ"ד
 קס"ח שמי ג' קפ"ד קס"ח ויכוין להמשיך משמו
 דר"ת לשמי ירתי י' ג' תרד י"פ תה"י וי' כללות
 וכוללת הכל השם ירתי צ"ח ב"ש מתח"מ בניקוד ירתי בנ"י
 י"פ תה"י וי"פ הוי"ו וי"ג ת"ד :

חוד

יה' כמון לפני רוח ומלאך ה' דומה ר"ת ג'
 סדלפון וס"ת קדם ושיהם יחד ג' כה"ח :

יהוד

כי שם לוח ה' את הברכה כי שם גימ'
 ר"ת ש"ך כי שם ג' ש"ע להמחיק
 ש"ך עם שעי"ר לוח ה' ר"ת ג' ס"ג ולו' לוח ה'
 ג' ג"פ מ"ב דע"ב ס"ג מ"ה את הברכה ג' מרל"ג
 תי"ר ג' ב' מלפ"ן ס"ח כי שם לוח ה' את הברכה ג'
 חסיה י"פ מ"ו הרי ת"ס וה' לכלול הב' ב"ח והשם
 כי שם בל"ח ב"ש קפ"ז? גימ' ע"ב וי"ח והניקוד
 מר"ת הפסוק :

יהוד

וזחה ה' מן צעדי ר"ת ג' ח"ן וס"ת ג'
 ע' שם ב"ן בנ' וזי"ן שזו וזחה ג' שם
 תה"ה וג' מילואי ק"ל קמ"ל קי"ב הוי"ו אלותות
 יה"ו דע"ב ס"ג מ"ה מן ג' ג' אל צעדי ג'
 תל"ה מן בל"ח ב"ש קפ"ז וניקוד מר"ת כי ירט
 הדרד ג' ג"פ ע"ב וג' כוללי :

בלומי בהיפך : ניקודו מר"ת לור העונה וכו' :
יהוד סמר מפחדך צברי ס"ת ג' מ"ו ל"ז י"ט ועס
 ר"ת ומשפטך ירתי ג' קי"ח אלני וב"ן ע"ה
 סמר ג' תל"ה יודין מפחדך ג' קס"ח ע"ה צברי תל"ה
 יודין ר' תל"ה דלחוריי י"ב ע"ה י"ג אלותות מילוי תל"ה
 צברי בל"ח ב"ש שגנס ומהופך והניקוד ר"ת סמר מפחדך
 צברי ונ"ל שז"ס צגנס הוא צ"ר גם סוד משגב לעתות
 בל"ח :

ב' יחודי' חלו להעביר רוח רעה
יהוד לעשות בהם משפט כחוב יום א' אחר הקפה
 יאמר לעשות בהם משפט ר"ת ע"ב יודין ס"ת
 ע"ה ח"י"פ מ"ה יום ב' אחר הקפה יאמר כחוב הדר הוא
 לכל חסידיו הללויה ר"ת ג' ס"ג יוד אלותות כחוב הדר
 הוא ס"ת ג' בן קי"ח לכל חסידיו הללויה ס"ת מ"ח אלותות
 דל"ה יום ג' לעשות בהם לעשות הוא מספר רבוע
 תל"ס דהב"ג י' תשר"ע ה"ס ממנו רבוע שרשו שהוא
 ר' יאמר תח"ל ומוסף ה' אלותות תל"ס הרי ג' לעשות
 בהם הוא הוי"ו תל"ה יום ד' משפט כחוב משפט ג' ע"ה
 ת"ל ה"פ תל"ה כחוב ג' חת"ך מספר תל"ה יודין חסיד
 ממנו פ"ו יאמר רי"ו ומלפ"ן חסיד פו יאשר ג"כ רי"ד ב"פ רי"ד
 ג' חת"ך יום ה' הדר' הוא ג' כ"ח י"פ תה"י וי"ו שמות
 והכולל יום ו' לכל חסידיו ג' קע"ח ג' הוי"ו ואלני ול'
 אלותות דמילוי המילוי וע"ה יום ז' הללו"י ג' תה"י אלני
 ומילת הללו"י חכו"ן בכל יום :

יהוד

כי עשית משפטי ודיני יום א' כי עשית ולר"ך
 להפוך כזה ותנקד כל לוח בשבט ואסגול ר"ת וס"ת
 ג' ת"ק מילוי דלחוריי? דקס"ח יום ב' משפטי ודיני ותנקד
 כל לוח בשבט פתח ור"ת מ"ו מילוי ע"ב ועס ס"ת ג' אלני
 ע"ה יום ג' יעבד לכסח בניקוד קמ"ן שבת ור"ת וס"ת ג'
 תמה תל"ה פ' תל"ה יעבד אלותות השבי לכסח ע"ה ג' י"ב
 הוי"ו תל"ה ויכוין להמשיך מחלו השמות לחשבי שהוא תל"ה
 יום ד' שופט נדק בניקוד חולס ור"ת וס"ת ע"ה ג' מילוי
 שד"י יום ה' יעבד לכסח שופט נדק בניקוד לירי ר"ת ה"פ
 תל"ה וס"ת ג' תל"ה יודין ורבו ע' תל"ה יוד אלותות
 של שני שרשיהם * יום ו' כי עשית משפטי ודיני בניקוד שבת
 ור"ת ג' מילוי קס"ח ע"ס ו' אלותות המילוי וס"ת ג' ה"פ
 תל"ה :

יהוד

י"י בחכמה יסד חרן ר"ת ג' ס"ג מילוי המילוי
 דשם ב"ן כשתמלת הווי"ן בל"ח ס"ח קי"ד ב"פ ב"ן א'
 דצינה ב"ן י"ה וז' דנוק' והס' מתיחמרי ביסוד דצינה מוח

שער היחורים ונבואה ורוח הקודש

פרקי

ימי מן ימיך הם ג' רס"ב ויכוין שיהי' אח"כ בקדושה ושיעשו תחלה בסדר ואח"כ יהיו ענבים במורים כמ"ח הוא יהי' עם י' הוי' שהם ג' רס"ב ועם כללם שהם ה"ח וה"ג ה' ב' כללות הכי רס"ב אח"כ תכוין כי ר"ת של הכל שהוא ע"ה ל"ה כ"ל ב"ס הוא עני"ב ועם ר"ת יפול מלך הם ענבים במורים בקדושה עם ע"י צ"פ תלמים שהם ג' ענבי' וא"ל המהם כי ע"י נסתלק נשמה לשמה ממסאח"כ נשארן גר"ג בסוד ג' הוי' העולים ע"ה ואח" שכוין בדרכת המפיל כי תחלה בשם הוי' יכוין ג' הוי' שהם ג' מולת שהם ע"ה ולריך לחצרו וללכס **ויי רהורו ווי רהורו** ויכוין כי ג' יודין הם **ל** של המפיל והב' הפין שהם ק"ו הם י"ח של המפיל והב' וי"ח הם מ"ב של המפיל כי המ' בל"ח ב"ש הוא י' והפ' במ"ק הוא ח' הכי י"ח בג' ג' ויין בלוחותי מפי של המפיל ולפי שעיקר אלו הם סוד ג' ויין אודו ו' בל"ח ב"ש הוא פ' ולכן סוד ויין אלו רמזים בפי של המפיל וגי' הפין תמרת הם י"ה הגי' של המפיל : אח"כ תכוין ג' הוי' אלו במילוי ע"כ ס"ג מ"ה בל"ו ד' תיבות חבלי סינה על עיני והם כנגד ד' תותיות שבשם והשלב אלו הע"ב ס"ג מ"ה יחד כמו הפשוטי' והנה תכוין כי ג' יודין הם ל' של חבני וג' ויין הם י"ח הסמ"ש חבלי וג' ללתי"הם י"ב הם י"ב של חבלי כי אות י' עולה לכאן ולכאן : ונגד חל לירוק ה"י ה"י ה"ח ותכוין כי ג' הפין הם י"ה של שנה: ויחי' הם ד"ח והם שני של סינה כי שני בתי"ם ב"ש הוא צ"ט הכי י"ח ועם יוד של סינה הכי ד"ח ונגד חל לירוק וי"ו וא"ח יכוין כי המ' ג' מ"ה מיבור הוי' אה"י ע"ה ורמזי' בתיבה על ויכוין כי הע' נחלפת בל"ח ב"ש ב' ואות ג' נחלפת בלוחות מ' של תמריה הכי מ"ז : ונגד חל לירוק ה"י ה"י ה"ח הם ג' ל"ו והנה ע"י מן עיני בל"ח ב"ש הם צ"ט ג' י"ח ובי' יודין דעו"י הם ל"ו ויכוין כי עיני ג' קימ' מילוי תהי"ה דיודין שעולה קימ' : אח"כ א"ל מורי ז"ל להיות שאלו ע"ה מושרשים מאד בקליפה לכן לריך תיקון להיותם שורש הכל וא"ל בל"ו ב' שכוין ג' בתיבה ותמונה על עפעפי בעיניו כי הלח ידעת כי הפעמים הם ע"ה הוי' ועפעפי הם שם אדני לכן לריך להוריד אלו הע"ה למטה אל המלכ"י ולהורידם בסוד הוי' אל סוד אדני והנה ידעת כי מילוי שם אדני ג' תרע"ח והם סוד שער ויכוין כי עתה ירדו אלו הע"ה אל השערי' למטה חו"ם ואז ירדו אל השערים עם ה' ויכוין צ"פ אז לחם שערים כי ע"ה הגי' ג' לחם וירדו עתה למטה אל השערים ותחלה לריך לכיין ב' שמות אדני הם ג' קל"ה והוא סוד

ונבחר בו קל"ה יחודי' שתתן מורי ז"ל לל"ח ח' צפני על תיקון קרי איתחילי ח' ל"ח שיהי' פי' תעניות ויכוין למ"ם צבעה"ב צפני משערי התשובה ואח"כ א"ל שעדיין נשאר לו ל' נילווין דקרי בחוד הקליפה ושיכוין צ"פ יפול מלך חלק וכו' צעת הסביבה ושיכוין בחיך לא יגוש ס"ת שכי"ח תותיות הקודמת אל שכי"ח הם יג"ל והוא משם על מ"ה ותכוין לעלות ש"ך נילווין כמנין ס"ת שהם סוד הדיני' וכמנין עוב בל"ב עם (פי' עוב בל"ל עם הוא רפ"ס ג' ש"ך) וע"ה הוא שכי"ה ונהפלות עמהם נילוי קרי ג"כ והכל ע"י שם יג"ל להפלות ביסוד הפלוין כדי שיחורו להיות בסוד דבר ונוק' ויסוד ופועם במלכו' כשאר הנשמות נשאר עתה תותיות אל מאלך ויוד מן יג"ה הם חלי והוא כמנין תותיות שבאה"י ומילוי דמילוי בודין והוא סוד שם מ"ב דהאי' יודין הג"ל רק שאין בו רק מ"ח עם תמור לר"ת אלך לא יג"ה שהוא חלי חק ותכוין אל תהי' דלפ"פ עד"ה שם בהם תותיות כמנין חלי והוא שם מ"ב שלו ותכוין להפלות הכל ע"י צ' מיני שם מ"ב הג"ל : אח"כ כשתלקו עם הגי' י"ב מהם מן הקליפות נשארן ע"ה : והנה סוד ע"ה אלו קשים מאד לכלקו כי הם סוד ג' שמות הוי' שהם ג' ע"ה כמנין מולת כי אלו הם נשמה לשמה ונר"ן לכל הנילווין של הנשמות ההם שילאו ע"י קרי ותיקון לו בלילה ב' שכוין ג"כ במילת חלק ורצבה מימנין כי הר"ח ג' הוי' תהי' ותכוין לחצרו ולווגס ועם זיווג הזה תוכל להפלותם ולהכניע אותם הקליפות המעכבים אותן אח"כ יכוין ב"ש בגי' ק"ה והם סוד ז"ש י"ה שם ב' שמות הג"ל כי ב"ש י"ח ג"ש י"ה בלוחין זה כי ב' תותיות הראשונים הם י"ה' תהי' ה' במילוי' הוא י"ה וכן ה"ה ה"ג עם אלם תחברם י' של תהי"ה עם הראשון הוא י"ה וכן עם ה' ב' הוא י"ה אחר (כ"ח ובי' הפין במילוי כ"ח י"ה כ"ל) הכי ד"ש י"ה חך בשם הוי' אין לחבר י' רק עם ה' ראשונה ולא עם ה' ה' לפי שיש הפסק בתי"ם ויכוין כי ז"ש י"ה אלו הם ג' ק"ה שהם ג' : עלה אח"כ תכוין בלוחות' הקודמת אל ס"ת שהם לכן שהם סוד הקליפה הנק' נבל ולכן ויכוין כי עלה הגי' יהי' נוצל עכשו ויהפדרו הנשמות אלו הנקשרים בלחן העומתה וזה עלה נבל חה ככה שם ע"כ וי"ח שהם פי"ב כמנין נבל גם הוא צ"פ חלי שבחתי' בסוד חלק לא יגוש ע"י י"ה' עלה נבל ואח"כ יכוין אל האותי' הנשאר' לחבר כולם והם האותי' ר"ב מן רצבה

עגולים כזה צורה צ' ואין להאריך וטע"ח דלמא הם
האזית' עלמן בחיקוסם והנה נודע כי אצ"ח יונק ממז"ל
ח' נזכר חסד ואמ"ח יונקת ממז"ל ונקמה והנה נזכר חסד
בחר דלמ"ח לאלפים חממה דלמ"ח נושא ש"ח בינה דלמ"ח
ופשע דעת דלמ"ח ומעל"ח חסד דלמ"ח ונקמה גבור' דלמ"ח והי'
כמר דלמ"ח הוא בתי"ח דלמ"ח שהוא בין חו"ג בין
ומעל"ח לונקת וידוע כי הניקוד שבמדת חסד הוא
בסגול וניקוד גבורה הוא שג"ח ושג"ח סגול עולה
ג"ח תי"ג וכוונה להחשיך משג"ח סגול שהוא חו"ג
שבי"ג תיקוני דיקנת על התי"ג שהוא כתר דלמ"ח
ואמנם כיון שהוא בלתי רריך להקדים שג"ח לסגל
והכוונה כי מלת ע"ן הוא תהי' דיונין שהוא מוחין
דלמ"ח ושם ס"ג הוא צו"ק דלמ"ח והכוונה להחשיך
תי"ג על ע"ן שהוא תהי' דיונין קפ"ח כחנין ע"ן
ואמ"ח תהלוף הרקוף התמור הגע"ח בתי"ח צ"ש ויהי'
תהי' והניקוד יול"ח מפסוק כי חרזה ערה והכוונה
להרום בתי המילונים ולהרי' מידם הנילו"ח

קרי שבחוכם והוא עב קל יוד אוחי' דמה ע"ה
מנין חרזה ואמ"ח כחיון לירוף זה ת"ג ע והניקוד
דמלת ת"ל יול"ח מפסוק תמור וכיריים יונק
והניקוד מלה ג"ע יול"ח מפסוק עוג מלך הבטן
והכוונה דמלת ח"ן הוא כנגד מה שיש בקדושה צ'
בתי' אוחי' ובהם
ג' יחודים שהם והענין כי הל"ח תחלה כחיון כי ג'
הוי' תהי' הוי' מלאכים בלע יוצב חושם הגו' בלחר
אלני הוי' תלהי' הראשון נק' תמור וסעזו הנה יוס ב"ח
שעולים מנין נ"ר בוער תמור כי שם תתעוררות דני'
ובתי' זוי"ח י"ח כלל ח"ם חלף תלפי' ריבוע כנו"ש שם
ג"ח ג' יהוה' בלחר ח"ם חלף יומי'ן דחול"ח והב'
התמר שעולים האחרים נקרי' כיריים כי הם יותר
מנין נר דהיינו
הוי' תהי' כתר

ז"ח וכחר נוק' הוי' תלהי' הם מוחין דז"ח ומוחין דנוק'
צ' הוי' אלני הם ז"ח שלו ח"ם שלה וכנגד צ' נרות
אלו שבקדושה לריכין חנו להדליק צ' נרות של שבת
ושיחכבו צ' נרות דקליפה כוכר צ"מ בסוד שבחתי
המושל בשבת וכנגד צ' בתי' חלף שבקדושה יש ג"כ
צ' נרות בקליפה בסוד ש"ח ח"ח לעומת זה עשה
תלקים כי נר חחר נגד תול"ח והם רמ"ח תיבירים
ונפש רוח הרי נר ח' ונר צ' כנגד ג"כ ורמ"ח תיבירי'
ונפש רוח ונרין לכיון לבנות חל"ח נרות ולהענינם
אוחן לקדושה וזה שתכיון להסיר מהם הנפש ורוח

פרק יז אח"כ תכיון יחוד צ' צ"פ נשבע ה'ול"ח
ינחם יחנה כהן לעולם על דברתימלכי
דקד ותכיון סופו לתחילתו כי סופו תיבנות דברתי
מלכי נקב עולה קי"ך תיריפי' תלקים ותצרך ל'
דתיבת על עולה קי"ח ע"ה שהוא תהי' דהי"ן וגם
ג"י

תמל'תכוין צר'ת מי צחר דרך המלך שהו' **ל'י"ך** והוא
 שם קדוש ועולה מ'ו מנין מילוי ע"ב ויקוד' כאלוהי'
 עלמ'ן שב"פ וחמי'כ תלךך מי צחר והוא שם קדוש רז"ב
מכ"א ותקנד אותו בניקוד ר"ת נפתח מ' צחר דרך
 ותלךך אותו כן **בס"א** ותכוין
 כי צ"ס שם ע"ב וימל' הכוונה שחכוין שהוא
 מ"ב אותי' דע"ב : ויאמר ע"ה ג' ע"ב ק"ל וי"ח דלפני
 תלמי' חכוין בחיבת' צחר שהוא הוי' תלהים הוי' תלמי' :

תלמי' בחיבת' דרך שהוא צ"ב יב"ק תלמי' חכוין כי מי צחר
 עולה כמנין אברהם הוי' יחירה והכוונה כי אברהם
 רחם הנוק' הוי' יחירה הם הה"ג שביסוד שלה שש"ט מי
 צחר עלמ'ן המי"ג שלה ותכוין כי שם דרך המלך שהיא ו"ח
 בסוד דרך גבר בעלתה תלמי' חכוין בס"ח דמי צחר דרך
 ס"ח ירך והכוונה כי בדעת ו"ח י"ו הוי' כמנין ס"ח
 שהם ה"ח וה"ג והו"ו ור"ה' כי סר לרשות כי הענינים

נגד הדעת ושם הוא הראי' ובדעת הנוק' י"ק ק"ל לבד שהם
 ה"ג לבד ובדעת זכר ק"ל ק"ל וציווג הוא נוחן להגם
 ה"ח שהם ק"ל וכשורידין הק"ל שדעתה שלה למטה
 עד היסוד זה נשאריו' ה' ויון צה' קלו'ת ששה שהם
 חג"ת ניה' שלה שלעולם הקלו'ת הם בחי' ויון שעולין
 ל' נשאר ק"ל לבד שיווד אל היסוד נמלא שמה שיווד
 אל בין ירכותיה הוא מנין יר"ך אל היסוד ור"ל נשאר
 למעלה הוא מגדל הסודא בחויר המזכר בדר"ל
 (הגה"ה ג"ל ש"ס ושחט אותו על ירך המזבח כי חז"ח

נק' ע"ה ששם וזבחי' כנווד גם ר"ת המזבח לפנה לפני
 ה' ג' קליה הם ה"גוה' כללות גם נרמז במלת צפונה
 ג' רל"א מנין יר"ך ע"ה ח"ס חזית הגי'ל כמנין צפונה
 שהוא ירך הגי'ל כשהוא נוחן לה ציווג ונרמז בחי' צפ
 לפני ה' כי לפני ר"ל חיבור כי תרגום של חיבור מלפך
 ר"ל כשתחבר הז"ח שהוא נקי' הוי' זה הגי'ל כמנין צפונה
 גם ר"ת ושחט אותו על ירך ג' תלהים ע"ה שהוא
 המזבח האמיתי כי מלכו' נקי' צ"ו וס"ח של ושחט אותו

על ירך ג' תלמי' שהיא מלכות כני"ל גם ס"ח של
 כל ה"פ ג' ק"ג שהיא מילוי ע"ב ס"ג ח"ה ע"ה
 כי המלכו' מילוי הגי'ל גם ר"ת ושחט אותו על ירך המזבח
 ג' הוי' תלמי' ע"ה ח"פ' לפני ה' ר"ל שהי' עם הז"ח
 פ"פ ע"כ) וחמי'כ חכוין ר'של דרך עם ר"ת מי צחר
 הוא רמ"ב וי"ל שהוא ד' אלפי' שצבאר לקמן ביחוד הם
 תמתי' שהם הדי' תלפין דמ"ה וס"ג' תלמי' חכוין צ"ר
 זו עלמה עם האותי' שנית דמי צחר והוא רי"ח ומ"ה
 רי"ב שהוא ע"ב ק"ל וי"ח : תלמי' חכוין בס"ח נעבר'ה

ג' תלמי' תלמי' חכוין להמתיק אותם ע"י מלת כהן
 שפסוק שהוא כהנא עילאה וחמי' חכוין בס"ח
 נשבע ה' ולא ינחם ע"ה ויקודו מר"ת זה פסוק
 ושם זה עולה קיו כמנין' נח נח כי נח מלך חן וכוונה
 להמתיק עם זה השם ג' שרטי' דיוני' הרמזי'ן בשל"ח
 הפסוק וצריך לכיון ב' שמות תלו יו"ד הוי' ואלו ה"ה
 יו"ד ה"י ואלו ה"ה כי כל שם מאלו ג' נ"ח ושניהם

עולים ג' קיו כמנין השם עה"א"ס ובצ' שמות תלו
 חכוין להסיר נר"י מן הקליפה כי צ"י דמלוי ה"י
 ראשונה חסיר השמה ובצ' דמלוי הו"א חסיר
 הרוח וזהו' דמלוי ה' תמרונה חסיר מהם הנפש והם
 צ' שמות להסיר וצ"י בחינת הגי'ל תלמי' תמלוק שם זה
 בחולף ח"ח צ"ט וצ"י עולה תלמי' כמנין צ"ג
 ית"ן ע"ה וצריך לכיון צוה' להמתיק שרטי' הדינין

הרמזי'ן בפסוק להרום ולתתן אותם כני"ל תלמי' חכוין
 כי ר"ת נשבע ה' ולא ינחם ע"ה ע"ב שהוא ע"ב
 דיו"ד וד"ל דהוי' עלמ'ן והנה תלמי' ח"ל שהרי
 מקטרגים על גמדם להולי' דבה רעה על ח' ששה
 יין' נסך ומלך ח' שהוא על המולי' דבה נקרא
 שהן מקטרג עליו לניקוח' אותיות שניות של זה .
 הפסוק נשבע ה' ולא ינחם ונקודו מפסוק יום

לשנה יום לשנה והשם עלמ'ן הוא לירוק לשנה כי
 הוא ממונה ליפרע תמו'ות דבה רעה ועוד ג' לשון
 ושפה ושכינה כי הולי' דבה רעה על השכינה בלשונם
 ובשפתם ודבה ג' י"ח ש"ח מן תלמי' ובזה תיקון
 הכל : תלמי' אל שיחמד קודם השכינה פ' נעברה נח
 צתלךך ר"ת ק"ב שהוא מילוי ע"ב ס"ג ח"ה גימ' ק"ב
 ק"ב לא נעבור צנה' ר"ח פ"ב מספר ע"ב דיו"ד ע"ס
 י"ח ובכנס ירד ר"ת שלו עם לא נעבר צנה' ר"ת פ"ח

מספר שם ח"ה וריבוע תהיה ג' מ"ד שח' ראשונה
 לתהיה הוא ח' עלמ'ן שחוד וא"ו דמ"ה ותהיה זה יכוין
 במילוי תלפין וי"ח כ"שחה מ"י ב"תל' ר"ת ז"ח שהוא ג'
 מ"ו צ"ו מ"ו מילוי ע"ב מ"ד ושם צ"ו מ"ג מ"ו ובין ג'
 ז"ח דרך המלך נלך לא נטה ימין ושחל ר"ת ג' קנה
 ע"ה קני' ג' יוסף והכוונה כי יש צ' נקודו' פנימי'
 ונעלמות ח' ביסוד דדכות וז' ביסוד דנוק' ולכן מיוסף
 שהוא ביסוד הזכר לא נחגלה ממנו כ"ח קני' עד אשר
 נעבור גבולך ר"ת קכ"ד וע"ה קני' הם ה"ב' שביסוד
 דנוק' ה"פ כ"ד ועריין נשארנה נקודה ח' הפנימי' ועלמות
 כזי ש"י קכ"ד ג' תלמי' פכמ"ח עולה קכ"ו ועיקר
 הכוונה חכוין צ"י חזיות תלו מי צחר דרך המלך כי

שער

פרק יח

היחודים

פרק יח ונבחר בו יחודי חברים שמלאתי בכמי מה שקבלו הם ממורי ז"ל יחוד זה שאמר מורי ז"ל לחברים חלשיך כשהלך לרי יודת ברי עלילה חכיון במלת יהודה אוחיות ע"כ סיג מ"ה ובהם ג"ש מ"ב שני קד"ו וכל אלו הם מ"ד וחכיון להמטיך כ"ז אל הנו"ק הני"ק יהודה ג"ב וחכיון שגם הוא קמ"ו כי אלתי פמ"ס ג"י קמ"ו ותכיון כי ע"י שם זה עולה הני"ל למעלה עם הדבורא וייתחדו יחד .

יחור ה יספור בכתוב עמ"י ר"ת ז"כ הוי' לוי"א אלתי לנוקבי זה יולד שם סלה ע"ה ר"ת ג"י שמל"ח שעה נהורין ס"ח ה' יספ"ד בכתוב עמ"י ע"ה רמ"ה והס ד' שעות ע"כ סיג מ"ה ב"ן ווי"ד ווי"י אוחיות הפשיטתים הם רמ"ג ס"ה זה יולד שם סלה ג"י נ"ד הם ב' מילואים מילוי המילוי דמ"ה דז"ח הם ק"ח אוחיות ומילוי המילוי דב"ן ק"ו אוחיות ועיסה נ"ד אוחיות ולעולם יש יחרון לדבורא על הנו"ק ותמלק לשנים כ"א ז"ך ז"ך מילוי הוי' לוי"א זך מילוי אלתי לנ"ק : ה' יספ"ו ג"י ע"י ש"ע שבע נהורין חל"ף למ"ד ו"י אוחיות הרי ע"י כי ש"ע ששם שם זה : בכתב ע"ה ג"י תד"ה ר"ת כל הנשמה תהלל עמ"ס ג"י קס"א קס"א זה יולד ג"י נז"ע . אוחיות וע"ה שם סלה ה"פ תלבים ובי' אוחיות או ה' כללות והש"ב מן מלת שם בל"ת ב"ש צו מהסוף ב"י ותיקוד מר"ח זה יולד ג"י אוחיות יח"א ה"ה ר"י ה"י למתק בה' ה' תלבים כנ"ל . ודע כי כפי היחוד כך לר"ך הקריאה בספר תיקונים פי' לתלם נקרא תיקונים להיות תקוני הנשח' וליחוד זה הקריאת תיקון מ"ג יחוד ברבות העינים רבו אולכיה ר"ל ד"פ ב"ן ס"ח תי"ו ב' חמוריים דלתיים וטי"ו אוחיות של חמוריים וע"ה ג"כ ברבות ג"י חר"י ב' שעות מ"פן ומ' אוחיות ובי' כוללים הטובה רבו גי' רל"ה ה' ד' שעות ע"כ סיג מ"ה ב"ן ע"ה חלכיה אלתי והכוונה כי ב' מ"פן מתחיל ל"ב חמוריים דלתיים וד' שעות ע"כ סיג מ"ה ב"ן למתק שם אלתי וכ"ד ב"ז"א וכ"ד אחר ש"ד ב"ן הני"ו בסוד מוחיל על ז"א עצמו ב"ן ג"י מוחיל על ז"א בהפסדו והשם מן רבו בלתי ב"ש ב"ש ג"י שש נהורין וי"ג ת"ד דלמ"ח הקריאת תיקון מ"א . לעון אשה איש יחוד תפלה לפני כי יעטוף ר"ת חיים י"פ מ"ו שהוא מילוי ע"כ ולפני ה' יספ"ד שמו ר"ת ש"ח לני"ו ומתקו ע"י י"פ מ"ו תפלה לפני כי יעטוף ס"ח ק"ה סיג ו"ב למתק השכי"ה הני"ל ולפני ה' יספ"ד

נ"ח בחר"ך ל"ח ג"י כ"ו שם כ"ב אוחיות עם מ"לפ"ך והכוונה להוריד המ"לפ"ך אל הנק"י וכדי שלא יתחמו ב"ש הקניפי' את מחבריו עמ"ס אחר הכ"ב אוחיות : אחר"כ ס"ח י' תיבות אלו הם אוחיות **האב"א** הוא שם קדוש אחר"כ חכיון בס"ה עד אחר נצבור בבוך עולה תכל"ש שם ב"ש רי"ב רי"ב ש"ס ע"כ קל"ו ו"א ע"ה וזה כוונה לריב עם הקלפי' שאלתי ב' אחרתי' שלא יתחמו עם ו"ש דברי ריבות בנשקך כי הם ב"ש רי"ב א' בי"ורה דדבורא : בע"י דנק"י כי שם אחרות הדינין והם הם השערי' בענין זה השער לה' ונסוד פתחו לי שערי לדק : אחר"כ חכיון במלת זכור שעולה כמנין הפנים דהוי"ה אהיה יודי"ן ש"ס ע"כ קס"א כי משם ב"ה הזכירה . אחר"כ חכיון בז"ל לת' השנה ש"ס קפ"ד תת"ד כי משם השכחה ותכיון כי מתחור נעשה הפני' ש"ס מקדם דבורא וקדמת ריבוי וי"ס אחר וקדם לרתי : (הגה"ה) כ"ל כי אחר ג"י תלבים ברבוע עם ט"ו אוחיות וקדם ג"י ב"ן ברבוע ונדע ש"י בסוד אחר דלתיים נדקום וי"פ אחר וקדם וכו' : וכת"ת ג"י תע"א אלתי במילוי נשאר ת' ג"י ה' תלבים הם ה"ג שלה עלי ג"י קי"ב כ"י היא נקי' תלבים והוי' מקבלת מוח"ל כפכה ג"י אלתי ברבוע גם כפכה ג"י ה"ג כפכה ה"פ כ"ה ג"י קכ"ה או נאמר ותש"ע עלי כפכה בסוד שכינה מעושה ביד בני שהובל מלכו להחעבר מציחה ראשונה או נאמר שה' רחן אל ז"א ש"י עתה מחזה ולמטה וכפיו של ז"א על ראשה משם וז"ו ע"י כפכה בסוד שמלתי תחת לראש' : אחר"כ אחר ל' שאכיון בפסוק א"ס אמרתי מטה רגלי חסדך ה' יסעדני וחכיון במילת א"ס הוא מל' אוחיות ש"ס ב"ה"י דלפני ר"ת א"ס אמרתי מטה רגלי הוא רמ"ב חכיון בדי' תלבי' שעולי' רמ"ב ויולתין מדי' תלפין ש"ס בשם מ"ה סיג והנה רמ"ב ובי' כוללי' של ב' שעות הם רמ"ד ונלע"ד שהוא ג"כ ברמ"ב הני"ל ותח"כ חכיון בר"ת בחסדך ה' יסעדני ש"ס ג"י כ"ח אוחיות דמילוי המילוי דס"ס מ"ה ועיקר כוונתם בס"ה א"ס אמרתי מטה שהוא אוחיות **מ"י** שהוא ש"ס קדוש מחבל דלתי' דלתי' וכו' . נקדתי ור"ת א"ס אמרתי מטה ותחל"ך אוחי' בל"ת ב"ש ויהי **מ"י** ותנקה אוחי' בניקוד ר"ת חסד"ך ה' יסעדני גם טוב לתקן קריל לכבד שעה ח' בלילה ע"כ קרקע ואבן ח' מרששותיו וכיון יוד ה"ה וז"ו ה"ה כמנין אבן והוא סיגוף גדול ומועיל אל השלימות :

ישפוך ישימו ס' מהל' או תויהל' במילוי למתק ש'יהי הנ'ל
 חפלה ג'י' הקט'ו י'יד פ'יה' ש' י'ו'יד פ'יה' ר'ו'יה'
 ענמה הרי הקט'ו : לעני ג'י' קס'ת' : כי ישפוק ג'י'
 לזקה י'ו'יד' ה'ל' ו'ח'י' פ'יה' ה'ל' ולפני הנ'ל ג'י' ע'ב ק'ל'
 ישפוך ג'י' ת'יו'י' ה'ס' ד' י'וד'ן ש'זע'ב ק'ל' ה'ני'ל'וב' כ'לו'לה מ'י'
 ה'ס' ת'יו'י' או ת'יו'י' ע'ב' ו'ל' או ת'יו'י' מ'ז'ו'י' כ'לו'ל'ס' וה'ס'
 חפלה ב'ח'ת' ב'ש' ח' ו' כ'ן ג'י' ק'י'ן ב'י' ו'ח'ני' ו'ת'וק'וד מ'ר'ת'
 חפלה לעני ג'י' : ישפוק : קר'ול'ת' ת'וק'ו' י'ט'
 ות'ח'ן לזקה לעני'ס' כ'מה ש'ת'ר'ל'ת' : ל'ת'יק'ו'ן ק'ר'י' י'ח'וד א'מ'ר'ת'י'
 א'ש'מ'ר'ה ד'ר'כ'י' מ'ח'ט'ו'ת' ב'ל'ט'ו'י' ר'ת' ג'י' כ'י'ד כ'י'ד ב'ש' ח'ס'ד'
 מ'ג'ו'לה ד'ח'ת' ז'ל' ס'ת' ל'י'ז' ש'ס' ב'ן כ'פ'מ'ת' א'מ'ר'ת'י' ת'ר'כ'י'ת'
 י'ט' ח'ד'ני' א'ש'מ'ר'ה ג'י' ת'ק'ו'ו' מ'י'ו' מ'י'ל'ו'י' ע'ב' ח'ת'ק' מ'י'ל'ו'י' ש'ד'י'
 ד'ר'כ'י' ל'ר'ל'ד' ע'י'ס' מ'ב'ו'ב' כ'לו'ל'ו'י' מ'ח'ט'ו'ת' ח'ד'ני' ב'ל'ט'ו'י' ש'ל'י'ת'
 ב'י'פ' ק'י'ת' ו'ח'ל' ח'ד'ני' ה'ס'ס' מ'ן ד'ר'כ'י' ב'ח'ת' ב'ש' ק'ג'ל'ס'
 ב'י' ח'ל'ה'י' ו'ע'ס' כ'לו'ל'ל' ה'ני'ק'וד מ'ר'ת' א'מ'ר'ת'י'

יחור ישימו קטורה בחדק ר'תי'צ'ק על מזבחה כרך
 ר'ת' י'ב'ק קטורה ע'ה' ג'י' ת'ה'י' ב'ר'ח'מ'י' פ'י' ש'ע'י'
 קטורת ה'י' מ'ע'ר'ב'ו'ן ש'ס' ה'ו'י' ש'ב'ו'ר ר'ח'מ'י'ס' ו'ח'י'ל'ו'פ'ו' מ'ל'פ'י'ן
 ג'י' ב'ר'ח'מ'י' ו'ה'י' מ'ש'ח'ת'פ'י'ס' או ת'ה' ע'ס' ה'ד'ו'ן ש'ה'י'ת' ח'ל'ה'י'
 ד'מ'י'נה ד'י'נ'ן מ'ח'ע'ר'י'ן ו'כ'ן ע'ס' ה'ו'י' ש'ס' ח'ל'ה'י' ב'ס'וד י'ב'ק ה'נ'ל'
 ו'ה'י' מ'מ'ת'יק'ו'ן ה'ד'ו'י'ס' ע'י' ה'ק'ט'ו'ר'ת' :

יחור חתן חמת ליעקב ר'ת' ע'ה' ב'י'פ' ר'יו'ו' ב'ה'ס' ב'י'פ'
 ע'ב' ק'ד'ס' ו'ב' ר'יו'ו' ח'לו מ'ז'ו'ר' ה'ו'י' ר'יו'ו' ח'ל מ'ז'ב'
 או ת'יו'י' י'ו'ה' ר'יו'ו' ב'י' מ'ז'ב' או ת'ו'ח'ו'ת' ו'י'ה' ו'ס'ת' ח'כ'ב' ה'ס' י'ו'ד'
 ה'ו'י' ד'מ'ת'י' א'ש'ח' ו'ב'ג'י' ו'י'צ' כ'לו'ל'י' ת'ח'ן ח'ז'ו'י' ח'י' ח'כ'ה'
 ו'ע'ה' ח'כ'ו'י' ח'י'ס' ע'ל מ'ה ח'כ'ו'י' ו'י'ו' ח'ו'ס' ו'י'א'מ'ר ל'ר'ע'ש' ל'מ'ה'
 ח'כ'ה' ר'ע'ך ח'ו'ס' ב'ח'ל'ה'י' ב'ס'וד ח'מ'ו'ר'ו'י' ו'ע'ס' כ'י'ו' או ת'ו'ח'ו'ת'
 ה'מ'ל'ו'י' ש'ב'י' ח'ל'ה'י' ה'ר'י' ח'כ'ה נ'מ'ל'ת' כ'י' ת'ח'ן ב'י'פ' ח'כ'ה'
 ו'ה'ס' ד'י'פ' ח'ל'ה'י' ה'נ'ל' ע'ל כ'ן ה'כ'ה ח'ת' ה'מ'ז'ר'י' ו'ג'ס' כ'י' ד'י'פ'
 ח'ל'ה'י' ח'לו ב'ע'ש'ה' ה'נ'ק' ח'ד'ני' ו'ש'ס' ה'ס' ד'י'פ' ח'ל'ה'י' ח'לו
 ג'י' מ'י'ע' מ'ש'ה ו'ח'ו'ר'י'ד' ח'ל' ש'ד'י' ח'ב'ר'י'ת'ה' ש'ג'י' ג'י'כ' מ'ש'ה'
 ו'ה'ת'מ'ו'ד' ד'י' ח'ל'ה'י' ח'לו ח'מ'ת' ח'ל'ה'י' פ'י' ח'ל'ה'י' ו'י'פ' ס'ג' ל'יע'ק'ב'
 ג'י' ק'ס'ת' ע'י'ח' ו'ח'ל' ח'ת'ו'י' ח'ת'ו'י' פ'כ'מ'ת' ה'ג'ל' ג'י' ל'יע'ק'ב' ו'ח'ס'
 ח'ס' ח'ס'ק ש'מ'י'ס' ש'ח'ת'ת' פ'י' ל'ה'ב'י' ח'ס' ח'ת'ו'י' ה'נ'ל' ו'ח'ס'ק'
 ה'נ'ל' ח'ל' ל'יע'ק'ב' ש'ה'י'ו' ש'מ'ו'י' ו'ח'כ'ו'י'ן ל'ה'ו'ר'י'd' ח'ס' ק'ס'ת' ה'נ'ל'
 ל'ע'ב' ק'ל' ש'ס'ג'י' ח'ס' ח'ס'ק ו'כ'י' ב'יע'ק'ב' ו'ח'כ'ו'י'ן כ'י' ע'י' ח'מ'ת'
 ש'ה'ו'ל' מ'י'ה' ה'ו'ל' ל'יע'ק'ב' כ'י' ה'ו'ל' ג'ס'ס' מ'ה ח'ס'ד' ע'ב' ח'ב'ר'י'ת'
 ו'ה'כ'ה ח'מ'ת' ה'נ'ל' ח'ל'ה'י' פ'י' ח'ת'ו'י' ו'ח'ס'ד' ע'ב' ה'ר'י' ח'ו'י' ו'ח'ל'ה'
 ר'ת' ל'יע'ק'ב' ח'ס'ד' ל'ח'ב'ר'ה' ג'י'מ'ט' ח'י'י'ס' ח'ל'ה'י' ה'ו'י' ח'ל'ה'י' :

יחור שובה ישראל ר'ת' וס'ת' משה ג'י' קפ"ד קס"ח
 ומקפ"ד יולת שס חל במלוי ג"כ קפ"ד ומקס"ח
 יולת שיר וי"ד או תויות הרי ישראל וזהו שובה ישראל (נראה
 לי חייס כי לחוריי דקס"ח המלוי שלהם הוא שס ועס
 וי"ד חותי' ה"ל שיר :

עלמה נר' ד' נשמת אלס ג'ס הוא ל'יג או תויהל' במילוי למתק ש'יהי הנ'ל
 חפלה ג'י' הקט'ו י'יד פ'יה' ש' י'ו'יד פ'יה' ר'ו'יה'
 ענמה הרי הקט'ו : לעני ג'י' קס'ת' : כי ישפוק ג'י'
 לזקה י'ו'יד' ה'ל' ו'ח'י' פ'יה' ה'ל' ולפני הנ'ל ג'י' ע'ב ק'ל'
 ישפוך ג'י' ת'יו'י' ה'ס' ד' י'וד'ן ש'זע'ב ק'ל' ה'ני'ל'וב' כ'לו'לה מ'י'
 ה'ס' ת'יו'י' או ת'יו'י' ע'ב' ו'ל' או ת'יו'י' מ'ז'ו'י' כ'לו'ל'ס' וה'ס'
 חפלה ב'ח'ת' ב'ש' ח' ו' כ'ן ג'י' ק'י'ן ב'י' ו'ח'ני' ו'ת'וק'וד מ'ר'ת'
 חפלה לעני ג'י' : ישפוק : קר'ול'ת' ת'וק'ו' י'ט'
 ות'ח'ן לזקה לעני'ס' כ'מה ש'ת'ר'ל'ת' : ל'ת'יק'ו'ן ק'ר'י' י'ח'וד א'מ'ר'ת'י'
 א'ש'מ'ר'ה ד'ר'כ'י' מ'ח'ט'ו'ת' ב'ל'ט'ו'י' ר'ת' ג'י' כ'י'ד כ'י'ד ב'ש' ח'ס'ד'
 מ'ג'ו'לה ד'ח'ת' ז'ל' ס'ת' ל'י'ז' ש'ס' ב'ן כ'פ'מ'ת' א'מ'ר'ת'י' ת'ר'כ'י'ת'
 י'ט' ח'ד'ני' א'ש'מ'ר'ה ג'י' ת'ק'ו'ו' מ'י'ו' מ'י'ל'ו'י' ע'ב' ח'ת'ק' מ'י'ל'ו'י' ש'ד'י'
 ד'ר'כ'י' ל'ר'ל'ד' ע'י'ס' מ'ב'ו'ב' כ'לו'ל'ו'י' מ'ח'ט'ו'ת' ח'ד'ני' ב'ל'ט'ו'י' ש'ל'י'ת'
 ב'י'פ' ק'י'ת' ו'ח'ל' ח'ד'ני' ה'ס'ס' מ'ן ד'ר'כ'י' ב'ח'ת' ב'ש' ק'ג'ל'ס'
 ב'י' ח'ל'ה'י' ו'ע'ס' כ'לו'ל'ל' ה'ני'ק'וד מ'ר'ת' א'מ'ר'ת'י'

אשמה דרכי מחטות בלטוגי ר'ת ג'י' כ"ד כ"ד ב"ש חסד
 מגולה דח"ת ז"ל ס"ת ל"ז שס בן כפמ"ת אמרתי תרבי"ת
 י"ט חדני אשמה ג"י תקו"ו מ"ו מ"ל"ו ע"ב ח"תק מ"ל"ו שד"י
 דרכי לר"ד ע"ס מ"ב"ו כ"לו"ל"ו מחטות חדני בלטוגי ש"ל"ת
 ב"פ ק"י"ת ו"ח"ל חדני השס מן דרכי ב"ח"ת ב"ש ק"ג"ל"ס
 ב'י' ח'ל'ה'י' ו'ע'ס' כ'לו'ל'ל' ה'ני'ק'וד מ'ר'ת' א'מ'ר'ת'י'
 אשמה דרכי מחטות הקריאה תיקון מ"ה יחור נר' ה'
 נשמת אלס ר'ת ג'י' מה ח'ל'ה'י' ח'ל'ה'י' ח'ל'ה'י' ח'ל'ה'י' ח'ל'ה'י'
 ח'ו'פ'ש' כ'ל ח'ד'ר'י' ב'ט'ו'ן ר'ת ל'י'ח' ה'ס' ל'י'ג' או ת'ו'ח'י' מ'י'ל'ו'י' ה'מ'י'ל'ו'י'
 ל'ח'ל'ה'י' ו'י'ה' או ת'ו'ח'י' פ'ש'ו'ע'י'ס' ס'ת' נ'ר' ה'י' נ'ש'מ'ת' ה'ר'ת' ש'ה'ו'ל'
 ש'ד'י'ה' ו'פ'כ'ר' כ'ל ה'ד'ו'י'ס' ו'ס'ת' ח'ל'ס' מ'ו'פ'ש' כ'ל ג'י'מ'ט'ר'י' ש'ע'
 ב'י' ח'ל' ב'מ'י'ל'ו'י' ח'ד'ר'י' ל'ט'ו'ן ס'ת' ס'י' ו'ה'ס' ו'י' ו'י'וד'ן ש'זע'ב מ'י'ה'
 ב'י'ן (כ"ח יחוד נר' ד' נשמת אלס ר'ת ג'י' מה וחדני ואלס
 ג"כ מה וכל הר"ת ג"י ק"י"ת הו"ל ח"ת ח"ל"ק ש"הו"ל ג"י
 ק"י"ת ו"ע"ס ה"ל ע"למ"ה תיקון ל"ב"י"ו ו"ס" ג"י ה"ו"י ח"ה"י'
 וח'ד'ני' ח'ו'פ'ש' כ'ל ח'ד'ר'י' ב'ט'ו'ן ר'ת ל'י'ח' ב'י'פ' ח'ו'י'ה' י'ט' ד'מ'ל'ו'י'
 מ'ה ה'נ'ל' ב'ר'ת' נ'ר' ד' נ'ש'מ'ת' ח'ל'ס' ג'ס ה'ו'ל' ל'י'ג' ח'ו'ה'י'ו'י' ש'ל'
 ה'מ'ל'ו'י' ל'ח'ל'ה'י'ס' ו'ה'י' ח'ו'ח'י' ב'פ'ש'ו'ע' ה'ר'י' ל'י'ח' ח'ו'ח'י' כ'ז'ה'
 ח'ל'י'ק' ל'ע"ד פ'י'ח' ל'מ'ד' מ"ס ד"ל"ח ה' ח'ל'י'ק' י'ו'ד' ו'י'ו' ד'ל"ח'
 מ"ס ח"ס"ס"ו'ב'נ'ר' ה'נ'ש'מ'ת' ס'ת' ה'ר'ת' ד'י'נ'י'ש'כ'ה' ו'פ'כ'ר' ו'ח'מ'ת'י'
 ש'ך ש'פ'ש' ה'י'פ' ד'י'ן ע'ס' ה'י' ח'ו'ח'י' ח'י' ו'י'ו'ה'י' ח'ת'פ' ח'ד'ני' ש'כ'י'ה'
 ח'ל'ס' ח'ו'פ'ש' ל'י' ס'ת' ש'י'ע' ח'כ'ו'ר'ו'ן ד'ל'ח'ל' ה'ס' ש'י'ע' ח'ד'ר'י' ב'ט'ו'ן
 ה'י'ז' ל'ב'ט'ל'ס' ו'ה'ס' ב'י'פ' ח'ל' מ'ל'ו'י'ל'ס' ה'ס' ש'י'ע' ח'ד'ר'י' ב'ט'ו'ן
 ס'ת' ס'י' ה'ס' ד' י'וד'ן ש'ל' ע'ב' ו'ב'י' ו'י'וד'ן ד'מ'י'ה' ב'י'ן ה'ע'י'ן
 ל'ה'מ'ש'ך' מ'ן ח'כ'מ'ה' ש'ה'ו'ל' ע'ב' ח'ל' ח'ל'ה'י' מ'י'ת' ל'מ'כ'ו' ח'ל'ל'
 ה'מ'י'ל' ב'י'ן ו'ע'י'ן ה'י'ס' ה'ג'י'ו' ה'ס' י'ו'ה' ה'ו'י' ה'ר'י' מ'י'ת' ו'י'
 ח'ו'ח'י' ה'ס'ו'י' ו'י' ש'ל' ה'מ'ל'ו'י' ה'ר'י' ל'י'ח' ו'ה'י' ח'ו'ח'י' ד'ש' מ'י'ה'
 ב'מ'ל'ו'י' י'וד'ן ה'ר'י' ס'י' ה'י' נ'ש'מ'ת' ח'ל'ס' ג'י' ח'ת'ו'י' ש'י'ן ד'ל"ח'
 י'ו'ד' ג'י' ח'ת'ו'י' ו'ה'כ'ב' ח'י'ו'ת' ח'ל'ה'י' ח'ת'ו'י' ו'ח'ל'ס' מ'י'ה' ה'ר'י'
 ס'ת'ס'ת' ש'ה'ס' ב'נ'י' י'י'פ' ח'ל'ה'י'ס' ש'ה'י' ה'י'ח' ו'ה'כ' ה'ש'י' ה'ו'ל'
 ש'י'ל'ו'ב' ה'ו'י' ע'ס' נ'ש'מ'ת' כ'ז'ה' י'י'ג' ה'ש' מ'ה'ת' ח'ת'ו'ח'י' ל'ש'ל'ב'
 ז'ה' ע'ס' מ'ל'ת' ח'ל'ס' ש'ה'י'א' מ'י'ה' כ'ז'ה' י'י'ג' ה'ש'א'ן
 ו'מ'א'רו' ה'ה'ת' ו'ה'ני'ק'וד מ'פ'ס'וק
 ע'ל'מ'ה' נ'ר' ה'י' נ'ש'מ'ת' ח'ל'ס' י'ח'וד' כ'י' ר'נו
 יב

וב' ללחות הם ד' ועם קצין היא קל) אשר חלו הם המחלות המונעת תור העליון וכל יציר ודלה נעשה עד (פי' יציר גי' שו' הרי שדל) הרי ב' שדוסבסמך הדעת בהם נחרבה ונהגל על שפוחת חלו הדלחות עד למטה עד שנעשה מן קצין ק"ל צפי תור תור וב' יצירי וב' ללחות הרי תחי' והו' נעשה מעצב ק"ל על ע"ב קדם ועם בן הוא ע"ת ועם ד' אפותיה הוי' הרי דעת קמ"ג קס"ח על שד קס"ח קה"ל עם הד' שמות הם שני והו' ר"ת צ"ן שד' יצין ע"ב וב' שמות הם שד"י:

פרק י"א יחוד חנני חלחי כי שפני חלחי חנוט חלחי זה כתיב הוי' וקרינן חלחים לכן תכוון בשניהם צדיח עם הוי' גי' קס"ח וק"ח יהוה ור"ת דלקים גי' ש"ח ע"ה שהו' חל מפ"ן וס"ת צכו"י שלה שהו' יוד ה' יוד פ' הוי' וס"ת דלקים גי' שע"ט חנני ה"י גי' קדם תחור דצי"ה גי' קדם תחור דצי"ה חנני חלחי גי' ר"ד צ"פ ק"ב ח' ממלוי ע"ב ס"ב מ"ה וצלותיות דתחור"י שלהם שהם כ"ו דע"ב כ"ו דס"ג כ"ו דמ"ה ב"ו דב"ן הרי ב"פ ק"ב כי שפני גי' ע"ת ו"פ הוי' ותחי' חנוט ש"ה דינים וד"ח אפותיה דע"ב מילוי המילוי דח הפשוט השם חנני בלח ב"ש סמ"ח גי' ק"ח חנני וב"ג עם הכולל והניקוד מר"ת חנני חלקים כי שפני:

יחוד י (כלע"ד שהוא על עון הבת על הזכר) ע"ב יודין וקס"ח גי' רגל זכור ונריך לכיון בהם על מנין האפותיה בימים שמתענה בהם ולכיון בזה השם ממלחית והניקוד מן יגלח חנני בתער השכירה גי' ו"פ חלקים והסס"ג תער כמנין חנני וצלותו ח"ס יגלח חנני בתער שהיא הפשוט עם המלוי והנה פ"ו של הנקוד"י וחנני של האות"י הרי ק"ח והנה השם פ"ו תער והנה מ"ג מן השם גי' ק"ל ששם ה' הוי' ומ"ג הב' גי' ק"ל ה' היות תחרות שהם צ' עיטרין לחו"ח לחוג החי' דלחח עם הגי' דלחח כי מעיקרת חושה בה בסוד חושה כדוע כי הוידוי חח הצינה עד רגל יחל דכורת וזכר ונריך להחזירו למעלה כדי לחוגה עם בעלה מה שהפסידה ותקוין של השם הוא כי נריך להמשיך אל י' מן רישח דלח"ח ח"י של השם גימ' קדוש שהויד' הוא יו"ד אפותיה דע"ב ות' הוא הד' יודין כ"ח כולו מידו הם ת"י ושם זה צרישח דלח"ח לכן רחשון ה"י עומד ת"י סה כי צ"ח רחשון"ח ע"לחח שח"ר בה ת"י הרי"ל בכל יום ו' ב' אל התענית (ללע"ד פ"י שה"י מתענה צ' ימים רגופים ה' ה"י ח"ס בכל יום ו' ב' אל התענית) ל"ל נגד פ"ו שם זה יגביהיה ויולח מן יודין של חנח

יחוד י יענק ה' ציוס לרה טוב לקודו לחו לחשבה ולכוין לצי"ב יב"ק שבו ח' ר"ת יענק ה' ציוס לרה צ' ר"ת יענינו ציוס קרליו הרי צ' יב"ק ברחש הסמור ובסופו

יחוד י גל מעלי חרפה ובו ר"ח ג' אל הוי' וס"ת צ"ן דהקינ גל מעלי ע"ה גי' קפ"ד חרפה ובו גי' שדי השם שבו הוא גל מלח גימ"ל למ"ד והו' גי' יוסף ג' שמי"ן בן והכוללו הם גימ"ל למד עלמן ה' יוסף ומ"ל גם חמ"כ תכוין כי אל הנו' צר"ת עם שדי היולח חרפה ובו גי' משה והרולח להלדיק ח"ע חרפת' ילמוד מידו ועיין בככת הקרי"ת בסבא דמטפטיס לך לנדך חטאתי

יחוד י כי חני ה' רופאך ש' צו ד' יודין דע"ב ועוב לחמדו ולכוין צו בכל יום כדי להסיר הקליפות ע"י ד' יודין גם צוה חני מסופק וחני מלחתי בכתבי מהר"ם הלוי שיכוין כי חני ה' לחוה הוי' תכוין ביודיו כדי להסיר הקליפה מבין עיניו:

יחוד י שש וירה עמד זבולו ר"ת גי' חמשל שהם ש"ע מהורין הנחשכים משם תחור"י דע"ב יודין קפ"ד וקכ"ד כדוע ותכוין ג"כ ב"ח שם ע"ב יודין עלמו עם החמשל היולח חמנו הרי שפ"ח וס"ת ש"י ע"ה היא חלחים יודין פ' וה' אפותיה הפשוט ו"ג אפותיה דמלוי שמש גי' חמ"ר ש"ך דינין דרמל וש"ך דינין דלחח ירח גם תחור"י דלחחי ו"ח אפותיה הפשוט והמלוי עמד בגי' ק"ד שם ע"ב יודין ושם מ"ב שלו הרי ק"י"ן לתתק כל הדינין ה' ועם חלחי' זבולה גי' נ"ו"ן אפותיה דלחחי פשוט ומלוי ומלוי דמלוי השם יולח"ח בלח"ת צ"ב צ"ב וטוקודו מר"ת שמש ו"ח עמד והיא גי' י"ד אפותיה ד"ס מה דלחלח פשוט:

יחוד י להשיב בתענה לחחי משוה נתמורו י"ל לחחי חחד ששפתח להחזירו בתענה והחיל לו ובו לדעת ישראל והוא כי בברכת השיבנו הוא צבינה הנקראת תענה כדוע ולכן בלחמו השיבנו יכוין בחיבת חזינו בהוי' צניקוד סג"ל בכל תוח כי הוא צבינה הנקראת תענה ובהוי' דחתימת הברכה יכוין צניקוד צרי"י בסוד חסד שצבינה החסד נודע שח"ח בימין חחוימיך פשוטה לקבל שדים לכן קודם חתימת הברכה יחמר יהי רלון חלפניך החו"ח שמתחור חחירה מתחת כסא כבודך להשיב בתענה פ"ב כי ימיך פשוטה לקבל שדים ויכוין בחיבת ימיך הוי' צלרי שהו' הימין שצבינה שהו' התענה והחחוס הברכה:

יחוד י אל להרי תחור תחור של חנני קצין ועם צ' צורים וב' ללחות הרי ק"ל פ"י (צ' צורים

בסג' וחותי' ע'למ'ן למ'כד כל האד' ויח'כ ס'ת הסג'י' ע'כ ד'ידין
 והניק'ו מה'אח'ו' ע'למ'ן ועולה ס'ח' ב'י ח'י'ס'ס'ס'ס'ס'ס'ס'ס'ס'ס'ס'ס'
 ולר'ך לעשות ה'ג' וד'ין כדמות סגולת' על בני השם המול'ת
 מח'ני כזה י'י וחס'ים רפ"ה על כל'ת מ'ני ויד'ו וחס'ר שנעשה
 סגולת' והס' ג' ק'י'ם י'וד ה'ו י'וד ה'ו והניק'וד ה'י'ת של מ'ט
 כזה י'וד ה'ת וזו ה'ה : ומול'ת מפסוק לדיק

מ'ט לפני רשע :

יחור למה רגשו גוי'ס ר'ת ר'ג ד'יודין ה'ו'י וז'ה'י
 ולחומ'ים י'הג'ה ר'ק ר'ת ר'י'ן להמתיק הגבורה
 ר'י'ן ע'ס ר'ג ה'ג' וס'ת י'הג'ו ר'יק ק'י' שה'י'ת ס'ס'כ'ר צ'י'ר'י'
 כי ה'ג' ה'י'ן ה'ס' י'ב' ו'י'ן וס'ד' צ'י' ו'י'ן וע'ס ו'י' של י'וד
 ה'רי ט'ו ו'י'ן ג'י' ו'אח'ה ה'י'וד ע'כמה ה'רי ק'י' ו'ז'ת ו'י' של
 השם ע'למו ה'רי ק'י' כ'י'ו ש'י'י ח'י'נה מ'ן המני'ן כ'י'ו ש'י'י
 ח'ריכה לקרות ר'שונה ולכ'ן ח'י'נה י'מ'ית :

יחור תורה ל'וה לנו (משה) ר'ים ור'ים ה'י'ת צ'פ' ק'ל
 ק'ל'ש'ס ה'י' ה'יות ה'י'ח ו'ה' ה'יות ה'ג' ה'רי
 ר'י'ס ל'י' של ח'וי'ג ח'י'ת ור'ים ה'י'ב ה'ס ח'וי'ג ז'ו'י'ת ש'ס
 ר'מ'ו'ס ב'תי'ת ב'ר'ש'ת ב'ר'ת ח'לק'ים ח'ו'ה'י' ב'ז'ר ח'מ'ת
 ו'ז'כ'ר ב'י'סוד ד'ו'ל'ת' כי ה'י'ת ה'נות' ח'וי'ג ח'ל ה'מ'ל ע'י'
 ה'י'סוד ש'ל'ו ס'ת ה'ה'ו' והניק'וד מ'ר'י'ת תורה ל'וה לנו ח'ס'ה
 מ'י'ר'ש'ה ק'ח'י'ת י'י'ש'ק'ב ר'ת ק'י'ת ל'ו ג'י' ח'ל'ה'ס
 ל'וה לנו ג'י' פ'ז'ן ב'ניק'וד ח'ל'ק' ס'ת מ'ר'ש'ה ק'ח'ת י'עק'ב
יחור וניק'ודו מ'ן ז'ה' ש'ת'ה ב'תי'ת מ'ע'ס כ'י'
 ח'י'ת ב'תי'ת מ'ס'ד י'וד כ'תי'ב ה'ב'ת ע'ס ג'י'
 ח'ות'י'ת ג'י'ת ח'י'י' ש'ה'ו'ת ב'י' ח'מ'ו'י'ם ח'ל'ל'ה'י' ע'ס י' ח'ות'י'ת
 וניק'וד'ס כ'ד : ח'ל' ה'י'ס'ת ח'ל' ה'י'ס' וניק'וד ח'פ'סוק ע'למו
 ל'וה לנו מ'שה מ'ור'ש'ה ולר'ך לכ'י'ן צ'ס'
 ז'ה' ח'י'ק'ב ו'י'ול'ת מ'ן ת' ד'חורה ב' ד'יעק'ב ד'חורה ק'
 ד'יעק'ב וניק'וד מ'ן ח'ל'ר'ן וגומ'ר ח'י'ק'י' ל'ך ש'ב'ע'ה
 ש'ב'ע'ה ח'י'ס' ו'ל'ש'תו ש'ה'ו'ת ח'מ'ו'י'י' ח'ל'ה'י' ח'ל'פ'י'ן
 ג'י' ח'ק'י' :

יחור ימקד'י נ'אדרי ב'כח ר'י'ת ע'כ' ב'כח כ'י'ת ח'ות'י'ת
 ח'מ'ל'ו ח'מ'ל'ו וס'ת מ'י'ג ש'ס י'ג'ל (ונלע'ד ע'ניק'ודו
 מ'ן י'מנ'ד'י (נ'אדרי) נ'אדרי ג'י' ר'ס'ה'י' כ'ל'ל'ו ה'י'ת ו'ה'ג'
 ש'ס'ס ר'י'ס ע'ס ה'י' ח'ות'י' מ'נל'פ'ת הפ'ש'ט'י'ם השם ה'י'ת ח'ה'ו'
 י'מ'י'ק' ג'י' ק'י'ל ש'ס ק'ל ה'יות ה'י'ת כ'ל'ל'ו ח'ות'ס ה'י'ת ו'ה'ג'
 צ'י'ת ח'ות'י'ת מ'נל'פ'ת ו'ז'ה'ו ב'כח ש'ה'ו'ת ח'מ'ל'ו ח'מ'ל'ו ד'י'ש כ'י'ת
 ה'י'ת מ'נל'פ'ת ע'למו ש'ג'י' פ'י'ר ו'ה'כ'וונ'ה כ'ל'ל'ו ב'מנל'פ'ת כ'י'ז'
 ולר'ך ל'עש'ו'ת מ'ן ח'ל'ד'רי ש'ס ח'ל'ר'י'ן ו'ל'ה'ס'י'ף ע'ל'ו ר'י'י' ש'ה'י'ת
 ח'מ'ו'י'י' ח'ל'ק'י'ס ו'י'ח'ל ו'ז'ה'ו י'ה'י'ת ח'ל'ר'י'ן ו'ה'ניק'וד מ'ן
 נ'אדרי ב'כח :

יחור קן ע'ס לחושך ר'י'ת ח'ל' ש'ה'י'ת י'פ' ה'י'ו ח'מ'ל'ו
 כ'ז'ה' י'וד' ה'י'ה ו'ז'ו'י' ש'ס'ס ה'י'ת ח'י'ת ס'ל' ג'י' ק'ח'ת
 ק'ן ח'ל'ה'י'ס ח'ל'פ'י'ן ל'ר'ת ח'ס'י'ר פ'י'ו ח'ל'ל'ה'י' ו'י'ה י'ש'ר ק'ן
 ש'ס ג'י' ש'ג'י' ו'ה'י'י' ל'ע'ל'ל ח'נ'מ'ש ש'ה'ו'ת ג'י' לחושך ק'ן ע'ס ח'ק'י'ל
 י'י'פ צ'י'ן ו'י'ס'ס ח'ל'ל' ח'ל'כ'י' ע'ז'וב ל'ך מ'י'וד ב'ני' ה'רי ע'ק'ד ו'ל'ל'ו'ת
 ו' ה'ו'י' ה'י'ת ח'ק'י'ל ו'ה'ש'ס ק'ן ע'ס ה'י' ו'ה'ניק'וד מ'ש'ס כ'פ'י'
 ח'נ'עו'ת ק'ר'י'ת ח'ת'ו'ת'ו'ת ו'ה'ס'ס : ח'ל'ל'ו'ת ש'ה'ו'ת י'י'פ
 ע'כ' ע'ה' :

יחור זכר ע'שה לנפלותו זכר ג'י' ג'י' ח'מ'ל'ו ע'כ' ס'ג'
 ח'י'ה'ש'ל'ח'ס ה'רי ק'י'ו ו'ק'ב' ה'רי זכ'ר ע'ה' ג'ס'
 ח'מ'ו'י'י'ם ח'ל'ל'ה'י'ס ו'ש'י'ן ח'ות'י'ת ו'י'ג' ח'ות'י'ת ח'מ'ל'ו
 ב'סוד הפני'ס ה'רי זכ'ר ר'ת זכ'ר ע'שה לנפלותו ק'ו'
 ש'ה'ו'ת ס'ג' ו'מ'י'ד ח'ה'י' ב'ר'ז'י'ב' ו'ל'ה'מתיק ז'ה' תכ'י'ן ח'ס'
 ש'ס'ס ע'כ' ע'ס י'וד ה'ס י'וד ה'ס ק'י'ו ע'ס ח'ל'ת ה'י'ת מ'ת'ק'
 זכ'ר ה'י'ב כ'ח'ל' ו'ח'ת'ק ה'י'ת ע'י' ש'ג'י' ב'ר'ך ס'ת ח'רי ח'רי
 כ'י'ל ל'כ'ש'ת'ל מ'ת'ק ה'י'ת ע'י' ש'ג'י' ב'ר'ך ס'ת ח'רי ח'רי
 ב'מ'ס'ת'ר'י'ס ש'ס ק'ח'י'ת ח'ל'ת ח'א'ס ש'י'ס ב'ק'ס'ל ו'י'ו ח'ות'י'
 ח'מ'ל'ו ק'ח'י'ת ה'רי ר'ח' ו'ג'י' כ'ול'ל'ת ה'רי ח'רי ג'ס ח'רי
 ה'ב'י' ח'ס'י'ר צ'ע'כ' מ'ק'פ'י'ר ה'ו'ל י'צ'ק' ח'ס'י'ר ע'כ' ה'ק'ס'ל'
 ה'ו'ל צ'י'ד ק'י'ז' ו'ז'י'ד ה'רי ר'י'ן ו'ל'ל'ו'ת ע'כ' ו'ק'י'י'ב ע'כ'
 ו'ז'י'ד ר'י' כ'ול'ל'י'ס ו'י'ח' ה'כ'ול'ל' כ'ול'ס ה'רי ח'רי ח'ו ח'ס'
 ח'ק'ר ר'י' ח'י'ל ע'ס ו'ח'י'ן ח'ות'י'ת ח'מ'ל'ו ח'רי ח'רי
 ע'ה'י'ת ש'ל'ו ע'שה ח'ל'ת ע'כ' צ'פ' ח'ל'ת ל'ח'ד' ו'ל'ל'ו'ת ה'רי
 ע'שה לנפול ח'ות'י'ת ג'י' ח'ר'י'ג ל'המ'י'ך מ'ומתיק ח'ל'ק'י'ס
 ו'המ'י'ד ח'י'ל ח'מ'ל'ת זכ'ר השם מ'ן ע'שה ח'ת'ת צ'ס' ז'כ'ן
 ב'ניק'וד זכ'ר ע'שה לנפלותו י' ג'י' ל'ע'ס ח'ל'ד'י' ו'ל'ד'י' ח'ות'י' ח'מ'ל'ו
 ו'הכ'ול'ל ה'י'ס מ'ח'ה ב'ר'כו'ת :

יחור חתה ה"ח עושה פלח ר"ת ק"ו להמשיך מ"ג
 צ"ן שניסוד שס ק"ו והס ג' חסדים
 המגוליס ליג גבורי' אשר שס ביסוד כיב' גבורי' חמרי'
 נעלם עשו חמי' של יעקב ואלו גי'ח וגי' ה'ס וז'ה' ה'יות
 ג'י' ק'ני'ו ו'תכ'ו'ן ל'המשיכ'ס ל'יסוד ד'ני' ק'י' פ'ל'ח ה'נה פ'ל'ח
 ש'ב'פ'סוק ז'ה' ו'ס'ת ח'ס ח'ח'י' ד'י'וד'י'ן ל'המתיק ח'ל' ה'יסוד
 ולר'ך לכ'י'ן ב'הש'ת'ה ז'ו כ'י' ח'ח'י'ל'ה' נ'ח'שך ח'ל'וד ל'ל'ת
 ח'ז'ה' ח'ת'ה ח'ל'ל ח'ות'י'ת ח'ל'ה' ו'ח'מ'י'ר ל'יסוד ח'י'ק' פ'ל'ח
 ח'ז'ה' ע'ושה פ'ל'ח ח'ת'ה ה'ת י' ג'י' ת'ח'י'ב י'י'פ מ'י'ד ח'מ'ו'י'י'ם
 ח'ל'ה'י' ו'י'ב כ'ל'לו'ת ה'י'ת ו'ה'י'ג ע'ושה ל'המ'י'ך מ'ן הש'ע'י'ג
 צ'פ' ח'ל' ח'ל' מ'ל'ח ש'ב'פ'ני ח'ל'ת ח'ח'י'ל'ה' ל'י'ו של ע'ושה ו'ח'מ'י'כ'
 ל'י'ת של ע'ושה ו'ה'ס ז'ו'י' פ'ל'ח ח'ת'ת צ'ס' ו'כ'ת ח'י' ה'ו'ל ד'
 י'וד'י'ן ד'ע'כ' ד'ר'ש'ת ח'ל'ת ו'כ'י'ו ח'ו'ת ה'ו'י' ע'למ'ה ו'ה'ניק'וד
 מ'ן ע'ושה :

א' מיוחד כנגד (כצלות) כצבאות המורה שהיאוד היא המטלים תיק שנה מהלך עמ"ש שהם המדות מחסד עד היסוד וצריך להמשיך ליסוד שהיא צבאות הניטל כל הת"ק משם ע"כ וכי' ודל"ה שבהם י"ו וידין ושם ס"ג יש בו ג' יודין וכשתתה חזף ומונה י"ח הרי ד' יודין ועוד יו"ד משם כ"ו ויו"ד מצ"ח הרי י"ו ו' יודין וצריך להמשיך משמות אלו והם ה' המלים מחסד עד היסוד ששם ה' יודין אלו ויסוד הוא יו"ד השיטת עוד יכוין צי היסוד עולה דרך קו המלצ"י עד הדעת כי הדעת מושך מצי' ומחוקד"ח ה"ח מחסד ע"כ הצי' מבצורה נקרא חלקים ומילוי ע"כ מ"ו חלקים פ"ו הם ב"פ מ"ו הם ל"ב עוד יש ל"ב בעצמם לחצ"ה שם ס"ג וי"ח ומילוי מיה' י"ט עוד יכוין כי היסוד נוטל כל הכ"ב אותיות מתחת ונוטלת בסוד אור ישראל אות לחמורה ת' וה"ח נוטלת בסוד אור חמור מתחת לעילת ת' בתחילה בסוד תשר"ק נוטלת בשם צבאות הת' בתחמורה שהות אות ראשונה שנתן למלכות ונרמז בשם צבאות הת' במילוי צבאותו והיינו עדי"ה בח"ד תיו צ"י רש"י ד"ו שהוא תמים דעות ויכוין בתיו זו שהוא כולל גי' מילוי זה"י ק"ח ק"ל קב"ב עולה ש"ל"ב וחי' אותיות ויחיה"ה"י"י"ה"י שביסוד עצמו בסוד כי כל בשמים ובצרך הרי ת' והו' שצמילוי ת"ו ירבה שהיסוד ב"ו אותיות בין צ' יודין בשם המצר כי יו"ד ת' מהו' יו"ד צ' מדרכי' ובתמצע אהדמה בסוד רקיע ובסוד חיו"י עוד יכוין כי יסוד משותף עם כ"ה שד"ה נקי' צבאות וצבאות גי' תל"ט והיסוד משל"ח עם כ"ח כי הן צ' פעמים צבאות והם סוד ויהי שירו חמשה ואלף כי צ' דנה הם חל"ף וה' אותיות השם והם הם צ' חלפין כי צריך להשלים ח' עם כל השם והם להשלים תיק נמצא בנה"י ג' חלפין וצריך לכוין כי צבאות גי' חצ"ב יח"ל ותכוין בניהוק השם גי' חל"ף דהיינו שירו חמשה ואלף מתחל"ף גי' קי"ח ועמ"ה יצ"ק גי' הו"י חלה' ויקומו א' צ' ג' ת' ו' ותכוין כי יח"ן תיק מצבאות וחצ"ב הוא חמשה ואלף

יבדל כח לאזני ר"ת פ"ז מ"ב ומ"ה ס"ח דן צ"פ כ"ז אותיות החורה דל"ה' יודין וחלפין ולהמשיך כ"ז אל שם אזני ועמה גי' תפ"ל י"פ הו"י וזה"י ויוד כוללם וחי' הכולל כולם יבדל גי' הו"י זה"י כח הוא כ"ה אותיות דע"כ חסיר מהם ד' אותיות השורש ישאר כ"ד נסמן כ"ו אותיות קס"ח חסיר ד' השורש ישאר ל"ב וכ"ד הרי מ"ה וצ' כוללים הרי מ"ט וה"י חל"ה יבדל הרי נח כח אזני גי' מגן ג"פ ח"ל להמתיק כל הנ"ל והשם כ"ף ח"ת גי' תיק"ח חמורי"י דל"ה' דלפ"ן והניקד מן יבדל נח :

הדעת כי הדעת מושך מצי' ומחוקד"ח ה"ח מחסד ע"כ הצי' מבצורה נקרא חלקים ומילוי ע"כ מ"ו חלקים פ"ו הם ב"פ מ"ו הם ל"ב עוד יש ל"ב בעצמם לחצ"ה שם ס"ג וי"ח ומילוי מיה' י"ט עוד יכוין כי היסוד נוטל כל הכ"ב אותיות מתחת ונוטלת בסוד אור ישראל אות לחמורה ת' וה"ח נוטלת בסוד אור חמור מתחת לעילת ת' בתחילה בסוד תשר"ק נוטלת בשם צבאות הת' בתחמורה שהות אות ראשונה שנתן למלכות ונרמז בשם צבאות הת' במילוי צבאותו והיינו עדי"ה בח"ד תיו צ"י רש"י ד"ו שהוא תמים דעות ויכוין בתיו זו שהוא כולל גי' מילוי זה"י ק"ח ק"ל קב"ב עולה ש"ל"ב וחי' אותיות ויחיה"ה"י"ה"י שביסוד עצמו בסוד כי כל בשמים ובצרך הרי ת' והו' שצמילוי ת"ו ירבה שהיסוד ב"ו אותיות בין צ' יודין בשם המצר כי יו"ד ת' מהו' יו"ד צ' מדרכי' ובתמצע אהדמה בסוד רקיע ובסוד חיו"י עוד יכוין כי יסוד משותף עם כ"ה שד"ה נקי' צבאות וצבאות גי' תל"ט והיסוד משל"ח עם כ"ח כי הן צ' פעמים צבאות והם סוד ויהי שירו חמשה ואלף כי צ' דנה הם חל"ף וה' אותיות השם והם הם צ' חלפין כי צריך להשלים ח' עם כל השם והם להשלים תיק נמצא בנה"י ג' חלפין וצריך לכוין כי צבאות גי' חצ"ב יח"ל ותכוין בניהוק השם גי' חל"ף דהיינו שירו חמשה ואלף מתחל"ף גי' קי"ח ועמ"ה יצ"ק גי' הו"י חלה' ויקומו א' צ' ג' ת' ו' ותכוין כי יח"ן תיק מצבאות וחצ"ב הוא חמשה ואלף

יבדל כח לאזני ר"ת פ"ז מ"ב ומ"ה ס"ח דן צ"פ כ"ז אותיות החורה דל"ה' יודין וחלפין ולהמשיך כ"ז אל שם אזני ועמה גי' תפ"ל י"פ הו"י וזה"י ויוד כוללם וחי' הכולל כולם יבדל גי' הו"י זה"י כח הוא כ"ה אותיות דע"כ חסיר מהם ד' אותיות השורש ישאר כ"ד נסמן כ"ו אותיות קס"ח חסיר ד' השורש ישאר ל"ב וכ"ד הרי מ"ה וצ' כוללים הרי מ"ט וה"י חל"ה יבדל הרי נח כח אזני גי' מגן ג"פ ח"ל להמתיק כל הנ"ל והשם כ"ף ח"ת גי' תיק"ח חמורי"י דל"ה' דלפ"ן והניקד מן יבדל נח :

הדעת כי הדעת מושך מצי' ומחוקד"ח ה"ח מחסד ע"כ הצי' מבצורה נקרא חלקים ומילוי ע"כ מ"ו חלקים פ"ו הם ב"פ מ"ו הם ל"ב עוד יש ל"ב בעצמם לחצ"ה שם ס"ג וי"ח ומילוי מיה' י"ט עוד יכוין כי היסוד נוטל כל הכ"ב אותיות מתחת ונוטלת בסוד אור ישראל אות לחמורה ת' וה"ח נוטלת בסוד אור חמור מתחת לעילת ת' בתחילה בסוד תשר"ק נוטלת בשם צבאות הת' בתחמורה שהות אות ראשונה שנתן למלכות ונרמז בשם צבאות הת' במילוי צבאותו והיינו עדי"ה בח"ד תיו צ"י רש"י ד"ו שהוא תמים דעות ויכוין בתיו זו שהוא כולל גי' מילוי זה"י ק"ח ק"ל קב"ב עולה ש"ל"ב וחי' אותיות ויחיה"ה"י"ה"י שביסוד עצמו בסוד כי כל בשמים ובצרך הרי ת' והו' שצמילוי ת"ו ירבה שהיסוד ב"ו אותיות בין צ' יודין בשם המצר כי יו"ד ת' מהו' יו"ד צ' מדרכי' ובתמצע אהדמה בסוד רקיע ובסוד חיו"י עוד יכוין כי יסוד משותף עם כ"ה שד"ה נקי' צבאות וצבאות גי' תל"ט והיסוד משל"ח עם כ"ח כי הן צ' פעמים צבאות והם סוד ויהי שירו חמשה ואלף כי צ' דנה הם חל"ף וה' אותיות השם והם הם צ' חלפין כי צריך להשלים ח' עם כל השם והם להשלים תיק נמצא בנה"י ג' חלפין וצריך לכוין כי צבאות גי' חצ"ב יח"ל ותכוין בניהוק השם גי' חל"ף דהיינו שירו חמשה ואלף מתחל"ף גי' קי"ח ועמ"ה יצ"ק גי' הו"י חלה' ויקומו א' צ' ג' ת' ו' ותכוין כי יח"ן תיק מצבאות וחצ"ב הוא חמשה ואלף

יבדל כח לאזני ר"ת פ"ז מ"ב ומ"ה ס"ח דן צ"פ כ"ז אותיות החורה דל"ה' יודין וחלפין ולהמשיך כ"ז אל שם אזני ועמה גי' תפ"ל י"פ הו"י וזה"י ויוד כוללם וחי' הכולל כולם יבדל גי' הו"י זה"י כח הוא כ"ה אותיות דע"כ חסיר מהם ד' אותיות השורש ישאר כ"ד נסמן כ"ו אותיות קס"ח חסיר ד' השורש ישאר ל"ב וכ"ד הרי מ"ה וצ' כוללים הרי מ"ט וה"י חל"ה יבדל הרי נח כח אזני גי' מגן ג"פ ח"ל להמתיק כל הנ"ל והשם כ"ף ח"ת גי' תיק"ח חמורי"י דל"ה' דלפ"ן והניקד מן יבדל נח :

הדעת כי הדעת מושך מצי' ומחוקד"ח ה"ח מחסד ע"כ הצי' מבצורה נקרא חלקים ומילוי ע"כ מ"ו חלקים פ"ו הם ב"פ מ"ו הם ל"ב עוד יש ל"ב בעצמם לחצ"ה שם ס"ג וי"ח ומילוי מיה' י"ט עוד יכוין כי היסוד נוטל כל הכ"ב אותיות מתחת ונוטלת בסוד אור ישראל אות לחמורה ת' וה"ח נוטלת בסוד אור חמור מתחת לעילת ת' בתחילה בסוד תשר"ק נוטלת בשם צבאות הת' בתחמורה שהות אות ראשונה שנתן למלכות ונרמז בשם צבאות הת' במילוי צבאותו והיינו עדי"ה בח"ד תיו צ"י רש"י ד"ו שהוא תמים דעות ויכוין בתיו זו שהוא כולל גי' מילוי זה"י ק"ח ק"ל קב"ב עולה ש"ל"ב וחי' אותיות ויחיה"ה"י"ה"י שביסוד עצמו בסוד כי כל בשמים ובצרך הרי ת' והו' שצמילוי ת"ו ירבה שהיסוד ב"ו אותיות בין צ' יודין בשם המצר כי יו"ד ת' מהו' יו"ד צ' מדרכי' ובתמצע אהדמה בסוד רקיע ובסוד חיו"י עוד יכוין כי יסוד משותף עם כ"ה שד"ה נקי' צבאות וצבאות גי' תל"ט והיסוד משל"ח עם כ"ח כי הן צ' פעמים צבאות והם סוד ויהי שירו חמשה ואלף כי צ' דנה הם חל"ף וה' אותיות השם והם הם צ' חלפין כי צריך להשלים ח' עם כל השם והם להשלים תיק נמצא בנה"י ג' חלפין וצריך לכוין כי צבאות גי' חצ"ב יח"ל ותכוין בניהוק השם גי' חל"ף דהיינו שירו חמשה ואלף מתחל"ף גי' קי"ח ועמ"ה יצ"ק גי' הו"י חלה' ויקומו א' צ' ג' ת' ו' ותכוין כי יח"ן תיק מצבאות וחצ"ב הוא חמשה ואלף

יבדל כח לאזני ר"ת פ"ז מ"ב ומ"ה ס"ח דן צ"פ כ"ז אותיות החורה דל"ה' יודין וחלפין ולהמשיך כ"ז אל שם אזני ועמה גי' תפ"ל י"פ הו"י וזה"י ויוד כוללם וחי' הכולל כולם יבדל גי' הו"י זה"י כח הוא כ"ה אותיות דע"כ חסיר מהם ד' אותיות השורש ישאר כ"ד נסמן כ"ו אותיות קס"ח חסיר ד' השורש ישאר ל"ב וכ"ד הרי מ"ה וצ' כוללים הרי מ"ט וה"י חל"ה יבדל הרי נח כח אזני גי' מגן ג"פ ח"ל להמתיק כל הנ"ל והשם כ"ף ח"ת גי' תיק"ח חמורי"י דל"ה' דלפ"ן והניקד מן יבדל נח :

יבדל כח לאזני ר"ת פ"ז מ"ב ומ"ה ס"ח דן צ"פ כ"ז אותיות החורה דל"ה' יודין וחלפין ולהמשיך כ"ז אל שם אזני ועמה גי' תפ"ל י"פ הו"י וזה"י ויוד כוללם וחי' הכולל כולם יבדל גי' הו"י זה"י כח הוא כ"ה אותיות דע"כ חסיר מהם ד' אותיות השורש ישאר כ"ד נסמן כ"ו אותיות קס"ח חסיר ד' השורש ישאר ל"ב וכ"ד הרי מ"ה וצ' כוללים הרי מ"ט וה"י חל"ה יבדל הרי נח כח אזני גי' מגן ג"פ ח"ל להמתיק כל הנ"ל והשם כ"ף ח"ת גי' תיק"ח חמורי"י דל"ה' דלפ"ן והניקד מן יבדל נח :

כביצותך גי' מה' ר"ת ע"ב ויד' לוחיות :

יחוד זכר עשה לנפלותיו זכר גי' שם צ"ב צלוי
עולה קייב צ"פ יב"ק גי' דרך והב' כולל'
דיב"ק גי' זכר זכר עשה לנפלותיו ר"ת קיז' אלני ומ"ב
דש מ"ה עשה עש"ב' ב' אל ע"ה גי' נוק' דפרשתק רחום
וחנון ה' ר"ת יריו' דשכמלי' ס"ח זכר עשה לנפלותיו
רי"ת גי' חיבות והכולל רט"ו הוא חלה' כביצוע וע"ו
לוחיות ס"ח חנון ורחום ה' ל"ה וע"ה גי' אל אלני
חנון גי' קיי"ד הוי' חלה' וב' כולל'י השם מן עשה
עין שיוהי גי' תקה"ה גי' כלאות ע"ס לוחיות והניקוד
זכר עשה לנפלותיו :

יחוד למחמת הפל"ה מו"ט הוא שם אחרון דע"ב
ומילוי גי' יעברך והם צ"פ חלקים ויוד' לוחיות'
ונקידו כי שם השא פניך ממום מס ויון קם הקריאה
צ"פ יחוד לאיקרוה קרח' ברע"ה :
יחוד יהי שם ה' מזודך וכו' ר"ת גי' ע"ב ס"ג
מ"ה צ"ב מ"ו ל"ז י"ט דין מהולל שם ה' ר"ת גי'
קפ"ך קס"ו לחור"ו דע"ב ס"ג רם על כל גוים ה'
על השמים כבודו ר"ת גי' הוי' מלפ"ן ע"ב מי כה'
חלקיו השגביהו לשבת ר"ת גי' ח"ל אלני מקימי
מעפר דל ר"ת גי' חלה' ס"ג מושיכי עקרת הבית
ר"ת ס"ג צ"ן :

יחוד כלאה ישראל ממלרים ר"ת צ"ן ס"ח י"פ הוי'
חלה' בית יעקב משם לעוה ר"ת ל"ז י"ט כ"ו
היתה יהוה לקדשו ר"ת חלה ישראל משלותיו ר"ת
וס"ת גי' חלקים הים ר"ת ויוס ר"ת חלה' קפ"ד
ט"ח מ"ה וינס גי' קכ"ו יס"ב גי' ע"ב מהלך הים
כינתום ס"ח ע"ב ס"ג מלפני ארון מולי ארץ ר"ת
וס"ת גי' י"פ חלה' מלפני גי' גיכ י"פ חלה'
ארון גי' צ"ב עם ט' לוחות' מולי גי' יוד הוי' ח"ה ארץ
גי' חלקי' דללפ"ן מלפני חלקי יעקב ס"ח חלה' עם
הכולל חלקי' גי' מ"ב :

יחוד מה' מלעדי גבר מה' גי' חלה' ע"ה מלעדי מילוי
חלהים דיוד"ן והם מלעדי גבר כי גבר
חלהים כביצוע עם ה' לוחות' ויר"ד הוא מילוי חלהים
זה שהוא טלעדי כנון גי' קכ"ו גי' מ"ב דע"ב ס"ג
מ"ה כי חלו גי' מ"ב הם בונן ו' דו"ח שהוא ו' וזרכו
דרך גי' צי' יב"ק הוי' חלהים הוי' חלה' אלני חלו
הם הב' ויין של וזרכו ששם י"ב לוחות' חלה' הוי'
אלני יחפן גי' מ"ה קיל פשוט ורבווע דמ"ה יחפן בל"ח
צ"ש מחסו גי' יב"ק דהוי' חלה' אלני והניקוד מר"ת
מה' מלעדי גבר :

יחוד ח"ה נח חלהים ר"ת צ"ן ס"ח מ"ו חלה' ויחורו
הגויים ר"ת מה כל הפסוק ר"ת מ"ה צ"ן ס"ח מ"ה צ"ן
לל גוים ה' לל לנו ר"ת גי' קיל רבווע מה ס"ח י"ט
מילוי מ"ה על חבדך ר"ת וס"ת גי' מ"ו ל"ז י"ט כ"ו
ישראל בטוח בה' עזרם ומגינים הוא ס"ח גי' ע"ב צ"ן ;
יחוד חודך ה' כי עניתני וזהו לי ליטועה גי' אלני
וזהו לי ליטועה ר"ת מ"ה חלה' ארץ מאסוהבונני
ר"ת מ"ו ס"ח ח"ל אלני היתה לרע"ה פינה ר"ת
ס"ג צ"ן ס"ח קס"ו קמ"ד ר"ת כל הפסוק גי' קס"ח
מלת ה' היתה זלחת ר"ת וי"ד הוי' חלה' היתה כנלתה
שעיינו ר"ת ר"ת שם וי"ד ה' וזל חלה' גי' חלה' זה
היום עשה ר"ת וס"ת חל"ק ה"ה וי"ד ה"ה נגילה
וגשמה בו ר"ת יוד ה' וזל חלה' חלה' חלה'
ואתוך חלה' לחומדך לוחיות כמנין חלה' וס"ת גי' מ'
חלה' :

יחוד מי ככס ירח ה' מי ככס גי' הוי' חלהים
מי ככס ירח ר"ת צ"ן וע"ה דהוי' גי' ס"ב
ככס גי' ס"ב דר"ח יוד ה"ו ה' וזו כוונת השם צ"פ
עלמו והיח' ב' חל גי' ס"ב והב' שם מ"ה עם י"ה
וע"ה גי' ס"ב וצ"פ ס"ב גי' קכ"ד ירח ה' גי' רל"ח
שיעור קומה ורכ כח גי' רל"ח מי ככס ירח ה' חל הוי'
שומע בקול עבדו ר"ת ככ"ע ה' ז' ויוד"ן דע"ב קס"ח
וה"ש חלהים דיוד"ן וע"ב הוא הוי' דע"ב וב' שמות חלו
ז' ויוד"ן הכי שבע בקול גי' הקיל הוי' חלה' הוי' אלני
עבדו ע"ב וי"ח' בקול בל"ח ב"ש **ש"ר פ"ך** גי' מ"ד צ"פ
ע"ב קיל והניקוד ע"ב קיל ע"ב קיל :

יחוד הנקי' פרחוף חלה' יוד חלה' גי' לי הרי הוי' ח'
דיב"ק הוי' יוד ה' גי' ל"ה והשם עלמו הוי'
ל"ז הרי הוי' כ"ו יו"ט מילוי הכי ל"ז גי"פ יה ה"ה הם
גי"פ מ"ח הוא קכ"ב גי' לוחות' מילוי ד"ס גי' קל"ב גי' גיכ"ק
לוחות' החיך להעלות כל הדיגים נגד חיך החכמה כי
שמה הוי' המתקפת מר לחתוק וז' לוחות' גיכ"ק גי'
הי' בחכמה שכלכו' והי' בחכמה שבת"ת והכ' בחכמה
שכבינה והקי' בחכמה שחכמה עלמה וכולם בסוד החיך
שלהם ולהעלות כל הדיגים בסוד החיך שכולם והשטם
משום דחכמה הוי' ב"ח מ"ה ושם מ"ה שעולה מ"ב לוחות'
הכ"ח לוחות' בחריב והי' לוח' בת"ת והכ' שכלכו' ועל
כרמך

יחוד ה' חלהים כלאות מי כמוד חסין זה הם ז'
חיבות נגד ז' שמות דמרגל' ה' ה' מלפ"ן חל
חלה' מלפ"ן ר"ת אלני והנה מרגל' גי' פרי"ת חסר
ו' להחליט הגבורות וכן מי כמוד חסין יה גי' רע"ט
חסין ירי"ה גי' קמ"ג חלה' ע"ב ח"ה כ"ו הממתיקים
וע"ה דריבוע ששם ה"ט הגבורות וגם הם עם המילות
גי' חסין י"ה וכן ח"ל חלה' הוי' וכן יח"ה חלה'
הוי' חלה' חסין גי' מ"ו ל"ז י"ט כ"ו ס"ת י"ה ולחונותיך

כרמך הג' במלכו' שהיה ה' אחרונה ועוד הג' לוחיות יהיו
 הרי כל הדי' לוחיות וכן' צחית שהם י' לוחיות והכי'ם
 צחית הוא ק' וצוה' למ' יעפתי האלף לכתר שבחמה
יה י' א' והי' היו בג' צנה יזה והרגל של זה אחרונה
 הרי יווי גימטריאל לבני' חמה והי' אחרונה היו
 חמה שבחמה וצלה עם הגתה משום שכתי' וחמה הם
 צרתי כתר קון היוד וחמה גוף היוד והי' יש לה לבצ
 עלמה הוי' כיו' ווי' לוחיות יזה יזה הרי לב' כתר
 וחמה ייה ווי' הי' יהוה: לבניה שבחמה יזה היו יהוה היו
א צ'יור יוד היוד תחלה של הי'ם צתי' די' וי'ם חלק צינה
 הרי יהו' עולה צין וכן עולה הוי' אהי' דמלוי יודין' ל' לוחי'
 וצריך להיו' ב' שמות משולבות נוד עיני המכוין אלדלף
 ההי' ויוויד ההי': ייה דוזה הויה לדעת שבחמה יזה י' י'
 גי' כיד וצוהי' חסר מן הי'ם הי'ם היודין' שצחוקן שהן
 עלמן היודין' די' נשאר **היוד** הי'ם הי'ם כיד' י' יהי' יזה
 יהוה לתת שבחמה יזה יזה חמה גי'ם ע'ב הרי רי'ן
 נהי' גי'כ די'ן הרי גי' תכל וצוהי' במילוי יודין' רי'ן כזה
 יוד פי' היה הרי ק' הי' פי' גי' ז' ו'ם הוי' כיו' הרי
 רי'ן וממטה למעלה הי' פי' ז' וע'פ' הי' קי' ועם ז'
 הרי רי'ן ראשונה של הוי' בלתי מלוי' וש' לוחיות יזה יהוה
 הרי רי'ן למלכות שבחמה יזה ירי הרי כד' וחס' ב' אלפי'ן
 קי' והכולל הרי קי'ם וקי'ם הרי רכב אלפי'ם וצוהי' ממטה
 למעלה הי' פי' ז' הרי ז' ו' פי' הרי קי' הרי רי'ן
 הרי כד' ככתר יהוה כי צינה שלה עולה למעלה ולמטה
 לרפאל ולפתח ציניה **יהוה יהוה יהוה יהוה**
יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה
יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה

יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה
יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה
יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה
יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה

צ'יור הלוותיות הם נקודות הבהי' צ'יור הראשון (יוד ויוד)
 י' רי'ן' הוא צוהי' יודי'ן היודי'ן מולם הווי'ן פתח בג' צ'
 ריה של יזה עולה ויורדת למטה לרפאל ולפתח: צ'יור הב'
 ידו וי'ד צ'ולם' ותח'כ' כולו פתח-צ'יור הב' ידו היוד' מולם
 ושאר פתח' צ'יור הב' ידו היוד' מולם ושאר פתח: צ'יור
 הב' ידו היוד' מול'ם והשאר פתח ותח'כ' צ'ריך לשלם
 עם כל תחד ות' הוי' והוי' עם הנקודות והרפוא' צה'
 ראשונה ותחילת השלו'ב לעולם בשם:
 יחוד ח'ם וכבר כתבתי לעיל ה' הושיעה המלך
 יענוו ציו'ם קראנו הוי' חעשה במילוי יודין' ע'ב
 רי'ת י'סיה במילוי הסי'ן הרי מ' הרי זי'ק' יענוו
 ציו'ם קראנו הוי' יוד ה' וי' ה' נקודי' קי'ב יוד לוחי'

הוא מלכתיו מפורש יותר והעקתיו פרלוק
יהודיה יהוה חמה יזה יוד ווה הרי מ'ב' יזה יוד
 בה' יזה רי'ן ל' יוד' לוחי' י'ס' פי' יזה' ל' יזה' כיו' וי'ס' ד'ס'ג'
 הצינה הכלילה שבחמה יזה יהוה יזה יהוה יזה יהוה גי'ם
 מ'ם הרי ק'צ'ג' וי'ס' ד'ס'ג' צינה הכלול'ם שבחמה הרי ק'צ'ג'
 גי' גי'כ'ק' שעולה עד חין החמה שש'ם הוי'ם המעמקת
 מר המעוק והכל חין החמה ג' צ'חין דמלכו' י' חין דתי'ת
 כ' חין דצינה ק' חין דחמה ה'צ' משום שהוא ה' אחרוני'
 וב' לוחי' יהוה הרי הויה וי'ד צחית משום דס'ם הוי'
 במילוי י'ד לוחי' יוד ועוד משום דבמילית
 הפה דטלית'ם ה' לוחי' יודוע כי החי'ם הוא הלשון
 המכריע וס'רן שהוא לוחי' השני' שהם לב' כתיבות
 צחית גס הם ה' לוחי' הרי ו' י'כ' ציניה כי תשס' מ'ב'
 הכי'ם לוחיות שהם מלוי' המלוי' הוי' צחית י'ד שבחמה
 וי'ד ציניה וי' לוחי' של המלוי' צחית וד' לוחיות דהוי'

בו מוחין גדולות ולו אותה הו' שהוא תוך ה' נעשה לה עשה רחש שהם המוחין דלוח' כנו' ולכן הרחש כי עתה שהיא ללורך מוחין ממש פצרוק שלם לכן נרמזו הו' ושהי' בלות ו' המרזב בשלימות הטיבי אבל למעלה ב' תותיות וה' לא נרמזו רק בדרך ליו' ועיר שם תמ"כ תכוין להוריד בחי' חו"א עד ה' תתחה על' הו' הגי' שהוא הנוק' ולהיות כי חין וולת רק הארה לוד' לכן לא נרמזו רק בסוד רמז לבד ולא כמו בלותן כנ"ל שהוא שם בצור הטיבי והוא שתכוין ג"כ כנ"ל ב' ראשונה לעלות ג' צורים היא היא ה"ה ה"י ומילוחא תהי' וה' עצמה הרי תהי' תכוין לייחד עמה שם הו' והס חו"א שנותנים ג"כ מוחין למלכו' ע"י נה"י דבינה שנעשין מוחין לעיר ונוקב' ותכוין להוריד שם המוחין תלו ב' תתחה לכסות ולמתק הדין שבה תח"כ תכוין לעשות זה היחוד של ד' תותיו' הו' ע"ד הנ"ל ומשפסם שנית אבל תכוין קצת בלופן אחר והיא כי ע"י היחוד שנעשית בסוד יוד בעשה נעשה אז' בצמחי' ג' כללין ב' ועי' יחוד של ה' הראשונה נעשה חו' וקי' שלימים ונוק' קודם כסופה כי כיון שיחוד זה בלות ה' שהיא נוקב' לכן בה נרמז סוד הייקה כי האם הוא המיקת את הבני' ועי' היחוד של ו' תכוין שאז נמנו בו המוחין והגדלה פצרוקו שלם ועי' יחיד של התתחה אז' יתנים מוחין תל הנוקב' כנ"ל והרי נמשלו היחוד תח"כ תכוין להביש היוד של הו' הנו' ב' תהי' יודין וה"ה ב' תהי' דלפין וה"י ב' תהי' דההיין שמהלכשין ג' תותיו' יהיו ב' תהי' אלו והנה הטעם אשר לבש ה"ה ב' תהי' דלפין ולבוש הו' ב' תהי' דההיין ולפי הנראה הו' רחוי להיות להיפך והעין כי אות ח' דשם ס"ב הוא סוד תהי' והשמה לשם תהי' ס"ב ותהי' ג' פ"ד שאלו הם מ"ג של הבינה ששם מ"ב זיווגם דילי' ב"פ מ"ב לקבל המ"ב של ע"ב דחכמה דכוורין שאין עפה יורדת וכו' ולפי שיחוד הזה היא להוציא את ח' או למוחין דילי' לכן צריך למלחות הו' שלו בלפין ע"י שם תהי' דלפין הנו' וע"כ ג' יודין דשם ס"ב חנו מלבושין אותן ב' תלפין דתהי' כדי שיהי' היודין האלו צ"ח בסוד תלפין וזה תכוין ג"כ טעם ללות ו' שנמלוי קי"ח כי חינו לעצמו רק הכוונה שנעשה התלפין בשם מ"ה של ח' שנעשה לותן ההיין ללורך נוק' שם צ"ן' ונחזור לענין כי ו' היא חרבו והוא חרבו' של גלית הפלשתי' ולכן אמר דע"ה תנה עון על עונם והנה מה שתכוין בזה היא כי כ"ז היא בחי' הדיני העליונים ותכוין להורידם ב' תתחה של הו' הנו' של לבשת אותה שש

הרי יב"ק יענגו ביום קראנו הו' יוד ה' יונ' ה' נקודי' ק"ב יוד תותיות הרי יב"ק יוד ה' ה' נקודין צ"ב והיו שלם נקדנו משם ע"ב הרי יב"ק י' ווד ה' יהוה יב"ק להמשיך ר' יוחנן בנברוקא ס"ח יב"ק יענגו ביום קראנו ס"ח צ"ן ע"ב וצ"ן הרי קד"ד גי' יוחנן ויהי' הסולל ב"נ מרובע דהיינו קדם תסיר הו' יב"ק קי"ח וה' ראשונה במלוי יו"ד הרי קכ"ד.

יחוד כי רגע בצלפו תכוין ג' ב' תהי' דקטיט גי' מר"י ועם ט"ו תותיו' גי' רגע והו' כירגע בצלפו ס"ח גי' תהי' ר"ת רכב גי' ה' תהי' ה' כוונ' במוכסו כח"ו כי רגע בצלפו חיים בלרנו גי' שדי במלואו בערב ילון ככי ולבוקר רנה גי' מט"ע שר הפנים :

פרק ב

יחוד ח' בסוד הו' בנצורה הכלולה בת"ת י' רישא דחרבתי' גופא דחרבתי' ה"ה ב' פיות וחרב פיפיות בידם וחרב הוא ובית דינו וחרב גי' רי"ו והוא כי תותי' ע"ב ה' ס"ב וי"ח ו' מ"ה וך"ו ס"ה גי' רי"ו בנצורה להמשיך כל אלו הדינים שהם נמתקין שם במתקום תח"כ תכוין לעשות מו' ו'ד מילוי יו"ד לורת ה' והוא סוד הבינה הכלולה בחכמה בסוד הבי' הבן בחכמה עוד תעשה ליו' אחר כי יוד גי' ד' ותח"כ תקח ו'ד ותעשה לורת ה' כנ"ל הרי ד"ה (שהוא הו') הרי יחוד ה' הו' תהי' וגם זה סוד הבן בחכמה ולהיות כי בלפן העיקר הוא החכמה כי תפילו תהי' שהוא בינה ותכוין שהוא סוד תהי' עם ד' תותיו' גי' ד"ה ותחבר שם תהי' זה עם י"ה ה' עצמה שהיא ונלע"ד בינה לא יראה חלל מן היוד' עצמה שהיא הבן בחכמה ולכן יוצאו עתה ע"י היחוד דהו' תהי' עצמה וי"ב בסוד ז'ל' של היוד' עצמה כנכר שעשית בצורה ה' תחורר לעשות ו'ד וי"ב בשלימות תח"כ תיקח ה' ראשונה שבשם הנו' ושהו' ב' יוד' כנ"ו ב"ה פ' ויקרא ותחרי מוח בר"מ על כוונת יהוה ולורתה כך י"ה והוא סוד וחכס בינה ויתייחד חכמה שהיא יו"ד עם הבינה שהוא ה' גם תכוון כי ה' זו יש לה ג' מילוחים בסדר תהי' היא ה"ה ה"י הרי תהי' ועם ה' עצמה הרי תהי' שהוא בינה שהוא סוד ה' זו ותכוין ג"כ לייחד לות יוד שזייירו לעיל בעוקן שחמורי ה' עם שם תהי' זה היו"א מן ה"ה ח"ס ג"כ וחכס בינה להיות כי בלפן הבינה עיקרית כי היוד דחכמה נעלמת ולכן לא יצאו וז"ל כחן תלך בצוד ג' בלודין ו' תכוין שיהי' זו בלודין ד"ו ששם וז"ל תח"כ ייקח ו' של הו' הנ"ל ותכוין י' זו ב' מילוחים וי"ו חו"א וי"ו גימ' מ"ז שהם תהי' הו' ותכוין שהם סוד מו"ב שירדן צ"ח שהיא ו' שבשם לות

בשם זה"ו ולו יתחוקו הדינים שבה כנודע כי הדיני
 אינם מתחזקין אלא בשורשם ופי' הנה היות ה' ד'
 יודין לעילת ה' עלמין דכסיפת דברשת דליפת שהם
 בחי' זינה וזוה נ' הוא שריב וזוה ה' בז"ל כי זינה
 עד הוד תפסעטת והס' ה' לנד כי היסוד היא השישי
 נכלל בחי'ת כי ינוק וזכרית חשביון חד וז"ל ה' הוא
 בז"ל וכל בחי' אלו הם שריבי הדינים ותורידם עד
 ה' התאה כ"ל :

יחוד עיניך לנוכח יביטו עיניך הם מו"ב
 לנוכח גי' ה' היות מזל י"ג דדיקנא להשפיע
 אליו ממזל גי' נוכח ועי' נאמר ויעתר ימה לנוכח
 תשחו כי בני ממזל תלי' .

אני הכותב זוד שמעתי ממחרי' ארזין פי' פי' זה
 משם מוריני החכם שיה כי זה כוונה של
 פי' זה לעשות עניני רב ע"ה שלל ה"י מסתכל ויחר
 מן ד' תמות והנה הם הסתכלות האדם לזיווה אלא
 לגי' דלדין ימין ושמאל ואמצע אבל לאחוריי' ת"ת
 להסתכל אלא ת"כ היפוך וז"ל רב לל ה' מסתכל
 לכל גי' דלדין ויחר מד' תמות וזה הכוונה לכוין השם
 דהוי' לנגד עיניו לגי' דלדין ימין שמאל ואמצע להיות
 תמיד היותם לנגד עיניו והוא גי' ד' אוהיות ולתי"ה
 מסתכל ויחר מד' תמות כנגד ר' אוהיות לכל זל
 וזנה הפעולה והנהלה הולת ה"ה מזרי ומשפיע ג'
 היות ממזל קדישת שהי"ב זבי' נכס ויהי' פי' לנכח
 גי' היותם לנגד עיניו וגי' גי' של נכס שהי"ב ממזל
 מזיזת אוהן לאוי"ת ומשם לז"ל וטוק והנה אוי"ת רמוזים
 בעיניך וז"ל רמוזים בר"ת וס"ת של ופעפוך יישירו
 נגדיך ס"ת נימ' ת"ה ע"ה וה"ה שם מה שהי"ב בז"ל
 ור"ת ס"ו שהי"ב חז"י ע"ה והי"ב נוקב' הרי במזוה
 זו תחתון אוי"ת אוי"ת :

יחוד פלם מעגל רגליך ר"ת גי' ש"ך גי' נער
 סוד מטי"ט נער הנק' מעגל של הרגלים
 ולכן לריך לשום מעגל ימין תחלה לכפות הדינים
 בתגבורת הרחמים הבוררים עליהם וכוד ש"ך אלו
 הם ז"פ אדם שטו קמ"ה ה' עילוי' דבינה שמשם יאלו
 הוא ש"ך מעגל גי' קמ"ג : וע"ה קמ"ד שהם הש"ך
 דינים שגרי"ת הפסוק המזכיר : חממת בני קמ"ד ומתמתקים
 ע"י זה"ו המזכיר וכל דרכיך יבנו ר"ת ר"ת חביון
 להשפיע מן י' חממה אל ו' ת"ת ואל ד' מלכות והנה
 יוד גי' ר' ועם השך שברשט הפסוק הרי שם זה
 סוד ויעש זוד שם פירש שחביון שללו הש"ך זיוו' אדם
 שמיחו לטיבת חסרון תיקון וכאלו יגרו זעיר ונוקב'
 יך

מחוקקים ע"י החכמה כי זהו פי' ג' אוהיות יוד כ"ל
 אז נחזקו הדיני ונעשה הכל שם הארה על החיזון
 יחוד מה רב טובך מה הוא שם מה רב הוא ע"ב
 ק"ל גי' רמ"ה ונעשה זו מלביש שמתלבשין זו הלדיקים
 זביע ויש זו רמ"ה אוהיות טובך לז"י מילוי ס"ג תיקון
 י"ב דדיקנא דליפת שהי"ב הפה שממנו יולא הכל גי'
 לז"י ח"מ לכל ז"ל בכללו כי יש מקיף ה' פרטי לכל
 אחד מחברים עוד יש מקיף גי' והוא אור מקיף שז"כ
 יחד ועוד יש אור מקיף אחד כולל כולם אוי"ת וז"ל
 והב' המזכיר קרנא תחסנתא דלזבחהו אשר נשבעת
 לאזכותו מימי קדם יומין קדמאין דליפת שיהי' להם
 ח"מ מהכל פה וזה אשר לפנתי ליראוך הם אבות
 והכל הוא משה שהי' גלגל הכל ולכן פא"פ אדבר
 זו והשי' אל הפה זה משא"כ בזהב עד לעיל ואלו
 הוא זכרה י"ב שומע תפלה דשאלות זכריו בחיזון
 י"ב דדיקנא ולכן נאמר זה כי תחת שומע הפילה כל
 פה ולכן נאמר זו ותפחה ותרהו כי ה"י וי"ג גי'
 הכל והס' לז"י אלק עיבד' הנו' בתיירא וזהו טובך
 ולכן נאמר זו כי טוב הוא במשה ולכן נאמר ותלפיהו
 נד אשר לפנת ליראוך מה רב טובך אשר גי' הוי'
 זה"י הוי' חז"י הוי' חלקים שהם היחודים שמיחידים
 הלדיקים וע"י זה"ו להחלקם צטוב והכלל הנו' לז"ש
 הגיל אשר לפנת ליראוך ר"ת אלל ז"ש חז"ל בין
 אלל לאלל הוי תירסר וכו' פי' בין אלל הראשון לשון
 עבר ובין אלל הזה לפנת ליראוך ר"ת
 קיך לירופים חלקים נד שוחיו של משה ולכן נאמר
 ראה נחתיך חלקים לפרעה פעלת לחוסים כך ר"ת
 יביק נד בני ר"ת בן אדם גי' מה יחוד לעון ח"ה
 תפלה לעני כי יעטוף תפלה גי' תקט"ו זכרין לכוין
 ת"ק מקדמות' שהו' חמוריי' דקפ"ה והמילוי הוא
 ת"ק עם ימיה הרי ה"ה תקט"ו לעני ע"ה קס"ה שקודם
 עשינו אוהו בלחור המילוי ועמה בשם עלמו כי
 יעקב גי' דקה והוא ע"ב דריבוע גי' קפ"ד וי"ת
 הרי קל"ד וד' אוהיות והכולל פרי דקה ולפני גי'
 קע"ו לחור ס"ג וי"ת ה' יספוך שיחו גי' חליו הכל
 הוא זכריו וד' מיוחרים נד שורש השם שיחו ע"ה
 עולה שיה י"פ אלו תפלה לעני כי יעטוף ר"ת
 ת"ס גי' י"פ מ"ו שחז' מילוי ע"ב ולפני ה' יספוך
 שיחו ר"ת גי' שכי"ה שהם שכי"ה דינין והכולל והם
 נמחקים ע"י עשר מילוי ע"ב הגיל וס"ת תפלה לעני
 כי יעטוף ד"ה והוא זה"י פי' זה"י והס' פי' אוהיות
 זי"פ מ"ס דע תמת הוא חשבון כ"ה פי' כ"ה כנודע
 חבל

אלל האותיות הם פי"ד חסוף על פי"ד ר"ת מנין
ח"י עולה ק"ה תפלה לפני ס"ת י"ה ישפוך שחו
ס"ת הוי" הפלה בח"ת ב"ש חוב"ל בייק"יז גי"עב
מה ע"כ לעון ח"ת :

יחוד ראשית חכמה יראה ה' ר"ת ברוך שהם
ג' מילוי ע"ב ע"ב מ"ה וגו' מ"ב ס"ה גי'
ברוך ס"ת תח"י שני במילוי ובי"ח והכולל והכונה כזה
למשך מוחין לשכינה ז"ל ע"י היסוד שהוא שדי והג'
מוחין הם ע"ב ס"ג מה הרמוזי ב"ת הנ"ל ראשית
עולה שקלו"ת וה' יתירים חכמה גי' ע"ג ס"ג וי"ח
יראת ה' גי' תרל"ז הוא ב"פ ס"ג במילוף עיקר
השמות מלפ"ן מלפ"ן ג' תיר נשאר ל"ז מילוי מ"ב עלמו
והוא מורה על ב' שמות הנ"ל שהם חס"ג יראת בח"ת
ב"ש (מגח"ח) מגח"ח גי' מדת ד' אלפין הנמשכין למלכות
מלחה והניקוד :

יחוד שמוהו ב' וגילו דיקים והרנוו ר"ת גי' ע"ב
ק"ל בדעת למה וע"כ ק"ל בדעת ת"ח והרנוו
כל ישרי לב ר"ת ס"ו חרני ע"ה שמוהו ב' וגילו ס"ת והו
ש"ח מ"ב דיקים והרנוו כל ישרי ס"ת פ"ו גי' חלקים
שמוהו ב' גי' ע"ב שהם ב"פ ק"ל גי' ע"פ והיינו ק"ן
היינו וקן השמאלי והענין כי הוי"ו בהכחה גי' מקום ועם
ד' תוסיות גי' קן שמאלי ככל ריבוע הוא בחמור"י ויש
עוד מקום כי מילוי ע"ב קס"ח גי' מקום ועם ד' תוסיות
הוא קן ימיני והכל יתירם להורות על ב' כללות השמות
וגילו הוא שם ב"ג שבמלכות וגי' יתירה הוא גי' מוחין
שבמלכות לדיקים גי' נאדר גי' ג"פ מ"ב דע"ב ס"ג מ"ה
וג"פ מ"ח תוסיות דקס"ח קמ"ג קנ"ח וע"ה גי' נדר
והרנוו גי' כ"ח חלקים דיוד"ן וכ"ו תוסיות דמילוי המילוי
זה"י כל ישרי לב גי' תקע"ב ב"פ פרה דהיינו מנלפ"ן ע"ם ה'
תוסיות וחלו הם ב' בגזרות ב' חמקוח :

יחוד חס חסק שמים שם חתה חס חסק ר"ת ב'
חלפין ח' דקס"ח וחי' דקמ"ג עם תוסיות
דהוי' חסק קס"ח שמים גי' ע"ן הנמשכים מאל ימין
לחל שמאל כי בקס"ח ט' ית"י גי' אל שג' הוי שדי ונר"ך
למשך חל במילוי עם שדי במילוי גי' חלף חלפים קדמא
ועם חל הוי"ז ואל חדני ל"ו דהיינו חתה חל חלף
תיו הי גי' תקמ"ב ועם ט' תוסיות חתה חל חלף חס חס
במילוי חלף חס גי' קפ"ו עם ד' תוסיות הוי והכולל
הניקוד חס חס חסק שמים שם חתה :

יחוד מכתס לרוד וכי' מכתס גי' ת"ק וזה סוד עה"ח
מהלך ת"ק שנה וזה יתבאר לקמן לרוד גי'
מ"ד ריבוע ח"י מכתס לרוד שמרני ר"ת ע"ג הנמשכים

מח"ת שהם ב"פ חל במילוי דלנפיה וכשתחברם עמהם
ב' היות ח' תוסיות יהי השמ"ל ועם ע"ב בריבוע קפ"ד
וע"ה קפ"ה הוא שורש לשם חל במילוי נמאל שיש ב"פ
קפ"ה מע"ב וב' חל במילוי ומכאן יונק אור פני חל גי'
שע"ח שהוא נמשך מהפנים ח"ס שמרני חל שמרני גי' ת"ר
ב"פ מלפ"ן והס' גי' חילופי הוי' הנ"ל נמאל שמרני חל
הוא הוי"ו ח"י ג' שמות שבהמילוי ח"י ת"ר וימשיכסו"ח י"ג
ר"ט שבו הם בך וז"ש כי חסיני כך ב"ר צ"ב תחון חסיני
גי' תפ"ח כוונה פותח חת יר"ך להמשיך משע"ח למה
שב"ח ולחדוני שבנוק' שיה"ס גי' ק"י ועם שע"ח הרי
תפ"ח כי חסיני כך יש כלאו ג"פ כו חל מפורש ב' ר"ת
וס"ת ב"פ כי גי' ל' ועם ג' כוללים הם ג"פ חל גי' מן
דביע"ו ה' חסיני בח"ת ב"ש סחמח"ס ע"ה גי' ק"י
עולמות בז"ת הנמשך משע"ג : ל"ח וניקוד מר"ת
מכתס לרוד שמרני חל כי

יחוד ה' חלקי חס עשיתי זחת חס יש עול בכפי
הנה הוי' חס שהוא ע"ב דיוד"ן חלקי הוא
מילוי ע"ב שהוא מ"ו ר"ת ה' חלקי חס עשיתי הוא פ"ב
הוא ע"ב וי"ח עול הוא שם ב"ן העשוי קוים כזה הדי
שבו בליור בזוין **יוד ההוא הרה** הדי שבו בליור
ב' ווי"ן וההי"ן ווי"ן וה"ו של השם פשוט בלו כפל
הוי ווי"ן הם ק"ו בכפי גי' יב"ק דהיינו להחיר
בשכינה שם ב"ג הנ"ל במלחה עול חס יש גי' שניח
וס"ח ש"ס הוא ד' שמות ע"ב רי"ו וב"ג עמהם עולה
ש"ס חס יש ר"ת י"ח מחדני נשאר שם כדפר"י עשיתי
זחת עם ב' תיבות גי' חלף ומתחיל' חלף הוא תחור"י
שם חלקי רי"ו יוד"ן דהיינו עולה גי' חלף ורי' הוא
ריבוע חלקי פשוט ותחור"י חלקי דהיינו העולה חלף
יש בזמ"ח תוסיות דקס"ח ודקס"ג והוא חס עשיתי זחת
עשיתי בח"ת ב"ש זמח"ס והניקוד עולה פ"ו עשיתי הוא
שע"ג דל"ח חת"ך : הוא ימ"ב דיוד"ן גי' ת"ך :

יחוד ראה חת השם בני ומלך ועם שונים יראה חת
ה' ר"ת ח"י בני ומלך ועם שונים ר"ת גי' שדי
ועם שונים חל תתעבר ב"ת גי' הש"ז ועם י"ג תוסיות של
חלקים דיוד"ן חס חשך וכשתחלק ע"י ע"ב לגי' חלקים
יהי ג"פ ח"י מהם ט' מדות נמאל רי"ו מיימין רי"ו
משמאל רי"ו בנמאל הוא גי' יראה וע"ב שלה חשך הרי
ויקוין לנקודות ט' היות קקן פתח וכו' ומשיכסו למלכות
שהוא בלל ניקוד ובזה ישיפיע עלי' הרנן שמעתי שזה
היחוד מועיל ליראה שמים שיכוין להשפיע אלו הגי' רי"ו
ולחברם בע"ב המלכות :

יחוד

למען יחלצין ידיך ר"ח ילמי ויכוין להעלות הנלצין ידיך הושיעה ימין גי יעני הח' גי ח"ל שהיא יחמי דס"ג ר"ח כל הפ' גי ע"ל שהוא מ"ה וכו' וסי' כל הפ' קמ"ה וע"ה גי צ"ן למען גי ק"ן צ"פ אל חלדני ידיך גי מ"ח צ"פ כ"ד כ"ד שהוא מספר גי שלישי ידיך ח"ת וניקודו כל כד כמ"ט בתיקונים ועני גי מקום היולא מהוי כמ"ט בתיקונים ס"ח למען יחלצון ידיך גי ק"ך צרופי חלחי :

יחוד חלחי אל דמי לך אל תחרוש ואל תשקוט אל צריך לכיון כי חלחי גי פ"ו יעשה פה המדבר והוא אל דמי לך ופה במילוי פה הח' גי תהדוהי ומילוי פה ופ"ו גי אל חלחי שהיא אל דמי לך ר"ח חלד והוא שם חלד משמות ע"ב אל תחרוש אל תשקוט חלד ר"ח תחת גי ש"ן דל"ח יו"ד ועוד י' כתי להשלים די תמנה גי כללות ד"ה תיבוח וכללות הכל חלחי תחבר מלת חל לר"ח זה ותחלצנו חלף למד ויהי ס"ה גי חלף כמין הברי' המכר בצירי עלמח ח' יס בו ד"פ חל גי קד"י ועס'ו של ואל הוא ק"ל סוד הענת שבה וניקוד ד"פ חל ח' בתיקוד דמי גי הוי' הכ' בתיקוד תמנה גי חלחי וע"ה כי ח' תבא חיומן המנין הב' בתיקוד תשקוט גי מ' וע"ה מ"ח חותיות דחלחי והל' בתיקוד חל דחלפי גי ס' כמנין י"ה חלחי חל חל חל :

יחוד רחא עניי וחלצני רחא חלחי' ברובע וחי' חותיות וע"ה עניי גי קמ"י י"ד ומלוחו שהם הח' והג' הכוללת בדעת ז"ח וחלצני גי ז"ק וסוד קמ"ה רע"ו שם מה בהכחה ס"ח כ"ה י"ה השם עניי בח"ח צ"ש **יחוד** גי צ"ו חל חלחי ונתיקוד רחא עניי :

יחוד כלה נשמה תהלה ר"ח כה"ת הוא מללך הדין וצ"ש זה הכה משה רבינו עליו השלום חת המצרי שנח' למה תכה רעך והרג צעירים וזה סוד נתן עניו בו שהי' הוא צעירו והנה בהכחה גי חרך סוד חרך עמודי אור והם חרי"ג מות ח"ם כי חר :

יחוד שובה חלי כי גאלחך ר"ח ש"ד ע"ה ש"ה ה"ג חלחי ס"ח מה להמתיק ש"ה ילוצני שובה ע"ה גי שד"י חלחי דיוני ויי' חותיו גי שובה חלי גי מ"ח חותיות דקס"ח להמתיק למען גי גאלחך גי חל"ד והוא ח"ג מן שם בשח ח"ג ע"ה גס לך היא ג"פ חל ע"ה השם שובה בח"ח צ"ש פ"ן גי דעת י"פ הוי' וחלחי ע"ה ונתיקוד בר"ח שובה חלי כי גאלחך :

יחוד הן חלה קלוח דרכיו הן מ"ה ויי"ח חלה קלוח תקמ"ד וכן דרכיו קס"ח ס"ג ו"ו יודין שבהם ומ"ה גימתי י"ח שג"ן ח"ל ה' חלחים דבר גי ר"ו חלחים ברובוע והא חותיות ע"ה נשענ ח"ם י"פ מ"ו מילוי ע"ב צ"ן גי ה' חלדים וג' גבורות ממוהקים הניחן לה ע"י היסוד השם בו בח"ח צ"ש ש"ף היינו שע"כ וחי' חותיות יהוה יהוה חשמ"ל וכו' כוללי' הקריאה תיקון ל"ב :

יחוד הן חלה קלוח דרכיו ר"ח י"ח לעיל חמנס פ"י כי תקמ"ד ריבוע קס"ח חמרי"י בינה פנים לרחש ז"ח ושם צ"י סוד ק"ד קד החופה המוח ובי' שמות קס"ח ס"ג צ' מוחין ללחה כ"ח היא חלדני במילוי ומילוי המילוי ח"ח חותיות כתר שלה ח' ו"ס ועתה יגדל נח כח חלחי שהיא נגדלת בו

יחוד לח ידעתי נפשי שמתנו ס"ח ג' יודין דס"ג ועס' ח' ח' ידעתי ד' יודין דע"ב לח ידעתי נפשי שמתנו ר"ח שמים סוד ש"ן נימין הנעלמי' מאל ימין והל' שחלל זה הענין צ' שמות ע"ב חל ימין וס"ג חל שמואל והיינו לח בהיפך חל מרכובח עמי נכד ר"ח גי קס"ח ע"ה ס"ח תיבל וצריך לכיון מה שמתנו ח"ל חברהם קראו הר יעקב קראו בית והענין כי צ"פ הר ג' ח' ח' ח' לשוק שלה חל' לשוק שלו חלחי' ברובוע עם החותיות הרי הר הרי צ' הרים ונחמי ח' המיוחדת צ' חמורי' יחד הרי ח"ח תבא יעקב חקנה פל"פ קראה בית דהיינו שיהי' צ"פ ר"ו כי רבוע חלחי' בחחור וחי' חותי' נק' פנים וצריך בחי' ח' לייחם ח' - לו חל' לה ידעתי צריך לכיון כי עה גי ע"ב ק"ל ע"ב קדס וד' חותי' הוי' ומלוחו ח' חמורה שם צ"כ ע"ה חותי' ע"ה וזהו בחי' הדעת הכוללת כנוכר נפשי גי ח"ס י"פ חלחי' ברובוע בחי' הדעת הכוללת החו"ג צבחי' ג' שמתנו גי ח"ת והיא חלחי' דיוני' ח' וברובוע ר' הרי ח' קמלח חלחי' חלחי' חלף חודו מעורר מניחו על ח"ת והיא מתלחם על החסדי' כנ"פ חלו מגלחין והוא שצמקום ח' כתיב תשיני לרחש גוי' וצמקום ח' כתיב תשיני לרחש גוי' והסוד כי דוד כיון למתק הגבורות והגבורות ברובוע גי ר' ויש צוכר מלח בפנים וכן הנקבא ומיחה דוד הגבורות כולם ואל נשאר רק חמורי' הנקבה שהו"ר י"ח דרך חמרת חלחי' ברובוע צה"ן גי חלף והמילוי לבד גי ח"ת והשאר ר' ומתק המלוי ואל תהורס מרכבת כחב ומ"ב חותי' פ"י צ' חלחי' ובי' שמות חלו הם סוד הכתרים עמי גי ק"ך צ"רופי חל' ח' נדיו גי חלחי ע"ה נדיו בח"ח צ"ש **תקמ"ד** וניקוד מרי"ח הפסוק :

יחוד קולי שמעת וכו' ר"ת ת' ד' יודין דע"ב שכתב
 חל העלם לזניך ר"ת ת"ב צ"פ רבוע חלה' ר'
 לזכר ר' לנקבה וכו' כוללים לרוחתי ולשועתי וי"ח ס' סוד
 החסד שצמחם סוף קולי שמעת ס"ח ת"ר ד' יודין וי"ח דע"ב
 חל העלם לזניך סוף ס"ח ע"ב חלה' מה נשאר פה
 חסופה ו' המלו ועם הכולל ל"א לרוחתי ולשועתי ס"ח
 ק"ד שהוא משם הו"ו שהבאתיו ו' להשלים ד"ן גשאר ד"ן
 ת"י כי ק"ל מה ברבוע יש בו כ"ו אותי חסיר מהם ו' של
 המלוי וי"ח אותי גשאר ד"ן לזכר מספר נ"ח כי חזון ג"י נ"ח
 נולדו ק"ל פ"י חסיר ע"ב מקיל ישאר ר"ח שמעת חל ואל
 צמילו י"ח ב"י חלק ואלף עם ה"ח חל צמילוי ביוני חל
 שני צמילוי וחס"כ יכוין חזק לרוחתי ולשועתי ר"ח צ"פ
 חל ח' ביצירה וחי בעשויי חל הו"ו חל חזני קולי שמעת
 ג"י ת"תקנ"ו ת"ק מקדמה תנו כחולית מתקדמת ישאר חנו
 השם העלם בח"ח צ"פ ח' ל"ח מילוי ס"ג ע"ה ועם
 זה כי אז תשא פניך :

יחוד חס ארצה חור כי יהל וכו' חס מ"ח
 אותי דתה' והכוני לחקן שיעור קומה המלכות
 והיינו חס והכוונה לחקנה תחלה צ"ס זה ארצה בגי' חור
 ר"ו וז"ר שני הכי צ"פ חור וכוה נעשה כתר טלה
 צ"פ חור כמודע כי הבלג"י צ"פ ל"ז מילוי ס"ג כי שם ס"ג
 בגי' מלבט להו"י חבל ככזב לעשו' לה מוחין ה"ב הנעשי'
 מ"ב חבדי דג"ה לקחת המלו לזכר וזהו צ"פ ל"ז למוחין
 טלה שם מוצ"ב וירח ע"י עלומה הבליט צמ"ה והוה דעת שזה
 המיחד מוצ"ב יק"ר ש"י ע"ב חסר הבליט צמ"ה הולך נה"י
 שם השוקיים והכוללים הולך גי' ס"ב ע"ה יוד היווה
 חס ארצה גי' רמ"ח רי"ן וז"ב ר"ח חס ארצה חור רח"ן
 גימל חלפין הנמשכים לה שגי' של"ג וישאר היו חרן חס
 ארצה חור כי יהל ר"ת גי' אלפין וג' יודין שבהם ה' שמעה
 ה' סלמה ה' הקציבה ס"ח בגי' פרה מנפ"ך ה"ג ע"ה
 וזהו צמ"י התחמונה במ"ל וירח יק"ר הולך ס"ח רכ"ח
 גי' רוכב דהיינו רוכב על ע"ב ק"ל והוא כשרוכב הו"י על
 ע"ב ק"ל גי' רוכב ור"ח ו' ה' וניקוד ר"ת וירח יק"ר הולך
 ו' דעת' מוחין לזניך דומין ושמאל ואלמע ה"ב ויון
 נקודות חס ארצה חור :

יחוד פי לזיק יהגה חכמה פי לזיק ע"ה גי' רז"ה
 חלהים דההין יהגה גי' ר"ב חותי ע"ה חכמה
 גי' ס"ג וי"ח חכמה ר"ל ח"ך מ"ה חכמה גי' גי"פ ח"ל ו"ג
 כוללים והשנין כי שם ע"ב גי' יודין ממנו מתפסטים בס"ג
 וחי' צמ"ה וצ"ס ס"ג גי' יודין וחי' גי' ח"ל וצ"ס מה' ג'
 חלפין והיינו ג' חל שצ"פ"ס מתעלמי' בחיך פי לזיק יהגה
 ועל

ר"ת מ"ה קמ"ג סוד פקח עיניך כי צ' שמות חלו צ' עיינין
 ולאנו חזבר משפט ר"ת י"פ ח"ה' ברבוע דעת המשוחף
 השם משפט בלח צ"ס י"בן גי' חיים ניקוד מר"ת פי לזיק
 יהגה חכמה :

יחוד כי זכר חת דבר קטש כי זכר ע"ה גי' ח' חלה' וימחקו ע"י ע"ב ס"ג מ"ה בגי' כ"ו שגי' ג"ב
 חרן חל דבר גימט' תר"ח ע"ה צ' מלפ"ן וחי' לחותיות
 המתחקים ה"ג רי"ו ר"ת כי זכר חת דבר קטש גי' גי"כ
 שהם צמ"ה חל חת חזרהם שבדו ר"ת ע"ב וחתבר
 גי"כ"ק עם ע"ח גי' דר סוד צ' קנים דע"ב ס"ג מ"ה לקבל
 השני דמילוי המלו ס"ת חלף רס"ב החלף חלפ"ס דההין
 רס"ב ר' חלפ"י ברבוע ס"ב צ' חל שבראש החלף
 ובראש המתחים השם כי צמילוי קף יוד וניקוד מר"ת כי
 זכר חת דבר קטש חת גי' ק"ך ל"רופים חלהים

יחוד אשר תנה הוודק על השמים ר"ח חתהפה גי'
 חפ"ל אס"י פי תתני ה' וחספה גי' חזיריון ח"ח
 חלצ"י ית"ן הממונה על חזירות מי החסד החזירות
 חשבריים וס"ת עם החללס גי' רז"ה חלה' דההין וניקוד
 מחותי ה' חוד"מ ח"ח וניקוד חזיריון מר"ת חסד
 חנה הוודק וכו' וניקוד השם דר"ת צ"ב חל חלש
 שם דר"ת עם השם דס"ת כזה חרת ההכעלהם שם
 חזיריון עם חלה' כזה חל ל"ה

יחוד שם קס"ח גי' ע"ן ורביבוע גי' קדמת וסוד קדמת
 עזן חסיר דס שהיא העיקר ישאר ח"ק מהלך
 עה"ח ח"ק טה ר"ל צמילוי ועלה ח"ק חסיר מתיק ישאר
 ח"כ"ו צ"פ דס גי' נחל ח"ים נחל קדומי עזו ס"ג וי"ח כמנין
 החיים וזה ע"ן החיים צ' שמות יהוד וס"ג ברבוע גי' קס"ח
 חסיר ע"ב ריבוע פשוע ישאר ל"ד וע"ה גי' מהלך יחוד
 חבל לפניך חקת חסיר וכו' ר"ח גי' חבל צ"פ רי"ו עליון
 מב"ת ג"פ ע"ב דודין רי"ו תחתון פ"כ מ"ח חל גי' כ"פ
 ע"ב חבל גי' ע"ב גי' גי' מילוי חתי' וי"ח חותי' דגי'
 חתי' הכי ח"ג והכוונה להמתיק הדין לריך להמטיך
 מהכתר שהוא חב' חתי' לפניך גי' גי' שמות ע"ב ס"ג מ"ה
 וי"ב חותיות והכולל חקת שרשו חקתים וחסר ה"ס
 והוא סוד צבחות צמילוי יוד ח' וימילוי המלו ל"ט חותיות
 ס"ה ג' וצבחות גי' חל"ט חולות ח' מן סגן להשלים חת"ק
 ישאר צ"ן וח"ק וצ"ן הוא חקת ע"ה חסיר גי' חע"ל
 וע"ה גי' ריבוע חלה' וריבוע שם הו"י השם חקת וניקוד
 לשמוע : יחוד חקך יפה דודי חף נעים חקך חותי' כזה

זדים בלח"ט ז"ש עקמי גי' רק וע"ה ארך משעי' שלא
 לקח לח"ט מהס' כמנין ארך וניקודו ע"ב והיא
 ערוב ענדך לטוב כל : יעשקוי גי' ישראל חלבים דיונין
 ובריבוע היא ש"ר חלי מ"ח אותי' ש"ס זכס חלבי' במילוי
 ובריבוע וז"ס כי שרית עם חלקים (יחורים אחרי' מחלמדי
 חתרי' ז"י) :

יחוד

ברניחד ככבי ביקר ר"ח זיכ"ב גי' בזכו' חילוף
 ח"ה' ח"ה' ועלוי המלוי חלני ס"ח בקר וירועו
 כל רל"ז גי' ע"ב ס"ג מ"ה ז"ן מ"ה ז"ן ח"ד כוללים בני
 חלבים ס"ח י"ה יוד הי' -

יחוד

כי שס הי' חקרת הי' המלכו' חקרי' לקבל מהח"ת
 והו חקרת מ"ל וערת זה אל זה אז הבז גודל
 לחלבינו ולהגדיל כסוד חסד הנקרי' גדולה לחלבינו הוא
 מ"ל חלבינו גי' ק"ב מלוי ע"ב ס"ג מ"ה ז"ן ח"ד לחת לה
 גי' היות וזוה מתגדלת והגי' הויו עולה ע"ח והס הבז י"ג
 גודל ל"ז הרינו וז' מלחלינו הריפ' חסר ז' שהס כללות
 ז' חיובו' הרי ע"ח שהס גי' הויו כי שס גי' שע"ג לח"ח
 וכשהי' פז"ב יש לה כל השע"ג והו הבז גדל להחריך
 ולהגדיל פניס שס הי' גי' שזי וכן הבז גודל לחלבינו
 ס"ח :

יחוד

הי' זכבו' עמנו כו' ח"ה' זכבו' חשרו וכו' הושיעה
 עמנו גי' קס"ח וז"ח ע"ה משגב גי' אל מדי לנו גי'
 חלבי'ס וכן ח"ה' חלני' חלבי' גי' מין מילוי ע"ב
 יעקב גי' ז' הויו הנכללי' בז"ח ס'לה ס' חב"ד
 חגי'ת לי נהי' הי' מ"ל וכל המלה זעתיקא חלבי' יעקב
 גי' ע"ב ס"ג מ"ה ז"ן בהסרת ד' כוללים חלבי' יעקב
 סלה גי' שזי עם טו' חותיו' המילוי הי' זכבות חשרי
 חרס ר"ח ק"ב שס ז"ן זכורת ויון שיהו י"ז ויון גי' ק"ב
 ועס ר"ח צוח זך גי' ק"ו ח"ה' שס הגיל עם ד"ח
 ס"ח צוח זך גי' כי"ח ח"י מילוי המילוי דמו' חלס
 צוח זך גימט' יתהדונוי' ע"ה : הושיע שע"ג משולב
 זבויו' : המלך יענוו ציוס קרחנו גי' ע"ב ס"ג מ"ה
 ז"ן קפ"ד קס"ו ק"ל קדס לחתק הדניס זכ"ח ר"ח
 יענוו ציוס קרחנו גי' יב"ק הויו' ח"ה' חלני' :

יחוד חל ישראל גי' ד"ב הויות שהס ד"ח הויות
 חתפילין י"ח דלית כי פלית גי' הויו' כ"ה יוד פ'
 דהי"פ וזו פ"ה ע"ה גי' ע"ב וכו' והחלס הלוזשני' צו ד"פ
 הויות היינו ח"ח נוח עז וכו' עד חלבי' היינו
 שמתכרכיס ומתחקרי' גבורת דז"ח ס"ח ותעזמות
 לעס זרוך חלבים גי' מכתס גי' שזי במילוי בהסרת
 הפשוט זרוך חלבי' גי' שזי :

שאר ר"ח גי' חלני' לקשר הנויק כחסד כסוד חתה
 הן לעולם שב לימיו כום של זכרה צימין יפה ע"ה
 גי' אל חלני' והיא הכוונה הני' עממה דודי גי' ד"ד
 וכונין שיעשה ע"י הכהן ג"פ כה כה צימין כה זשחאל
 נה זחלמט גס ג"פ כה גי' כהן חה סוד וחזרים ז"ן
 ע"ה שנה וכ"י זה שס ז"ן במילוי המילוי ד"ג חותיו'
 וע"ה כ"ד הקד' דודי ס"ח ל"ה ז"ן פשוט ומלל
 ומילוי דמילוי ל"ו ח' והי"ח זדודי משלים ל"ו יפה
 דודי גי' קר"ט זרופי חלבי' והי"ח להויות זיוטר חינו
 נחשב הכך יפה דודי חף ס"ח קט"ו ע"ב דיונין ומ"ב
 שלו עם הכולל הכך יפה דודי חף נעים ס"ח קהה וע"ה
 קנין ג"פ זן חף נעים ר"ח ח"ח סוד כ"ח חותיו' חלני'
 פשוט ומלל ומילוי דמילוי ע"ה הרי כ"ח :

יחוד הילולי מחויבי הי' חלך כסיתו ר"ח גי' ע"ב
 וד' חותיו' וככל חובה י"ו בהס סוד הי' יודין
 של ד' שמוח כי בע"ב יתר על ס"ג י"ח ס"ג יתר על מ"ה
 זי' י' הרי גי' ואל דמ"ה ואל דז"ן הרי הי' יודין הס
 שורט נש"ב חלך גי' ס"ח וז"ך לכוון ז' חל חל כי ח'
 זכנתייס מיחידס כלומר לחל ח' זכנתייס עולה לכתן
 ולכתן :

יחוד חלוח עניוס שחנת הי' ר"ח שע"כ ת' ד' יודין
 דע"ב קפ"ד והוה שורט לחל קפ"ה ע"ה שיע ס"ח
 חתמיה גי' חל שזי מלל חתיו' עם חל פשוט
 גי' חתמיה חתוח עם הכולל גי' חת"ח ד' יודין דע"ב
 הרי ח' וכו' ע"ב זכרי' ח"ס ומ"ח השורט הרי חת"ח עניוס
 גי' מקוס (כל משורזכתי' ז' יודין) שחנת ש"מ ד"פ ע"ב וכן
 דשעט ע"ה גי' י"פ הויו' ח"ה' והוה יכונין ס"ג זכ"י ומ"ה
 ז"ח חס חלוח זכ"ח ז"ש חת"ח סודו ע"ב ק"ל
 קדס והניקוד עניוס :

יחוד מבלה עמוקות מני חושך וכו' הנה ע"ב
 ס"ג מ"ה ז"ן הריבוע מהס הס קפ"ד קס"ו ק"ל קדס גי'
 עמוקות ר"ח גי' קני"ח ק"ך לירופיס חלבי' והי"ח הפשוט ולי"ג
 חותיו' מילוי המילוי גי' קני"ח שהס הדניס שילוח ממלכיס
 דמיו' ויואליס לחויר חלמות ר"ח קכ"ו שהס ק"ך לירופי
 חלבי'ס והי"ח והכולל וכשהו"ח האור ר"ל בהסתלקותו
 נשאר חלמות שהס ז"פ מנפ"ך גי' חלמות שהס חתנע
 ויו יחירה :

יחוד סוד גי' ויון דז"ן וז"ן גי' זכסדי' ד"ה וז"ש
 ח"ח המגיליס החלס ל"סוד חוה לטוב דזיק שהו' סוד
 והענין כי ס"ה חס הי' הויות כו' לטוב חל יעשקוני
 זדים ר"ח גי' עי"ח כ"ד כ"ד ז' חלקיס מע"ב שהס זדים

יחוד הי חנינו כי מליך תקראת כל היום כל הי"פ גי' תרחם גי' ליורי הוי' ידיו רי"ו ור"ו בסוד גי"פ רי"ו כנו' בכוונה שכיבה ר"ת גי' חנני ס"ה גי' תיבוח גי' הוי' והשאר מיכאל הי חנני גי' קדם מליך תקראת כל היום גימטרי"י י"פ הוי' ונח"י ועיה גי' דעת :

יחוד כי ילך יולד לנו בן יתחלנו ר"ת ע"צ דלחנת כי ילך חכמה ילך גי' ריבוע חה"י לנו גי' חלפים ילך לו גי' ק"ל ריבוע מה גם ה' היות דן כחשמונו נהן גי' נבחות ומילוי שדי נתן לנו ונחיה המשרה ר"ת ל"ח על שכמו ר"ת ע"צ ויקראת שמו פלח ר"ת גי' שכינה פלח יוען גי' כו"ו תוריסל גבור הוא גבריאל חני עד גי' חלח"י ע"ה חו מ"ה מ"צ שר שלום גימט' י' חלקים עם י' שמות והאחותיהם והכולל :

יחוד סלח נח וכו' ר"ת כל הי"פ גי' ש"ך הי"פ דין לכפות הדינים סלח נח ע"צ כ"ו לעון העם הזה גי' רפ"ח שבהם פגמו כגדל גדל מלוי ס"ג בסוד הבן גודל לחלחיו שהוא חמא ועם הכ' גי' אל הוי' כי גודל חסדיך ע"ה גי' קניית נשחת גי' דחיה וד' יה"ו במילוחים בסוד שנות חיים כנודע ואלו השמות יבקשו רחמים עלישראל :

יחוד חכם להביל דמה חכם גי' מה להביל גימ' סס קדושי יוד הי ויו הה חכם להביל גי' יב"ק דמה גי' מ"ה ח"ה חכם להביל דמה גי' קס"ח ר"ת חלל משם ע"צ ימין חה"י ומ"ה כלל גי' קס"ח בהסרת הפשוט ימיו כלל עובר גי' תפ"ד חלח"י דודין ט' וקפ"י חמוייס דע"ב ר"ת חל"ה גי' גי"פ מה חלח"י ע"ה גי' חלפים כל הי"פ גי' תרמ"ה שהם תר"ג ונ"ב נ"ה :

יחוד הנה גא לי מדולתי בך חני גי' ס"ה י"פ מ"ו מילוי ע"צ המהפסטים מאימא לברחא נח לי גי' ל"ח ששפע זה נשפע ע"י יסוד ז"ח שנו שם זה מדולתי גי' חני יסוד דנוק' בית קיבל לשפע הנה בך גי' ע"ב חלח המשפיע שפע זה בסוד חסד גי' ע"ב :

יחוד חני חסדתי לריק יקעתה ריק גי' ש"י עולמות היינו גרון דח"ה קריה חמה קרה בינה יבעתי גי' ח"ג לריק יבעתי גי' שדי כמלה ונ"ו תאותי תוהו והכל גי' חנ"ד ס"ה של שם שדי במילוי שין דלת יוד וע"ה גימט' קס"ח קמ"ח קמ"ג חן משפיע חח הי גי' יג"פ ע"ב דח"ח והס י"ג הנרי תפרסמון דחמוי לר' חלח כד דמך כוונה לחיירה בשעת הבדלה קודם שיברך וחמא השבעתי עליך פורח שר של טחמה שחסיר לב טיפ"ש ממני ותשליכו על טורח רמיח תרמיים רמיים מייס ימס מס ונח מלח חן בעיני הי פ"י ככר נודע כי בערב שבת כל הקליפות יורדין בעומקת דת"ר ובמ"ש יולחיים ורוליס לשטוף העולם לחלחל שחלו תמריים ויהי נועם והנה כ"פ הי"פ נ"ו הגי' מלפ"ך גי' פ"ר והנה ח"ו הדינים נמתקין חלח בשמים לכן לריך לכוין חלו הי"פ ח"ו להסיס כח הקליפות שחי כוח שה"י כנוד הכל : והנה להם ששהם ששה שמו שהם גי' חלח"י כנודע דרכתי לבד"י גי' הבדלה שהם דינ"י קשים דרכתי בשעת הבדלה והסם כל חכם בליעל שהיח תרמיים הולך ומתמעט והוא חלח הקליפה והנה בל"ש כשחומר קידוש ויברך על היין וכיון כהוי' שהוא ע"ב דיוודין עולה חסד ובמ"ש יכוין בשם ע"ב דחמוייס וכיון כהוי' ר"ך וישאר מע"ב מ"ו כמנין הבדלה והסם היותר מייעתה שהוא חמרו חו"מ גי' ק' וח"ס שחמרו ח"ל חינו וזמה שונה פרקו ק"פ למי שונה קל"פ חו"מ פורה דרכתי לבדי ומעמי חין ח"פ חתי ר"ל מהקליפה חין פ"ח חתי ולדרכים כשפי ר"ל פל"י פוחח חת ירך משם וגי' ל"ח וע"י כוונה חלו יתכנע הקליפה שחי' גורם השכחה

יחוד יהי כבוד גי' חל הוי' כבוד הי גימ' נ"ה יוד הי ואלו הי ה' לעולם גי' ע"ב ק"ל לעולם ישנח גי' תקמ"ד ישמח הי גי' שכינה במעשיו גימ' קס"ח קמ"ג קמ"ח ר"ת כה"פ גי' ל"ח :

יחוד ומלכי נדק וכו' ומלכי גי' מיכאל עם הי"ח ומלכי נד"ק גי' ש' חלח"י דיוודין וכן מלפ"ך מלך ע"ה ל"ח שלם גי' ש"ס ה"י"ח גי' יב"ק הוי' חה"י חלחי גם הוי' חלח"י לחם גי' ה' היות ויון ז"ח ז"ס בכללות החלל והוא גי' ח' בסוד ח"י עולמות כהן גי' חלח"י חל עליון עם הכולל גי' ע"ב ס"ג מ"ה והם כמנין ברוך עליון ריבוע ס"ג גם מלך שלם גי' ת"ס ו"פ מ"ו מילוי ע"ב ברוך גי' ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן בהסרת ד' שרשם הול"ח לחם ויון עם האוהיות וכו' כולל"י פר דינים מבינה לוח"ה והוא כהן לאל עליון גימ' ש"ך דינים מתכמה דוח"ח בבח למתק חלו וחלו :

יחוד חני חסדתי לריק יקעתה ריק גי' ש"י עולמות היינו גרון דח"ה קריה חמה קרה בינה יבעתי גי' ח"ג לריק יבעתי גי' שדי כמלה ונ"ו תאותי תוהו והכל גי' חנ"ד ס"ה של שם שדי במילוי שין דלת יוד וע"ה גימט' קס"ח קמ"ח קמ"ג חן משפיע חח הי גי' יג"פ ע"ב דח"ח והס י"ג הנרי תפרסמון דחמוי לר' חלח כד דמך כוונה לחיירה בשעת הבדלה קודם שיברך וחמא השבעתי עליך פורח שר של טחמה שחסיר לב טיפ"ש ממני ותשליכו על טורח רמיח תרמיים רמיים מייס ימס מס ונח מלח חן בעיני הי פ"י ככר נודע כי בערב שבת כל הקליפות יורדין בעומקת דת"ר ובמ"ש יולחיים ורוליס לשטוף העולם לחלחל שחלו תמריים ויהי נועם והנה כ"פ הי"פ נ"ו הגי' מלפ"ך גי' פ"ר והנה ח"ו הדינים נמתקין חלח בשמים לכן לריך לכוין חלו הי"פ ח"ו להסיס כח הקליפות שחי כוח שה"י כנוד הכל : והנה להם ששהם ששה שמו שהם גי' חלח"י כנודע דרכתי לבד"י גי' הבדלה שהם דינ"י קשים דרכתי בשעת הבדלה והסם כל חכם בליעל שהיח תרמיים הולך ומתמעט והוא חלח הקליפה והנה בל"ש כשחומר קידוש ויברך על היין וכיון כהוי' שהוא ע"ב דיוודין עולה חסד ובמ"ש יכוין בשם ע"ב דחמוייס וכיון כהוי' ר"ך וישאר מע"ב מ"ו כמנין הבדלה והסם היותר מייעתה שהוא חמרו חו"מ גי' ק' וח"ס שחמרו ח"ל חינו וזמה שונה פרקו ק"פ למי שונה קל"פ חו"מ פורה דרכתי לבדי ומעמי חין ח"פ חתי ר"ל מהקליפה חין פ"ח חתי ולדרכים כשפי ר"ל פל"י פוחח חת ירך משם וגי' ל"ח וע"י כוונה חלו יתכנע הקליפה שחי' גורם השכחה

יחוד חני חסדתי לריק יקעתה ריק גי' ש"י עולמות היינו גרון דח"ה קריה חמה קרה בינה יבעתי גי' ח"ג לריק יבעתי גי' שדי כמלה ונ"ו תאותי תוהו והכל גי' חנ"ד ס"ה של שם שדי במילוי שין דלת יוד וע"ה גימט' קס"ח קמ"ח קמ"ג חן משפיע חח הי גי' יג"פ ע"ב דח"ח והס י"ג הנרי תפרסמון דחמוי לר' חלח כד דמך כוונה לחיירה בשעת הבדלה קודם שיברך וחמא השבעתי עליך פורח שר של טחמה שחסיר לב טיפ"ש ממני ותשליכו על טורח רמיח תרמיים רמיים מייס ימס מס ונח מלח חן בעיני הי פ"י ככר נודע כי בערב שבת כל הקליפות יורדין בעומקת דת"ר ובמ"ש יולחיים ורוליס לשטוף העולם לחלחל שחלו תמריים ויהי נועם והנה כ"פ הי"פ נ"ו הגי' מלפ"ך גי' פ"ר והנה ח"ו הדינים נמתקין חלח בשמים לכן לריך לכוין חלו הי"פ ח"ו להסיס כח הקליפות שחי כוח שה"י כנוד הכל : והנה להם ששהם ששה שמו שהם גי' חלח"י כנודע דרכתי לבד"י גי' הבדלה שהם דינ"י קשים דרכתי בשעת הבדלה והסם כל חכם בליעל שהיח תרמיים הולך ומתמעט והוא חלח הקליפה והנה בל"ש כשחומר קידוש ויברך על היין וכיון כהוי' שהוא ע"ב דיוודין עולה חסד ובמ"ש יכוין בשם ע"ב דחמוייס וכיון כהוי' ר"ך וישאר מע"ב מ"ו כמנין הבדלה והסם היותר מייעתה שהוא חמרו חו"מ גי' ק' וח"ס שחמרו ח"ל חינו וזמה שונה פרקו ק"פ למי שונה קל"פ חו"מ פורה דרכתי לבדי ומעמי חין ח"פ חתי ר"ל מהקליפה חין פ"ח חתי ולדרכים כשפי ר"ל פל"י פוחח חת ירך משם וגי' ל"ח וע"י כוונה חלו יתכנע הקליפה שחי' גורם השכחה

לעיון חמור גי'פ גל עיני ותזיטה מנפלות חורחך נשם
 החל הגדול הביבור והטורח שפתח לי
 שערי דעה שערי זינה שערי חכמה והסכל נשם
 בינזול ובשם דלועל ובשם שעריאל ובשם חכמיאל ואף
 בשם הקדוש הזה **יֵאָיִר יֵיָוִי וְיֵאָהֳרָה**
יֵאָהֳרָה וְחַסְהֶלֶל

בספר שאתה רוצה ללמוד ממנו ושתיק לחי'ב
 כשעה חלף ועיין בשכלך ההלכה או המאמר והיודע
 לרץ זה אשריו ואשרי יולדתו ואשרי רוחה פיו כי כנינה
 שריו עמו וכל צבילי רקיעי נמסר צידו ורחמי שחנתן
 התורה על ידו **עֵינָיו** שיר פשוט כפול ומשולש מרובוע ה'
 הוא כתר י"ה חו"ב כ"י לא ישי ו' בגי'ר לחי"ב יהי"ו בגי'ת
 שש סוד הי"ו זיל לחי"ב יהוה ד"ת ולו גילוי ה' לתרונה
 מ"ל כי לחזרו נהי"ע עומדת ולכן חנו מזכירין המרובע
 אחר פכ"ס והיא בעבור התי' כי נהי"ו מומין דילה וסם
 מקומה והנה צביליו אלפי"ג קי' פה ה' ואח"כ צל ה"ו
 מ"ה להשלים הק"ל והנה מ"ה ספר כי מציקרת צו"ה
 חינו מהגלה בוי"א רק ד' פרלפיון בלבד הוא בקולו של
 יוד וכשחנו מו"ליו"ן מן הפה יוד הרי כתר וכן"ה הרי
 חו"ב נעלמים ונחצלו וכן יהו"ה סם מגי'ת ונחגלו צפס כי
 עד שם גי' פה כססס סופר תחזוב חוסס להלי ותשמיני
 על חורן הספינה לצד הרוח הנשבות ויקטוב הים חזצבו
 חלו הדרושים שמלחתי ביד חברים ממה ששמעו מפי מורנו
 הרב זיל מפי עצמו ומפי לחריס ויש בהם דרושים ויש
 בהם יחורים הנוגעים להם צדוק כ"ח לפי שורס נשמחו :

יחור א להרי"ר חלי ויידלש ז"ל שם חנקתם עדיה
 ועולה קס"ה הסופר שהם כללות ההי"ב
 כפולות דמלנפ"ך דבי"פ מלנפ"ך גי' קס"ה והסם הי"ג
 עוליו"ן וה' תחזונים וקס"ה הוא הסופר האמור בגבריאל
 לכן לר"ך לשלש אותיות חנקתם ובי' שמות גבריאל ולחנניק
 כזה חל **אָאָן אַנְתָּךְ קַנְתָּ תֵּי מְקַאֵל** וניקד"ג
 שמות חלו
 הראשון **אַנְקָתָם** בניקוד וישמע חלה" את חנקתם
 שהם חלות חנקתם **וַנְבְּרָאֵל** ניקודו מן
 והא"ס **וְאֶחָנִּיק** ניקודו הסופר ופי" גי' שמות
 חלו ר"ת של גי' חותיות ראשונות ח' ח' גי'
 גי' ה' וחותיות שניות ח' ח' ז' ועם ה' הקדומת הרי תני"ז
 מנה סג"ו ח"ה" ורין חלפין והיו"ן ז' ח' ח' והכולל
 הרי ז' והסם גי' שמות ח"ה" ונחנן חותיות שניות קמ"ר
 גי' שמו זהו חמור דעי"ב וסג"ד שהם דפי"ק קס"ו חותיות
 רביעית ח"י" גי' חלו דח"ה" לידיו"ן דלפנין דהיו"ן שהם
 ש"כ וכ"ח חותיות דמלוי חלו"י דהוי"ו כדודע חותי' חמרו"ת
 חתול

ויבא הזכירה צמעה"י : מורי ז"ל לא ראה למנות לעולם
 מ"ק בשום דרוש שלו כי כמונה מ"ק נשאר למטה במעט
 וכוונה הקבלה לעלות בלחי"ו והי' מחמק צי על שהייתי
 מונה לחיזה פעם מ"ק ותמ"ל כי למי שאין נפשו מתוקנת
 צל לדעתו מ"ק זה מלחתי חסר החמלת הענין חמורתי
 אחד ולפע"ד שהוא שם א' פי"ר ה' הוא אחד ראש חמדות
 יחוד חמורתי אחד ומלחתי בס' המקובלים שהוא חמור זה
 השם הקדוש שמוע תפלה חין הפילתו חמורתי ריקס
ש"ם הלו מועיל לזכירה ואין כמוה וזר"ך לעשותו
 בעברה קח חזיבת כסף יך לזר"ך יהודי שיעשה שרביט
 מכסף ואח"כ קח חל השרביט יהיה יקאר חותו עם
 חוט של זמר וטבלהו צמים חיים ואח"כ קח הומט ובקס
 הפסוק ה' חלה"ם חתה החלות להראות חל בעדן וס"ס
 השרביט על ה"צ שמות והיח חותו לילה חתה ואח"כ לך
 לזר"ך שיעשה לקמהכסף יהיה לח ר"ל צי חתיכות נפרדות
 אח"כ שום השם שחזכו קודם שיסגרוהו וזר"ך לעשותו
 בעברה אח"כ עם שכתתי היקח ותעשה בקמיע עצמו
 ה' כריכות מקלף כשר שתעשה דלועה הטנה חלד כפתלין
 הדקות ועשה ד"ח כריכות על ה"ה שעי"ת בתחילה ויהי'
 ד"ו כי כן לר"ך שכל המלכות יעלו צי' שמות הנ"ל כי חל
 ה"צ שמות שכתבו לשלל הס תורה שכתב וחורה שנעל
 פה כי כל הכריכות עול"ד"ו והנקדות י"ו הרי מ"ד והסם
 הכתוב בפנים גי' ד' הרי ס"ב ורביעית גי' הרי ס"ה ותו
 לרותיו :

ולחוק הזכרון יתכלל בכל צוקר גי' עליון
 מעש ק"ד הבק' לשון חל תור ועס
 שם חלו הוא סוב מלד והסם יוצל
 מחנכי ה' חלה"ך כני"ל מבי"ת עבדים
 ויכתבו ביום י"ו בחמה בערב שש
 בעת שינעו לל"י ערב

שמירה בעת לרה כשחרה לחיב חמור ותהה' ה'
 מן בעדי כבודי ומרים רלשי ויכוין בשם
תגעשי ת' מן ותהה גי' מן מן ע' מן בעדי ש"י מן
 רלשי ותח"כ יאמר ה"פ ותהה ה' חל תרחק
 לעזרתי מושה שוב ויכוין בשם **תגעשו** ר"ת מן ותהה
 ע' מן לעזרתי ש' מן מושה ש"ו מן עובה וניקודו מן
 ה"פ עצמו ובכל מקום אשר תראו חמור נשם ה' שדי
 טעפס"ה ק ר ע ט ען חתה חת"י חני חת"י ותשת יך
 בשם שדי ולח תירל :

שמירה להתיק מהמזיקים ויולא מן ינר"ך י"י
באשר דא כ"י כהה יוורהה
ופה הגן וי"ו שאא מלל ריי ככה

מקבל ג' חתי' לוידין יוד חותי' ג' יק"ע"ח :
 יחוד : נכזב שם זה ג' ס' והם ששים גבורים סביב
 לה וכנגד ששים המה מלכות וניקוד מפסוק
 נכזב לחיות ושבח נבד החי'ו לחרוגה שהוא נחשבת
 ולעולם כל חותיו' לחרוגה שאין בה ניקו'
 לריך לנקדה שבח השם מתמקף בח"ת ב"ש :

הוי' במלכו' שעלו מן הרקאה ר"ת משה הוא קפ"ד
 קס"ח וי"ט בל"ר ומד חסך חסמתי בהיה' נהורח וחמרו
 לו נושא עון חסיתי' כי כשתוסף נילון שכ"ה הני'
 של חלני' תוסף שם הוי' ה"ה הכל ג' נשא וס"ח ס"ח וע"ה
 ס"ב והוא שם יוד זה הוי' השם שברך לכוין ליחוד זה
 הוא הרמזה בח"ת ב"ש ל"ג ס' ה"ן ג' רמ"ח והוא סוד
 ד"פ ע"ב שאמרנו ה"ח לוידין בחממה והוא חסד חכל הג'
 האחרים מבינה ולמטה למיה לדין מתערין הם גבורות
 ולכך ג' ע"ב ג' גבורה תוסף על ד"פ ע"ב כ"ו יהי' הכל
 ג' שר"י :

יחוד חיות ח"ט מהיר במלכתו חיות ג' כה"ה ח"ט
 ג' קס"ח קני"ח במלכתו עם החותי' ג' חב"ג
 ית"ן וס"ח ד' ר"חיות חלו הם שקול"ת שם המנונה על
 יום השבת והענין כי ב"ש ה"י הקליפות ור"ס לעלות
 וליגן משרש שבו' מלכו' דבקדושה מפני שבקליפות יאלו
 ממיחה המלכו' ור"ס לעלות בסוד וחס מתלקח והנה
 השם הזה עולה כנגד ח"ס לפני מלכו' יח"ב שם
 המלכים הנו' ב"פ וישלח ואלה המלכים וכו' ור"ח חיות
 ח"ט מהיר במלכתו לפני ג' פ"ח ג' י"ה חלני ע"ה
 והענין כי ז' מלכי' השולטים ביום השבת הם חותי' יה"י
 והמרגלל החמלעני' הוא י"ח חלני' כנ"ו ב"פ יתרו ב"ח
 חותי' ג' כה"ת ועל שם נאמר רק בעיניך חביב חיבט עם
 ד"ח ג' כה"ת כי עב קל ע"ב ק"ל הם ב' עינים ועב ק"ל
 ג' ר"ב ועס' י' חותי' הרי רי"ב והנה ב"פ רי"ב הם חכ"ה
 ע"ה הרי כה"ת ב' העינים שבהם מביט וכזה הוא מסתכל
 ברשעים ומענישין וזהו ושלמת רשעים חרלה וזהו חיות
 ח"ט כי חיות בחי' הרחי' ולכן חיות וכה"ת ותביע הכל
 ענין ח"י ג' וכן ענין חיות ח"ט כי ח"ט ג' קס"ח קני"ח
 קני"ח סה"כ מילי חתי' וזהו כי ענין ג' ק"ל ח"ס
 מילי קני"ח הנרמז במלת ח"ט שמילוי קני"ח ג' ק"ל וע"כ
 בשם קס"ח שבח"ט הוא חתי' לוידין בבת עין חלני' חיים
 שמעתי ממורי ז"ל כי זהו ח"טון בת עין כי ח"טון
 לשון ח"ט שם קס"ח קני"ח ח"ט בת עין הכף' ח"טון
 וחמנס מילי קני"ח לבד שג' ק"ל ג' עין היינו ג' גונוי'

ע"נא הנורז ב"ס"ה :

דרוש עינים ז"ל וכוונת למכחו לכלן דע כי עין
 ג' ק"ל וכל מציאות ק"ל הוא בעינים חל"ח
 שמיציאות ק"ל ח"ט חסיר ממנו השורש שהוא ע"ב ישאר
 ממנו נ"ח וזה המלוי הניח ה"ם הבת עין וזהו ר"ת ויאלמר
 ה' מסיני בת ר"ה נ"ח כי ויאלמר הם חותיות ומחיר לחיטון
 בת עין שהוא סוד הבת עין המליירה את העין והוא הניח
 כנ"ו ח"ט ונה חל"ח חן בעיני' ה' כי נה וכן הכל אחד והיא
 חן עינים של השי' שהוא הבת עין שהיא יוד ה' ואלו ה'ה
 וכינ"ט

משפ"ט והוא ג' ע"ב ס"ג מ"ה ב"ב ע"ה הרי רל"ג
 ונ' חתיה שם חתיה ועם הכולל חנו ורגל
 הרי טרפע ובשם הרלשון נכזב בו רמז שם ב"ב נשאר
 ב"ו הם ט' חותיות שים בשם ב"ב הוא ב"ו ע"ה

יחוד זה חסר מתחילתו בשם חל"ה יס ב"ו בחי' של
 לוי"ס והוא ב"פני ע"נמו : ח"י ד"ח וליודו בך
 יוד יוד יוד

אלהים יוד יוד י' י' י' י' י' י' י' י' י' י' י' י' י' י' י' י'
 הבחי' ליורה יוד כזה [ד"י] וכן פ"ה בחי' קונים כי
 ח' יוד' לחרוגה שבה [ד"י] לורה ג"כ יוד כזה
 ד"ו ב"ג י' הרי מ"ס ה' לורה די הרי כ"ד י"ב
 חל"הים הרי ק"ד ב' שמות ב"ב דה"ן : הבחינה
 ב' בחמ"ה ד"ח שהוא מוח הרלשון ליורה בדרך חמר
 חכל ה"ח יוד' כנ"ל ה"י ל"ור כנ"ל ל"ור ב' ווי' ויוד'
 בתוכה ג' ח"טו' חותיות ג' ק"ח ב' שמות דן יוד ה' ואלו
 ח"ל : ל"ור ג' ל"וד ב' י' י' י' י' י' : ל"ור ד' ח"יוד
 ב' ג' ווי' הג' ווי' י' : ל"ור ה' וחמר כ"ן ח"ח חל"ח
 בגייר כחזב נלע"ד שם חלו' בחיות ל"ורו חל"הי' הני'
 והם חלו'

ח ו ה ח ל ה ח ל
 יוד יוד ד"ים יוד יכ ווי' עם ג' קב"ב יוד יד די י' ס ג'
 ח ל ה
 ח"ת וי"ח ק"ח ב"פ דן יוד ה' ואלו חל"ח יוד ווו' ווי'
 ס ח ל ה
 ווו' ג' ח' יוד דו ד"ים ג' ח"ד' יוד יוד ד"ו
 ס

י' ווו' ג' פ"ד ב' פעמים ח"ב לוידין : יחוד חנייד
 וכעדר הקצבות ר"ח שכ"ה הם ש"ך נילוני' הבח"ים
 מלמעלה ל"ח וחח"י' למלכות בבתר שלה וס"ח כחר
 סוד שבה : ל"ונין ב"נוק' הם ה"פ חלני' וסודם ב"ח"ח
 הם חלו' כי ד"פ ע"ב הם רפ"ח ועם ל"ב נ"ח הרי ש"ך
 וכל"י ה' בחי' הרי ש"ח ובה"ר דך קל"ב ע"ב במימרת
 ר' חזקי' חמר ש"ס שפ"ה ל"ונין יחד חסך חתמתי
 בזה"ס : הורח' וסוד ד"פ ע"ב חמ' הם שם ע"ב לוידין
 בחממה וס"ג עם י"ח ב"בינה ומה וכ"ו בח"ת וע"כ

שער

פרק כ

היחודים

לא

מ"ג אל בדרך כל ההוי' למטה ספרו קפ"ד קס"ח נח לי
 הוי' אלני והסג נח לי בל"ח ב"ש **מְתַבָּחִים** י"פ הוי'
 י"פ תהי' והניקוד ברי"ח ספרו נח לי :

יחוד ויהי ביטורין מלך ר"ח הוי' תהי' ע"ה להמתיק
 מה שנשמר עתה בהתחלף רחש עם יחד ר"ח רע"ב
 תחורוי' תל"ה ר' ותחורוי' דהוי' ע"ב יחד שבטי ישראל
 ר"ח ש"ך דיינים וכל המצבונות הנז' גי' תמר שהם י"פ
 דין מלדני ס"ח ויהי ביטורין מלך בהתחלף גי' קס"ח ס"ח
 כל הפסוק גי' רמ"ל הוא הוי' ותהי' ליונין גי' ר"ג וך'
 תוחי' שנהם וע"ה הרי רמ"ד ויהי י"ח"י דס"ב ודקס"ח
 ביטורין מלך ר"ח ת"ב ביטורין גי' תקס"ח שהם ז"פ
 מנלפ"ד וה' תוחי' ובי' כולל"י והכולל תח כולל וכלל
 כולם כמבדים שהוא סוד ה' תוחי' מנלפ"ד הפשוטים
 מלך גי' מ"ג ממנלפ"ד ולהמתיקו בטי' ליונין ד' דע"ב גי'
 דקס"ח ת' דקנ"ח ת' דקמ"ג בהתחלף גי' קדמה תחור:
 קס"ח תש"י עם גי' תר"ך תורוח שבכח שהם גי' פ
 תור יחד גי' ר"ב תוחי' שבטי ש"ך דיינים ישראל תל"ה
 ליונין ש' תל"ה' תחורוי' ר' תלי' תס' תוחי' תחורוי'
 במילוי יודין שבטי ישראל תח"ס"ב י' תל"ה חוי"ג ובי'
 כוללים להמתיק כל ז' בשם יחד כזה **וְיָרֵךְ ה' יָרֵךְ**
דְּרַת והניקוד מן שבטי ישראל יחד זה
 גי' תח"ס"ב והוא רל"ב ותנ"ה וגם כח ש"ש
 במילוי המילוי דע"ב ס"ג מ"ה וס"ג של מילוי המילוי
 דב"ר זכ"ר ד"ז דמים המים דקס"ח וך' דקנ"ח ס"ה
 גי' תתע"ג הרי השם המ' עם התאותות וגי' תוחי' יחד
 הרי תתע"ג :

יחוד מי זה הליש ר"ח ב"ן יר"ח ה' יורנו בדרך יבמר ר"ח
 גי' מ"ב דע"ב ב"ן ומ"ב גי' ל"ד ג"פ חל שהוא מן
 ע"ה ומן קס"ו דס"ג הסר הפשוט שהוא ס"ג ישאר
 זכ"ס ס"ח שט"ו י"פ תל"ח שנחבטלו מן ז"ל וס"ח של שחר
 ה"פ רל"ב עם ס"ג מ"ה ב"ג כדו להמתיק ולהעלות
 אותם שנחבטלו מי זה גי' ס"ב ב' אל להמתיק השט"ו
 דיינים וז"ך לכוין כ"ל ות' ב"ווי' כזה יוד ה"ו ה"ו ה"ו
 ס"ב תל"ח גי' שט"ו י"ה דמ"ק י"ה דל"ח ע"ה
 שלשם שהיא נכללת ב"ל יר"ח גי' חל"ך למד יהיה יר"ח ה'
 רגל ע"ה להמשיך מהס' רל"ב וכללוח הד' שמות הרי
 רחל והכולל כולם : יורנו גי' רע"ב תחורוי' תל"ה' ר'
 ותחורוי' דהוי' ע"ב ולהמתיק זה עם בדרך שהוא גי'
 ס"ג קס"ח ובי' כולל"י יבמר גי' חר"ך ע"ה כי ח"ן לז"ח
 משע"ר תל"ח קינ' ועתה תנו משחיבין ח"נו החר"ך להשלי'
 לו

וסימן מילוחיו ת"ה תך תחלה יוד דע"ב תח"כ ת' בולו
 תח"כ ה' נדד מלכות תך כשתלטרף שם זה העולה נ"ח עם
 ק"ל גי' פקח ונשכ"ב שמות מ"ה קמ"ב שניהם גי' פקח
 עינך נמלח עתה כי סוד העינים הם רמזים בע"ב ק"ל
 כי מן הע"ב נעשו העפע"ב הנקי ע"ב ומצחי' הק"ל
 עשו העינים כי עין גי' ק"ל וכן נ"ח מילוי הק"ל נעשה
 כח עין ח"ס בע"ב הענן כי עתה ה"ח של העפע"ב ויש
 שם ק"ל במילוי תהי' דההי' בבינה והוא מתלבש בשם נ"ח
 דז"ח הרי נחבחר העינים דז"ח ובעינין דנוק"י ים ע"ב ק"ל
 שהוא מן התחורוי' דשם מ"ה בעינין ימין שלב בע"ב קדם
 בעינין שמאל שהוא רבוע ומילוי שם ב"ן : תכן עב קדם
 יחד על ע"ב ק"ל י"ד וחוה עיני יד יהפך יד יד סוד שיד זה
 מתפה על הדין שלח יתפשט יותר מנבונו וחודי יד עוד ה'
 מוריס הם על ב' עינים כ"ה לז"ח ר"ד : ון הרי
 גי' לז"רים תלו הם מ"ב וז"פ מ"ב הרי פ"ד וע"ה פה והיא
 תחור מ"ה שגי' ק"ל ומילוחו ה"ח פה ועם מ"ה שגי' תל"ח
 הרי ק"ל ותל"כ כי עין גי' ק"ל עוד ים תל"ה' בסוד העינים
 ח"ס ויר"ח ה' כי סר לתוח' כי ג"פ תל"ה' רמ"ב וז"כ הרי
 ס"ה חוה סר לראות **בסוד** כח עין הענין כי המלכות
 ח"ן לה ב' עינים ח"ך קעין תחור וזשע"ב עיני' יתח' רכות תל"ל
 ברחל לת' תחור עינים תל"ל ותל"ח ה"ה כח תחור יתח'
 מרחם והענין כי רחל ח"ן לה רק ק"ל אחד לכד שהם ח"ג
 ה' הוי' גי' קל תל"ל ה"ה שם הק"ל ח"ב ח"ן לה (ח"ס)
 עולמח' שפירח' לית לה עינין ר"ל ב' עינין רק עין
 אחד יתלה) והנה בסוד עינים כח עין שבחוס הוא
 ב"פ אלני היא ק"ל חוה עין ת' וכדי לעשות כח עין לה
 היא כי ה"פ אלני ע"ה פ"י ה' אלני גי' כח עינין עם
 הכללות של זה אלני וזה ששם שחל תך בעינין ימין הם ה"פ
 הוי' ח"ג גי' ק"ל ח"ס תחלה ה' הוי' במילוחו ס"ג ועם
 ב' תאותות וה' המשלימים שם ס"ג ונעשה ה"ס כמנין
 אלני שבעינין שחל ואם תיקח ה' הוי' ס"ג ותלר"ך עמח'ס
 שם י"ה כניל בעינין שחל הרי ה"פ ס"ג וי"ה ה"ס כח עין
 ימין ופירוש גי' כדפ"י בעינין שחל וי"ל עד כי זה של כי
 ס"ג ע"ה וה' היא ה"ס כי שורש ע"ה עין ימין היא
 בשם הוי' כי השמל"ה היא אלני והיא כשתלר"ך שם הוי'
 עם ס"ג י"ה פ"י כי ס"ג עם ב' תוחי' תחורויות וה' של
 השם הכי ה"ס תח"כ תיקח ב' תאותות תלש"ו ים ועם
 ה"ס הם כמנין ה' אלני :

יחוד הלח לתל"ה פתרוני' ר"ח קי"ה גי' ע"ב ומ"ב
 שלו ספרו נח לי ר"ח קי"מ מילוי קס"ח ס"ח
 הלח כניל עד לי גי' ל"ד חל אלני ובי' כולל"י הלח
 לתל"ה קי"ח ע"ה פתרוני' גי' תרפ"ו ומגן להמשיך

לו כל הסעע והסס יבחר בלחית זיש **משכנ** גי' ח'ג
מילוי גי' תהיה שהס טל'צ וי'צ לחותיות
של גי' תהיי הרי תי' והניקוד מר'ת סי זה הלחש
יח' :

יחוד הרעשה ארץ פלמ'ת ר'ת גי' תלה' רפ'ה
שבר'יה כי מטה ר'ת גי'טטר'קס'ת ז'י מלכ'ך
ס'ת תל'ה גי' תהיי ת'ה ועיל' לחותיות תלה' דהרין
פשוט ומלי ומילוי השילוי דמי'הרעשהת הקע'ר דורות ועס
הכולל ואלו הירדות הס מן חלף עלמין וזהו החרוה
שגמנה לכ'ו דורות התקע'ר ארץ פלמ'ת גי' שק ל'ת
רפה שבר'יה גי'ט' ח'ת'צ תלה'ס דהרין עולה חלף
ב'חמורי'הר הכר הפשט שתי' רישאר תח'צ'ולו תה'ת הס
ח' מלות סוד השמונה מלות חלל דודו כי מטה גי'ט
פ'ד שהס תהיי פעמים תהיי יש בהס פ'ד לחותיו וזנה
יומחקו כל הדינים השס ח'ת'ה בחילף לח'ת זיש **ג'ג**
גי'טטרי'ת קר'ת והניקוד מר'ת ש'בריה כי מטה

יחוד סומך ד' לכל הגופלים ר'ת ק'ה ז'י פעמים
ז'י ע'ה גם השס ז'יור ט' זון וי'ד הרי
ק'ד וס'ת ל'ה ע'ה תל'חרי להמשך תלה' מדיקנ'ת
דח'ת חוקף לכל הכפופים ר'ת מ'ת לחזון דלהיי
דל'פין ועל ירי זה תעלה רחל שתי'ת
שס ז'ין תג'ל שהוא עומדות בהוד דבינה לבינה דז'ת
כ'ת קר'ת ע'ה להחיר תלה' מיסוד דבינה שסס דעת
דז'ת ש'בוה דבינה הוא טסקר'ת סומך גי'ט קר'י להמשך
גי' מ'ך ט'ע'ב ס'ת ל'ת' וחלני כ'רובו גי' ז'י ק'יו
להמשך לנתי' וכל כוונות חלו הס כ'בוני' כי ג'פ מ'צ תג'ל
שהס ע'צ ס'ג מ'ה'סס גי' לחות' יה'ו ושס תלני' ה'
לחרונה וזהו סומך ה' לכל גי'ה תלני' להמשך מוחין תלה'ס
הגופנים גי' רט'ו תלה'י כ'רובו וט'ו ת' וגי' תחוד
וחוקפ'יי ס'ת'ה גי' ק'ה'ה וסס'ת'ה ש'בו' ז'ת מקבל המוחין
שהס יו'ד ה'יי גי' חוקף ע'ה והלחותי' לכל עס'כלל הרלסון
גי'קס'ת הכפופים גי' רמ'ת' הוא הוי' דלמכ'ר'ת סחיר ממנו
פ'ו יתאר יו'ר' והוי' ע'למו ע'ה הרי רמ'ת' והס'
הכפופים ב'ת'ת זיש **צ'רופ'טי** גי' ה'ה' הח' והס'
והניקוד מסומך ה' לכל **ה'ה'ה'ה'ה'** הגופלים חוקף לכל
הכפופים סומך ב'חמורי'י דבינה הנק'ר ס' לכל הנופלים
שהס כ'בונה ש'בהתפשטותם חף וז'י יורדים למטה ממקומם
ונקרת כולם נופלים לחי'ש לקל'פי לחיותה עד שיעלה פעם
למרת למקום הסומך :

יחוד יעלו חסידים בכבוד ר'ת כי לחותיות של הוי' תהיי
דיו'ן וס'ת מ'צ לחות' דע'ב ומ' לחות' דהוי' תהיי הרי גי'
ועוד י'ד לחות' דע'ב וי'ד לחות' דקס'ת הרי כ'ת ות' וי'

לחרונה של קס'ת ות' ע'למה של קס'ת ויי תלשו'י של ע'צ
הרי כ'צ וכ'ה גי' ב'כ גי' ס'ת תג'ל הרי גי' בחי' גי' קני'ת
כ'ו למתק'ס קני'ת תג'ל יעלנו גי' קכ'ג גי' לח'ת
דקס'ת דקרי'ת דקמ'ד להמשך כ'ו חל' מ'ה לעשות
גי' חלפין שבו גי' תהיי והסס גי' ס'ג חסידים גי' קיל
הג' והח' להמתיק בכבוד גי' כ'בו הסס בכבוד ב'ת'ת זיש
ש'לש'פ'ק גי' תח'יו שהס רל'יב תה'ה'גי' תרפ'ו וז'אלו
המתק'ג' ח'ס' תג'ל שהס גי' קכ'ג ס'ת
תח'יו והניקוד יעלנו חסידים :

יחוד הלל המלזרני מיל ויהן תמים דכרי ר'ת חתך ד' יודין
דח'ת וד'ח' לחות' והוא ס'ת פוחת ח'ס יוד'ך ס'ת
ק'ע קס'ת וי'ת ח'מ'צ ז'אלו השמות מ'ת'ת'ת'ת'ת'ת'ת'ת'
לוח'י תל'ו גי' ל'ו לחות'י' של ז'י'פ' ומ'י ומ'י המ'י המלזרני
ע'ה גי' ט'יי שהס ע'צ ר'יו הוי' כ'ודע וכ'ו להמשך חל'
לח'ה שהוא יסוד ד' דש'י קשר של תפילין מיל גי' כ'ד כ'ד
זיש ת'ת' המגול'ס וחכיון להמשך לרחל ויהן גי' חס'ו י'פ
מ'ו מילוי ע'צ ושס לחותיות המילוי להמשך לר'ת תמים גי'
ח'ץ כי לוח'ת המוסכנו חס'ו תג'ל ועמה ח'נו ממשכין
ומוספין לו יותר שליש הכתר של כ'ד ש'ח'ת ועשה
ח'ץ וזו היא חליר לרחל וללח'ה וזהו ח'ס תמים ח'ס
היא לח'ה ד' תלפין דלהיי' ורחל היא ח'ס שהוא זיש
החסד שהוא ע'צ שתי'ת נועלת ועוד שליש שתי'ת
נועלת שתי'ת ח' הרי גי' ר'כ'י והוי' דיו'ן ותהיי
דיו'ן ע'ה יב'ד להמשך לז'י'ג השס תמים ב'ת'ת
זיש **א'מ'ו** גי' ס'ת ח'ני שהוא לח'ה ורחל ח'ס'ת רלו
ע'ת'ה כי ח'ני ח'ני הוא וח'ני ז'ין וט' לחות'ת
והניקוד מר'ת הלל המלזרני מיל ויהן :

יחוד חשבי ח'ס ירח ח'ה ה' ב'חלותיו חפץ מלך
ר'ת ע'צ שהוא ס'ג וי'ת ס'ת מ'ת'ש'ח'י'ן
עולה תח'יו וס'ס שדי ב'חילוי הוא תח'יר' ועל ע'ס
ח' מלות הפסוק יושלמו ה'פ ס'ג עולה שדי ב'חילוי
ע'ה וה'פ ס'ג ח'לו סוד ה'ג מלכ'פ'ך והס ב'ת'ס
עד סוד השד'יים שהס ז'סס שדי ש'סס נש'לס יסוד
הבינה כשד'יים דז'ת מלך גי' מ'ה ומילוי ח'יבת מ'ה
ח'ס היא הרי תלה'ס וחש'רי הוא סוד תלה'ס כ'וד
חל'סס דיו'ן ט' ותהורי' ר' דלש'רי היינו ז'י'פ תלה'ס
ויש ז'אלו ז'י' שמוה תלה'ס י' לחות'י' היינו י' דלש'רי
וע'ה הוא ח' דלש'רי השס כ'ר'ך לשל'ב ח'יבת חש'רי ע'ס
מלך **א'מ'ש'א'ד'י** והניקוד מר'ת ח'ש'ר'ת לח'ת ע'ס
ח'ה השס גי' לחות'י' ע'ס כ'לוח'ה י' לחות'י'
השס וז'י יתיר'י **ל'ה'ר'ך** גדל'י י' לחות'י' ש'מרי'ת
י'וד ד'י למנ'ה **י'וד ד'ה** לער'י'ת **י'וד ד'ה** מן חל

שהוא הפ"ה והו' עין שמתל חסו ויפוכה וכה שהוא
 מסתכל בה בנ' כה שהוא עין שמתל והוא תהי'
 דההין שמילוי המילוי שלו ד"ה לתוון ובעין ימין
 תהיה דללפין שמילוי המילוי שלו כ"ו לתוון י"ד
 לוחיות הרי אל גי' כמנין וכ"ה והוא סוד שס הוי'
 שכתבנו שהוא בעין ימין שהוא גי' ד"ו וד' לוחיות
 הרי ל' וע"ה הרי אל מלך גי' מ"ג שהם דינים
 דילה (נ"ח מלך בגי' ב"פ מה שהם עיינין דילה)
 ביופיו גי' ק"ח שהם ס"ג ומ"ה להמשיך מן ס"ג
 תחת תליו שהוא מה תחזינה גי' ת"פ הם יוד הויות
 ויוד תהי' גי' ע"ה והיוד שמות עצמן הרי ת"פ
 והם סוד החו"ג אשר נמשכו מן תחת עליהם עיניך
 קס"ח תהי' דיודין השם הוא מלך בל"ת ב"ש י"ב
 גי' ס' שהוא י"ה והוי' דמ"ה והניקוד מן ביופיו:

אל יוד ה' וי' ה' הניקוד הושיע המלך והוי' ראש
 הפסוק ע"ב והניקוד עולה ד"ב
 נקודות שם זה הוא ה' הושיע המלך ר"ת יה"ה ותכוין
 לוח מלח כנ"ל מנין ר"ח יעננו ביום קראנו והניקוד
 שם יוד ה' ה' יעננו ביום קראנו ויוד לוחיות יב"ק
 יוד ה' ה' ל"ב נקודות ויוד לוחיות דלעיל בלי
 ניקוד יב"ק ע"ב:

יחור מלך בזיפיו תחזינה עיניך מלך בזיפיו ר"ח
 מ"ב תחזינה עיניך ר"ת ע"ה ע"ב ק"ל
 ע"ב קדם ב"ן תרין עיינין דילה להמתקס צמ"ב בלח
 יאמר לה הסבי עיניך מעלי והשמתל ע"ב ק"ל גי'
 ר"ב נמצא יותר על ע"ב ק"ל קדם י"ד ותמר לה
 די ח"ם דוד שהי' יפה עיניס ס"ח כ"ו הוי' דללפין
 עין ימין שלו מתכלת תחזינה עיניך ס"ח ד"ה

קמיע זו למנפה מהארי הקדוש זלתיח

ועוד יש בקמיע זו כמה שמות הקדושים מר' ארעזר מגרמזיא בעל התוספות ז"ל וגם כמה שמות

מר' אדיהו בעל שם טוב זצלה"ה

יהוה"ו בזה"ה הג"ל כה ז"ה"ה ההי"ו שעה ג' לירוק ההי"ו
 לבדו שעה ד' לירוק שם זה עם שם זה"ה"י כזה י"ח ה"ה
 וי"ה ה"ה נפלא שכל לירוק ולירוק הג"ל בסוד ד' שעות ע"ד
 הג"ל לירוק אחד ל"ד שעות ולירוק ב' ל"ד שעות שניות
 נמצא כי סוד האחרון מ"ב שעות הג"ל הוא כ"ד שעות
 האחרונים ש"ב ימים שאתה מתענה ודע כי לעולם
 צריך לנקד כל לירוק זה"ה בסגול ולירוק ההוי במירוק
 והבין מעמך גם דע כשאתה מתחיל בלירוק זה"ה וכולל
 לחוכו שם הוי' תין הכוונה שזה נשמה לזה רק שזה חור
 מקיף לזה והנה ח"ס אתה יכול לכל שעה ולשעה מ"ב ימים
 מה טוב ומה נעים דבר זה מהלך וחס וחס וחס וחס לכל לכוין
 לפחות ב"ד שעות הראשונים לירוק הראשון וב"ד שעות
 שניות לירוק ב' וכן תמיד וכל זה ביום אבל בלילה שאתה
 וודאי ח"ט יכול לכוין אבל כשאתה צריך חפיק ריחו בעת
 שכיבה אז תכוין לשמות המגיעים ל"ב שעות הלילה אך
 יותר טוב לכוין ב"ו שעות ראשונות לבד ולאחר שהקום
 משתנה בחצות לילה אז תכוין בפרטות כסדר הג"ל עוד
 גם כוונה אחרת והוא כי חלו ב' שעות הם ח' אחריות
 ובמילוחם הם ב' אחריות הרי כ"ח אחריות והנה צריך
 לכוין בכל יום מחלו הב' ימים אל כולם כי"ד שעה ח'
 מיום ח' לכוין לאות ח' שעה שני' לאות י"ל שעה ג' לאות
 פ' וכן כולם עד י' שעות לכל' אחריות מליו זה"ה דיוקן
 עם נקודת ס"ג ואחר היי' שעות ב' שעות תכוין למינו ס"ג
 אחריות הוי' ביוקן וחלף על הסדר הג"ל יקוד במירוק וב"ד
 שעות אחרונות ל"ד אות' זה"ה הרי כך יום ח' בכ"ד שעות
 אח"כ ב"ד שעות ראשונות מיום ב' חל' אחריות דמיו
 הוי' וב"ד שניות ב"י אחריות דלה"ה וב"ד אחרונות ד' אות'
 הוי' ויקוד הג"ל ד' שעות :

ב"ח חלול אחר ר"ח ב' ימים הראשונים אמר לנו שיתענו
 ב' ימים הראשונים ובזה נשיב אתה השגה וכוונת הענין
 זה כי ב"ח חלול נפתחון י"ג מקורות של י"ג ח"ד דל"ח
 והם מהגלים ומאירים למטה בל"ח במקום היקף המוחין
 שלהם שצארו בהקדמה ללדד"י כי מחון למוחין א"ח
 אור שלהם נוקע לחון ומאיר שם בסוד היקף וסם מחגלין
 חלו הי"ג ח"ד דל"ח ותמלה צריך לכוין כי חודש חלול
 כולו ב' שעות הוי' זה"ה ההוי' דס"ב וזה"ה דקס"ח חלול
 רמז להם כי אחריות חל סוד ג' יודין ח' דס"ג ש"ש בן
 ג' חלואותיות ו"ל הם קס"ח הג"ל ש"ש בן ג"ב ג' יודין
 נגד למד ולאמנם במקום חלוד שבו הנשמה חות ולא ח"ח
 נעלמת בלוח וחוה חליל כי בכל חודש זה צריך לכוין ל"ב
 שעות הג"ל והנה הב' שעות הכל ס"ג וקס"ח ג' דרך זהו
 סוד הכותובים דרך ב'ים הוא ב' אחריות חלולו ב' שעות הג"ל
 ג' דרך שמאירין בזה השם דב"ן שהוא ג' בים ודרך זה
 נפתח בחודש חלול והנה אחר שהכוין בכל חודש בזה
 הכללות הנה עשה ראו שהכוין ב"ב ימים הג"ל כי הל"ח
 יש בזה מ"ח שעות ג"ב והם ג"ב בסוד הוי' זה"ה ג' מ"ח
 ע"ה עוד כוונה אחרת פרטית מזה והיא כי אתה צריך
 ללך י"ב לרופי זה"ה וי"ב לרופי הוי' בנוגע זמנה ק"ס
 לרופים בין שיהם פ"ד הם עולין מ"ח נגד מ"ח שעות
 ש"ב ימים חלו והם כסדר זה תמלה תיקח לירוק אחד
 מ"ב שעות הג"ל והוא זה"ה הוי' זה"ה כולל ד' שעות ש"ב
 ימים הג"ל כי"ד בשעה אחד תכוין זה"ה לבדו שעה ב' זה"ה
 כליל בהוי' כזה ח' ה"ה ו"ו ה"ה שעה ג' הוי' לבדו שעה
 ד' תכוין הוי' כליל בזה"ה כזה י"ח ה"ה ו"י ה"ה הרי לך
 כי בלירוק לבד מ"ב שעות הג"ל סוד ד' שעות הראשונים
 אח"כ תיקח לירוק ב' של ב' שעות הג"ל כי"ד שעה אחד מן
 ד' שעות שניות זה"ה לבדו שעה ב' תכוין זה השם לירוק

ענף הג' מספר פעיח

פרק א

התשובה

הכללות עיני החשובה הוא תשובה
 והענין דע כי אדם כלול מכל העולמיו
 והגם שלא זכה רק אל נפש דעשי' עכ"ו מוכן היא
 לקבל כולם . והפרט היא לזוכה לנפש דעשי'
 הוא כי הל"ח נפשו כולוה מרמ"ח חברים ושס"ה גידים
 והוה כלל גדול וכשחטף הוא פוגם בפי האבר שחטף
 מן הרמ"ח ושס"ה מן הנפש עצמו וכשיש לו נפש דליריה
 או מצריחה או מאלי' בן גדלות נפשו וכן ג"כ פגמיות
 י

חטאו . חוה צ"ד אדם ע"י מעשיו בן צריך להשיב
 מתאילות או מצריחה . והוה יוצר רוח בחדש בקרב
 ולכן כשחטף אדם הראשון פגם למעלה מאוד כפי
 גודל נשמתו שהי' כוללות כל העולמות . וכן כל צדיק
 וחסיד לפי גדולתו בן תוקף יצרו כשארז"ל כל הגדול
 מחצירו יצרו גדול המנו' . כי זה לעומת זה עשה חלקיו
 כמו שיש ז' הכולות ב"ש"ע בן בקליפות הגם שיש הפרט
 מה שהי' מעשיו או מצריחה או מלירה וזהו אופה
 רשע ללדיק ומבקש להמיתו להיות כמוכו והנה מי
 שיש לו נפש מעשי' הפגם שלו בעשי' וכן כשישיב
 בתשובה

גם בחכמה והפריד בינה וציון הכתר ואז תשובה ה' עלאה לכתר ואז יעלה חכמה עמה :

ונחזור לענין ד' חלוקי כפרה הא' היו שפגם בעשיה וע"י החשובה חזרת למקומה ונתקן כאשר חטא במ"ע ולא חטא במל"ת אז פגם ביצירה בת"ח ונפרדה המלכות ונסחלקו גם הוי"ק ולכן כעשה תשובה אז המלכות חזרת למקומה והוא תשובה תשוב ה' אך אותם הוי"ק החלל שביניהם רוצה להעלות שם להשיגם ואינה יכולה לעלות וזהו תולה עד יוה"כ שצ"ח אורות מציינה ולו עולה שם וזהו השונה תולה ויוה"כ מכפר עבר במייבי כרתות פגם בצריחה אז תשובה ויה"כ חולה ע"ד הנזכר כי שניה' אינם יכולין לעלות למקומם למעלה עד שצ"ח יסורים מחולף וימרוקו כבוד יסור יסרי יה מן הפלך קרחתו יה עבר על חילל השם פגם בצלילות וגרם מות במקום החיים הנלמדים שהוא חל"י שאין שם מות כלל ח"י ולכן תשובה ויה"כ ויסורין חולין כי אין אחד מג' העולמות עולין עד למעלה ממקומם ע"ד הנזכר אך מיתה מתקת ומכפרת מדה כנגד מדה' והעובר להכעים יודע רצו ומתכוון למרוד צו גורם שהקליפו' יקחו כל השפע כי זהו נקראת שפע' לחיות שפיע אך אם הוא אוכל נבילות לחיבון גורם שהקליפו' יקחו השפע ולא כולו שאמר שהם יקחו אותו לזו מידם בל חלינו השפע כבוד הגלות וח"ם החילוק שאחז"ל אם הזדונות נעשו כנגות אז כזכות והענין כי כשהוא לחיבון הוא כזכות וכשהוא להכעים הוא כנגות כי כאשר עשה תשובה תיקן ומנע השפע מן הקליפו' ח"י' השפע מה שלקחו בעגם' ודע כי יש פגם בת"ח שכלל ד' העולמות בת"ח דעשו' וכי' וכל ד' פגמים חלו הוא ע"י הלימוד שהוא כוד ת"ח שכלל העולמות הנזכר והוא שם שלל רצה פשטי הגרף הוא פוגם בת"ח דעשו' ומי שלל רצה להבית רח"י לדבר פוגם בת"ח שביצירה ומי שלל רצה בחיזות התורה פוגם בת"ח דבריחה ומי שלל רצה כסודות התורה פוגם בת"ח דלילות וסימן פרדם' והזוכה לירד לעומק כולם זוכה לסוף המעלה והוא יעשה למחכה לו (למה ומטה שהיו יודע פרדם הוא מנין מטה ע"ה) ענין תענית כי כוד חילל הוא מלמעלה למטה וע"י התענית עולה מלמטה למעלה כדי לזון הלב ולבן זן למוח וכוד המחצה עושה מהם (כ"ח' עד חדם) שהוא הקדושה וכוד חלב ודם הוא קרבן בהמה :

ענין התענית דע כי נורבא מרבת יחיבי בתעניתה ליכול

בתשובה מתקן בעש"י והבן הזה כוד ד' חלוקי כפרה שהיו ר' ישמעאל דורש עבר חדם על מ"ע ועשה תשובה לז' ז' חסם עד שמתולין לו לפי שפגם בעש"י שהפרים המלכות' ותכין כשעז בתשובה נתקן ומחזרה למקומה ודע כי כל הפגמים הוא כגם הו"י צ"ה ח"י וזהו כוד הפסוק פשעו בני פירש בשמי ממש כי שם הו"י הוא י' בצלילות ה' דבריחה א' ביצירה ה' בעשיה וד' חלקי כפרה הם כד' עולמות הגיל התלוים בתו הגדול ממש כי מן י' דהו"י שם ע"ב בצלילות וזמן ה' ס"ג דבריחה ומן ו' מ"ה ביצירה ומן ה' צ"ו בעש"י : ונחזור לענין כשעבר חדם על מלכות לית תשובה חולה ויוה"כ מכפר כי הפרוד ה' דעשויה ומוריד אותה לקליפות ודע כי ד' מיני תשובה יש לשו"ה ה' בעש"י כי נאחזת בקליפה לפי מה שעבר ודע כי לפעמים חרד העשוי לג"ר של הקליפה וזה נתקנת חיקף כשעז בתשובה כי הנה ג"ר דקליפה כפגמים הם עגמם חוזרים להיות קדושה כבוד ירדן בטל מזה ונתן לזה כדודע כבוד האצנים ש"יה הש"י לכתוב עליהם בחר היטיב את החורה' וחו"ם ג' ערי מקלט כי לפעמים הם כוד ה' ערים בת"י עד שלע"ה הו"י ג"כ ה' ערים וישפת לך עד שלש ערים ודע כי ג' ערי מקלט שעבר לירד הם ח"ל והם ג' ראשונות דקליפה והב' שבהן ישראל הוא הורדות מ"ל ליצירה בעש"י ולע"ל שהכל הם בא"י הם ג"ר של העש"י דג"ר דקליפה ומלכות דבריחה דג"ר ליצירה והצלילות דג"ר דבריחה וח"ם גלות השכינה לכן יגלה גם הוא שם והנה ג"כ אפשר יגרום המטע של האדם להגלות השכינה דעשו' בג"ר דקליפה ופעמים שיגלה אותה בג"ר ופעמים במלכות אחרונה של קליפה וכע"ז גלות וירידה לר"י בעש"י ע"ד הנזכר וכן צריחה ביצירה וכל ד' חלוקות הגיל שהוא לג"ר או לג"ח או לג"ח או לעשירית : ונחזור לענין כי אם חטא במ"ע ועשה תשובה שישוב המלכות למקומה עם הו"י וזהו תשובה תשוב ה' תחלה מ"ל עד ה' עלאה בינה : גם באופן אחר אם הפריד ת"ח מביני' באופן שירדה הקדושה עד ג"ח דקליפה אז על ידי תשובה הוא ג"כ תשוב ה' כי תשוב ה' תחלה מלכות עד ה' עלאה בינה ואז יעלה ג"כ ת"ח בעלה עמה : גם באופן הב' אם יהיו חטא בא"י ויש פירוד בינה לבין הת"ח וחרד התשובה שהוא בינה למלכות ואז יחזור מלכות ות"ח וימזרם כי הבינה ע"י ירדתה גורמת חיבורם והוא תשובה גם באופן הד' כי חטא

ליכול כלכל' צעירות' עעם הדבר הוא כי זמח הוא מי שחטא לריך להפענות אך מי שלח חטא מימי' וא"כ להס חס מתענה ליכול כלכל' צעירות' והענין כי עסק החורה גדול מתענית וני שליו חוטא טוב ביותר לו שיעסוק בצורה כי מביא שפע ומזון לכפשו ממקום נבזה יותר משעשה התענית אך מי שחטא רלוי להתענות כדי לתקן זמחו המקום שפגם בו ואח"כ ממס יעלה למעלה וכדו הדבר כי העובד בצורה מזון מן ההכמה כנו' פ' בשלח והס מומין גדלות אך המתענה אינו ניזון ביום התענית אלח ממומין דקטנות לכד כי הוא אינו אוכל א"כ צמה יתקיים אלח שנמשך לו שפע ממומין דקטנות וממנו הוא ניזון והנה ח"ך נרמזו בו בתענית מומין דקטנות הוא בצופן זה כי תענית ג" התק"ל והנה תמור"י דאלה"ס דהיי"ן ג' ח"ך תסיר ממנו הפשוט שהו' ר' נשאר ח"ת הרי ת"ח מתענית נשאר עני מתענית גימט' ק"ל הם סוף י"פ אלהים שיש נדעת ז"ל ותמלחם אז יש כ"כ"ח מהס י"ג תזותיות והנה י"פ י"ג הוא ק"ל כי תענית הס מומין דקטנות בסוד פנים ובסוד תמור' ונ"ל ע"ש ששמעתי' בצופן אמר כי י"פ אלהי' ג" תח"ס נשאר ע" מתענית הס ה' חלקי' כ"ח מ"ג. תזותי' הם ס"ה והס עצמם הרי ע' לו נלמח כי הלתותי' הם ה' הרי ע'.

סוד התענית הוא דומה לקרבן והענין הוא כי אע"פ שמלינו שהאכילה בשלמם מכיון הוא כוונה גדולה עד מאד עכ"ז הארתה הית מתחל לעילת כדמות תחלה קרבן אך התענית הוא בציוס ענין קרבן והוא מעילת לתחל והוא כי הנה הקרבן מתחלה עולה מתחל לעילת ועולה העשן וריח ניחוח מעש' לזכירה עד א"י כנודע וכן הוא סוד האכילה של חלם שזולה הנחת תכילה ההוא וזאתו הוונות מתחל לעילת כי מי הכבד עולה ללבו מהלבו למוח שהוא עליון שבחדם תחמס סוד הקרבן שאמר שעולה ריח ניחוח למעלה אזיורד שפע רב וגדול מעילת לתחת חדרבה המוח משלח עד סוף המדרגות וז"ס התעני' כי ביום התענית אין האכילה עולה ממטה למעלה חדרבה המוח משלח המזון למעלה מן מוח ללב ואח"כ כל כל האיברים מתזון מוזן הרוחני' שהיא חלק של המוח משם הוא מחלק תמי' מוזן ומוריד לכל האיברים וממס ניזונים ביום התענית וזה הכוונה לריך הנפש שכיני' תמס סוד תענית להעלות למעלה לזיה רוח נשמה שכיני' דיק או חס צה חיו גיבולג תביו וזמנו וקרוביו ואכל תזון כבשר או צפירי' ומתענה שיעלה למעלה בתעניתו וז"עם תענית צ"ה דע כי צ"י ימים חילוי שולני' בצורה והוא שהס ימים והמתענה צהס ימינין למתק ולתקף בצורה בחמד תלמוד

והוא נצמח ויקרא בימים אלו צ"י קדשים ויחשוב כחילו הקריב קרבן בזמן שבהמק"ד הית קיים וישפור עלמנו מל"ה ומרכילות וכיוצא בהס ונלפע"ש זהו להר"ח הלוי וחיו ממוריו זל"ה"ה איי הכובד שאלתי להר"ח הלוי ולמכ שמדומה שהחכס אמר לו ימתיק בצורה בחמד והוא נצמח כי הלח אמר חז"ל כל תענית שלח קיבל עליו כבצוד לו אינו תענית א"כ יום אחד הוא חמד והוא מקבל עליו כזו תענית של יום צ"י שהוא בצורה הרי נכלל חמד בצורה וכן יום ד' שהוא נצמח והוא מקבל כזו תענית של יום ה' הרי נכלל הוא נצמח ענין למה נחשב ג' ימים רלופין כמו מ' יום הוא זה כי זה נמשך מסוד הלח עליון דל"ח שבו שם ע"ב ויש בו ד' יודין ג"י מ' אך לפי שסם זה העולה ע"ב וצ"י ימים יש ע"ב שעות לכן תצוים ג' ימים רלופין שהס ע"ב שעות כמו ד' יודין ששס ע"ב העליון מ' יום דווקא ואלו הס' מ' יום שחיקה משה צבר בקבלת החורה נגד מ' יום דת"ת ונגד מ' דמ"י חבל תמנו אין צנו כח לתקן רק חת ת"ת ואין לנו כח לתקן המל' ליהות רגלים ויודות למטה לכן תמנו מתענים מ' יום ולתלילות וכן ב' ימים רלופין הס כ"ז ימים שסם שהס מ"ח שעות וצמ"ח שעות כנכסין ב' יודין מן יוד שבתוך מ"ח ימי' עד שם מ"ח שעות כן שמתני ממוריו זל"ה"ה שחמ"ר מה שאמר החכס ר"ח מגרמיות בצפרי' כי המתענה צ"י ימים רלופין עם לילותיהן שיחשוב לו כמו כ"ז ימים כן הוא תמח והטעם שהוא מ"ח שעות וכנכסין יוד ה' כ"ל :

סוד עק ואפר שריד בעל תשובה ר"ת תענית סק ואפר צ"י הספד ש"ק ג"י ת' והיא ק"ת תחרית לבטל תחרית וגם ר"ת שנאה קנאה מצטיין ע"י הסק: **ענין** לבישת סק תצין בל"ד ר"י וממס תצין מ"ס לך כבאל דע כי אמר שיעת שיש למעל' ברישא דל"ח סוד ד' מלות שקל כסף שהס ד' חיוורת דרישא היורד עם ד' תיקונים שערי ונימון הנמשכים תמורי כפי דל"ח עד רישא דל"ח ומהחורות ה' צמוד ד' מלות שקל כסף נמלח כי כל אלו השערות הס מופפין על זמ"ח תמס כשהלדס מועט אז גורם שלותן ה' שבקליפות יחבצרו וכלן הס תחלב חיוור וסם הס סימקין כוורתל כאלדת שער וכבד הודעתך כל שם בל"ח העמח אין תיקון רק צווי' זהס סוד עשו ותשחו לכן כל אלו השערות תלמוד

התאמר כאן בקדושה והס בל"ח הם שס צ"ח שהוא שהו' עשו לכן כלו כמדת שער אך יעקב הוא איש חלקי כי כבר נתקן כל האלילות לכן סוד שערות אינו רק בל"ח ויעקב נזמר איש חלק ואלו הם סוד ת' איש שהם נגד ת' שקל כסף תמנא הטומאה רצ"ה להגביר ולהתקן ג"כ למעלה ממנו לעלות אי"ל דילי' להסגיר משם סוד השערות כמו שהם בקדוה וז"ס רמו הכתוב חס הגביה כנשר משם אוריךך נלוהו' כי יחם ח"ו יעלה אותו התיקון עד למעלה בל"ח בל"ח דל"ח הטמא ימריבו העולמות לכן כשמי"ס חלם שק על מתינו גורם תשוח כמו בלוחו ה' שערות כמין ש"ק וכן השק נעשה מן השערות ואלו גורם שוחות השערות עליונים יתלבנו כחלב מיור ויחירו ואלו חותן חיוורת שבהם ז' מלות שקל כסף שהם סוד הלבנונית ומקום חלק שבין נקבי השק ויחירו דרך נקבי השק ויחזור השק לבן ת' שקל כסף וחחרין להיות כחונת בד קודש ולבש כי צ"ד בל"ח צ"ש ש"ק והס צ' אותיו' מן קודש וחות ד' יחירה צקודתהם סוד ד' יודיו' נלמנו העולין ש"ק ת' חוררתה כי שם ע"ב היא בחוררתה ויש צו ד' יודין וכל אחד לילל מ"י וי"מ הרי ת' כי למעלה התספר גדול כי החוררתה הם ייר לבן חלקו עליו כתב שמור של נתיין לשערין :

ענין שק ואפר גי' תרפ"ז ה' היות ע"ב ס"ג מ"ה צ"ן וג' אחי' יודין הדין ואלפין גי' תרפ"ו וזרך לבין ולשלב הוי' דע"ב בל"ח יודין וס"ג בל"ח יודין ומ"ה בל"ח דלפין וסס בן בל"ח דהדין סוד האפר שפר הם ה' גבורות שהם מלפ"ץ שעולים פ"ר ואחר שטרפו הדין ונעשו אפר ממחתיקן לכן היו שורפין הפרה החלומה ונותרו אפר במלח כי שמה התחלת יסוד לעורר הזיווג כי הגבורות הם מ"ג :

פרק ג

סוד המלקות דע כשחלם חוטא גורם שהחסדים העליונים המתפשטים צ"ח חחרים להחלם למעלה תוך יסוד של חמא ואינם מאירים למטה והנה כנגד שהיה העלה אח החסדים המגולים במקום הסחומי' כדי שעי"כ ירדו החסדים הנעלמים שם ע"י הכלה ויהגלו למטה לכן זרך לבכות צ' הכלותה' בכתף הימני' וא' בכתף השמאלי' נגד צ' החסדים הסחומים שהם צ"ח של צ' הוועו' והכלה שלישיית נגד החזה ששם היה שלישי החסד חלמעי' המכוסה וגם כי ירדתם לגלויים החסדים

דיודן ומ"ב שלו עפה עלילה והם מב' זיוגים ומ"ב
זי ג"כ מ"ב דע"ב דיודן הרי ב' היות מד רוחא
דבגוי' שנאמר שם תמיד ח"ם אי' ספר כריתות תלמוד
בסוד אין תשם כורתה ביות חלל למי שעשה כלי
לה' גדל' גם לריך לתת פרוטה אחד ללדקה קודם
כל תפלה לתקן מה שגרע ויכוין לזה :

תיקון

למושך ערלתו יכוין צפ"ד תעניות נגד ד'
חיה' ויחלק ל' חלקים ד' שעות חיה' שהוא
פ"ד בכל חלק ולפי שהם יוד חלקים נגד י' ספירות לכן
לריך שד' ראשונות יהי' בניקוד קמץ נגד ד' דכתר
וד' שניים צפתח נגד חכמה וכעד"ז עד השמיני שהם
נגד הוד שלו בניקוד והד' הני' בניקוד לבלות והד'
אחרונים בניקוד ו' שורק הרי ניקוד בכל אות ואות.
תיקון למולות שז"ל ויש בו מיניסרהבה או במחשב' שחשב
בעצירה וילרו תתקפו רוחה קרי אז בלתי מעשה

אויש שמלאפין צדיים ומשמש ומולי קרי ויש שחושב בלשה
ומנאקוים שחושב בזכר ומנאקף ויש שמנאקף ומכסה העטרה
בעור של התברד וכו' שנקרא מושך בערלתו והתיקון על זה
לריך ליעד כי א"י"א הם זכר ונקיבה עליונים ופי'
דכורה חכמה מ"ב והוא יהי' מן חלפין ג"ט י' ועם ג'
הרי מ"ב וכנגדו מ"ב אי' נעשה צבינה טפת הנוקבא
ומ"ב מ"ב חלו נעשו פ"ד ככ"ז לכן יתענה פ"ד תעניות
נגדו ויחשוב להבנות למעלה שני מ"ב חלו הגי'ל
למקומם אחר שבענו הורידם למטה ע"י מחשבתו
חלביש מנאקף בידו משם או חס הי' חושב בזכר ומנאקף
הכוונה לזה הפגם הוא צה"ח והי"ג ושם הוי' במילוי
המלוי הם כ"ח אוחיות והנה ג"פ כ"ח דע"ב ס"ג
מ"ה גי' פ"ד ואם כשמנאקף בידו וחושב בלשה יכוין בשם
חיה' פירוש חיה' פעמים חיה' דהיינו
אוחיות של חיה' ולא חשבוה פ"ד אוחיות ויכוין
להעלותם למקומם כי סוד כוונת הוי' הוא בזכר והיה'
בנקבה בלשה ואם כשמנאקף ומכסה העטרה כג"ל יכוין
ג"כ בשם חיה' פעמים חיה' גי' תחת ח"ם כולו זרע
תחת וזה גורם להשליך תחת ארצה ויכוין להעלות
צפ"ד תעניות נגד פ"ד אוחיות שגהם ואם כשמשמש
ברוק שצפיו ח"כ תמן הוא הוא בסוד זיווג הכעלם
של החיך והגרון לכן יכוין צפ"ד תעניות הגי'ל להעלות
ה' אוחיות וחיה' ששה גי' פ"ד ומקומם בגרון מ"ג
שמשם צ"ח הרוק לחוד הפיו כנודע באופן שכל המינים
הגי'ל הם פ"ד תעניות :

לרה"ר גר"י ומ"ש מנאקף בידו וחושב בזכר ויכוין
צה"ח והי"ג ושם הוי' מלוי מלילוי
הס

חלפין גי' ט"ל והנה יהי' כמנין חיה' שיהי' ד"ף והנה יהי' ז'
כ"ל כמנין ט"ל ועם חיה' הרי מ' כמנין מ' סאה : סוד
העבילה ויכוין כי הלל המקווה היא הכלי המקבל מים
עבו לכן שם חיה' של הדין גי' מקי"ה והיא מלבוש של שם
הוי' שהיא המים שבמקווה והענין כי בבויה יש מלויים ע"ב
ס"ג מ"ה בן צנענות חלו הם ט' יודיין כמנין מים וחלו
הם המים במקוה ולפי שכל ד' מלויים חלו שהם סוד המים
כולם נמשין משם ע"ב הראשון והיא שרש כולם כי
כולם נחמקה עשית גם כי עיקר המים הם נחמס שהיא
גי' ע"ב לכן שיעור המים שבמקווה ארבעים סאה נגד
ד' יודין שלשם ע"ב :

פרק ד

מנהג ישראל להתענות מ' יום מפרשה שמות עד פ'
משפטים וז' סימן טובים בראשי הפרשיות ולחמס מ'
יום חלו עיקרי התעניות בהסלח נתקנו רק מפני תיקון קרי
וימים חלו מסוגלים על הקרי יותר מכל השנה ולחמס
תבין צמ"ש בסוד ערב רב וסוד הגלות שהי' בנאריים
בחומר ובכלבים ואחריו חללו ה"י סוד טפת קרי של
אדמ"ר שהוליד צק"ל גנה ונתקנו בבלות מצריים לכן
צמון הפרשיות חללו יום סגולה לקבל השוכה המחשנה
בהם על הקרי ברוחן מ' יום לכן הם מחולקין מפרשה
שמות שאז החמיל השעיבוד ומסיים צפ"י משפטים לנעם
שחמרו שלח נגמרו לתקן עד כי תקנה עבד עברי לכן
כסמך דין זה לתת חורה יעו"ש - וסוד להשלים פ"ד
תעניות בסוד תיקון קרי ויתענה מ' יום הגי'ל ועוד
מ"ד יום - סוד מ' תעניות חלו על הקרי על שז"ל
הגי'ל שחושית הילדים לכן לריך לכוין בשם ע"ב דיודן יש
צו' ד' יודין וכל אחד כולל מידו הרי מ' ועבד בידו ימים
דראשונים בכל יום ויום חמס יכוין נגד החלק שיש באותם
יוד וכן יעשה בכל המ' יום גד' יודין הגי'ל ויכוין בכל
יום להעלות חלק אחד מהיודין הגי'ל אשר פגם בהם
והשליך אותם ארצה בעינו ומסר אותם הקדושה לקליפה
וע"כ נוח מיות וכח חל הקליפה וע"י תשובה יעלם
למעלה וישארו מהים ח"ם שזנו צנים טובים פי' אותן
הצנים שחמס חל הקליפה בהשחתת זרע וזה מתלבשים
חוך הקליפ' ונעשו טובים כחומר מתוך הקליפות וסודו
חל הקדושה :

תיקון למולות שז"ל חלום פ"ד ימים נגד שם מ"ב
שהוא הזיווג והטפה העליונה שהם מ"ב
זיוגים והם פ"ד כמ"ש צפ"י בראשית ויכוין בשם ע"ב
י"ח

הם כ"ח תחיות והנה ג"פ כ"ח פ"ד הניל .
ועתה מלתי בנית והוה שכוין לכ"ח תחיות מילוי
המילוי של שם ע"ב ושל ס"ג ושל מ"ה הם פ"ד
ותמימים בשם ג"כ הוא מלכות ונלע"ד להבין דברי
הראשונים עם דברי האחרונים כי יכוין בעצת הזכר
שהם ה"ח ויש בהם ג' ח"י כולם בסוד ע"ב או ס"ג או
מ"ה והם ג"פ כ"ח וימשכס אל המלכות כה"ג שב"ה : ואני
הכותב שמעתי כי ענין ה"ח וה"ג הוא צעובר ומשמש ביד
והוא בחי' ה"ח וה"ג שים בדי'סבת לצעות והוא אל לתי יחסוב
בזכר ולא משב בזכר יכוין ג"פ כ"ח ולא עשה עיניהם
נגע ביד ומשב בזכר יכוין ה"ח וה"ג עם ג"פ כ"ח ושם
של ה"ח וה"ג שמעתי שהוא תהיה היותא מפסוק את
השמים ואת הארץ בניקוד הכתוב וד' תחיות כל והכול
עונה פ"ד : ואני הכותב מלתי של תיקון לזה
הענין פ"ד ג"פ כ"ח בצופן זה לריך לכוין ב' מילואי'
כל תחיות של ג' שמות ע"ב ס"ג מ"ה שכל אחד כ"ח
תחיות עולין פ"ד והכוונה שיהמללו הי"ך בע"ל שפעם
בהם ובכל יום יכוין בצות אחד מהם עד תש"ל השם
האחד וכן ה' וכן ע"ל יכוין שם יס"ו במילוי ג'
ע"ל והכ' תחיות הרי מ"ב וכן מ"ב האחר יכוין בזה
בגור בעלשאתי בחלק דלת גון וי"ד ויכוין ברי"ת **אנ"ל**
והוא יולא מדי' פסוקי התורה של יהודה ח"תה וכ'
גזיר' אח"י יהודת לית יסור גע' : ואסורי' לנפון שם
אחד שמות ע"ב שמת **א"ד** גע' : אג"ת ע"ה יבדתי'
לריך לכוין בו שעולה חלק ותי"ה בגורלן שהם הגבורות
הבליין מיוז הוי' שבסוף הדעת שים בהם יוד פעמיס כ"ח
הרי פ"ד שהם מנלפ"ך והי' פעמים מנלפ"ך שכל אחד
כלולה בחננתה הרי חתה עם הי' עצמם ובאלו
הגבורות מתי' מתיס ר"ל תופס המלכים שמתו
נתבסמו באלו ח"ס חתה פעם אחרת מתי' מתיס חתה
ר"ח כש"ל ב"ג שהיא רב' אחר מהמרכבה ע"ב מלתי מב'י
ר' שתי יצ"ן : ולא ידעתי אלס הכוונות של ברכת חתה בגור
שיך לכתן אבל כפי מה שאתר לי רבינו אליהו הגוי' גרו
כי ההכס מורינו ז"ל אחד לו שבעון הזה של שז"ל הוא
מחדש שברית הכלים מחדש צעונו תפטר שזה הנדכה כפי
הכוונה שאתרם שיך לכתן : גם מלתי כי כשהעון
צמחטה אזי תלוי העון בנזיל ולכן יכוין להוריד עפה
מ"ב מחבבת ועליו עפה שהם מ"ב דלמח שהם פ"ד וחס'
ויוטח במחבה לזו העון ב"ן ויכוין שכל העון הי' ג"ג
צנוקה בזכר יכוין ב"פ כ"ח כ"ח כ"ל : ולס חושב
צנוקה אז יכוין בזה"י פעמים אה"י ג' חתה ולהעלותם
מחמת שהוא ז"ל אל המלכות בסוד בולו זרע חמת :

פרק ה ענין הבח על הזכר נתנו מורינו זלה"ה
ל' בני חדם ואינו יודע אלס שזה לכל
נפש כי הלל הזכר בזולתי חין זו ביאה ואין שיך זו
ביאה רק בנקיבה לבנה וראוי להבין ח"ך שיך ביאה
בזכר והנה זכר חבין מ"ס הכחוב בבח על הזכר
חושבה הוא ובר קפרם ביאר לרבינו הקדוש חושה
חתה זה וה"י לו לומר חושה חתה זו וללן בה
והעין דע כי הלל נודע שחז"ל הם בתוך ז"ל בסוד
המוחין שלו כנודע ושם הם נה"י דחז"ל הנה היסוד
דלמח מניע עד החמה דחז"ל והנה בבח על הזכר
שהוא סוד הז"ל בודחי שם ללן שיך ביאה רק שגורם
להוריד יסוד לחמל לחמח עד שחז"ל יסוד דינה במקום
יסוד דידי' ממש לזו הבח על הזכר מוריד יסוד חמל
לחמח והוא סבר וחושב ששוכב עם ז"ל ואינו כן כי
חושבה זה דלל שיך ב"י ביאה בזכר רק שירודת שם
חמל עילאה עם אבנ' ומזווגו שם למטה והוה חושבה
חושה בה בחמח עילאה ממש שחיו יודע שזה הוא
הציווג ולפי שזודע שחיו מוריד' לחז"ל רק בסוד
חמורי' לכן שכיבה זו בסוד חמורי' וחין להלריך זה
כש"ל כי בח על הזכר גורם ירידת חז"ל לחמח
ומזווגין במקום יסוד דחז"ל ח"ס מ"ס צוורה ח"י הבינה
נקרת עלמח דמורד לפי שיומת דכורל ומכיון ש"פ
וימי והענין כי היסוד שלה גנזו חז"ל בחמה של
ומשם הולכין הארת דיסוד שלה שהם ה"ח יורדים
עד יסוד דחז"ל ושם הם מסתיימים וז"ס שיומת דבינה
דכורל ולכן נקרתה דכורל חוה חושה זה כי חתה
בראותך חושה חושב שהיא זכר ואינה חלל נקיבה
רק שהיא עמונה בזכר וכשחתה שוכב בזכר ואינה
חלל נקיבה והנה כבר ידעת כי יש בינה וחבונה
וכן חממה ויש"ם והנה מה שנכנס בז"ל הם בחי'
התחתונה ח"ך בחי' חו"צ נשלחת למעלה ושם הם
מזווגים למעלה בסוד ונהר יולא מעין דלל פסיק
ח"ך הבחינה שהם תוך ז"ל אינם יבולים להזווג כי
בהיותה חלס רובלת על הבניס אינה מזווגת עם
זכר וכבר ידעת כי כניסת נה"י דלמח תוך ז"ל ז"ס
והאלס רובלת והנה הבח על הזכר גורם ב' פגמים
הח' שמונה חוהו ציווג העליון דחז"ל כשמורידם תוך
ז"ל כי בודת החבונה למטה בכה"י דחז"ל ודחז"ל
שהבינה עילאה יורדות ב"ר דחז"ל ושם חין מקום
ציוונה פגם ב' הוא גורם ירידת חז"ל ממדריגתה
עד הרגלים דחז"ל ממש והנה רגל וחבור מספר אחד
ולחז"ל הבח על הזכר ולא חמח אל הזכר להורות כי

לחיקון הגיל יתאר קודם שיעשה הפסח לסעודתו לרניל
 חגיגתו כמנין זכור כניל יתאר הפסוק וזני לתרה
 בחפו נברותי מנגד עינדן לכן שמעת קול חמנו
 בשועי חליך ויבין בסי"ד' אותיות הראשונים שהם ד'
 יודין נגד שם ע"ב יודין זכרי' בחפיו נגדיו לנסו
 צ"ן ההקינוצמלת מנגד ויכולשם נג"ד של שם מ"ב ויזקודו
 מן האותיות מנגד וצמלת עינדן יבין ביוד"ם שם עיני'
 של שם הוי' ע"ב יודין הגיל וכשאומר לכן שמעת
 קול חמנו בשועי חליך יבין בר"ת עם י' אותיות שם
 בשם ע"ב יודין אשר כוונת בר"ת הפסוק הגיל וכ"ז
 היא צב"י שני בחלולו וכי שמומר חליך יבין צב' אותיות
 ראשונים שהם ח"ל מלת כזה חליך למד ג' קפ"ה ועם שם
 שני בחלולו ז"ל חליך שהם סוד האלף לך שלמה
 וכוונת פסוק שהוא תומר כי ע"י עוונותיו נגרז משני
 אותיות חלו שם ע"ב יודין זכר צ"ן דהוי' כניל וכן משני
 נג"ד הרמזו צמלת מנגד ולכן אני מהפלת לבי שמה חלו
 שהם חל שני צמילוחם שימעת תפלתו וחמנו ושיעלה
 חל עולם הברית שהוא חליך עלמין כענין צ' שמות
 חלו צמילוחם כניל כי שם מקומם וזני יהי אח"ל לעול'
 היל' ועשי' זו : כוונה שני' לפסוק הגיל
 וחני ג' חתי' הוי' שהי' שנוהל חיים כמנין
 וחני ע"ה חמתי' ג' עשרם שמות חתי' ה"ה ה"א' בחפיו
 ג' ס"ג ומ"ה נברותי ג' תרע"א חתי' צמילוחו מנגד ג'
 ח"ל חתי עינדן ג' קס"ח חתי' יודין לכן ג' דיו'
 של הוי' ומה של מיליו' שמעתי עם ד' אותיות ג' שני'
 צמילוחו קול ג' ה' הוי' חמנו ג' ג' חתי' יודין דלפנין
 דהיין סך הכל ג' חתי' ועם ג' פשוטים ג' ס"ג
 וע' ו' שמות ג' תכ"ד כמנין חמנו בשועי צ"פ לך
 ח' צב"ה וז' צמלכות חליך ג' שם ס"ג עם המלת
 והכולל וכן חליך ח' הוא חתי' יודין ל' של חליך
 היא ג' יודין שבשם חתי' הגיל וי' של חליך הוא נגד י'
 ראשונה של מיליו' ס"ג וך' של חליך הם צ' יודין חמתי'
 שבשם ס"ג ח' של חליך היא ח' של ס"ג והטעם
 שני יודין של שם ס"ג כוונתם שני אותיות נפרדות שהם
 ייך של חליך וגי' יודין של חתי' יודין נרמזים צימד צלוח
 ח' שהוא ל' מן חליך הטעם כי ג' יודין של חתי' סמיו'
 זלו ח' ג' ויין של ס"ג נפרדות ז' מן ח' וי' ראשונה
 לבין צ' יודין חמתי' ע"ה חתי' של מיליו' חתי' משא"כ
 צח' של חתי' שהיא לצדה צדחה הטעם ולכן נפסקו
 צב' חתי' יודין ח' חליך חמתי' חתי' ס"ג וחתי' יודין
 הגיל ג' דרך שהוא צ"פ יצ"ח ג' הוי' חליך
 וגי' יבין כוונה זו צמלת חליך ה' נפשי חתי' :

עון הזכר גורם ירידת אורח עד הרגל ח"ל וחמתי'
 אורח הם שם הוי' יודין ג' ע"ב שם חתי' יודין
 ג' קס"ח ע"ב קס"ח ג' רג"ל זכיר ע"כ יתענה
 רג"ל חגיגותו כמנין זכור כדי לחקן מה שפגם וחמתי'
 כוונתו חתי' בכל יום ויום להעלות חלו ה' שמות
 ממטה מן הרגלים עד מקום העליון כי לז' י' ימים
 הראשונים נגד יוד ראשונה שם ע"ב וכן יעשה עיני'
 שיליט ע"ב חגיגתו וזו חיקון חתי' חתי' חתי' חתי'
 קס"ח חגיגותו נגד חתי' וכלל יום יבין חתי' חתי'
 של השמות שהוא עומד ומתקן אז חמתי' חתי' חתי'
 לזה שיחמנה חלו חגיגותו צימי החורף יוד בשלב
 ויעבול בשלב הוא ואין קפידו חתי' חתי' עבילה זו
 ציום ח' או ציום חמתי' או חתי' חתי' חתי' חתי'
 שתינו צלוחת חתי' חתי' חתי' חתי' חתי' חתי'
 ענין השלב החתי' חתי' חתי' חתי' חתי' חתי'
 עמלך ערום לגמרי וחשכך עמלך וחמתי' חתי'
 וחתי' יעשה כן ט' פעמים גס חתי' חתי' חתי' חתי'
 גאפער השלב חתי' חתי' חתי' חתי' חתי' חתי'
 החמתי' חתי' חתי' חתי' חתי' חתי'
 ג' חתי' חתי' חתי' חתי' חתי' חתי'
 חתי' חתי' חתי' חתי' חתי' חתי'
 חתי' חתי' חתי' חתי' חתי' חתי'
 חתי' חתי' חתי' חתי' חתי' חתי'
 חתי' חתי' חתי' חתי' חתי' חתי'
 חתי' חתי' חתי' חתי' חתי' חתי'
 חתי' חתי' חתי' חתי' חתי' חתי'
 חתי' חתי' חתי' חתי' חתי' חתי'
 חתי' חתי' חתי' חתי' חתי' חתי'
 חתי' חתי' חתי' חתי' חתי' חתי'
 חתי' חתי' חתי' חתי' חתי' חתי'
 חתי' חתי' חתי' חתי' חתי' חתי'
 חתי' חתי' חתי' חתי' חתי' חתי'
 חתי' חתי' חתי' חתי' חתי' חתי'
 חתי' חתי' חתי' חתי' חתי' חתי'
 חתי' חתי' חתי' חתי' חתי' חתי'
 חתי' חתי' חתי' חתי' חתי' חתי'
 חתי' חתי' חתי' חתי' חתי' חתי'
 חתי' חתי' חתי' חתי' חתי' חתי'
 חתי' חתי' חתי' חתי' חתי' חתי'
 חתי' חתי' חתי' חתי' חתי' חתי'
 חתי' חתי' חתי' חתי' חתי' חתי'
 חתי' חתי' חתי' חתי' חתי' חתי'

תיקון

קללות חב והם להתענות ג' ימים רטופים
שהם סוד ג' עטרין קרישין חב"ד יותחל
דלוי"ח דמעטרין לברנל קדישא כמו שידעה ותאמזם ז"ם
חותן השיעטרינג חליו העטרין הם ג' כנ"ל וכ"ח הות
הולק חמד מע"ב לבד מ"ב שעות הנמחל וכולן ע"ב
שעות נבד ג' ימים וזכס ע"ב שעות:

תיקון

למי שחטא בכיבוד חב והם יתענה מ"ד יום
כמנין חב חס ויכוניו"ד ה"ה בשחריו"ד ה"ה
בנענה יוד ה"ה בערבות כי חותיות יו"ד ה"ה בחול"ח
צמקוס שפגס לכן יתקן מה שעות גם ג"פ יוד ה"ה
הנ"ל ג' ז"ח כמנין ית ה"ד ו"ה ה"י תיקונת דלוי"ח יאירו
צנינים שהם זו"ג שהם הו"י חר"י (למח גם ג' י"ה פשוע
ג' חב חס) ואל"ה הכותב מלחתי בחופ"ת חמר בכ"י ר"מ מינן
ז"ל כי יתענה כ"ו תענית לבד ויכוין ב"ד ה"ה וילקה לבד
יום נלקות אחד שהסכ"ו מלקות עכ"מ ואלו הדברים שהע"י
לי הר"ח הלוי משם המכס ע"ה הרלשונה שנתן לו תיקונים
על כיבוד חו"ח שלי כ"י תעניות ולא מ"ד כנ"ל. עוד העיד
לי שהוא שאל לו על בנו ש"ח קללה מפיו נבד חביו וחמר לו
שיתעניקס"ה תעניות כמנין קללה שהוא קס"ח ו"י חותיות
עוד חמר לי בהחכס נתן לו תיקונים על הנידה שיתענה
שעניות כמנין נדה ויכוין צס"ה ה"ה הוא כי ה"ה י"ג כ"י
צ"ג יו"ד ח"ד כ"ד וצ"ה ה"ה ח"ה ג"פ כ"ד כ"ד
שהוא מ"ח ו"י הרינ"ח והכולל י"ט כמנין נדה:

תיקון

הבא על הגדה יתענה י"ט יום וילקא בכל
יום ויטבול ולא יבטול כל י"ט יום רק בלילי
שבתות וי"ט ור"ח וישבב על הארץ כל י"ט לילות חלו כי כן
נה חותיות י"ד ה' גרסם לשכינה ה' חתמה להיות נע
ועד צארן בנלות והשפילה לעפר ולר"ך לחסותו תענית
שק ואפר וכו"י הספ"ע על עוונותיו והם בר"ח השוכה גם
יעבול בשלג ז"פ כי המריב וישב ז' נחלי מ"ל. ועתה ימורו
וישובו כבהתלה:

תיקון

הבא על הבהמה או על העוף חו"על כל מין
חן ממין חסד לר"ך לכיון צס"ס בשם צ"י דההין
שהוא עולה בהמה ועולה ג"כ. כלב ולר"ך להתענות רי"ו
תעני" נבד חס כ"ן הנ"ל ש"ס בו ע"ב קדיס כנודע והם ר"ן
כנודע ויכוין בתעניתו במספר האותיו"י של ע"ב קדיס הנ"ל
ובתפלה שחירתו בצרכו"י חבוט כמזכיר שם ההו"י של ב"ח
ז"י יכוין בריו"ה הנ"ל שהו"ע ע"ב קדיס ג"ס ויכוין הרי"ו
בברכה ב"ח"י מן אברהם ובמנחה ויכוין היות הנ"ל בר"י
חמר שהוא חל ח"ף לשד ובתפלה ערבות היות הנ"ל בר"י
חמר שהוא ס"ג ו"י חותיות ע"ג כ"ו מ"ה ע"ח חמור"י
של צ"י פשוע שהוא ע"ב הרי ג' ע"ב הרי רי"ו ובכל תפלה

מן הג' תפלות יחמר ותלפיד מלכיו ריקס חל תשיבנו
ויכוין במלת ריקס בגי' ש"ן חוס"ף עליו ה' חותיו"ח משם חל"ה
דההין שעולה רכ"ה ו"י חותיות חלני ע"ה הרי שם ה"ה רי"ן
וקודם חסיר רי"ו ישתרו קדיס ותמתיקם במלת ח"ל כי חל
הוא ח"ף למד ג' ק"פ"ה כנגד חמור"י של ע"ב דיו"ד שהוא
דפ"ק למחן חלו בחמור"י של צ"ב שהוא קדם ע"י ח"ל
החמר שהוא ק"פ"ה ובכל לילה מרי"ו תעניות יחמר בידך
חפקיד רוחי וכו' וכשמזכיר השם הו"י יכוין לשמות מל"זו ג'
רי"ו כה י"ה רי"ו ח"י ה"ן רי"ו צ"ו י"ה רי"ו ג' והם ג' רי"ו
והם נבד ג' רי"ו של ג' תפלות ותכוין כי ג' רי"ו ג' חרמ"ס
ולכן חלמר פסוק חתה תקום חרמ"ס וכו' ותכוין במלת
חרמ"ס לג' רי"ו הנ"ל גם לב' מנלפ"ך והו"י ח"ה ע"ה
וכשאומר עלינו לבנה חמר הפלותיו חמר שיחמר עלינו
לבנה יחמר ח"ה נצבעת ללבוותינו ממי קדם ר"ח בני חר"ך
ותכוין להמשיך מש"ע נהור"ן שצאר"ך מנין חר"ך נהור"ן
שבהם חל הז"ח שאין לו רק ק"י נהור"ן ואם חר"ך חלו יהי'
ש"ע נהור"ן לו ג"כ וס"ח חר"י חס י"פ חר"י חס חר"י
ותלבסם בה' חסדים והכולל חר"י מימי קדם (נראה לי
להביאה מימי קדם עול"ר"ו וכו' ותכוין להמתיק רי"ו וכו'
חלוי דמלוי של שם קדם הוא ע"ב ורי"ו וכו' חותיות)
נלע"ד שם רי"ו וכו' ורי"ו הוא ע"ב קדם כנ"ל עם כ"ח
הרי רמ"ד ג' מימי קדם והכוונה של הכ"ח כ"ד דמלוי
השם ו"ל של חס עמנו ותכוין להמתיק ע"ב רי"ו וכו' ח'
חותיות חמל"י:

הבא על הבהמה יתגלגל בעטלך על הנדה יתגלגל
בגיה"ע על אשת ח"ש בחמור על חמו
בחמורתא על הזכר בשפ"ן או בצלרנכת על כלתו צפריה
על הגויה בקדשה יהודית על אשת חביו בגפ"ל על אשת
חביו בצפר על חמותו בת חביו חו חת חמו בחסידה
ויהרבה חמרתה ויחם ר"י יקח חו חמותו חסד הוא
וכן הבא על חמותו בחמור"י כל המסתכל ור"ה בעריות
יתגלגל בר"ה שרואה יותר מכל העופות השוכב עם
בהמה חיה ועוף יתגלגל בעורב חס לח עטה השוכה כ"י
להר"ח הלוי ונלע"ד בוד"י שאינו ממורי זל"ה: הבה על
הנידה יתגלגל בשלג י"פ כי יש והמריב ז' נחלי המ"ל
ועתה ימורו כבהתלה חמר הכותב זה של הר"ח הלוי
שחכס אחד ח"ל תיקון ח"ה ח"ל כי עון זה מקפח ז' נחלי
הש"ל ולכן יתגלגל בשלג ז"פ ויח"כ חס לח ישבו חרבו ילטוש

ר"ח ז"ל נדה ש"ל ח"י שוב חס חרבו ילטוש לנאקס:
פרקו לעון אשת ח"ש מחמו בחנק ונר"ך לכיון צ"ה
חלני שעולה ש"ה שם סוד כע"ה נערה
חלה ש"ך ה"פ דין וח"כ"י כמתקסונושים ש"ה ע"ה י'
חלפ"ן

חלפין של ה' אלני ואלו השכיה נמתקים עיי הווי' ולו נעש' הכל נשיא ווי' נושא עון ולכן כשאתה לומר זאת המלה בייג מות חבון כוונה הנ"ל גם חבון למ"ש כי תיקון זה של נושא עון בדקנא דל"ח תיקון ב' והוא השפה העליונה שעל הפה והוא גם חבון במלת עוין שהוא בני' תחורוי' של אלני העולים קב"ו כמנין עון ותמתיקם בסוד לוחה הוי' שכוונת במלת נושא כנ"ל והכיון כי בלוחה הווי' ג' מילוחים של ע"ב ס"ג מ"ה ויש מ"ב תאון ככ"ח מהן והנה ג"פ מ"ב הם קב"ו להמתיק קב"ו של אלני במלת עון גם חבון כי ר"ה של נושא עון ג"י ק"ך לירופי חלשי' והכיון להמתיק עיי' ג' מ"ב הנ"ל ונלמד"ה כי השפה הפחותים מן קב"ו כמנין ג' מ"ב הנ"ל גם חבון כי הלל השערות של הדיקת תקנה כך כדי להשקיף החירות הנשפין דרך השערות בלופן שילוו התחורים לקבל אור העליון עיי' אלו השערות והנה החוטף גורם מניעת אור הנשפעים לזה התיקון של נושא עון שהיה השפה העליונה כנ"ל וכיון כי עיי' כוונה הנ"ל יתמור אור עליון להאיר דרך תיקון זה וכ"ו חבון בפסוק מי' אל כמוד והנה בכוונה זה חבון בני' הפלות שחיות מנחה ערבית כנחמה ה' שפתי תפתח קודם הפתיחה כי הלל ה"פ אלני עולה שכי' ובשחרית תמתיק ה' מהס על דרך זה כשחלמר אלני וכי הוא ר"ה אשת ותחבר עם ו' של ופי ויהי' ר"ה אשה ופי' שהפריש אשת איש העליונה מבבלה שהיא ח"ה אוח ו' ועשה ימורו יחד ובמלת אלני יכוין בני' שמות אלני ג"י ק"ל ותמתקם בה' היות העולים ק"ל גם חבון במלת אלני לבי' שמות אלני ששם עצמם סוד היג' והס' ג"י אלני כטועה ותכוין להמתק עיי' ה' היות של ה"ה שהוא ג"ב ג"י ק"ל ובתפילה המנחה יכוין ג"ב כנ"ל במלת ה' שפתי תפתח בני' שמות אחרים של אלני ובתפילה ערבית בשם אלני ח' ובה נשאלו ה' אלני ששם שכי' הנ"ל בתיקון נושא עון כנ"ל ובכל ימי העניית חבון כוונה זו ולכן מספר התעניות הם שכי' ימים למתק לתקן שכי' הנ"ל ובכל תענית אלו חשים שק ואחר במקום הנחת תפילין ושכיעשה סעודה המפקדה להעניית יאכל מלובמה אחרונה מטובלת בחמר חון מלילי שבת כנו' כי ט"ק ואחר עולים תרפ"ו והס' כל ד' היות ע"ב ס"ג מ"ה בני' ושל ג' שהי' ואלו הוי' שמות הנ"ל הם בסוד בת שבע שנקרא המלי' על שמך והנה נמלא כי עיי' שק

תיקון הבא על הגוי' תרז"ל קשורה זו בכלל הנה סוד זה הוא כי הבא תה"ג עגמו שרירך להתגלגל בכלל וענין זה הוא מוכן במעשה יוסף כי הוא היה רזה לבוא אל אשת לודוויג ויבארה לודוויג

לסייעו גם היא מסתלקת וע"ז ג"כ נאמר טורק
 באפו ולת יוכל להשיג שום השגה מי שהוא בעל כעס כי
 הוא בונה וכושר בכל עת מה שבנה אך שאר עבירות
 אינה טורפה ועוקר' הנפש רק פוגמי' אותה ונאשרת
 פגומ' וכחיקון יחוד לזאתה עבירה יוסף הפגם הוא
 אך הכעסן לר"ך תיקונים וכוונות רבות לחזור ולהביא'
 אחר שטרפה וכללו אין לו חקנה כפי בחי' מציאות
 נפש הכעס לכן לר"ך לחזור הרבה אפי' הכועס על דבר
 מצוה וכמעט שהוכחנו מורי' ז"ל כמה פעמים על שהייתי
 מכעס עם אחי שהייתי לומד עמו ולא הי' לומד כרצוני
 אפי' צוה הי' הוכחנו מורי' זל"ה מהלך כחומר **לבטל**
הכעס יכוין בתפילה שחריה בשם ע"ב דיונין למחק
 בו תהי' דההין שהוא גי' כעס ובתפילה
 המנחה בשם ס"ג למחק בו שם תלתי' דניס ג"כ
 ובערבית בשם מ"ה למחק עם לפני דנין ג"כ גם
 תלתי' תנני' גי' כעס הי' גי' יחודים שעולים בפשוטי'

דיוקנה של אביו פירש ממנה כמחז"ל ע"פ ויבא הבית'
 לעשות מלאכתו רב ושואל ח"ח מלאכתו תמס ות"ח
 לעשות לרצונו נכנס והנה חשפתי שלא באת עלי' עכ"ל
 יבא ממנו י' טיפין ע"ה מחשבתי שכל באת עלי' עכ"ל
 ה'אסורין י' שנה וכוון שלא על עלי' לא הולך נפשו
 להחגבל בכלל חבל בנין דלתישגמת מחשבתי ונפקו
 מיני' חינון י' טיפין דלחידודיקי למטה ח'יטרך תיקון
 ונתקן בגופו בלתי גולגל ח"ס עיני בכלל רגלו ברזל
 באת נפשו וככל תמירח כלב ובאחר רגלו ר"ל רגל
 של גוף נחשוב כאלו באת נפשו וזהו ברזל באת
 נפשו לכן אחר בכלל רגלו ולא נפשו והנה תיקון של
 הבא על הגוי' שיחגבל בשלג ז"פ או ט"פ כמ"ט
 בחיקון המשתמש בקבלה מעשיות והענין הוא כי הנה
 חמז"ל ע"ה והגבל יושבת אללו כי הנה תרומם של
 שגל כלבחת וכן הבא על הגוי' יתגבל בשלג שהם
 אוחיו' שגל שלא יטרך להחגבל בשלג שהוא כלבתי'
 ודע כי ה"ה תחרונה ששם היא בחי' הנוק' עם
 צ"ל ונק' צ"ת ועם צ"ן דההין כולה הוא מעלה מי'ן
 דילה וח"ס זה היחה לצברהם וככל שמה כי בכל
 גי' צ"ן דההי"ן המעלה מי' אל הבת והנה צנק'
 דקליפה יש כלל תמורה בכל דקדושה והיא כמיון צ"ן
 ונאמרו כי השגל נוק' כלב לכן הבא על הגוי' הנק'
 כלבחת גורם מי' אל הכלב דקליפה ותיקונו הוא
 שלג במקום שפגם הוא שגל'

להסיר הכעס שחרית מנחה ערבית יכוין כוונה
 זו כשזומר העמידה צ"ג ברכות ראשונות יכוין
 כוונה זו בצרכה ראשונה כשמזכיר שם הוי' בל"י יכוין
 הוי' דיונין גי' ע"ב ותחוקו לנירוק לייחד עמה תהי' דיונין
 ג"כ ובהוי' זו של ברכה שני' יכוין בהוי' דס"ג וליחד
 עמה שם תלקי' והוא כשתנדק הוי' ציקוד תלתי'ם
 ובצרכה צ"ג בהוי' תלפץ ייחד עמה עם לפני והנה
 הכעס דע כי גי' קני"ח הס' ח' תלתי' דההי"ן צ"ח פעם
 אחד הפיה יפי' הפיה גי' קני"ח גי' תלתי' תלתי' גי'
 קני"ח והנה קני"ח גי' כעס נחל"ל כי כעס נמשך מבי' שמות
 תלו' תלתי'ם תלתי' גי' קני"ח תרי בחי' דינ"ת קשית ורפית
 ומשינה בל' הכעס כשמתחברין זה עם זה ח"ס כי
 תלתי' תלקי' אל קני"ח כי תלתי' תלקי' גי' קני"ח ח"ס כי
 כעס בחיק כסילים ינוח כי בחיק גי' קי"ך לירופי' תלקי'
 ומשם נמשך הכעס והנה בחיק גי' תלתי'ם וביק' והוא יק'
 עוד תלתי'ם בנתתי'סוהענין כי יב"ק הוי' תלקי' ובהיותם
 המתחברים מתמתקים תלתי' עם הוי' וע"ה הכעס הוסיחם
 לות ח' ציני'ן שם ח' מלכיס דלר"ך תלתי' וע"ה מחזיר
 העולם לתהוה ובוהו ונרגו מפריד תלף וכשנפרדים
 נעשה תלתי' דינ"ת קשית ותז' הוא כועס שהם קי"ך
 לירופי' תלקי' שהם גי' בחיק ח"ס לתהרן קום עשה
 לנו תלקי' שיחפשט שם תלתי' דקדושה שהיא ח' ועל
 יך יחפשטו ויעשו תלקי' רבים שהם קי"ך לירופי'
 תלקי' וזהו אשר ילכו לפנינו לשון רביסלת אמרו אשר ילך
 גם כוונה אמר ילכו יחפשטו כחדם ההולך ומתפשט
 ממקום

בענין הכעס מורי זל"ה הי' מקפיד מאד על
 ענין הכעס יוחר בכל שאר עבירות ונחן
 טעם לדבריו כי הלא שאר כל עבירות אינן מחליפין
 השגמה כמו הכעס והענין כי כאשר יפעם האדם
 יסתלק ממנו הנשמה טהורה אשר בו ונכנס בו נפש מזל'
 חיונית ולטעם זה כל הכועס נביאחו ומחמתו מסתלקת
 ממנו ותף חס' יהי' חכם גדול ומחסי כי מילנו גדול
 ממשה רבן של כל הנביאים כחז"ל ע"פ יקלוקף שמה
 על פקודי החיל ותעפיי' שנתעסם ועל דבר מצוה
 ח"ס טורף נפשו באפו כי האדם טורף נפשו ועושה תוהה
 עריפה וממיתה בעת כעסו ואפו והוא טורפה ומסליכה
 ממנו ותעפיי' ששועה אדם תיקונים לכפשו ומצוה רבית
 הכל נאבדו ממנו לגמרי כי נאבד ממנו תוהו השגמה
 וזהו אחרת במקומה ור"ך לחזור ולתקן
 כבחחלה וכן בכל פעם ופעם שכועס
 נחל"ל כי כל הכועס אין לו חקנה כי הוא תמיד ככלב
 שז על קילו ואם היחה שתעברת בו תיחה נשמה קדושה

ממקום למקום כן אלהי זה מחפשט והולך עד שיהי קדך צירופי חבו אשר ילכו בלשון רבים חיים הרמוז בכמה משפטים ע"פ מלך אלהי על גוים חיד שמהפסג זה שם אלהי שילט ממנו בחיי חלקים אחרים וההפשטות הזה היה ע"י העשותו לקדך צירופי חלקי וע"כ הוא בקדושה ומלך הוא אלהי אחריו ונלחמו בקדך צירופי חלקי הגיל וזים התי בפסו ויעש להם אלהי זהב ל רבים גם א' עשור להם מסכה ג' קדך ככרי זהב כמנין מסכה כלאריל וה' יתירה של ה' לוחיות אלהים שהוא שורש לכל הקדך והוא מסכה מסך ה' לכן תיקונו שיחבר הוי' עם אלהי מה שהפירדם החלה בסוד כעם בחיקו ויחברנה עם הוי' כגיל בחפילה העמידה בצרכה שני' ונעשה יהוה רחמי ציבך ולא נשאר אלהים ממותק בשם ג' וע"כ הוא חסוד ויעש להם ג' עם הוי' בצרכה ג' וע"כ זה יתחברו צ' דינין אלו שהם ג' כעם ושרשם משם אלהי דההין ג' הוא ג' כעם ולכן נמתק גם הוא בצרכה רחשונה - גם צ"פ יעבול בשבוע יום ג' ויום שני :

תיקון כעם ה' רוצה מירי זההיה ליהן לנו תיקון ע"י לכולנו ולא זכינו לפשות ונעונונו נשכה ממנו ענינו חך עקרו של דבר להשתנות קליט תענית כמנין כעם ולכיון ששם אלהי דההין ג' כעם כגיל חלמס ג' קליט הם אלהי דההין זה יכיון בשחרית ובמנחה צעת תפילתו יכיון לקליט אחר שהוא חפילת הפיה וכוי' ובערבית חלני חלקי ג' קליט הרי ג' קליט הרמוזים בפנחס בקנחו חת קלחתי וכוי' וחני מסופק חס אמר להיפך של מנחה בערבית ושל ערבית במנחה וסדר הכוונה הלח כי נחחיל מקליט דשחרית לכתרו וממנו יכונן השחר האחרים ותחלה חתלה מחלף במילוחו ותעשה קליט תעניו כמנין חלף ובכל אלו קליט תענית חכוין בלחף ובמילוח רק שביום א' מן קליט חכוין בח' של חלף וז' ימים אחרים חכוין בלמד של חלף וצ"פ יום אחרים חכוין צ"פ של חלף וכן חעשה חשבון זה כל הקליט תענית עד שיואל אלהי במילוחו וכן הסדר בשער ב' קליט הגיל והמקום אשר בו ראוי לכיון הוא צעת התפלה וחם יכיון ג' בכל רגע מהיום ההוא אז יוחר מהמובחר הנקיחות השמות הגיל לל זכינו לשמוע :

ועוד תיקון כעם הנה הכעם ג' כמנין כנף שהוא שם אלהי דההין וז' כנפות שצלינית וז"פ כנף ג' כמנין צליית והנה אמרו בקליט שטרך לשום ד' צליית עד החזה והנה שם צמח דליל מחגלים החסדים

כנודע ולכן כעוד שהצליית שם צמח יכילין לחתק הכעם כמנין הכנף ע"י החסדים המחגלים שם צמח אמר עתה הכנפות נתימות שם יכיון בחסדים המחתיקים הכנפות וכל כנף כמנין כעם ועובד הוא לכיון בשם אלהי דההין עוד הוא חיקון לטעל הכעם יטובל וכיון כי מקוה ג' קליט והוא ג' כעם שם טבילות חלו ככוונה הגיל יתעבול ממנו חל כעם א"ל לא יוכל על לך בחירחו ויטובל צ"פ בשבוע ביום ג' וביום ו' :

עונה ג' סמאל לרמו מי שיש צידו ענוה חין סמאל שולט בו וחין יכול לקטרג עליו ושמעה משהר"ח הלוי שלכן חזמרים חמזור לרוד ה' לל גבה לבי ולא רמו עיני בחמזור קליט לרמו ע"י כי מי שחין צ' גבה חין סמאל שעולה קליט שולט בו - עוד שמעה ממנו בירח דשמי צ"י מיר לל חשדי ב"י קלח כי מיל הוא מ"ל שמימה חלו שחין לל חשדי צ"י קליט שלל חבורם החטט של חלם בעוונה שחלחזבו סמאל שעולה קליט :

פרק ז הסירי כבאח חכוין לשם י"ה כי גבחה ג"י י"ה ומלוי של י"ה כהה"י וכצ"י וי"ה חוה"י המילוי של שם הוא וי"ה ה"ס ג"כ צ"י גבחה ח"ס חשירה ל"י כי גבחה גבחה ה"ס צ"פ גבחה הגיל חמד בשם י"ה פשוט וחלדו במלוי כגיל כי כל גבחה שורשה הוא בשם י"ה הגבוהים העליונים כי ש' ד' מלך גבחה לבט וכשאלדם מתגלה גורט שהקליפה שחין להם לחמה רק צ"ק שהם ו"ה מן השם כנודע וע"י גבחה חלדם מתגלה ג"כ הקליפות ח"ס ויונקים פן מלוי ב' לוחתי חלו בהרשעים י"ה כגיל ח"ס והדוה צ' בידעה כי ח"חית החיטוים הוא צ"י לוחתי י"ה מן הדוה נעשה לוחית ח"ס צמלוי י"ה דההין חסוד וז"ה והם לוחתי דוה כמנין גבוה חוה והדוה בידעה בו גרמו צ' לוחתי ו"ה ומלוי לוחתי י"ה ג"כ וחין החיטוים שולטין חלל צמלוי י"ה דההין שהוא חתחון חלחר חלויס דחלפין ויודין ח"ס וחלי חלילה הלכתי וריקס השיבני ה' כי שם אלהים הוא לוחיות מליחה כנ"ו בחיקוים' ונודע כי בהסתלקות י"ה של אלהי נשאר חלם כסוד חלחמתי דומי כי נשאר חלם חלקים כעבור דומיה דו"ס י"ה שנשחרת דומתה וריקית חלם י"ה דשם אלהי שהיה חמיות הגורם דיבור ובהיות דוס מן י"ה שזהו דומי"ה אז חלחמתי ונשחרתי חלם כגיל חוה ענין מליחה הלכתי שהוא שם י"ה וכבר ידעת כי חלחמלך ונעמי חס סוד י"ה ששם כמ' במדעם הנעלם לרות וצ"פ בראשית ולין לך והנה

והנה תמרה אני מליאה הלכתי כי שם י"ה שלי מליאה
 צהרתינועתה ריקסהיבני ה' כי החינוני שלטו במילוי שהוא
 וד"ה כנ"ל כמיני גלוח ונאשר שם י"ה לבד פשוט וריקם מן
 המלוי הנ"ל והוא גילוח פרעה שנאספה יורח משאר מלכ"י
 עד שש"י עמזח לוחות במדבר י"י חורני ומתי עשיתיני בענין
 כי גלוח הוא חליפת הקליפה למעלה ממקומם וזולם עד
 שם י"ה והנה סוד הקליפו' האוחזת עד הגרון
 למעלה כי שם ג' חלחי' דמוחין וקטנות (ח"מ וברדוש
 משוע שחי' חחיה שלו בלוחיו' מי' חלחי' וז"ע)
 והם צ"ג גרון והנה חלוח השמות של י"ה דשמות חלחים
 שגברון שם לחיפת פרעה וחלחים פי' גלוחם ועליותם שם
 והוא פרעה חלוחות עורק שהוא חלוחים של הגרון כנ"ל
 גם נק' חלחים כי לא י' מלך לר בכל הגוף יותר מהגרון
 לכן כולו דינין ומלוחין צו החינונים לכן נעשבו שם ג' מוחין
 דקטנות ג' חלחי' הנ"ל ואין יודין למטה בגוף והנה גם
 חירם מלך לור ה' מהגאה כמו פרעה וכבר ביארנו כי שרשי
 ג"כ בכלן כי חירם ג"כ ג' גרון ע"ה וזור לשון חלחים
 והוא סוד מלך הגרון כנ"ל וגמור לעניינו כי הקליפות
 צהרותם נאחזים במלך התחון שהוא הגרון כולה
 דינים ולכן גוצרים ח"ם מלכו' ושליות חלחים וכשרונה
 הש"י להכניע מל' של חלחים מה כתיב צ"י וכן סככתי
 חלחים במלחים כי הלך מודע שכל הכיני ח"י ואם כפיין
 וגשרים ומתבעלי חלח חלחים של חלחים זה הנאחזין
 ח"ם מן המלך קרלתי יה כי בגרון כולם נשרשים
 שזרש עליזו חלחים עניונים כי ז"ם מן המלך
 קרלתי יה כי הם צ"י פילות העליונים
 חיקון ראשון מי' : ת"ד ונק' חל חחום וכ' כמבואר חללנו
 כי הוא חל מחלחי' שהוא ג"י פאה כי מקומו צ"י לדי
 הפנים והם י"ה י"ה עש"ש והם חיקון אחד הנק' חל
 כמבואר חל ומבואר כי ג' חל כללים בלוחות חל והם חל
 שני חל ח"י חל חלחי' נחלח ג' שמות י"ה שם חל המלך
 הפלוח הנ"ל כל אחד כולל ג"פ חל והנה הם צ"י שמות י"ה
 כלולים וי"פ חל צ"י חלחים פחות הנ"ל כמבואר בצרכת
 החל הגדול ע"ה היעצכל הכוונה ח"ך נעשה חל מן ג'
 מילוחים ח"ה של שם י"ה וח"ך הם ו' ע"ה ח"רי שם חל
 חל וכולם בסוד י"ה וכולם הם חיקון ח' של י"ג ת"ד וכד
 חחגלי דקנת עילתה חחכפיין כל הדינים כתי' בחד"ר ואז
 כל חלחים של הגרון שם הדינים והם חלחים החחונים
 שם ו' חלחי' של ג' מוחין דלוחת וג' לחות וכולם חחכנות
 ונק' חלחים החחונים מתמחקים במלחים העליונים
 דיקנת כשמתחל דקנת שם ומלחי צהם ח"ם וסככתי
 חלחים במלחים פי' חלחים העליונים במלחים החחונים

ואז יתבעלו הקליפות הנלחחים שם בחלחים ומחלח כי ו'
 חל הם בחלחים עליונים וכולם חסד ולכן מתמחקים ו'
 חלחי' שבחלחים החחונים כי כל חלחי' הוא דינים וכבר
 בחלחי' כי חל העליון שדקנת הוא חל מן חלחי' לכן הוא
 גורם להשביח הקליפות כי הדינים מתמחקים שברשם כי
 שזרש חלחים הוא מן חל המלך גם חלחי' ח"י חל הנ"ל
 הם צ"י שזות י"ה כנ"ל ועי' י"ה חלח מתמחקים חלחים בסוד
 ח"י ח"ר כמבואר חלחינו והוא סוד י"ה מן חלחי'
 כנ"ל ח"ם בחחורים חכה נפשי מפני ג"ה
 פי' ח"ל מקום יש להקב"ה ונק' מחתרים וכו' מפני
 גוה גחון של ישראל שנטלה מהם וכו' ובאור הענין כי
 מחתרים הוא עלמח דחחכסיה שהוא י"ה ח"י ח"י כי
 חורזין בית ראשון שעליו נחאר פסוק זה ה' ח"י בסוד
 ה' עלמה עלמח דחחכסיה והנה מלה של שם י"ה
 הכסתר ומכוסה ח"ך הפנימי הפשוט של י"ה ונק'
 מחתרים ח"ם חלחי' החינונים שולשין חלח במלוי
 י"ה של החיין החחון משאר חלחי' דיודין וחלפיין
 והנה המלוי הוא הנק' מחתרים ג' גיה ע"ה כי
 הגלוח של ישראל בח מן המלוי זה וגרמו שהקליפות
 יש להם גלוח זה מחקום הנק' מחתרים כנ"ל ח"ם
 מפני גלוחן של ישראל נחמו חל החחונים ח' בחחורים
 צענין שחחון חלחים החחונים העליונים ורזה
 חכריותם גלו חל החחורים העליונים ולכן חכה
 נפשי ח"ם מקום יש להקב"ה וכו' פי' כי כבר בחלחי'
 שחלוי שם י"ה זה שרשו הוא חחיקון הראשון הנק'
 ח"ל גם בחלחי' כי ששה שמות חל כללים צ"י שמות
 י"ה שבחיקון זה נמלח כי שם י"ה שרשו חל היוחל
 ממנו והנה וי"פ חל הנ"ל גימטי מקום יש להקב"ה
 ומחחורים שמו נחחור לעניינו כי חיקון הגלוח הוא
 לחיון שם י"ה מלוי החיין כזה יוד' ה"ה שבו ח"ך
 הגלוח כנ"ל צ"י חחי' בפשוט ובחלוי ותכיון להסיר
 הגלוח זו מן הקליפות שחחה גרמה ולהחזירה להש"י
 כי הוא בעל גלוח חחיה כי לו יחחה הגלוח כי
 ה' מלך גמות לבש חכיון להחזירה ע"י שתמלח שם
 י"ה בחלוי החיין ותכיון כי שם י"ה הפשוט הטולה
 ג' גלוח הוא חל כי שם י"ה הוא בחיקון קדמחה
 דיקנת כמבואר ע"פ מן המלך קרלתי י"ה ומלוי
 שם י"ה צהריין כנ"ל שגם הוא עולה ג"ה ותכיון
 לחו ח"ח בחחיקונים של הדיקי' דלי' :

ענין הגלוח והלחמת הכל חלוי במקום חח
 ואודם ז' יחיר לן שמו ודע כי מלוחות
 ענין

הבליים דקלמז שיזאלים מפה דז"ח והם מקיפיים את המל' ז"ח ענה הרי שהשבעה הוא צמל' אך שנמשך מן הז"ח לכן אישה יקומנה ואישה יפירונו חמנס הכשבע בלמח גורם להלביש את גוף המל' שהם ז"ס תחלין דילה ע"י ז' הבליים דפומח דז"ח לכן מלוח גמורה ליטבע בלמח דכ"יב וזמנו טבעע וזהו פ"י שבעת למח כי חמת הוא ז"ח וזמנו נמשך שבעה זמח להקיף למלכה בלמח נגד חמה כנודע גם כל המקיף הוא סוד שם תהי' ותהי' פעם תהי' גי' למח וזהו שבעת למח והשבעע לשקר מונע ממנה אוחן הבליים דקדושה וכיכול מלביש לחמה ע"י הבליים המטמאין שעליהן נאמר גם זה הבל ורעיה רוח' והנה כבר ידעת מהתיקונים כי סוד כ"ח אלני כי המל' נקראת בת שבע לפי שג"ח מ"ס י"ח עה הוי' אחד והנה הנה ז' היות וכלל הוי' י"ח ד' אוחיות ח"פ ד' הם כ"ח אוחיות שהם ועמה יגדל נח כח ד' וכו' לכן תיקון של השבעה הוא להשבעות כ"ח יום נגד כל פרטיות שם בופה כ"ח אלן שהם שיעור גופה - חמנס ענין הנדר הוא בצופן אחר כי הנה השבעה היא כללות כל הגוף המל' וגם שהי' בסוד ח"מ שהוא גדול מ"פ לכן להשבעות כ"ח יום נגד כל פרטיות שם כ"ח וגם כי הכל ז"ח וז"ח מפה ז"ח להקיפיה י"ח ז"ח ממש כי לכן השבעה אינה חלה אלל על דבר שיש בו ממש אבל הנדר חלה חפ"י ע"ד שאין בו ממש לכן חינו כ"כ חמור בבחי' אלן וגם בבחי' שהוא סוד ח"פ ולא ח"מ וגם בבחי' שאינו אלל חוס' רוחניות וחסך מוחין רוחניות במוחין של הנקבה אבל מליחותה אינה מתבטלת ממש כעין השבעה ובערך זה השבעה חמורה מן הנדר אך הנדר הוא למעלה בסוד מוחין הוא עליון לכן מוכונה לבינה כי הלל מוחין דז"ח הוא מנהי' דבינה נעשו ח"כ נמצא כי הנדר חלוי בלמח עלאה אך לפי הלמח שרשו במוחין דז"ח שמחירין צנוקבל והענין כי הלל אחר שג"ע השבעה נעשה כל גופא וזו נשלמו כל ג' ספירין עלילין דידה וזו היא צוה ע"ס ז"ח והוא חליר צה כי היא מסתכלת בצמחו אשר שם מוחין דילי' ואז מסתכל מלח דידה בצוד מוחין למלמח דלדי' בנו מוחין דלילי' ומתהרין וח"כ נמצא כי הסתכלות זה אין בו ממש כמו השבעה שהוא הכל גמור היזאל מן הפה כלול מאשת רוחא ומית' וחמנס הנודר לשוא חינו גורם התלכשות החי'ון כלל רק מטיעת הברת המוחין שלה ולכן חינו כ"כ חמור בבחי' אלן לכן תיקונו שיחנה ששה ימים רנזופים

ענין זה הוא סוד חלבים אחרים שהם מהגאים נ"כ ועולים למעלה כמנזר בצורך כס"ה פ' ויקהל בענין קלח חיתער נד' תקפות וכו' ע"ס וחראה ענין הפנס היחא וזיך עולה סוד הלן ללמח עד למעלה בס תעין בצלמח פורסי"ח דשביבים לכן צריך להשבעות כ"ה ימים רנזופים נגד אוחיות הי"ס מלמחיה וחכוין לשלכ בג' אוחיות הי"ס מלמחיה כ"ס אוחיות ח"ל שהוא מן המסך וצוה יתבררו הדינין ויחזירו למקומם זהו פ"י שם חלבים וזהו צריך שתכוין שעתה גורם בלמעתיך :

פרק ח

פגם שבעה הוא צעולם היראה כי השבעה היא סוד ז' הבליים היזאל מפה העליון והכל כמין ל"ז דמילוי שם ס"ג והוא צבריה לכן הפגם הוא צבריה וסוד ז' הבליים חלו גימ' קלקל ח"ס נפשינו קנה בלחם הקלקל ח' הבליים חלו נגד האי"ב חג"ת נהי' ומלח שבע"ה חסר ו' גי' חשמל שהם ש"ע והורין היזאלים מ"ב שמות אל במילוחם שהם בל"ח כתר ומשכוין דרך ז' ספירות המכר שחנת הכתר שהוא ח"ח עד המלכות כדי להרחיק הקליפות הנלמחות ממלכות וכשפגם שם האדם מתקלקלין אוחן הלינורות שמתקמים הש"ע והורין הנ"ל וזו נקרא המל' לחם הקלקל כי ה' החלה מל' נחלקלה ונעשה ה' קלקל היפך מאוחן ז' הבליים העליונים לכן השוכחו להשבעות ל"ז תענית כמין הכל כי השבעה ג"כ הכל וריגור של חמס הנשבע :

שאלתי

למורי זלמיה על מה שאנו תומרים כי מי שאינו יושן כלל ועיקר כל הלילה שנחשב לו כמו כרת והשיב מורי ז"ל שכן הוא האמת שמי שהוא ניעור כל הלילה ואין יושן כלל ועוסק בצורים ואם חייב כרת על אינה עבירה שפשה מחייבי כריחות נחשב לו אוחו הלילה כמו כרת ובלבד שילמוד בלילה שהוא בעיני עבירה שעבר שחייבים עלי' כרת

ענין

נדרים ושבעות ד' כי לעולם צין בנדר צין בשבעה כתיב אינה יקומנו ואישה יפירונו וח"כ טעמ' שגדר הוא אימח עילאה ושבעה היא למח החמה בכהרה הוא צנוקבל דז"ח והענין הוא כי הנה סוד השבעה הוא סוד אור ז"ח דנוקבל דז"ח ח"מ שלה וזה נמשך לה מפה דז"ח כי מסוד אוחו הכל נמשך מקיף אלז"ס תחלין דמל' והם סוד ז' ב

ר' ח ימים ושל נדרים ו' יום וזניהם דיל עהם שם
 בזכ"ו ושם חזני במילתו דיל חזיות ושם חגליה גי' דיל
 ע"ה חזר ב' שעות חלו מורים בנח"י מל' פכ"פ ע"ז ח"ה
 כי ז"ס שגרמו שלחמן במלך עוזר ומושיע ומגן ששם הוא
 חזרת פכ"פ שם בזכ"ו וזוהתה גבור וכי' שם חגליה
 וזלדני במילתו הם דיל חזיות הרי כולם נרמו כאל :

ר' ח ימים והטעם כי הלל החלה היתה שיעור ג"ס צמוד
 כה"י של ז"ל והל"ח כדי לעלות ולקבל מוחין אז מתפשטת
 ועולה עד מוחין דיל"ו והם עליות ויס כחכ"ב גי'ה כי דעה
 וזכר הכל אחד כנודע והנה שחמר ממנה חותן הו"ס לכן
 נבדל החענה ו' ימים והנה נלמד מזה ששיעור קלימה הוא
 כ"ח וכאשר היה עונה להיות כנגדו משם הם יום ויס
 ל"ח חזות והבן זה והנה לפניו בחרנו כי שבועה ח"מ
 ל"ח דנוקבא מהבל היו"ל מפה ז"ל ונדר הוא הסתכלות
 מזה ו"ל חזנה נוקבא שהוא סוד הארת מוחין שלו שבהן
 מלמח ויול"ח מחוד מלמח ומכנים דרך מלמח ומליר במוח
 דילה כי ח"ה חליר ממלחו אל מלח ד"ל ח"ה ג' הארות
 נמשכן מלוח"ל לחזון ד"ל ח' הוא מחסד העליון דעתיקא
 המתפשט עד מול"ח י"ג דח"ה ומשם עוברת הארה הרי"ה
 עד הדעה שזינ"ח"ו ומחברסוסימחל חותסו"ו בכה זה נע"ש
 נה"י דחלח מוחין בריש"ה ד"ל בגלותו כנודע "והב"ה היא
 הארה ה"מטפח דרך השערות דריש"ה דח"ה ודיקב"ל דיל"י
 שם יונקים פנימיים מוחל סת"מח"ה דח"ה והם נמשכן
 עד ריש"ה ד"ל ומליר"ס ב' במוחל דיל"י הג' היא
 הארת הנמשכת ממוחל דח"ה הא"פ שבהן המלח ויול"ח
 ויורד עד זלח ז"ל ומליר במוחין דיל"י שבהן המלח
 ומבטל כל הדיו"ס אשר צוה המלח : והחזר לענינו כי
 גם הו"ל ומסכל במלחל דנוקבא כאשר הוא פכ"פ עמו"ו
 מליר במוחין דילה ח"ס הנדר ששם סוד רמ"ח חזרים
 דילה ג' מוחין דילה "ועד הארה הנמשכת מג' מוחין דיל"י
 ג' מוחין דילה הרי רמ"ח ג' מוחין דילה והארת דיל"י
 מוחין דיל"י הרי נדר וזע"פ שחזנו בה חלח חרין מוחין כי
 דעה קלה"על כל זה צ"ח רחשון וצ"חיה רחשונה
 נוהן לה סוד רוחל בגוה שבו"ש שם צ"ן כנודע
 שהיא דעה שלה בחול כנודע וזו נש"ס צה ג'
 מוחין "ונבחר עתה כי הנדר ג"ס לצלל מוחין חלו
 לכן הם ד"פ ו' ששם כ"ח והטעם כי הלל נדר
 גדול מהשבועה בנח"י היות הנדר במוחין ושבועה צ"ח
 כי ז"ס מחל"ו"ל חומר נדרים מצבועה שהשבעה
 כשבע במלך זעמו פי"י כי ההבל היו"ל מפי"ה זעמו
 להקין ז"ה דנוקבא והנדר חלו כשבע בחיי המלך
 שם מוחין דניהם והניגון ל"ה ונקב"ל חיי המלך
 כנודע ומלחו מלירין בנוקבא במוחין דילה נמל"ח כי
 שבועות ונדרים שיהם בנוקבא חתמה גם השבועה
 מעורה וחומר שבועות פנדרים כי השבועה ח"מ וגם
 שוק"ל לנוד"ו ז"ה עיקר המל' והנדרים הם ח"פ וגם
 ששם סוד חוספות קדושה ולזינה עיקרית שורש נוקב"ל
 רק חוספו"ו לנדר ולזינו כ"ב פגם ולכן העניית שבועה

פרק ט

תיקון העובר על מצוות עשה הנה תיקון כ"ח
 מהם כפ' חומר החלוקה ומל"ח חתה אך דרך
 כלל ובפרט במע"ע של תפילין ביטול
 תפילין וז"חיה וחפלה וק"ש על כ"ה לר"ך להחענות
 ס"ח תענית והוא כפ"ס כי כל ל"ח הוא מן הנבזרות
 ומ"ע מן החסדים וכבר ידעת כי שם ח"ל הוא מן החסדי'
 כמ"ס חסד חל כל היום והנה ח"ל במילתו הוא קפ"ה
 ושי ח"ל גי' ש"ע וס' חזיות המילוי הרי עש"ה ויס
 מ"ע לכן תענית חלו במספר שני ח"ל ששם שורש העשה
 לחנם החל האי' נכלל בחזרו לכן ח"ס חל"ה ס"ח כמיוח"ה
 ד"ג"ס חזון בעת שתלמד היודיו כשתשכך כנ"ל כל פרטיה
 גם תכיון לפשות כל האי' יחודים של ק"ש ותפילין
 וז"חיה וחפלה הכל כנ"ל :

תשובה למחייבי כריתות וד' מיתות ב"ד : לר"ך
 להחעמה ר' חעני' וז"ר"ך לומר פ' העקידה
 בכונה גדולה ויחפלה לזכרו"ל שזכות חזרהם שנתנסה
 בלש ילילו מלש שהוא חות ה' רחשונה של השם וזכות
 יחחק הנעקד ילילו מהרג שהוא חות ו' של השם וזכות
 יעקב שג"ה בגלות ילילו מחנק הדומה לגלות והוא ה'
 חתמה וזכות שלשון ילילו מסקילה שהוא חות ו'
 מהסס "ולפד"ח שהוא להרי"ח הלוי וזינו של מורי ולק"ה :

פרקי

תיקון למלצין פני חזירי ברכים : התיקון שמתגלגל
 ח"ע בחרולים הנקרא חזירינגים בלע"ז וס'
 לזכר כסו פניו חרולים כי גרם כיו"ו פניו לחזיריו מחמת
 שנהפייס ותיקונו הוא בחרולים ויבין כי חרולים גי' ר"ה
 ע"ה שהוא חלבים במילוי ה"י"ן ר"ל כי ר"ה חלבים
 התיקון הזה שהוא ניסוק"י חרוליהם עוליהם ר"ה חלבים
תיקון הפשתים בקבלת מעשיות ובחמות הקדושים
 ובשבעות שיתגלגל ג"פ חו ט"פ שכל ויתגלגל
 כל

כת הנפיש פוגמים בנאמא ונלע"ד כי שמעתי פי' כי מנפיש גי' קפ"ח שהוא לחוריה דנאמא שעולה דפיק"דו' לחותיות הרי קפ"ח :

שקרנים פוגמים בנאמא ונלע"ד כי שמעתי כי שקרים גי' חרין שהם ב"פ שכה"ה שהם סוד כל הדנייס הכפוליס ה' עילאה ה' תחתה וניהם כפוליס בנאמא ה' עילאה וגורם לעורר כל הדניין :

מספרים לה"ר פוגמים בז"ח הוא לשון שהוא יסוד ו' שגשם נקראת לשון והנה לריך שדע כי ההחתונה שבכולם הוא לייס והגדולה שבכולם מספרי לה"ר והענין הוא כי אין הדבר כפשומו לומר כיון שפוגם בנאמא נמלא שפגמו גדול מכולם דע שאינו כן הדברים אף עניינם הוא לומר בהיפך והענין הוא כי הנה יש פגם גורם להסתלק החרת ח"ח מלהחיר בתחוננים ויש פגם שגורם להסתלק גם החרת חבא ויש פגם שגורם להסתלק גם החרת חמא נמלא כי כל החרה העליונה הגדול של ח"ח בדבר קל בחטא מועט מסתלק מלהחיר בתחונני אף כדי לסלק גם החרה האחרונה שבכולם לה' וודאי שרריך מעשה רעה גדול וחטא' גדולה לסלקם וכן הענין הוא בבחן כי חטא' לננות חינו' כ"כ עון כי הוא דבר קל בעלמא ואינו גורם שום מעשה רע ובפרט מה שחמרו ר"ל חפי' יושב וחינו עובד בתורה נקרא מומב לליס וכן חינו מסלק רק החרה גדולה העליונה של ח"ח אמנם כת מנפיש הם גורמים לסלק את אור חבא ג"כ מהעולם כי הלליס נוצרי חמת הם רק שהוא דרך לננות אף הגנפים ומחירים שקרים כדי להמניף את חבירו וכת שקרים צדוק ומנפיש כי חלו השקרים הם דבדר שגורמים היזק או פגם או חסרון מעות וכיוצא בזה ולכן גורם היזק ופגם חפי' בנאמא שפיתח ומסלק האור הבינה מן העולם וכת מספרי לה"ר גדול מע"ז וגע"ז וש"ד כי גורם לשפוך דם כנוע ולכן פוגם חפי' בזעיר נמלא שחין להשכינה שום אור כלל ועיקר ולכן נמלא כי כת מספרי לה"ר חמורה מכולם חמ"כ שקרים וחמ"כ חנפיים וחמ"כ לליס :

פעם ה' שתי יין עם מומר ה' שחור בתשובה והראה ה' במלתי שחיתי יין נכך וספרתי לו המעשה ואמר שעב"ז אני לריך חיקון והוא שחחתי ע"ג תענית כמנין יין' וג' לחותיותיו ולכלל בשם ס"ג עם י' לחותיות הוא ע"ג סוד היין המשומר בהכמה שהוא ע"ב והכולל כל מעשה האדם הטובים שאדם עושה בעוזה

חפיים וחמ"כ לליס :

כל גופו מנגד פניו ולחוריו שהם ע' גילגולים וס"ו זה נזכר בפסוק צפרת שדי מלכים זה השלג בכלמון פי' כשהאדם מפרש ומולת מפרו מלכים שם שדי וכיוצא בה אשר המה מלכים כי כל שמות הקדושים נקראו מלכים ולכן כחיצו ר"ח צ"ט צפרת וכו' כשהפרש ותולית מפיו אז השלג בכלמון בניהגם הנקרא ללמון ויש שם צמדורות ח"ש של שג וחי' של שם והמתפשט בשמות הקודש הוא ידון בניהגם של שג והוא השלג בכלמון לכן חיקונו הוא ע"י השלג ככ"ל ט"פ :

חיקון לעוזה קמיש למקשה לילד - כי לפעמים גורם שיגא היאל הולד בלי זמנו וימות בסבתו והוא עון ש"ד לכן לריך חיקון והוא לריך להחטונה מיה ימים נגד ד"ס שגשפך ועוד תענית ח' נגד ח"מס כי זהו טופך ד"ס האדם ולכן לריך להחטונה ח"מס תענית האנוני' בדם וחמ"כ בחדם : **חיקון** המשמש בשמות ובקמיעות להתלבלל בשלג ז"פ כי כל השמות יולאין מחמא עילאה הנקראת ז' שנים ומסמ מקור כל השמות ושם פגם וחמנם ענין השלג הזה כשזרחה שירד השלג בעולם אז תפסוט את עצמך פעם ערום לגמרי ותחוני ותקיסוף"ח חזור ועשה כנ"פ גם אם יש לחיה מקום שנפער בה השלג נחוכו חטובל זו עד ט"פ ויספיק :

פרק יא

פגם חרבע כחות שחין מקבלין פני שכינה לליס חנפיים שקרנים מספרי לה"ר והענין כי ה' פרזופים הם באילנות הם ח"ח ח"ח וי"ר והנה נוקבא היא שכינה ולכן כל מי שהוא מן הדי' כחות חלו שהם נגד ה' פרזופים הריב שהו' פגם בזה ח"ח יכול לרמות פני השכינה שהוא פרזוף ה' המקבל מהם כי הם הרענו לה' ולא הניחיהו לקבל שפע מן הדי' הקדומים לה והנה כת לליס פוגם בנאמא וכת חנפיים בנאמא וכת שקרנים בנאמא ומספרי לה"ר בז"ח ועתה נבחר העטם כי הלל ידעת מ"ש לך בסוד פגם לננות על היקן מגיע יעו"ש והוא כי החמוריים החיטונים של האילנות הם ק"ך חללים והענין שפער כי הם פרזופים וכל פרזוף יש בו ק"ך ספירות ויש בזה ק"ך חלקים דלחמוריים והנה לן גי' ק"ך כי הללנות נמשך מאותו ק"ך חלקים שהם הם שהם עד ח"ח ומי שחטא בללנות פוגם ומגביר ומעלה חלו ק"ך חלקים עד ח"ח ואם חינו מחלוך אז הוא מוריים עד למטה בצריחה כי הלליס פוגמים עד ח"ח :

נדת כי שם בני עם ז"ם הוא גימ' נד"ה שפגם בה
 וזאת ת' נדדה הוא מלכות יכוין לתקן אותה בקריאה
 זו דוחה הוא הוד"ה שפגם בהוד מלכות יכוין לתקנה
 וטמאה שבועיים כנדהה יכוין נדהה נדה"ת להעלות
 ת' היא מל' שפגם בה יכוין להעלותה לשם בני ח"ם
 גי' נדה כי בעונו יפריד מ"ל שהוא ת' משם בני
 ועכשיו מתקן ע"י קריאת הפי של הקרבן וכאלו הקריב
 קרבן אחר הזוגי בשמדיח בית הסתרים יאמר א"ח
 רחן ה' את וכו' ויכוין שבעונו נעשה מן אדני דנ"ה
 שהוא נדה שנסתלק ה' מן אדני ושאר דנ"י והחזי
 מהי"ד היא ה' הרי נדה ועכשיו ע"י הסובחון ממשיך
 מן פלא עליון שהיא אל"ף אלל דן וממשיך חזי היוד
 אלל ה' נדה ונעשה אדני ומתקן וכשנכנס לתקוה
 יכוין להמתיק החלה י' נדה שפגם בה והמיתוק
 הוא ע"י ה' יודין ד' יודין דע"ב וא' דנ"ג כי הנ"ג
 נמתק ע"י ע"ב שהוא ד' יודין בסוד מ' סאה שבמקוה
 ישמה ה' פעמים כדי להמשיך ה' יודין הנ"ל כי כל מה
 שאדם שמה נמתק י' נדה ואחר כך ישמה ט' פעמים
 הוא להמשיך אור להמשיך ט' יודין דע"ב ס"ג מ"ה
 ב"ג שהוא העליון למטה סוד מים שבמקוה להמתיק
 ד' ה' נדה שהוא ג"ב גי' ט': לנהוג נ"יפה בעלמו
 פעם אחד בשבוע בפני ג' בני אדם שיאמרו אחינו
 אחה וכו' ועל כל פנים בא' שיאמר וכו' ויכוין בלוח
 י' לנצלות קודם קרבנות :

תיקון פרטי לח"ט א' על עון נדה ינהג כך

שס"ה ימים ול"פ ממ' יום יאמר מזמור
 מנועמקים קראתיך וגומר בבוקר אחר תיקון חלום
 קודם תיקון לילה ובערב יאמר מזמור זה ג"כ קודם
 ק"ש בעל המטה אחר שאמר ד' מזמורים ראשונים
 שבהלים אשר כוונתן ט"ש בהן ט"י תיבות גי' קרי
 ור"ת וס"ת של ד' מזמורים הנ"ל עם ד' כוללין
 והכולל גי' סמאל שממו הקרי להכניענו על ידי ד'
 מזמורים הנ"ל :

בשקורא בכל יום פסוקי שמו"ח ביום ג' וביום

ה' שאז קורא נגד ה' דמלוי בני
 כמבואר אזי יקרא אח"כ פ' כי חזרע עד וכפר
 עליה הכהן וטהרה ובפסוק כימי נדת דוחה יכוין

תם ונשלם ספר שער היחודים ושער תיקון עונות

אמר

המביא לבית הדפוס ספר הקדוש שער היחודים וען אשר יש עמדי ספר יקר ונחמד גם כן מן
 חבזי המריי הקדוש ולהיה לספר לדיק יסוד עולם כשמו כן הוא אשר לא נמלא בעולם ולאס כי זה
 שנים שנים אשר כבר נדרכו במדינה אחרת כבר נחלקל ביעקב והוא אחד צעיר ושינס במשפחה ובכר נודב
 כי כמה חלשים חשקו נפשם לראותו מחמת גדול קדושתו הוא נעלם מעיני כל והוא מעט הבמות ורוב
 הליניות על כן חמתי לכות את חמינו בני ישראל להדפוס זה הספר הקדוש עם השער היחודים כדי
 שיהנו מהם אתהרואים להנאותם ונשותו אתי שחמינו בני ישראל שברכותם עלי רחמי יימו ויקיים גם מקרה
 שכתוב לא ימישו מפיך וכו' אמן :

ספר צדיק יסוד עולם להארי הקדוש ז"ל

מחשבה קדומה לכל הקדומי ומדריגה השניה היא חכמת
 המחשבה הנקראת מחשבה קדומה סתם ומדריגה השלישית
 היא רצון המחשב וזן המחשבה כל אל הכח וזן הכח אל
 הפועל וזנו שיש חלת מדריגות מחשבה וחכמה ורצון אל
 המחשבה כמו כן ישנו חלת מדריגות מחשבה וחכמה ורצון
 בהכח וכמו כך בהפועל בצלופן שמה שיהיה במחשבה
 בהעלם גדול כל אל הכח וזן הכח כל אל הפועל וזו ייכר
 הפעולה לכל ומחוד הפעולה ייכר כח הפועל ומחשבו
 ורצונו הטוב ע"כ המשל : ולא השכיל בזה המשל חרפה
 שעל משל זה יוצן ענין עשר ספירות כח"צ נהי"ם כח"ב
 הם סוד המחשבה קדומה לכל הקדומים : ומחשבת קדומה
 ורצון המחשבה ושלטתם הם סוד המחשבה : חג"ת הוא
 סוד מחשבה וחכמה ורצון בהכח : ונהי"א הוא סוד הפועל
 ומלי"א הוא גמר הפעולה כסוד העצמה כסוד הבחור סוף
 מעשה במחשבה החילה :

והוא פ"י מוספק למגילות רוח ע"פ הנסתר ונקרא
 שמו צדיק יסוד עולם על שם בועז
 ורוח כמבואר בספר זה שמגילה זו מדברת מיסוד כל
 היסודות מזריחת קו היושר בכל הספירי עד שהצדיק
 שהוא בעז נעשה יסוד עולם שהוא רוח וצמגילה זו יוצן
 לקיפת התורה שבחמילה היתה כסוד המחשבה ואח"כ
 כסוד הכח וזן הכח אל הפועל ומגילה זאת כוללת ה'
 מומשי תורה ולפיכך נקראת כחג השבעות ביום מהן
 תורה : ואתה המעיין דע כי כבוד אלהים הסתר דבר ואי"א
 לבאר הכל בכתב רק בראשי פרקים כמעין מן החיד ונריך
 אתה המעיין להיות חכם וצנון להבין דבר מתוך דבר גם
 לריך אתה לטסיר הקליפות המלות כמה שהכתיבה
 והאמירה מגשש הרוחניות מה שח"א להיות וזלחו אבל
 לריך להסיר בהשכל חומר המלה ולעלות אל הרוחניות
 ממעלה למעלה ואם רץ לבך טוב למקום שהוא יוצר ובורא
 לבנו ואין וזלחו ומדחו עשר שאין להם סוף :

הקדמה טוללת

הגה נודע כי כל נקודה היא צסוד חלת היינו סוף
 חוד ראש כסוד מים עליונים שים החמוסים
 מים חמנעים להבין הענין לריך משל כי מנשי אמה
 תלויה :

רע כי הענין הוא על לרך מחשבה וחכמה ורצון ד"מ
 מחמילה ונפל לו לולדת דבר במחשבו ואח"כ
 מתחכם בצלותו מחשבה חם להולית ליתו מחשבה אל
 הפועל חם לחו' גם חם יורית חוזה אל הפועל בזה
 ענין יהיה וליך וכמה וצלותה המחשבה עד שחמש מה
 שיותר נכון אללו ואחר שחישב הדרך הנכון אז יש לו מוסכם
 חוק להולית חוזה הדבר אל הפועל . נמלא כלו חלת
 מדריגות במחשבה והוא מחשבה וחכמה ורצון ושלטתם הם
 כחם כי מחשבה הראשונה נקרא מחשבה הראשונה והיא
 כא

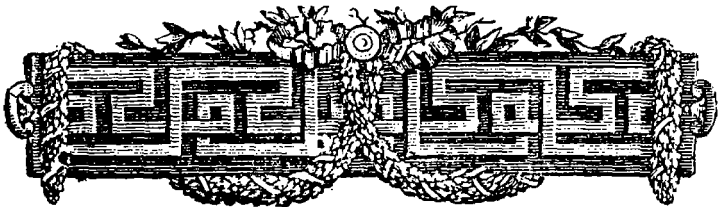
ורע כי השם הקדוש יהוה י"ה הוא סוד כח"ב עלמח
 דלתכסית ולותיות י"ה הוא סוד עלמח דליהגלי'
 והוא סוד ברא וברחת ואע"פ שאמרנו שבג"ה הוא הכח
 היינו צערך הפועל שהוא נהי"ם אבל צערך עלמח
 דליהכסית נקי חג"ת ערך הפועל ואח"כ נבאר כח"ב הם
 המחשבה וחכמה ורצון של מחשבת חות' שיהו ח"ת הנקי'
 ברא וערך מחשבה חכמה ורצון של פעולת חות' הוא ביר'
 חג"ת כי חג"ב שבינה היא הרצון צערך המחשבה לערך
 הפעולה היא המחשבה קליה חסד חכמת המחשבה
 גבורה רצון המחשבה והכל לערך הפעולה ח"ת
 הוא הפעולה : וצניה חסד גבורה שהם מחשבה
 חכמה ורצון לפעולה חות' ה' חם ללות ה' סוד ברתת
 צערך המחשבה חכמה ורצון של מחשב' חות' ה' היינו
 צבינה מחשבה קליה של מחשבה חות' ה' בחמד
 מחשבה קדומה סתם של חות' ה' בגבורה רצון חות
 ה' ושלטתם של מחשבה חות' ה' חות' נלח יסוד הם
 מחשבה וחכמה ורצון של פעולת חות' ה' חות' ה'
 היא

ספר צדיקיסוד עולם

היא הפעולה ונלח והודו הם נחשבים לאחת כי נודע עיקר תחיות הדיניי הם בסוד בחינותיו שלו והוא סוד רעה חיצונית וכבר נודע שכל ספי' כלולה מעשר עד ת"ס ואין תכלית וכל מה שחבנו דרך כלל ונחשבה והכמה ורצון של מחשבה אמת ו' ופעולה אמת ו' ומחשבה אמת ה' ופעולה אמת ה' תשטייר לך בכתור וכמו כן בחכמה ובינה וכמו כן בכל הספי' ואל תקטה למה בינה היא סוד הרצון למחשבי אמת ו' ומחשבי קל"ה לפעולת אמת ו' וזאת ה' הגבורה ה"י הרצון להמחשבה ות"ת המחשבה קל"ה להפעולי לפי שבינה הוא בסוד רעין דלמי עם החכמה ומסמ מקבלת ומשיע להקלות לפיכך בערך המחשבה היא הרצון ובערך הפעולה היא המחשבה קל"ה אבל אמת ה' הנעלם בפעולתו ית' כשהיא יולא למחשבה ולפעול נון הקלות כביכול אין לחשוב גבורה ב"פ רק פעם אחד כי מה שהבינה נחשוב להפעולה מקל"ה עיקר הכוונה לייחד שבינתא תתאי בשכינתא עלתאי להיות סוף מעשה במחשבה תחלה והבין :

אבי"ע ודי' עולמות הם סוד יהו"ה וא"כ דרך הכלל עולם האצילות תש"פ שפרטנו מתחלק לעשר עד אין סוף ואין תכלית מ"מ דרך הכללי כל העולמות אצילות הוא סוד ו' סוד המחשבה בהקון והחכמה בהגוף היז"י ועולי' הבריאה בכללו הוא סוד הרצון סוד ה' עליונה ובינה הם הקואי"י בסוד גדולה גבורה פ"י הבינה כוללת החסדים והגבורות וכל עולם היצירה בכללו הוא סוד ו' סוד ת"ת הכולל ה"ח וה"ג ובו טובות ת"ת דאצילות והוא ת"ת דחכמה כי כן דרך כללי כל האצילות הוא סוד היז"י שהוא חכמה בנ"ו וכל העולם העשי' בכללו הוא סוד מל' ס"ו ה' תמרו' וא"כ כשנאמנו מחלקי' ע"ס דרך כללות העולמי' אזי מתחילין להם תחילה רק לפעמים ע"י עבירה מסתלק ח"ו אור האוכן בת"ת שהוא ו' דיז"י בנ"י בסוד הסתרת פנים כדכתיב ותנכי הסחיר אסחיר כסילוק השיני' שהוא אור החכמה ואז ח"ו מחגברים הדינים עד השורש שלהם בבריאה ולפעמים עד קרקע דאצילות אבל משם ולמעלה אין להם שום השגה ויש צוה סוד גדול והוא מבורר ברזא דתחוון מהו ענין הקטרוג שהוא על כה הארבע גוונין שנברר מהם וצוה לא הרגיש וכבר עד עת הבריאה שהוא סוד הכח אבל לא באצילות שהוא סוד מחשבה לפי שהקליפי' אין לה ראש וכשאלנו עושים רצונו של מקום אז לנו מורידים אור המחשבה כביכול ומבררים וממתיק' הדינים ומדחי' אותם מדחי' אל דמי' עד שיטע' העול' בכללו ולא ישארו הדיני' רק בסוד המומרים בצדריגה תחתונה שהוא סוד תחיות :

דע כי מה שאמרנו שאמית הדינים הם בהוד אין הכוונה ח"ו בכל העולמות כי באמת מבינה מתערין דינין סוד יין המשימר וגבור' הוא סוד היין באחגני' והוד הוא סוד חומץ היין והוא סוד חמץ הוא ית"ר מחשבת חיצונית אבל אין זה בכל העולמות ח"ו והבין צוה כי באמת כל המרכבה הוא השם הקדוש גד' עולמות

ספר צדיק יסוד עולם

שכחת שכחת לפיך לחננו חומרים איש זה ת"ח
 שכחת שכחת שם הוי"ה הוא ב"ח"ת והוא כולל הכל
 וכן תקום ללל מה שיבואר להבא כי הוא סוד גדול ברוח
 דמהשנותא בין מחדוי חקלא לפיך לחננו מכני' למשיכות
 הרצון שמרוננו צמלת ויליך לתי"ח שמרוננו צמלת איש
 שמורה על שם הוי"ה והבן : צמית לחם יהודה : דע
 כי ב"ח הוא כנוי למל' ולמש ע"ד קראן לו ויחלל לחם
 יהודה : הוא שם הוי"ה בזיוג אות ד' שהיא מלכות
 ושיער הלשון שהלך הרצון שהוא האיש ר"ל ת"ח שכחת
 שכחת : לניר צמדי מושב : צמ"ת שכחיה שכחת
 כי מושב הוא מלשון חב הכמה הוא סוד אבא כנודע
 ואמר מושב שהוא ג' מ"ט מורה על מ"ט שנים שהחירה
 נדרשת ואמר שהם מושב הוא לשון חקיל' כי החמה הוא
 חקיל' החורה הוא סד חמ"ה רוח' דבי' לחנון ג'י
 חמ"ה כאשר יבואר להבא : ור"ל שהיה משך המחשבה
 קליה מת"ח שכחת שכחת לת"ח שכחמה שכחת והוא
 ג"כ ברוח דמיקליה כי כל שפי' כתר הוא רוח דת"קליה
 אבל מי"מ כדר באלונו בהקדמה שכל א' כילולא מכולס :
 ובצדך כהר שכחת אנו מכינס לכמה שכחת כמה
 קליה וכתר שכחת הוא מחשבה קליה : הוא וילחמו ברוח
 בניו : מורה על שם הוי"ה ב"ה ברוח דאש וילחמו ברוח
 וברחא חבל מכנה הכל לשם דר כמה שנא' שני בניו צרי
 שכלן מדבר מסוד המחשבה קליה ועדיין חומר מלכות
 בהעלם גדול לפיך חמר שני בניו כיון שהיה הרצון
 צמ"ת שכחת שכחת להתפשט : ולגור צדה מושב הוא
 ואשתו ושני בניו שמורה על שם הוי"ה ב"ה וב"ש שהיה
 במחשבה קליה איז מיד כינוי שם לר' אותיות השם ב"ה
 וב"ש היינו שהכינוי הוא במחשבת קליה והבן :

וְשֵׁם הַלְּאִים חַלְמִיךְ וְשֵׁם אֲשֶׁר חָמַר וְשֵׁם הַלְּאִים
 נַעֲמִי וְשֵׁם שְׁנֵי בָנָיו חַלְמִיךְ דְּלִי וְהוּא
 מחלוק וכלוקן אפרתים מצית לחם אבא ונקי חלמ"ך כי
 יהודה ויבואו שני מושב ויהיו שם חכמ"ק"ל ונקי מ"ך
 והיו"ד שבתוך שם חלמ"ך מורה על היו"ד משם הקדוש
 שהוא נקי ח' ונקי מ"ך : ואע"פ שעדיין ח' ח"א
 לחומר שם מלי' מ"מ כיון שהלך רצון הבורא והחשפט
 לגלוק ולחקוק נקי מ"ך מיד ע"ד שאל' ועוד שהיה כינוי השם
 במחשבת קליה : ושם אשור נעמי מורי על אות ה' ראשונה
 משם הקדוש שהיא בינה ימות ל' משם נעמי מורה על
 בינה שהיא טון כפופה וכן אות מ"י משם נעמי
 מורים על הבינה שנקי מ"י צדור מ"י ברוח חלה
 ובהבוא לחנון מ"י הוא י"ס שהוא כינוי למל' כי
 מחשבה קליה של מלכות הוא צבינה כאשר הוכרנו

וְיָדִי צִיּוּי שְׁפֹט הַשּׁוֹפְטִים
 ויהי רעב צחרן וילך
 איש מצית לחם יהודה לגור
 צדה מושב הוא ואשתו ושני
 בניו
 ה"י משער כל המדריגה הכמוס אחר : והנה חומר כתר
 שה"י כמוס אחר יכול לתאר לו חף בביות עולם ומשל על
 זולתו וכן כמה וכן בינה וכן כולם ששילא כשעיר ית'
 בעלמותו החזורי' לת ה"י מוכרח לברוח את העולמות
 משל"כ כאשר החמיל רצונו ית' להתצורר ולשער בעלמותו
 מדה מלי' הכמוס אחר ית' אחרת רצונו ית' שחאר המל'
 ח"א לתוארו ב"א בביות שלטון ומשל על זולתו ולזה
 הוכרח לבריות עולמות במקום מדריג' מלי' שבעלמותו
 נחלל שכל המדרגה הכמוס' יכול לתאר לו חף בביות
 כלל ומשל על זולתו וכל המדרגה והמדרגה הכמו'
 ה"י לו החומר קודם הבריאה כמו עתה

אחר הבריאה ולא ה"י החילוק רק שהיתה כמוס ות"כ ה"י
 לכל המדריגות הכמוס חומר שופט שה"י מלי' ח' והוא ית'
 ה"י שפוט השופטים שה"י הכל כמוס אחר אבל חומר מדה
 מלי' הכמוס אחר ית' : לא ה"י אפשר לתאר קודם הבריאה
 וכני' לפי שם של כל התארי' והוא פי' השפוק ויהי
 צימי שפוט השופטים וכלל מקום ויהי הוא לשון חף
 ומה לרה היתה כחן מפרס המאוס ויהי רעב צחרן נודע
 שחילת חרן היא כנוי לתלכות ר"ל שהוא ית' היה משער
 בעלמותו מדה מלי' שהוא חרן ויהי רעב שלל היה אפשר
 לתארנו לפי שאין מלך בלא עם והוא הפי' שה"י מעשה
 דמילות רוח לפני מלך מלך ר"ל קודם הבריאה בעת
 שעיר ית' בעלמותו כל המדריגות הכמוס' ולכולס
 ה"י להם חומר וה"י שפט השופטים חבל צחרן שה"י
 מלכות ה"י רעב כני' לפיך ויהי הוא לשון צער לשון
 חסרון : גם חרמו במילת ויהי שהיא וי"ד בתחילה וי"ד
 בסוף ה' באלמ"עוה וי"ד מורה על אחדותו ית' כנודע
 וזהו ה' שהיא מלי' הוא בין היו"דין ר"ל שהיתה ועלם
 בעלמותו ית' בלל חומר : וילך ח"ש : ר"ל כאשר שיער
 בעלמותו מידת מלי' וה"י כבר הוכרח לברוח העולמות
 וכבר נכתבו בארכות ברוח דלחונן ענין הגליפה והמקיקה
 של ד"ב אותיו' ולשון הקדוש שגלפי מחשיכה רצון
 הבורא ית' מ"י וכו' כני' ע"ש : וילך ח"ש מורי' על
 משיכת הרצון ח"ש כמה דכתיב ה' איש מלחמה כי מיד
 שהחמיל להתפשט ולהתמשך הרצון ניכר השם הקדוש
 צדור מחשבה קליה והוא ככתר שכחת איש ת"ח שכחת
 שכחת ות"ח שכחת שכחת הוא כולל כל המדריגות

ספר צדיק יסוד עולם

כי מדת ה'ית מזורג נלח והוד ולפי גובר הנלח שהוא
לשון נלח על מדת הוד ששם עיקר הכליון לחיות
הדינים כמבואר בהקדמה ונמלח. מה שהיה אלימלך
ונעמי ומחלון וכליון חוי"ב גוג עתה בהתפשטות
שמרום צמלת אפרהים אלימלך חסד נעמי גבורה
מחלון ח"ת וכליון נלח והוד וכל זה מדבר הכתוב
הכל מרזח למחשבה קליה ש"ה במחשבה קליה בת"ת
עבכר שצבחר לגור צדה מואב הוא וחסרו וגוי עתה
חזר הכתוב וחסר ויבחו שזה מואב ר"ל שהיה משיכת הרצון
בת"ת שבחמה שבכחר ויהיו שם הוא כפול לשון חבל
באתה מורה אחר שהיה משיכת הרצון בת"ת שבחמה
שבכחר לוי מיד היה מחפש האור ח"ש לת"ת שבכחר
וזהו ויבחו שזה מואב כיון שבחו שהיה מואב לת"ת שבחמה
שבכחר מיד ויהיו שם בת"ת שבכחר :

בהקדמה ומורה ששכינתה התלה היתה כלולה בשכיני
עילוי ואזו עי' משם נעמי מורה על עי' שרים שיש
להם שרש צבינה שמה מחערין כנודע : ושם שני
צניו מחלון וכליון . כבר כתבנו בפסוק ראשון שעדיין
מכנה הכל לשם דבר לפי שעדיין ח"ת לחוחר שם
המלי והיתה נעלמה בעצמותו ית' ועהה עדיין מרזח
בשם שני צניו לגוי"ג שהם חסד ודין : מחלון הוא
שם לחסד שלשון מחלון הוא מלשון מוחל וכליון הוא
מלשון כליון מורה על הדין : אפרהי מביית חסד
יהודא : ר"ל אפרת לשון פרי שיתפשטו כדי שיוכל
לבא מלי אל תארה וזהו אפרתים מביית לחם יהודא
ר"ל שבביל יהודה והענין של התפשטות הוא כי עתה
אלימלך הוא חכמה : נעמי : צינה : מחלון גדולה :
כליון גבורה : ובהתפשטות לוי מחפשט היו"ד של חכמי
לחסד ולוי נקי חסד אלימלך כבוד חסד אל כל היום
והי' של צינה מחפשט לגבורה ונקי גבורה נעמי ומחלון
הוא כבוד מדה ח"ת כי ויין של מחלון מורה על
ה"ה וצינה כי ח"ת מרומם בלות וי' וצינה בלות וי'
ולחיות מחל' הם לחיות חלם כי כאשר מחפשט
החבר הגדול למדת ח"ת לוי מחפשט לחוכו אור
הכרח שבכחר הוא נקדח מולם כמו החולם הוא
ע"ה הלוי בן הכהן הוא ע"ה הרש"ש כב"י תעפ"י
שארנו בבכ"י ויך לוי שהיה משיכת הרצון מכתר
ח"ת כל זמן שאין לו יונה בת"ת ה"י כב"י האור
חזר יבט וכל זמן שאין האור שוכן בת"ת אין לומר
שם כחר שהוא מולם כי אור ששוכן בת"ת הוא כב"י
לוי ח"ת שמתפשט לחוכו מן הכהן ע"י חוי"ב ולוחו
לוי ח"ת שמתפשט מחקומו כב"י לוי דרך שבירת
האין לוי מ"ה האור הוא כמו חלל והוא כמו
צורה כחר כצורת כהן הוא חלל וכל התורה
ה"י שהוא חלל ח"י רק לשבר החלון על משיכת אור
הא"ה בת"ת והבן : ומחלון בהתפשטות הוא רזח
לחות וי' וכליון בהתפשטות מורה על נלח והוד כי
זה נך כלל גדול ויבואר להבא כי הדינים נדחו
והתפשטו ונדלו מדמי אל דמי וקודם שהיה שכונת
אור ח"ש בת"ת היו התגברות הדינים צמדת הגבורי'
והיה גבורה כבוד כליון חבל אחר שהיה שכונת אור
ח"ש צמדת ח"ת שהוא ממחק כל הדינים לוי הוא
מזביל ומפריש הדינים והוא מזורג גדולה גבורה
ומפריש הדינים שבחוי"ג למדת נלח והוד ואם עושים
ישראל רצונו של מקום לוי נלח ישראל לא ישקר

וימת אלימלך איש נעמי **דע** כי קודם הצריח'
והשאר היא ושי היה מעורב טוב
צניה : ברע היינו דין ברחמים
והיה רצון הגורל לברות
העולם בחסד כמשי"ה עולם חסד יצנה והיה מזביל בין
השך לאור ובין ישראל לעמים שאנחנו גומלים חסד בני
גומלי חסדים מסתרח חסד והאמונה הם מסתרח דיינות
כנודע והנה צבחרו בצריכות בראש דלתון דמית הדינים
והחיינוים מדמי אל דמי ללש כלת כמ"ש לא חוכל כלותם
מהר פנן הרבה וגוי מעט מעט אגרסנו מפניך עד שיטעה
העולם צמרהה צימינו ותחלת דמית והבדל החסד מן
הדין נעשה כזווג חוי"ב ע"י התפשטות אור ח"ש מן הכהן
לשכן בת"ת היה הזוג כזווי"ל ע"י דעת העליון והדינים
שבחמה ניתן לצינה כנודע וזהו דמית הרשונה כנודע
שאתר היווג הוא כבוד אחר מת כב"י כי מצבתי לחי' וגוי
והנה חסר הרשון של חוי"ל היה כב"י טערה בלבת
שנדחו ממנו הסבי' הדינים שהיו מעורבין ולשון וימת נופל
על הדין שהיה בלבת וזה תכלית המייס לפיכך הזכר
הכתוב שלא להרהר חס' ח"י לומר שהוא מיתה מש"י
ה"י כפל הכבוד אלימלך איש נעמי וכי אין לנו יודעים
שחלימלך הוא איש נעמי חלל הזכר הכתוב צניה לומר
שיתהה זלח היא תכלית המייס שהוא איש נעמי שגודע
שעולם סטרה חסד נקרת לוי ובעתה דיינות נקרת חס'ה
לפי שהחסד גובר על הדין כדכתיב והוא ישמול כך :
והשאר היא ושי צניה : ר"ל שלא היה להדינים חיוני
וכח רק ממנה ומצניה והבן :

ספר צדיק יסוד עולם

מג

הזכרנו לעיל ומורה ג"כ על פירוש והבדל הדינים מן המסדים שבח"ת ושנלנה ונלח נעשה עבד כצ"ל למידת חסד וחסד למכחה והדינים פירושו לסער שמאלת למידת הוד והוד נעשה עבד למידת גבורה וגבורה לבינה ובינה הוד סוד בין המשמור וגבורה יין בלחגל"י הוד חסד היין חסד בלשך כחצנו בהקדמה ולח מ"ו ישראל ח"ן עושים רלונו של מקום לחי ח"ו בלחם המסדים מלח לחוד ולחור השוקן בח"ת כצ"ל מסתיר פניו כנזכר בהקדמה ולח ישראל עושים רלונו של מקום אז נלח ישראל לא יפקר וה"ח צ"ה מגביר החסדים שנלנה על סטרא שמאלת שגבדו לפיכך אמר כאן גם שיהם מחלון וכליון לחצר כליון שהוא נלח בח"ת שהוא מחלון : ותשאר הבלשה ג"ו ר"ל לחצר שנתפרשו והובדלו הדינים מח"ת ומנלח חו לא נשאר להדיני חיוני וכח רק מבינה במה שהיא נוטה לדון וא"כ שהתאר הבלשה ואמר הבלשה בחרין הה"ן לפי ש"ח תתלה הים לה ג"כ חצר בערפה סטרא שמאלת :

וישאו להם נשים מואביות
 שם האמת ערפה
 ושם השנית רוח וישנו שם מואביות לשון רבים על כעשר שני
 שם זה מואב"ל כי צהודו ג"ח"ו אבא יסד ברתא ס"ו ה' תתלה רק שהיא לריך הלכות בין הדינים ולפלות לח"כ בסוד מ"ן והכוונה בזה כמה שהזכרנו בפסוק הקודם שלא היה אפשר לחמו' מהר ולולי שהיה מהלך הדי' עם הדינים לא היו פורשים מן החסדים וזאת הדי' לריך להעלות מן הדינים ע"י מלות ומע"ט עולם הגי'וי'ים כה' הדיני' ונדחי' הדינים מעט מעט ורוח תתדבק בה' ותשפידת תורה ורוח דת יבואר בפי קח את הלוי' וטברת חותם ונחזור לענין אבא יסד ברתא ולמה מזנה מתערין דינים שהם צמדת הוד שהם מורע לח ורוח מורע לח כצ"ל וכללם נקרא מואביות ע"ט ח"ו"ל והנה מחלון שהוא ת"ח נשח ר"ח כח"ש בפסוק ולח רוח אשת מחלון וכליון שהוא נלח נשח הוד שהיא ערפה ונלח מחלון וכליון כלין שהוא הוד ולעפ"י שגבדו הוד מן הקלוות שם כוכב מ"מ בסטרי' שמאלת גם הדכר נקרא בסוד אשה : שם האמת ערפה ושם הדי' רוח : דקדק הכתוב שם האמת ושם השני' כי גודע איש מוריע תחלה ילדה נוקבא אשה מורעת תחלה וילדה זכר נכאל בהולדו נוק' הוד מוריע תחלה וא"כ שם הדי' ערפה שהיא מורע לח ושם השנית רוח שהיא מורע אבא כי גודע משל השפופרת שניכנס אחרון ילד ראשון כזה ערפ"ה רוח"ה שהוא לחון ער"ף ואותיות תור"ם למפרע והוא וידו לחותה צבק אחרו והבן ולעיתיד יבעלו הדינים והחיוני'ים ומן ע"י נעשה ח' וא"כ מן עפר נעשה פחר ולא יהיה יחודא שלי'ם של ת"ח ומל'י ספרים התפלת הוד לחיות פל"י והו סוד התעשר מעפר שר"כ"ה שהיא ה' תעברי מעפר מחלון ערפה ויהיה לחות ה' עלי' ונדחו החיוני'י' מדחי אל דחי : וישנו שם כעשר שנים ולא עשר משח כי גודע כי כל ספי' נקרא שנה וכבר היה כל הספירות כח"ב ח"ת ה"מ והיה חסר היסוד היינו שהיה בהעלם ולפי שאלה היה ניכר דקדק ואמר כעשר ולא עשר משח :

וימותו גם שיהם מחלון
 וחשאר הבלשה
 משני ילדים ומתלה :
 כעיתה אלימלך שהיה חליתת החסדים כלשך

ותקם היא וכלותיה ותשז
 וכלות' ר"ל
 ערפה ורוח ולא מזכיר שמותם כי עיקר כוונת נעמי שחלך רוח לבדה עמה רק שהיא לריך ערפה להלך עתה צביל אות ה' ששחור בערפה שתקח רוח אות ה' מערפי' ושיער הכחוב הזה עם הפסוק הקודם לפי שרלחה הבינה שהיא לבדה נשארתי משני יודי' ומתלה וכל כסא דין הוד תחת ותקם הוד לשון חוק וקמה ליתן ששזוע לחות ה' לבדה בריח בישם רוח הוד תלת ויון כי ריש הוד ב' ויון ודע שמלת ויון הוד בסוד ויס' ע"ב יו"ט שהוד אור הפנימי ומתלה הוד חות ת' וחסד מלח תור"ו הוד בח"ת כי התי"ו הוד הבלש והפחר הוד הפנים בסוד ג' ויון וכשרות לחדקתה בה' במחשה חושפי תורה לחי הוד יחוד ת"ח ומל' והו הדי' כוונת בינה להקים החי' והו תלית כוונותינו צמלות וצמעים עוזים ולמוד תורה לימוד ולהעלות השכינה ממעלה למעלה בין המעלה הבריאה עדיין לא היה יחודא שלימה לחי' בזמן בינה לא היה רק בסוד נשקין עד לגיל כתי' כתי' החיים עשר לחי'מושר ל"ט : ונחזור לענין שכונת הבינה להקים לחות ה"מ הדינים : וחשב משדה ג"ו וחשב הוד לשנא דמשחמת להרי'י'פי כי ותשב לשון חזרה שחזרה משדה מואב וגם הוד לשון השבת

ספר צריק יסוד עולם

ועסק להן כדרך הרואה לפרוש בצבחה וזכה והכל שלח
 ירגישו הדמיי"ם שלהם : ותשאלנה קולו ר"ל כי מכת הנשיקה
 יבינו הפריסה ולא רצו לפרוש מן תות ה' והוא עזר
 בכיית עשו :

והאמרנה לה כי חסד נשזו **לה** ר"ל לתות ה'
 לעמך ותאמר והוא מצותך
 נעמי שבינה צמותי לתה תלכני עמי בפניי שבני כ"ל וחמרי
 העזר לי בנים צמעי והיו לכם בנתי כפי שמצותי אמרי
 לתנשים : ב"ל רבים שלח יבינו
 כ"ל שות מלישנת

דמשתעמי לתרי חפי : העזר לי וגו' לכם לתנשים לכס דייקה
 כי סטר שמאלת והם צמוד אשה חפי" הדבר שבי כמטר
 הזכרנו והוא ג"כ דיוק לכס לתנשים :

שבנה צנתי לכן כי זקנתי **שבנה** כ"ל ומדבר
 מהיותי לתיש כי צרות לכן

אחרתי יש לי תקוה גם הייתי בלח ה' מדבר בערפי
 הלינה לתיש וגם ילדתי בנים : וק"ל כי זקנתי וכו' ר"ל
 הלבן תשברנה עד אשר יגדלו להוליד דינים שהם
 הלבן חשבי' לבלתי מהיות לתיש צמוד זקן כי יתה"ר ק"י
 אל צנות כי מר לי מאד מכס כי מלך זקן ח"ל לו להוליד
 יולדה צו יד ה' : יודת שיהי' לכם לתיש כי
 ח"כ"ם"א דכר כ"ל וצאתי מפל כי זקנתי מהיות לתיש ע"ה ס"ה
 אך מי שתינו רוצה לדבר נגדו ומדבר נגד עצמו פשיעה זקנה
 ח"נה מולדת ויהי' תמרה שהיא זקנה שתינה מולדת היינו
 דיני' כי אחרתי יש לי תקוה לפי ליטח דקרת הוא לשון
 שלילת חס אומר חולי יש תקוה אבל הוא פשתמע ללשון אחר
 כי אחרתי חני אומר יש לי תקוה להוליד היינו חסדים : גם
 הייתי הליכה : ר"ל גם חס יתה' צנח התגברות הדינים
 הניגוד ותהיו חס כבורים שיהיו לכס לתנשים הילודי הלבן
 תשברנה ועד אשר יגדלו לפי פשטא דקרת ר"ל עד שגדלו
 אבל כ-נתה עד שיבואו למדת הגדולה ר"ל חע"פ שיהי'
 הבני' נוטה לד"ן ומותקו צמ"י הגדולה והיו חסדים גמורים
 ולא יהיו לכס לתנשי"א ח"כ הלבן תשגבה לבלתי היות לתיש
 שתי"א לסטר שמאל להיות לתיש כ"ל חל בנתי ר"ל שתי
 תנשי יתור צנותי והדבור הוא עם ערפה ולפי פשטא
 דקרת ח"ן הפי' כך והוא ג"כ מלישנת דמשתמע לתרי חפי
 וכמו כן משתמע לתרי חפי כי מר לי מאד מכס לפי פשוטו
 ה"ו מלשערי יתור ממה שהם מלשערי' אבל כוונה כי מר לי
 ממכס ר"ל חס לתש צמיצור עמי ומדבר בערפה והוא
 תשאלו למה מר לי ממכס כי יולדה צו יד ה' שהיות שם
 הרחמי' ויד הוא לשון כח ור"ל כי יולדה צו יד ה' הרחמי' וכיון
 שאתרו בינה שתי"א להם להיות לתיש הבינו קלת דמיי"ת'
 ופירודם מן הקדושה התחילו לכוות כמ"ש גבי עשו :

נפש שהשיב נפשה משדי מולח דהענין הוא כי מכתה נשי
 בנתה ציחה פי' כי הבינה בלחח הוא מהגברת לסטר
 דחסד אך צמה שהדינים יולאים ממנה היא נוטה אליהם
 ולתינה מדמה היתה בידיה רק היא מדבר לשנת דמשתמע
 לתרי חפי שלח יבינו וירחו הדמיי"ם שהיא מדמה תותם
 כי הם סברו שהיא רוצה לפעול סוד התורה כי הם
 רוצים לחזר להעולם לחובו וכוהו ולפי זה יהי' זה הפי'
 ותשב משדי מולח מן התורה אבל כוונתם היתה להשיב
 משדי מולח מחכמה בהליכתה שעתה למעלה והיתה
 פל"פ עם חכמה ליקח חסדים חדשים להקי' תות ה'
 מנהם ולדמיי"ם תותם מעש מעש ולפי"ה הפי' ותשב משיב
 נשמה משני מולח : כי שמה צמה מולח
 שמה לשון הבנה והתעוררת כי
 פקד ה' את עמו לתת להם לחם סוד המלכות להקים תותה
 מעפרה שהוא ערפה :

ותלח מן המקום אשר היתה ותל' מן התקו' ר"ל ממקו'
 שמה וצ"י כלותיה עמה הדיני' וצ"י כלותיה כ"י עמי'
 ותלכנה בדרך נשזו חל ארץ ותלכני' בדרך דק' הוא כבוד
 יהודה ותאמר נעמי לשתי דרךבד צלמה ר"ל שכוונת
 כלותיה לכנה שמה הליכת' היתה בשביל היחוד
 לבד חל ארץ יהודה ר"ל לשבז תות ה' חל הוי"ה צ"ה
 חסד כמטר עשיתם עם וכו"ש
 המתים ועמדי

בפסוק

הזה היה דבר של נעמי לתור תות ה'
 עמה כי נודע בינה היא נוי' כפופה ומילח
 נוי' ה' הוא חבור תות ה' בנו"ן ו פי' לכנה שגנה אשה
 לבית אשה ג"ח לשון יחיד ומורה על חבור ה' צבינה
 שהוא אשה בית אמה ומה שאתמה בתלה לטונית לכנה
 שגנה אשה בית אמה להפריסה מתלה מקומות שיש
 להדיני' אחי' שהם בינה גבורה והוד והי' ג"כ לשון
 דמשתמע לתרי חפי" שהי' משמעות הלשון על שניהם
 שילכו ויסובו ממנה אבל פנים הלשון הוא שותת ה'
 יחבר עמה : יעשה ה' עמכם ר"ל שהי"ה יעשה
 עמכם חסד שיהיו חסדי' כמטר עשיתם עם המתים
 ועמדי : פי' שאתם פשתעם עלתיכם מן המתים וממני
 וחכמה זה נשמה חסדים גמורים כן יעשה ה' עמכם
 שישיש מכס האצים והניל' נ"י הקדושים יבואו לבנין
 הקודש :

ירזן ה' לכם ועלאתו מיתה אשה **אשה** בית אשה
 בית אשה ותשק להם ר"ל תות ה' שנק'
 ותשאלנה קולו ותכנה : אשה בית ח"ש שהיא
 הוי"ה צ"ה

ספר צריק יסוד עולם

מה

ה' לי וכה יוסף כי המות יפריד לחיזה בלוי הפנימי
זינו וביקך : להחערב טוב צרע

לפיכך היא מחלצת האור ונחמלכות יש להם לחיזה
לפי מעשה החמחומים ואם ח"ו עבירות גורמים לחי
מהגברים החילונים על אוח ה' תחתי וגורמים הפירוד
צין ה' עליונה לה' תחמונה היינו שפנימית הפירוד
תחלה מחלק למעלה צה' עליונה : ובמלכות גביע
להם לחיזה ח"ו על זה צקה רוח מעשה אל חפגעני
ר"ל שמרני ואל הסחלק ממני ושמרני מן הס"ח ויבין
תפגעני מל' פגע שלא יפגע צי פגע לשבז מחחרך רק
אל אשר תלכי חלקך ולפי פשט דקרא חינו נשל
לשון תלכי חלקך הליל ולפי דבריני הלשון תלכי קחי
על רוח ונעמי בחיבור ואחך הוא לשון יחיד וי"ל
שפע שךך ושלל הכל הוא שפע ח' וכמו ח' כאשר
חליו חלון ותמרה בכלל לשון תלכי חלקך חליו חלון
עמך עמי חלקך חליו כי מלח תלכי מורה שפע
החכמה לבניה שהוא צדמיון ההליוה שהוא צדוד הכח
ולא בפועל כאשר חליו חלון מורה עני שפע חיוג
חוג"ג כי גבורה צדוד ליוי צדוד חקן עמך עמי צדוד
שפע ח"ת וחלקך חליו צדוד שם חליוה שהוא
צביעה והוא צמל' כאשר תחתי ככר תכנו סד זה
בפסיק ויחא חליו חלקך על והוא מורה על סילקדיים
ור"ל כאשר תחתי חליו חלקך לפרוש כן יהיה ולא יגיע
להם שום לחיזה צי וטס חלקך ר"ל בפקדוה צי
לשון קבר מורה על אור הכלים צדוד תחלצות חור
הפנימי בכליו והוא צדוד דקדוה חלל לס"ח הוא
מיהה וקבורה גמורה שמח תחלצות זה חין לו
חיבר עם הקדוה ודרך להפריש ולהבדיל עצמם
מהקדוה כה יעשה ה' לי וכה יוסף כי נודע ע"י
מלות ומעש"ט עוליס מ"ל ש"ת ומתיימה עם ח"ת צ"ה
ולא מוסף ש"ע שפע וצרכה למכה והוא צדוד
הימוד התחונן ויחוד עליון צדוד כ"ה כ"ה ח"ה ח"ה
יעשה ה' לי וכה יוסף והוא סוד שם צ"ן כי כ"ה
כ"ה הם גיון ואוח כ' מורה על חרין הה"ן בחיבור
חדל ויחוד זה נעשה ע"י התחונן' לפיכך שם צ"ן
הוא בעלם העשה כי המות יפריד גבו כלומר
מתיירא חני שהוא המות יפריד ח"ו זינו וביקך ע"כ
חני מבקש שתשמרני .

ותאמר הנה עבה יבימחך אל סוד הייבוס הוא
עמה ואל חליוה שוני שמחלצת ח"ת
חארי יבמחך : ומל' שמל'

צח"ת ומלכות צביונה בלחדות גמור ואזי חין כלן כב"י
כן וכת לו ח"ת צבחמה מחימד צח"ת צביונה ומיבס
סוד הדי' ציחורא שליס ושעור פסוק זה חינו על דרך
הפשט שמדבר צרות הנה שבה יבמחך ערפה אל
עמה וגו' רק עבה יבמחך מדבר צרות והענין כי
יבמחך צ"ם צ"ן ש"הוא אוח ה' חמרוה עבהשם
צ"ן ג"י צ"ם וחחיות ח"ך מורה על ח"ת שהוא ח"ך
של הכל גם ח"ך הוא ח"ת בחיבור כחר שמרומו בלות
ך' ומלח ח"ת היא ח"ת שמרומו צו"ן והיא חלוצשת
בחרי הה"ן וגם ח"ת צ"ה ס' חמרה על ח"ת כי ח"ת
שוקיו עמודי ששש פעמים עשר צ"ה ה' ואעפ"י שמרומו
צח"ת יבמחך שם קחי על ח"ת שצמלכות : וחיוור
הפסוק הוא חמרי שרות דבקה צה' ונעמי כ"ל ותחמר
הנה עבה כלומר שז ה' לחוד שהוא ח"ת שמרומו צהנה
ועבה יבמחך ח"ת ומל' שמל' חל עמה ואל חליוה
פ"י יח"י לשכ"י עם ישראל עמא קדישא והיא חליוה להל
לחליוה כי הוא שם חליוה כדוד חוהו חל עמה ואל
חליוה שוני קחי על ציה ג"כ מל' הנ"ל לשון משכ
נפש חמרי יבמחך מורה על ח"ת צביונה ר"ל שמכח
שעתה עבה יבמחך חל עמה ואל חליוה מכח זה
שוני חמרי יבמחך יהיה לי למשיבת נפש מן ח"ת
שצחמה כניל צדוד היבוס ואם תקשה לך למה
חמרה יבמחך ולא חמרה יבמי הוא מורה על החמדות
כי צחמה יבם העליון הוא יבם חתחון צחמה גמור ח"ן
חילוק רק החלצו' האור כבדי שיוכלו התחמוני' לבסלו :

ותאמר רוח אל חפגעני צי לפי שרלחה רוח
לעזרך לשון מחחרך שהו' תחלצו'
כי אל אשר תלכי חלקך וכלשר חליוה כבדי
חלון עמך עמי וחלקך חליוה כאשר
סמתי לחות וטס חלקך כה יעשה שלא יהיה לחילונים
בג

ורשאהה קולן וחכמה **ותשאהה** קולן ומבואר
עוד וחשק צפני וחשק

ערפה לחמחה ורות דבקה ערש' לחמות' פ"י ששאר
לערפה דיבך צנעמי כבוד
נסיקין כלומר שממנה תחערין דיון ורות דבקה צה
צנעמי שהיא חביונה וגם צה ר"ל בלות ה' וחמר
דבקה מורה רק על דבקות צביונה חליוה כביונה
עילתי חלל לל ציווג ויחודא שליס שזה לא יהיה על
לע"ל כ"ל כמה פעמים :

ותאמר הנה עבה יבימחך אל סוד הייבוס הוא
עמה ואל חליוה שוני שמחלצת ח"ת
חארי יבמחך : ומל' שמל'

צח"ת ומלכות צביונה בלחדות גמור ואזי חין כלן כב"י
כן וכת לו ח"ת צבחמה מחימד צח"ת צביונה ומיבס
סוד הדי' ציחורא שליס ושעור פסוק זה חינו על דרך
הפשט שמדבר צרות הנה שבה יבמחך ערפה אל
עמה וגו' רק עבה יבמחך מדבר צרות והענין כי
יבמחך צ"ם צ"ן ש"הוא אוח ה' חמרוה עבהשם
צ"ן ג"י צ"ם וחחיות ח"ך מורה על ח"ת שהוא ח"ך
של הכל גם ח"ך הוא ח"ת בחיבור כחר שמרומו בלות
ך' ומלח ח"ת היא ח"ת שמרומו צו"ן והיא חלוצשת
בחרי הה"ן וגם ח"ת צ"ה ס' חמרה על ח"ת כי ח"ת
שוקיו עמודי ששש פעמים עשר צ"ה ה' ואעפ"י שמרומו
צח"ת יבמחך שם קחי על ח"ת שצמלכות : וחיוור
הפסוק הוא חמרי שרות דבקה צה' ונעמי כ"ל ותחמר
הנה עבה כלומר שז ה' לחוד שהוא ח"ת שמרומו צהנה
ועבה יבמחך ח"ת ומל' שמל' חל עמה ואל חליוה
פ"י יח"י לשכ"י עם ישראל עמא קדישא והיא חליוה להל
לחליוה כי הוא שם חליוה כדוד חוהו חל עמה ואל
חליוה שוני קחי על ציה ג"כ מל' הנ"ל לשון משכ
נפש חמרי יבמחך מורה על ח"ת צביונה ר"ל שמכח
שעתה עבה יבמחך חל עמה ואל חליוה מכח זה
שוני חמרי יבמחך יהיה לי למשיבת נפש מן ח"ת
שצחמה כניל צדוד היבוס ואם תקשה לך למה
חמרה יבמחך ולא חמרה יבמי הוא מורה על החמדות
כי צחמה יבם העליון הוא יבם חתחון צחמה גמור ח"ן
חילוק רק החלצו' האור כבדי שיוכלו התחמוני' לבסלו :

ותאמר רוח אל חפגעני צי לפי שרלחה רוח
לעזרך לשון מחחרך שהו' תחלצו'
כי אל אשר תלכי חלקך וכלשר חליוה כבדי
חלון עמך עמי וחלקך חליוה כאשר
סמתי לחות וטס חלקך כה יעשה שלא יהיה לחילונים
בג

כפר צדיק יסוד עולם

כי השפיע עלי התפשטות ממילתו ו ה' היא עקרת הבית להשפיע למטה ולא יכיר קראו לי מרת מלי מרת דעובדת לשון שררה כלומר אני הכח של ה' החאה חבל היא עקרת הבית וכל התעוררות של יסוד הוא על ה' החאה וזהו הפיו' כי המר שדי לי מאוד כי שם שדי הוא כינוי ליסוד כנוגע : והענין הזה הוא על סוד הפסוק ויחבב יעקב את רחל מלאה כי לאה הוא סוד הבח ורחל הוא סוד הפועל והטעם חילו היה הפועל בלאה לא היה בחפשי לבדול האור הגדול כאשר הזכרנו למעלה : חני מלאה הלכתי פי' אני יהי מלאה מן השפע וע"ז הרמז חני הוא הכינוי לחי' ולאה היא כינוי לבינה ומלי ילאה מסביבה והיה בהחלשות חי' וזהו חני מלאה הלכתי בחיבור עמה וריקס השיני ה' הוא ת"ת כי הוא מעורר היסוד כפי רלונו הפשוע כי מנח התעוררותו התפשטו החסדים לשעה לחי' וכב"י חני ריקס ואריך לחסדים חדשים למי' וגוי' והוא מוכן וזה נוטה לקטרוג :

ותשב נעמי ורות המואביה כלחה לפי פשטא עמה השבה משני מואב דקרת והמה בלו בית לחם בתמילת קציר הוא מיותר הלל פבר כחייב עד שזורה בית לחם והסם כל העיר ומשמע שזכו לבית לחם ולמה חזר הכתוב ותשב נעמי ועוד רוח המואביה כלחה וכי עד הנה לא ידענא שחי' כלחה והיא מואבי' ולפי דרכינו יתורן הכל והשב לימשיכת נפש ר"ל שבלו לה חסדים חדשים מחכמה ותוהה עמה היתה גם כן השבי לרות המואבי' היא מואב ועש"י שמה בחיבורם ולפיכך חמר רוח המואבי' המוצר ה' רלשונה המואבי' ברות וחרר כלחה מורה על מה שסיחה כב"י מקנה בלחוחה כמש"ל והיה נוטה לקטרוג וחדל לשון כלחה השביה ר"ל תרין הסי' שזו משני מואב שדי הוא היסוד כני"ל מואב מורה על חכמה מיסוד חבל וגם הפי' משני מואב לשון חקל החורה : והמה בלו בית לחם : המה הוא ה' בתמילה ה' בסוק מ' בלחמעיחל זלוח מ' כ"י ומורה על החי' ציה ור"ל תרין הסי' ועמוות דלחמעיחל בלו בית לחם כני"ל בפסוק ותלכנה שתייהם וזכרה זה ה' מצינו התעוררות והתפשטו : היסוד מספי' חכמה לספי' ציה בסוד הרלון קליה כי בחכמה הי' בסוד חכמה קדומה ועתה התפשט מחכמה לבינה בסוד הרלון כאשר הזכרנו בהקדמה ואמר בהחלת קציר שעורים דע כי מלי נקי' שעורה וחכמה נקרי' חטי' והענין שכבר

השמירה מן הבינה ובלחמה הבינה משפיע שפע החכמה לת"ת והוא משפיע ע"י היסוד לט"ת אך עתה עדיין היסוד היה בהעלם כאשר הזכרנו בפסוק וישבו שם כעשר שנים והיה עתה החיבור ת"ת ומלי רק בסוד אירוסין בסו' שלחן שהיה השפע מוכן בסוד המחשבה כי כל דברינו עדיין מסוד הכתר בסוד מחשבה קליה ושיעור לשון הכתוב הוא כך ותרת ציה כי ת"ת מהחלפת היא מלי ר"ל ת"ת שחכמה שבת"ת שכתר מחלחן חת ת"ת שחכמה שנמ"ל שכתר ללכת עתה עם ה' עליונה להיות עתה ביחוד ותחלת דבר חליה דיבור הוא סוד כח ור"ל שמחל יתחן כח חל חל הסי' רק חל החי' ושם מוכן השפע כני"ל :

ותלכנה שתייהם עד ותלכנה שתייהם ר"ל בואנה ציה לחם ויהי בבואה בית לחם ותהם כל העיר עליהן היה מלוכב בבינה עד בואנה ותלכנה הזאת נעמי : בית לחם סוד הפשע היינו בת"ת שברכמה שבינה שכתר וכיון שהלכו בהחלשות נמחשה עד בית לחם התעורר שם כח היסוד הוא דקו היוגר והיו ותהם כל כי נודע שמילת כל הוא כינוי ליסוד ותהם הוא ל' התעוררות ואמר כל ר"ל מתעורר כב"י יסוד דבר ויסוד נוקבא כי עיר גי' פי' והוא דבר העיר גי' פרי'ה והיא נוקבא ורזא דגוז מבוחר בפרשת הקץ ויסוד נוק' היינו יסוד ת"ת שחכמה שנמלכות כשהוא מתלבשת בבינה שכתר ומנח התעוררת היסודות היא התפשטות האורות מחקר מרזא דנקליה לספי' חכמה שהוא רוח דחכמה קליה שק דם התעוררות הנ"ל ה"ל כל דברנו ככפי' כתר ברוח המחשבה ועתה נדבר התפשטות מחקר לחכמה : ותלכנה יגו' ותלכנה ה"ל חלל ותלכנה : קתי על נעמי שיה' בעמ' מחמה על עמ' הזאת נעמי לפי שראתה עתה התפשטות האורות מחקר לחכמה והתפשטות הי' ע"י המלי' שהיא עיקרת הבית והיא משפיע השפע נמטה ולפיכך בבינה האור נ"ן כפופה ומלי' נ"ן פשוטה וככתר היה גי' בסוד כפופה וכיון שראתה ההתפשטות היתה מחכמה הזאת נעמי בנו"ן כפופה :

ותאמר אליהן חל תקראנה לי ותאמר אליהן נופל נעמי קראו לי מרת על הקומה כי המר שדי לי מחד : חני מלאה חל הלכתי וריקס השיני ה' למה תקראני לי נעמי תקראנה לי נעמי וה' ענה בי ושדי קראו לי בניו' פשוטי הרע לי :

מעשה במחשבה החילה : ונחזור לענין לפי שראתה מידת מ"ל שהיתה מלוכס צבינה בסוד מקי"ה של מ"ו וראתה התעוררי' של היסוד שהתעורר צבינה ומכח התעוררו' שלה נעשית בסוד חנונה בסוד החורה שנטלה ה' מערפה לרוח ותחשבות חורה לפיכך אמר רות המלוני' לחבר ה' מהמלוני' ברות שהיא מילת חורה : אלכה נל השל"ה ג"ו שני ברוח כינוי ליסוד ואל"ת למה צנעמי שדי צפ"י וכלן אמר השל"ה כי נודע שהראש הוא כלל לבוש והגוף הוא כצ"י מלוכס והטעם כבר הזכרנו כמה פעמים שהזיוג הוא כ"י בלחכס"י בשביל החילונים כי הקליפה אין לה רשע ואינם יודעים מסוד המצב' ואל"כ צבינה אמר שדי צפ"י שהוא יסוד בלחגל"י אבל ברות אמר השדה ג"ו שדי ואתרה מילת ג"ו הכוונה אלכה בחיבור כח"צ שהיא מרומז במילת ג"ו לא כ"י כפופה ה"ו צינה ולוח ח"י הוא ד"ן והוא בסוד ח"ס שהוא כתר וחכמה ואמר' אלכה בחיבור כח"צ ואלקטת בסוד ניבלת חכמה ונובלת צינה ועוד טעם שאמר כלן השדה כי כבר הזכרנו צבינה היא והשדה שגבול ד"צ לחוון של חכמה עד שנעשה בסוד שבלי"ס ומל' לוקט בהם עד כנגמר הפעולה שלה ונעשיה בסוד לח"ס שהוא סוד חיבור וחיווג החתוון וה' כלן בסוד מקל"ה כח"ס אלכה כלן אמר אשר תמצא ח"י בעניני דיל שה' רלווה לקט מתור הענינים כ"י שהוא תור החכמה ותאמר לה לבי בתי נעשית בסוד הבת ברצון הבינה שהיא מחקל"ה למל' כי החורה נקראת בת :

שכבר אמרנו כי הטי"ה הוא צ"ב לוחיות החורה ונחון חכמה לבינה ובינה הוא השדה שכבר גבול הר"צ לחוון ומ"ל מלקט לוחיות בהשדה ולוחעבידת חורה ומל' נקי שערי"ם ג"ו כח"ר וה"ו חולד' של חכמה בסוד חבת יסוד ברתח והתחלת החולדה ה"ו צבינה כלשר הזכרנו בהקדמה ולפי שעתה התפשט מחכמה לבינה והתחיל להיות נכ"פ צינה בסוד הרצון מה שה"ו צבינה שבכתר בסוד המקל"ה ובחכמה בסוד חכמה קל"ה ועתה בסוד הרצון קל"ה והרצון הוא המוסכס והיא חמילת הבולדה לפיכך אמר בחמילת קל"ר שעורים אמר שה"ו רצון מוסכס ככ"י החמיל להיות לילך אל הפעולה שהוא הבולדה והקליטה שהיא צעת הקלידה :

ולנעמי מידע למען **אחר** שה"ו התפשטות גבור חיל לספ"י צינה מכח ממספחה אלימלך ושמו התעוררי' בעל היסוד ככ"ל בפסוק הקודם אמר לנעמי צעו : שה"ו בינה מידע לטון יודיע וגם הוא מלשון הכרה פ"י מה שהיתה בחמילה צבינה שבכתר בהעלם גבור בסוד מקל"ה עתה ניכר לה צפ"י צינה בסוד הרצון והכתיב הוא מידע צ"י שה"ו בהעלם אבל חות' ה' היא בהתפשטות לפיכך הקרי' מודע צ"ו ומורה על התפשטות ח"ש גבור חיל ח"ש בסוד ח"ה שבכתר גבור ח"ה שבחכמה והוא לשון התגברות הכח בסוד כ"ח מ"ה חיל ח"ה שבצינה והוא מלשון אשת חיל ממספחה אלימלך שהוא חכמה שבחכס ככ"ל פ"י התעור' שה"ו בח"ה שבכתר ובח"ה שבחכמה ובח"ה צבינה ה"ו ח"ה ממספחה : ושמו צעו : מלשון העז מקנך שהוא מלשון חסיפה לפי שהיסוד מתקבץ כל השפע נודע בפסוק וילקט יוסף את כל הכסף :

ולנעמי מידע למען **אחר** שה"ו התפשטות גבור חיל לספ"י צינה מכח ממספחה אלימלך ושמו התעוררי' בעל היסוד ככ"ל בפסוק הקודם אמר לנעמי צעו : שה"ו בינה מידע לטון יודיע וגם הוא מלשון הכרה פ"י מה שהיתה בחמילה צבינה שבכתר בהעלם גבור בסוד מקל"ה עתה ניכר לה צפ"י צינה בסוד הרצון והכתיב הוא מידע צ"י שה"ו בהעלם אבל חות' ה' היא בהתפשטות לפיכך הקרי' מודע צ"ו ומורה על התפשטות ח"ש גבור חיל ח"ש בסוד ח"ה שבכתר גבור ח"ה שבחכמה והוא לשון התגברות הכח בסוד כ"ח מ"ה חיל ח"ה שבצינה והוא מלשון אשת חיל ממספחה אלימלך שהוא חכמה שבחכס ככ"ל פ"י התעור' שה"ו בח"ה שבכתר ובח"ה שבחכמה ובח"ה צבינה ה"ו ח"ה ממספחה : ושמו צעו : מלשון העז מקנך שהוא מלשון חסיפה לפי שהיסוד מתקבץ כל השפע נודע בפסוק וילקט יוסף את כל הכסף :

ותלך ותבנת ותלקט **ותלך** צאודש עליה נכתר ותבנת וצאודש עליה ציבוד החכמה ותלקט צנה כי סוד צינה אמר הקולרי"ם הנה אין לקט אלא צעית קלירה כי כבר אמרנו שהצינה היא קשה שגבול השפע והקולרי"ם המה שח"ג שהם מורי"ו השפע מן הבינה וקודם שח"ג נועלי"ם השפע הרי הוא מחוב' ואמר נעילת הם דרך שניות האון המה הקולרי"ם ומביאים השפע אל ח"ה שהוא סוד ח"ה מלכו' בסוד הכלה וח"י"ה הנה שובציון לפיכך אמר ח"ה הקולרי"ם : ויקר מקרה ה"ל מ"ח הלוקט"ה התפשט היסוד שנחכמה ליסוד שנת"ח כ"י שבת חות' ה' לכל הפעולה ככ"י כאשר הזכרנו בהקדמה ולוח ה' היה נעלם בעצמותו ית' ויקר מורה על יסוד נזר

ותאמר רות המלנייה **כבר** אמרנו בהקדמה חל נעמי אלכה נל השדה ותלקטת מקל"ה ומ"ל היינו צבינה בשבלי"ם אמר אשר תמצא חן שבכתר יש לה שרש אבל בעניני ותאמר לה לבי בתי : עיקר מקל"ה שלה היא צפ"י צינה לפי שבחמילת צ"ך להיות בסוד הרצון בנות ותח"כ מחמיל להתעורר אל מחשב' הפעולה אבל מ"מ כוונת מחשב' הרצון ובמחשבה שבמות הוא הכל תכלית הפעולה כי סוף **בר**

ספר צדיק יסוד עולם

זכר מקרה מורה על יסוד נוקי' אבל מתייחס הכל לבועז
 כמ"ש אשר לבועז לפי שעדיין היה בעלמחו ית' וכוונת
 דבריו הוא שהתפשט האור הגדול שבחכמה לת"ת אבל
 כ"י עדיין לא נבחר הפעולה של היסוד להיות ניכר
 להיות נקי' ויש כב"י כי ביסוד שנת"ת שביסוד נקרי'
 בסוד החסד : במלקח השדה אשר לבועז חלק המ"ל
 שהיה בסוד חקל והיתה עתה בעלמחו כני"ל אשר
 ממשמחת חלימלך קאי על בעז שהוא ממשמחת חלימלך
 כני"ל וכבר אמרנו שבאשר היתה החילת שכונת אור
 הגדול בת"ת אזי מיד נדחו הדינים שבגבורה לנלח
 והוא :

וְהַרְבֵּה בעז בת צבת **וְהַרְבֵּה** הוא ת"ת בחיבוי'
 לחס ויאמר תרי"ן והי"ן ווי"ן
 לקוראים ה' עמכם ויאמרו שערי בינה בעז הוא היסוד
 לו יברכך ה' : ויאמר בעז לבת מבינת לחס כני"ל ויאמר
 לנערו הנלח על הקוראים לקוראי לחי"ג ה' עמכם ת"ת
 למי הנערה הזאת : שבת"ת שהו' סוד ת"ת שבבחר
 יהיה עמכם כמו שהי' בסוד
 מהשנה צווג חו"צ ויאמרו לו ר"ל לוי"ו יברכך ה' :
 הנער הנלח על הקוראים הוא סוד הדעת שנקראת
 נער כנווד ועדת היא פנימי' ת"ת בסוד המלכות
 היינו סוד הפעולה כי פנימי' הכת שבת"ת הוא ת"ת
 שבחכמה שבבחר ופנימי' כח מ"ל הוא סוד ת"ת
 שבמלכות שבבינה שבבחר : ונחזור לענין נער הוא
 הדעת ולפי שאמרנו למעלה שהיתה מ"ל בעלמחו
 ית' בסוד הר"ן כב"י ה"י לו התעוררת דר"גו ונער
 הוא לטון ניער לישג נדחיתערוחת והי' שולח לנערו
 למי הנערה הזאת כי בינה נקרא מ"י ומלכות נקרא
 זאת כנוודע ואמר הנערה זה' ידיעה בחיבור שכינתה
 תחתה שבכינתה עילתה :

וַיֹּאמֶר בעז אל רוח הלא **אמר** תלכי ביד וכן
 שמתה : בתי אל תעבורי שמורה
 תלכי ללקט בשדה אחר : וגם על גשיקין יסוד ומ"ל שלח
 לא תעבאי מזה וכה תדבקין עס נערותי : היה פירוד ביניהם ואמר
 עס נערותי : אל תלכי ללקט בשדה
 אחר קאי על בעז ששכינה נקראת חקל שהוא שדה
 וגם לא תעבורי מזה קאי על המ"ל שלח תעבור מזה
 שהוא ת"ת וכה תדבקין עס נערותי כי הדיבוק שלם
 יהי' ע"י הר"ן בסוד נער ונערה :

עֵינַיך בשדה אשר יקראון **כבר** מודע שבחכמה הוא
 והלכת אחריהן בסוד העיניים
 הלא צויתי את הנערים הלא צויתי את הנערים
 לבלתי נענך ולמתי והלכת עיניו בראשו ור"ל המחשבה
 אל הכלים ושותית מאשר שך' יהי' בשדה אשר יקראון
 ישאבון הנערים : פ"י בבינה כני"ל שם הוא
 המחשבה קל"ה של מלכות :
 והלכת אחריהן לקבל השפע משם ולפי שהזכירה
 למעלה שלח תלכי ללקוט בשדה אחר ולא תעבורי
 מזה והוא הזכירה מאחוריים שזה הדיני' וכלן אמר
 לה שתלך אחר הקוראים והמה חו"ג והדיני' יש להם
 תחתה

זכר מקרה מורה על יסוד נוקי' אבל מתייחס הכל לבועז
 כמ"ש אשר לבועז לפי שעדיין היה בעלמחו ית' וכוונת
 דבריו הוא שהתפשט האור הגדול שבחכמה לת"ת אבל
 כ"י עדיין לא נבחר הפעולה של היסוד להיות ניכר
 להיות נקי' ויש כב"י כי ביסוד שנת"ת שביסוד נקרי'
 בסוד החסד : במלקח השדה אשר לבועז חלק המ"ל
 שהיה בסוד חקל והיתה עתה בעלמחו כני"ל אשר
 ממשמחת חלימלך קאי על בעז שהוא ממשמחת חלימלך
 כני"ל וכבר אמרנו שבאשר היתה החילת שכונת אור
 הגדול בת"ת אזי מיד נדחו הדינים שבגבורה לנלח
 והוא :

וְהַרְבֵּה בעז בת צבת **וְהַרְבֵּה** הוא ת"ת בחיבוי'
 לחס ויאמר תרי"ן והי"ן ווי"ן
 לקוראים ה' עמכם ויאמרו שערי בינה בעז הוא היסוד
 לו יברכך ה' : ויאמר בעז לבת מבינת לחס כני"ל ויאמר
 לנערו הנלח על הקוראים לקוראי לחי"ג ה' עמכם ת"ת
 למי הנערה הזאת : שבת"ת שהו' סוד ת"ת שבבחר
 יהיה עמכם כמו שהי' בסוד
 מהשנה צווג חו"צ ויאמרו לו ר"ל לוי"ו יברכך ה' :
 הנער הנלח על הקוראים הוא סוד הדעת שנקראת
 נער כנווד ועדת היא פנימי' ת"ת בסוד המלכות
 היינו סוד הפעולה כי פנימי' הכת שבת"ת הוא ת"ת
 שבחכמה שבבחר ופנימי' כח מ"ל הוא סוד ת"ת
 שבמלכות שבבינה שבבחר : ונחזור לענין נער הוא
 הדעת ולפי שאמרנו למעלה שהיתה מ"ל בעלמחו
 ית' בסוד הר"ן כב"י ה"י לו התעוררת דר"גו ונער
 הוא לטון ניער לישג נדחיתערוחת והי' שולח לנערו
 למי הנערה הזאת כי בינה נקרא מ"י ומלכות נקרא
 זאת כנוודע ואמר הנערה זה' ידיעה בחיבור שכינתה
 תחתה שבכינתה עילתה :

וַיֵּן הנער הנלח על **גיבר** עתה מ"ל בריון
 הקוראים ויאמר הדעת ואמר נערה
 נערה מואצ"י ה"י השנה מואצ"י היא ר"ל מחכמ' פ"י כמו
 עס נעמי משדה מואב : שחכמ' שהוא אצל יסו כב"י
 ותאמר חלקטה נח התעוררת לבינה כמוהן יהיה
 ותספתי בעמרי' אחרי עתה מלכות בסוד הפועל : השב'
 הקוראי' ותבא ותעמוד עס נעמי משדה מואב : פ"י מיד
 גמלו הבקר ועד עתה זה צביה ה"י למ"ל שהיה כני"ל
 שבתה הבינת מעט : מיסוד אצל שהוא ע"י מואב
 ותאמר בלבה חלקט' נח שבבלי'
 הוא השפע כני"ל ותספתי בעמרים אחרי הקוראים

לל ידעה בו כחצי נקראים היום תחול שלום :

לחמה נבצר לפיך אמר הלא יתייח את הנערים
לבלתי ננעך ר"ל שלל יהיה להי"י שליטה עליך ואתר
הלא יתייח את הנערים ר"ל הנערים ישמרוהו מן
הדיני והנערים הלדעת חריג תעפ"י ואתרנו שהחריג
המה הקולרי"י היינו כשהם הולכים אל רביה נקראים
קולרי"י אבל כשהם במקומם הדעת כולל חריג ונקרא
גי' נערים : ולחמה והלכת אל הכלים ר"ל אל הדעת
שנק' כלי לפי שהדעת היא השמירה כמו כלי שהכלי
אומר מה שבחובו ואתר אל הכלים לשון רעים ר"ל
בסוד נער ונערה ותיחוק מאשר ישאובו הנערים ר"ל
השפע שזאובים הנערים מן הרגש שהוא מרומו
תמילת תסיר פירוט שפע חוי"ב :

ישלם הי פעלך ותייח' ולפי' המסד ששעתה
משכורתך שלמה : משכורתך שלמה
מעם הי' תלמי אשר באת' לחסו' תחת כנפיו ותחמ'י'
למלא' חן צעניך תזונו כי
מחמתי וכי דברת על לב
שפתך : ויתאר לה בצנו
לפת האכלל גשי הלום ולאכלת
מן הלחם ואתר פתך
בחומוך ותשכ' מלך הקולרי"י
ויבט' לה קלי ותאכלל ותשכע'
ותושר :

כסוד שפתה כנאמר ושפתה כי תירש' גבירתה וכי"
שהסתי"ב צין הדיני הוא בין השפעות וכי יש לה עלי"
ניחוח תי הי' יולאת מביניהם וזהו פי' השפוק הלוי
כי דברת על לב' שפתך צין בוחות הדיבור עדין
היתה צין הדיני' תכל ולנכילת תהיה בלחמ' שפתך
ר"ל שלמי תפרת מן הדינים ולפי"י לא תהיה הוא
כפשוטו ותין צ"ד לפרש לא תהיה תני תשובה כפי'
רשי' ועד כי כל הדברים הנ"ל שדיבור בצנו עם רוח
לא היה התפשטות עדיין כיסוד דק שהיה עדין
הדיבור בהעלם כח"ת שבח"ת והדיבר היה כסוד
שלמה פי' עי"ד שההרצות ותמרה תמלא' חין צעניך
ותנכי לא תהיה כלחמ' שפתך כ"ל ויתאר לה בצנו
למה האוכל הוא שוד סעוד' חירוסין עת הוה כינוי
לכ"י האוכל מורה על קבלת השפע : גשי' הלי"ם
הוה תוחיות מלי"ם בלל' וי"ד : כי לא היה עדיין
כסוד הפריעה שהוא גילוי העשרה והוא סו' המלכות
ציוג וסי' כן סוד הבקיעה צין ווי"ה ש"י כחתי"ם
בחיבור ותעה נעשו ונע"ן מזה במדרש רוח בזהר
חדש דק ס"ו עלה ד' ונדק' ס"ו עלה ב' בקיעה
ציה"ם : ולאכלת מן הלחם ועבולת פתך בחומוך הי'
סוד הדיני' פי' שהחן להם חלקם כסוד עכל תחרי"ם
לפי שכל זמן שהיווג הוא רק כסוד עכל תקי"ן עכל השמות
שגולו הם רק מותר הטוב בגוה מה שמו"ת מותר
מלאוהו הטוב יולאים בני"ולים ולי"ם יולאי' מפינמי'
היסוד רק מחי"וני' היסוד דהיינו מלבוש היסוד וכיון
שהם יולאים מלד המלבוש ככ"י מסרה השגי' להמלבוש'
להתלכסם בדי' יסודות תרפ"ע ומכ"ז י"ל ליה"ר לחמה

ותפול על פני ותשתחו
לרצה ותתאר : חלני נבד' אשר הבינו
לסרינו ותנכי חזקניך
ר"ל צינו להגד הגד לי
כל אשר עשית את חמומך
תמרי מוח תישך ותעזבי
לביך ותמד ותרן מולדתך
ותלכי אל עם אשר לא
ידעת תחול שלום :

ויען בצנו ויתאר לה הגי' הגי' לי ל"י גי' מ'
והוה ח"ת כ"י הגי' גי' ז' היינו תוחיות
גי' בלתי תוח הי' ותמר הירן ומי"ן הגי' הגי' שהם
ד' שני' כל הי' עילתה ז' שני' של הי' תחלה כסוד
שבע שני' נרחל ז' : כן בללא והתכווין שרמו לה
ששהיה כמו הבינה : על אשר עשית את חמומך :
לבלארה מה עשיתה רוח לחמומה אחרי מוח תי"ם
ות"ל זו היא טובה שהלכה עם חמומה הלא היא
תמרה שבנה בגי' והיא תתאמלא להלוק עמה ולדרינו
יוזן הסובב שששה עמה כיכר הכינוי לולי שהלכה
תוח הי' עם הדיני' לא היו פורטים ככ"י מן החסדים
ולל היו החסדי' יכירי' זה היה הסובב שששה חמ'
בללה וגוה יוזן אחרי מוח תישך בר"ל ולין להאר"ך
ס"ם : ותעזבי לביך ותמד' דל"ם ותרן מולדתך דל'
תגדה של בינה ותלכי אל עם' אשר לא ידעת ר"ל
צין הדיני' ות"ל פנימי' שלל' ע"ז דין כלל רק
הדיני' מתגברים עליה ע"י ששמה ח"י וחו' אשר

ספר צדיק יסוד עולם

האפה שמודיק צה נתמלא ונתרוקן עד שמלורף חשבון המדות ותמר שערים סהול ג'י כתר להרות על למדות המדות שמה שלמעלה הוא למטה :

ותשא והנח העיר ותרט חמות' **לפי** שאמר חת אשר לקטה ותולא ותחן לה חת אשר הותרה משבעה שלקטי' עד הערב ותלמר לה חמותה חיפה לקטה היו' ר"ל עד מקום וזנה עשית יהי מכירך ברוך והגד התגברות הדיני' לחמותה חת אשר עשתה עמה ותלמר וגם אמר שכבר שם הליש אשר עשיתי עמו היום בעו' : היה כב"י מדה מלח' צימה שלקטי' חליפה שערי' ואלו היתה לקטי' יוחר חשיעור המד' וכל זמן שהיוג בחכסו' ג'ריך להיות צמדה וצטיעור לפיכך היה מחזיר בסוד אור מחר וזה פי' הפסוק ותשת ברת' ותבת העיר צבינה : ותרט חמותה חת אשר לקטה ותולא ותחן ר"ל בזהגלי' לפי שלמטה היה הלקיטה בחכסיו' חלל צבינה אמר ותולא ותחן לה חיון נוקבין חת אשר הותרה משבעה היינו מותרת מן אור קו הפנימי כב"י מה שלח רחוי להביע אל החיוני' לחוזה מותר הפנימי השיבה למעלה בסוד ח"ה למעי הכינה : ותלמר לחמותה וגו' כבר הזכרנו כי כתר נק' היום וחכמה תמול וצינה שלטוס בסוד מחשבה וחכמה ורנן וצינה הוא הרצון המוסכם השפיע שפע של חכמה והכתר בח"ה ולפי שעתה הביא רות אל נעמי מחוזה אור השפע שאמר למעלה שהי' כחיפה שערים שהו' ג'י כתר ור"ל שהיא בלור הכתר : ועזי היתה נעמי מהתחם חיפה לקטה היום ר"ל השפע של היום וזנה עשית שבלח לשפע זה יהי מכירך ברוך כפי' רש"י בעל השדה שנתן לך פנים ללקוט שפע זה יהי' ברוך ממני ר"ל מן הצינה והגד להמחה וגו' שם הליש אשר עשיתי עמו היום בעו' כלומר חתה מתהמת חיפה לקטה היום עלזה הצינה לה שם הליש הוא בעו' ור"ל שכמו צבינה משפיע השפע העליון בח"ה כמו כן משפיע ח"ה צ"ה במל' ע"י היסוד :

בהם צמה שהם מלוכסי' מן . הגשמיים חלל לעתיד שיגאלנו הטוב כאשר יבואר להלחל אשר יהיה הפנימייה הסוד הטוב הגנוז שם יולא ציחודת שלי' חו יהיה התגלות והתלכחות הגשמיים בלבוש רמיכות ולח יהיה מעורב רע בטוב : ומחור לענין והשב מלך הקולרים פי' מלך המצדי' כנ"ל כי עיקר שפע טק' יהיה מלך הרחמים ויבט לה קלוי' ג'י ק"ס כב"י הקים חותה שיהיה לה עלייה ותלכל ותשבע ותוחר בסוד שפת תמרוכות כנ"ל :

ותקם ללקט ויזו בועה ותקם ללקט החסדים חת נערוי לחמר גם בין העמרים תלקט ולא זכלימות : וגם של תלול לה מן הלכחים ועזבתה ולקטה ולא הגערו צה : ותלקט בשעה עד הערב ותחבת חת אשר לקטה ויהי כחפה שעורים :

הזכרנו ויזו בעו' חת נערוי לחמר : כבר נודע כי כל הפ' כלול' מעשר גם נודע שבכל קומ'ה כב"י ח"ה הוא הכולל והפי' כאן נערוי היינו דעה שביסוד וח"ה שביסוד : גם בין העמרי' תלק' פי' בין נ"ה ופ"ה לח תכלימות פי' שלח יבדור הדיני' ח"ה : והנה הקליט' שבין העמרי' ל"ריך להיות רק בלור הפנימי היינו פנימיות הקו בהתפשטות מן המלכות שלח ירגישו הדיני' שיש להם לחיזה בהמלכות ונודע שהמלכותי' חיון להם מספר וקן שיש מלכות חיון ומלכות פנימי מלכות חיון הם העמרים ומלכות פנימי הם נקרתים נכחים פי' עמרים קטנים כי חיון בהם לחיזה כ"כ כמו בהמלכות החיון ותמר בעו' לערוי גם סול תשולו לשון עשו עלמיכים כחילו חתם שוכחים הלכתי' העמרים קטנים פי' שאמר לנערוי שם האור הפנימי שיש בחו מן הלכתי' ויתפשטו חפי' ממלכות הפנימי כדי שאפי' המלכות הפנימי לח יתעורר והטעם ולא הגערו צה שלא יתעוררו זה היה נ"ה ש'לבעו ברננו בהתעוררותו ח"ה"כ התחיל לנר הכהוב מן הלקיט' שלקטה ותלקט בשעה עד הערב ר"ל לפי שראתי' שריכה שצירי' מן הדיני' לקטה בשעה צבינה עד הערב ר"ל עד נ"ה שהם נק' ערב כי בקר הוא כינוי לרחמים וליה הוא כינוי לדין וערב הוא התחלת הלילה ותחבוט חת אשר לקטה פי' שהיתה חזקת הקליטה מאור הפנימי והזקוק היא בחכמה שבת' שבלכות - ויהי כחפה שעורים דרך משל כי המדידה היא חת לחת וחח"כ היא מלורף המדות למשבון גדול כמו כן כב"י היה הלקיטה לחט לחט וכטעמ'ה יניח ח' ח'י כב"י נתרוקן לחוזה מקום הניצן וחחר ותמלא לחוזה המקום מאור העליון כאשר

וראמר נעמי לכללה ברוך הוא **לפי** שהיכר לה' אשר לח עוב חסדו נעמי פעולת חת החיים וחת המחים ותלמר לה שפע היסו' משפיע נעמי קרוב לנו הליש מגלחניו הוא : בשיעור ובמדה כדי וחלמר רוח המלחובי' גם כי אשר חלי' שלח התגבר עס הגערים אשר לי הדקון עד חס החיוני' לערב כלו חת הקלירי' ותלמר נעמי חל רוח רע בטוב חיון ומכמה הלחה השפעתו

ותאמר לה נעמי החוזה בתי הלל **ועתה** היא חזקת לך מנוח אשר ייטיב החפצטו לך: ועשה הלל בעז מדעתו אשר הייה היסוד בצור את נעמותו הנה הוא חזק את גורן ח"ת שביסוד השערים הלילה **וירחץ ויפתח וישתח' היינו** בחמלה שמתך עליך וירדת הגורן אל הוועדי היה בלון לחיש עד כלות לחכול ולשחוח ויהי נעמי אל רוח בשכזו וידעת את המקום אשר ישכנשם ולאחר כך היה זבחה וגלית מרגלותיו ושכנת והוא יגיד בפועל היינו לך את כל אשר חשעין: התחילה הפעילה כלשר יבואר

הכל ככתובים בפנים בפסוקים הנאים וז"ל ונתי חזקת לך מנוח אשר ייטיב לך הוא ח"ת שביסוד ומילת מנוח גי' דק והוא ד' פעמים הוי"ה נחבר השכי' בהוי"ה בד' פירות העולם ועשה הלל בעז מדעתו הוא בצדוד הדעה לבינה ובסוד היסוד למלכות והוא ח"ת שביסוד אשר ח"ת' ביוז שהיא דיבור לשמים לנעמי ורות: את נעמייתו הנה הוא זרה את גורן השערים הלילה פי' הו' מצער המון שהם החי'ילים הוא מצער ומנער אותם מן גרן השערים: הלילה מורה על מילת ליל בין חיי ההי"ן והוא המון ומכח זריחות האור הוא מנער המון ונעשה כיצור תרין והיו המון נשאר בצדוד ליל ורחל'ה בזהו שפרטו הדברים מהווד ושכח זה וגבר הקדושה בכל הו' קצוות ומכח זה יודר המלכות כי זה לך כלל כל זמן העשי' לר"ך להיות הוויב באתכסיית כי אין לעולם כדי לאור הגנוז לר"ך בחמיה להחלש השכי' האור הגדול מפני ההגברות הדברים וההתיבשות בא מחור החוזר ואחר שג"י מלוכז כל האורות בצדוד אור החוזר ומכח המלכות יש הגדל בין אור הפנימי להחי'ונוי אח"כ מהגלה האור הגנוז וטמיר ציסוד ונעשה הוויב באתכסיית יאשרה ויחלף וחותין ח"י' מן ורחל'ה יורה על התכש"י ל"ק כי י"פ ו' עולה ס' וכי'ת כל'י מ"י עולה ח"ר וחוח ל' מורה על גילוי אור היסוד שהו' לר"ך יסוד עול' ונאות ח' מורה על עקרה הוד שהיא מרת שמי' פי' שעות ח' מורה שכל החלה מדבר בצדוד ששם הוא עיקר המניעה וקטרוג ור"ך שס כז"י רחל'ה לשון עקרה וגם הו' לשון רחל'ה לשון רל'מה לפרוט הדברים מן אור הפנימי והוא רחל'ה בזה והוא סוד הפסוק מכה נפש בבלי דעה כי החי'ונוס הם הוד הנפש שהוא הים ובצביל הקטרוג שלהם וגם אל אחת הערים

כלתה טוב בתי כי תלך עם נעמותו השפעתו מתגבר וכל יפגעו כך בטהר אחר ותדבק הקדו' וגם רחל'ה בנערת בעז ללקט עד כלות קציר כעמדה אל הדיוס השערים וקציר החטים ותשכ את שיש להם קיום מחוזה' והעמדה כתי מחוזה וכזי ואחרנו שהיא נוטה אל הדין במה שמה מחערין הדיוס אבל מ"ס פנים שלה היא מתגברת אל הקדושה לפיך חמרה נעמי ביוך הוא ר"ל יסוד לה' ר"ל הקדושה ח"ת אשר לא עזב חסדו את החיים ר"ל הקדושה ואת המתי'ה ר"ל הדיו' לפיך המחיל הפסוק ותאמר נמי לכלתה סתם והבן ותאמר אשר ותאמר לה נעמי קרוב לנו האיש מנח נו הוא (באלנו בלא' כתיב) גתנו גי' לר"י והוא לר"ך יסוד עולם והפנים של היסוד הוא גוחל האמת משה חל'ה יעקב והוא יגאל וחותו בקרוב מן הדיו' ותמר לה נעמי עשה היה החל'ה הזיקוק בקו הפנימי אבל גם יגאל וחותו מן החי'ונו' בא בהלכות כמ"ס התנערי מעפר: ותאמר רוח המלכות' אשר המלכות' לחבר רוח ה' ברות להיות בצדוד ההורה שעפי' שכבר הזכיר למעלה רוח המלכות' וגם אשר בחמלה ורוח דבקה בה שם הוא במחשבה ותח"כ בכת ותח"כ בפועל' והיינו החחלה גילוי הפעולה חלל גמר הפעולה יהיה לעי'ד אתה שש ימי המעשה וזו יהיה אור הלבנה כלור החמה וגו' ותאמר רוח וגם כי אחר לכאורה מילה כי רק לומר אבל כבר אמרנו שמילת כי נופל על ח"ת לפי שמילת כי עם הנקודה הוא גי' מ' והוא כ"ו ושער הלשון גם כי אחר אלי עם הנערים אשר לי תדבקו עד אם כלו הכל הקציר אשר לי ותאמר נעמי וגו' היא נחנה לי טעם על דבריו ט"ב בתי כי תלך עם נעמותי שמכח זה לא יפגעו כך בטהר אחר עד שימתקו כל הדיו' ותדבק בנערות בעז ללקט עד כלות קציר החטים פי' שדבקה בצדוד הדיו' וכל בצדוד היוז עדיין עד כלות השערים פי' שהיו נקצרים כל הדיוס שיש להם חמיה במלכות וקציר החטים פי' שדבקה בצדוד הדבוקה ולא בצדוד היוז עדיין עד כלות קציר השערים פי' שהיה נקצרים הדיוס ממה שבנינה נוטה לדון במה שמה מחערין ונקרא קציר החטים במה שהיא מקבלת מן החמיה ד"כ וחותיות החורה כעבודת קפיטל גי' כבר אמרנו כי דבור של בעז עם רות היה בלא התפשטת היסוד רק בהעלם בתי' שנתח"ת:

ספר צדיק יסוד עולם

הערים האלה שהם שש ערי מקלט שהיו סוד ו' ההסס והי והנ כי לין להאריך וככת הו קאולה כאשר ג"כ מן החשבון התיבה ואינו כמו ו' של ורחכת שאינו בחשבון חבלי של וככת הו מן החשבון ועולה וככת חפ"ו כי כאשר נעשה הרמילה ביסוד מחלבת בלח וככת חכמסת בלח מחבלה חור יהוד שכתית כמבואר לעיל והוא מחגלי ע"י היסוד היינו שמחגלי חור היסוד שהיה ככ"י בהעלי בה"ח לח"כ בוקע בין נ"ה ומחפסט ומשפיע וכל זה מרומח בצימ"ח חפ"ו ופי' בגי' יסוד במילוחו שהוא בני' פי' ושמחי שמלחך ע"כ ע"כ פי' נעמי אמר לרות ושמחי לני שמלחך ע"כ ואלו בניי שכה כי בעניי זו נעשה מן ה' החחי ומן ה' עלילי מן חרין ההי"ן נעשה יו"ד ולפיכך ושמחי ביו"ד וירדתי הגורן ר"ל הבינה חרד הגרן אל חוועדי לחיש עד כלותו לכלול ולשחות חוועדי הוא לשון דעת ר"ל שאל יחל להם התעוררו לחיש עד כלותו פי' עד שיתבצרו החסדי' כביסוד סנק' חיש ויתמלחו החסדים כבוד לחילה ופתיה והוא ת"ח ומלכות שביסוד ויהי בשכבו וגו' ר"ל ידעת אח מקום השפע פי' התפשטות היסוד אחר שיחמיל להזיח החור הגדול של חות ו' כבוד קון התחתין של חות ו' ונחת ונלית מרגלותיו ככ"י בין נ"ה שהם ס"ו רבליים ושכתי ביו"ד ונפול על שניהם על נעמי ורות בקרי וכתיב מורה על יחוד עליון ויחוד החתון ר"ל הית ישיפע בה"ח והוא יגיד לך יגיד לי המשכה פי' ימשך השפע לך ולפי שעדיין כל זמן העה"ו חינו ציווג שלם אחר בלשון יגיד שמורה על נשיקון אשר תעשין אשר הוא מילה ראש ומורי' על המחשבה תעשין מורה על הפעולה שהוא במלכות ע"ד סוף מעשה במחשבה תחילה וכל זה היה הדיבור נעמי אל רות דרך רלון פי' דרך ענה שהי' תעשה כמכר

י"ד בחצי הלילה ויחמד החיש וילפת והנה חשה שכבה מרגלותיו ויחמר מי את ותחמר לחכי רות אחתי ופרשתה ככפ"י: כלפת פ"י שנתרוקוהשפע וחזר למעלה ליסוד שזכרתי ומלת וילפת חותיו וי"ל הם גי' מ"ו והוא הנעלם שסעי' ומורי' על הכלי החור לחותיות פת הם גי' לילית כי מכה החגברות הדיניים נעלם החור הגדול: והנה חשה שכבה מרגלותיו פי' בין הדיניים ויחמר מי את בלח ה' שנועש שבינה בקרת מי והיה הרעון ומלכו' נקרא ה' והיה הפעולה וכאשר ראה בצנו נעלם החור הגדול מלכת לדי פעולה ולח רק כבוד נשיקון חמר מי את שחין חתה י"ס רק כמי מ"י לפי שחין הפעולה שלימה ותחמר לחכי רות לחמד לחכי עם הנקודים גי' ז"ל פי' עם הנקודה העליונה והוא הו"י וחדני' וז"ל מורה על חור הגנת ביסוד כי יסוד הוא חות ז' וחוח ח' הוא חור הגנת ביסוד ותכה היווג נעשה מן חור הגנת סוד הטפה והיה סוד יו"ד וח"כ יחי' כבוד ק' והוא קומה שלימה מעשר

הערים האלה שהם שש ערי מקלט שהיו סוד ו' ההסס והי והנ כי לין להאריך וככת הו קאולה כאשר ג"כ מן החשבון התיבה ואינו כמו ו' של ורחכת שאינו בחשבון חבלי של וככת הו מן החשבון ועולה וככת חפ"ו כי כאשר נעשה הרמילה ביסוד מחלבת בלח וככת חכמסת בלח מחבלה חור יהוד שכתית כמבואר לעיל והוא מחגלי ע"י היסוד היינו שמחגלי חור היסוד שהיה ככ"י בהעלי בה"ח לח"כ בוקע בין נ"ה ומחפסט ומשפיע וכל זה מרומח בצימ"ח חפ"ו ופי' בגי' יסוד במילוחו שהוא בני' פי' ושמחי שמלחך ע"כ ע"כ פי' נעמי אמר לרות ושמחי לני שמלחך ע"כ ואלו בניי שכה כי בעניי זו נעשה מן ה' החחי ומן ה' עלילי מן חרין ההי"ן נעשה יו"ד ולפיכך ושמחי ביו"ד וירדתי הגורן ר"ל הבינה חרד הגרן אל חוועדי לחיש עד כלותו לכלול ולשחות חוועדי הוא לשון דעת ר"ל שאל יחל להם התעוררו לחיש עד כלותו פי' עד שיתבצרו החסדי' כביסוד סנק' חיש ויתמלחו החסדים כבוד לחילה ופתיה והוא ת"ח ומלכות שביסוד ויהי בשכבו וגו' ר"ל ידעת אח מקום השפע פי' התפשטות היסוד אחר שיחמיל להזיח החור הגדול של חות ו' כבוד קון התחתין של חות ו' ונחת ונלית מרגלותיו ככ"י בין נ"ה שהם ס"ו רבליים ושכתי ביו"ד ונפול על שניהם על נעמי ורות בקרי וכתיב מורה על יחוד עליון ויחוד החתון ר"ל הית ישיפע בה"ח והוא יגיד לך יגיד לי המשכה פי' ימשך השפע לך ולפי שעדיין כל זמן העה"ו חינו ציווג שלם אחר בלשון יגיד שמורה על נשיקון אשר תעשין אשר הוא מילה ראש ומורי' על המחשבה תעשין מורה על הפעולה שהוא במלכות ע"ד סוף מעשה במחשבה תחילה וכל זה היה הדיבור נעמי אל רות דרך רלון פי' דרך ענה שהי' תעשה כמכר

ותחמר חלי כל אשר חלמי סם
 תעשה וחרד הגורן ותעש כל אשר לונה חמותה ויאכל בצו וישח וייטיב לבו ויבא לשכב בקצה הערמה ותבוא בללחו ותגל מרגלותיו ותשכב:
 והו"ד נודע שחין מחבלה רק ע"י קריאה כדכתיב

במלת חיל עתה כי אמנם לשון אמת חוחמו יח' אבל לא
אמר אלא לשון אמנם לי' אמונה כי שתאמר האמת לי'
שאני אעשה לך טובה זו לפי שגוול הקרוב לא גאל אז
עד לעתיד וצוה חציו הכתיב בלא קרובי מילת כ"י מרמו
לתיבת כנ"י :

ליני הלילה והיה צבוק **לירד** מורה על הגלות
אם יגאלך טוב וגאל
ואם לא יחפון לגאלך
וגאלךך אכני מה' סכני עד
הצוקר :

על השתלשלות של הקו
שהוא צבוק תלת ווין צלורת לת"ד צבוק מגדל הפורח
בצויר והקו מהתלשל מעולם לעולם עד שירוח בעולם
הזה שהוא עולם העשי' והיה צבוקר כשתחיל הצלוח
עמוד השחר צמח הגלולה אם יגאלך טוב ר"ל אם יתעורר
אוחו הטוב הגנוז מעלמו ע"י השובה ות"ע יגאל יהיה
הגלולה מיד צבוקר ר"ל צוין הקן הראשון כי כמה קליין
כלו ועברו ואין הדבר תלוי אלא בחשובה ואם לא יחפון
לגאלךך שלא יעשה השובה וגאלךך אכני פי' חני מעירר
אוחו הטוב כנאמר למעני אעשה : חיה' מי הוא צבוק
יסוד ה' הוא ת"ת ויש בכלל רמז גדול שלא יתן לכתוב
באשר שנגע אל זמן הגלולה : סכני עד הצוקר
הוא מצוהאר :

ותשכב מרגלותיו עד **ותשכב** וגו' הוא
בקר ותקס
בערס יכיר חיש את רעהו
ויאמר אל יודע כי באת האשה
הגדן : ויאמר הני המטפחת
אש עליו ותחיי בה ותחמו
בה וימ' שש עשור' וישת עלי'
ויבא העיר :

ר"ל השעשה הגנוז וטמיר והעירוי ככר אמרנו כי הויג
הוא רק בנשיקין כל זמן שטמיר וגנוז הטוב ביסוד
שצנינה ובעת החורבן בעו"ה היה השכינה
בין הדנים ולא היה לה ככ"י חפ"י סוד נשיקין רק
בשנחות וייט ורמו לה כהן שיהיה לה עלייה צמרים
וגו' ר"ל שיהיה לה כמו קודם החורבן אעפ"י שיהי' ביה
חרב יהי' לה בנשיקין אבל עכ"פ לא יגלה חור הגנוז
וטמיר עד זמן הגלולה ויאמר אל יודע וגו' מצוהאר עפ"י
דברינו הר"ל כי ככר צמרו כי הברן הוא צבוק יסוד והוא
גרון השעירים דעה הוא גורן החטים ואע"פ שיקיים בערס
אל

מעשר פעמים עשר והספה הגיל נרמו בנקוד' חיריק
שבלגבי ולא חרף ג"כ נקודת הקן שבלגבי והיא ג"כ
מאה וי"ח שהוא ג"כ עוב שהוא פרימי העולם ביסוד כאשר
יבואר בפסוק אם יגאלך טוב ואמרה רוח אמתך מורה
הלשון על פי עממים שהוא אמונה לשון אם המגדל
הצנין כוונתו על החטל כפי חולות והוא אמת מורה על
מה שהיה בין הדניים ופרשה כנפיך ר"ל החסדים על
אמתך ח"ת יסוד כי גאל אהה : ויאמר ברובה חת לה'
בתי ר"ל שהיא עדיין צבוק בת לפי שעדין התורה היא
מלוכט ואין הנסתר מגולה היא צבוק בתי ואוח ח"וין
ממילת בתי מורה על התורה שהיא ח"ת ואחותו יב'
עם נקוד' חיריק שחתת הב' ממלת בתי הוא גני'
ד"כ ר"ל ח"ת התורה ונחמטך בתי' שפע החכמה ח"ו
נעשה מנקוד' חיריק שחתת ה' עם כ"ב אוח'ו' ל"ב
נחיצו' החכמה והכל הוא באתכסייא ר"ל מלוכט
בסיפורי התורה וכשיגלה הנסתר ח"ו יהיה הפעולה
באתגליית ויגולה הטוב הגנוז הר"ל : הטבת חסדך האחרון
מן הראשון ר"ל טוב לך זה שאין נגמרת הפעולה מיד
אלא לעתיד זה לך טובה גדולה מן הראשון מאילו היה
החור הטוב יולא מיד : והטעם גודע שלא יתגברו
הדוי' כי קליפה הייתה קודמו' לפני ולרדך בחמילה
לשבר הקליפה קודם הגלוי' הלא לבדתי לכת אחרי
הנחורים אם דל ואם עשיר עד : ששצירת הקליפה
הוא ע"י עליית ח"ו למלכות ע"י מלות ומייט של
ישראל תחננו מעלים וילווים הקדושים העשוקים ביד
הקליפה והוא חיות שלהם והשכינה טעלה אוחם אל
צנין הקודש לתוך המרכבה קדושה אך ככ"י הזאה אהה
שלא טעלה ולא תבא שום יניון אל הקדושה שלא ברצון
הוי"ה ביה' פי' לבתי לכה אחרי הנחורים לשון בומר
צובר שלא ברצונו אם דל ואם עשיר ר"ל בין
שיהיה ניכון גדול הוא נקי עשיר או ניכון קטן הוא
נקרא דל :

ועתה בתי אל חרתי כל **אל** חרתי מן הקליפה
אשר תחמי אעפ"י
לך כי יודע על שער עמי כי
אשת חיל את ועתה כי אמנם
כי גואל אכני וגם יש גאל
קרוב ממני :

נקרא שער והשפע נקרא
עמיר"ל נשמת ישראל עמי ושיער הלאון יודע לשון יריעה
כל היסוד שער עמי כנ"ל כי אשת חיל את כי אהה מוכן
להיות סוד אשה בפועל כמו אעשה הוא ככה שמרומה

ספר צריק יסוד עולם

אל יודע פילח יהי יצוג שלם עד שיבול האור הכפזן והנה
 בעזר רחל מה שהיה בזמן הגאולה לכל מה יהיה לה
 כ"ו מסך חריכות בגלות שהכניה כ"ז שוכבז מרגלותיו
 ע"ז חמר הבי המטפתח אשר עליך וחמיו בה והוא
 קבל קנין סודה ובזה היה לה קישו' ותיבז עמו שלא
 יתגברו החילונים עליה ח"ו ועיני המטפתח היא
 סוד הולצשות כי השכינה מלכז את הקצוות בצוד
 אור חוזר כמש"ל והתלצשות הוא מחור הפנימי היינו
 הנילונים שהיו לוקח' מבין הדינים ומעלה אותם
 בצוד מ"ג ולהתלכז בהם הקצוות כדי שיהיה להם
 מדה וגבול כי קודם התלצשות לא שייך בהם גבול
 וזיהה וזילת המטפתח המ' מורה סוד מ"ה שהוא
 ענימיות ח"ת אור ע"י הוא פנימיות היסוד היינו טוב
 הגבוה אור פ"י הוא יסוד במילוי כל החיבה שהיא
 ג"י פ"י אור ח"י הוא מורה על מידה השמיי' שהוא
 הוד שממנו נגלשו הנילונים מחוך הדיים וזאת ח'
 הוא מורה על מלכזז ח"ת שכולל כל השז מידות
 וזאחר נהפן לה כח להכביז המדות אחר וימד שז
 שערים ר"ל שז קצוות היה להם גבול וזדה אחר
 ההלצשות וקדקחים שערים על שז שהיא מתלכזז
 אותה וישת עליה שהיה לה חיבור עמקם ויבא
 העיר מכח זה היה לה עליי' ומורה על החילונים :

אל יודע פילח יהי יצוג שלם עד שיבול האור הכפזן והנה
 בעזר רחל מה שהיה בזמן הגאולה לכל מה יהיה לה
 כ"ו מסך חריכות בגלות שהכניה כ"ז שוכבז מרגלותיו
 ע"ז חמר הבי המטפתח אשר עליך וחמיו בה והוא
 קבל קנין סודה ובזה היה לה קישו' ותיבז עמו שלא
 יתגברו החילונים עליה ח"ו ועיני המטפתח היא
 סוד הולצשות כי השכינה מלכז את הקצוות בצוד
 אור חוזר כמש"ל והתלצשות הוא מחור הפנימי היינו
 הנילונים שהיו לוקח' מבין הדינים ומעלה אותם
 בצוד מ"ג ולהתלכז בהם הקצוות כדי שיהיה להם
 מדה וגבול כי קודם התלצשות לא שייך בהם גבול
 וזיהה וזילת המטפתח המ' מורה סוד מ"ה שהוא
 ענימיות ח"ת אור ע"י הוא פנימיות היסוד היינו טוב
 הגבוה אור פ"י הוא יסוד במילוי כל החיבה שהיא
 ג"י פ"י אור ח"י הוא מורה על מידה השמיי' שהוא
 הוד שממנו נגלשו הנילונים מחוך הדיים וזאת ח'
 הוא מורה על מלכזז ח"ת שכולל כל השז מידות
 וזאחר נהפן לה כח להכביז המדות אחר וימד שז
 שערים ר"ל שז קצוות היה להם גבול וזדה אחר
 ההלצשות וקדקחים שערים על שז שהיא מתלכזז
 אותה וישת עליה שהיה לה חיבור עמקם ויבא
 העיר מכח זה היה לה עליי' ומורה על החילונים :

ותבא אל חמחה ותאמר מי את **מבח** התלצשות
 בתי ותגד לה את כל אשר הני"ל בפסוק
 ענה לה האיש ויאמר שז השערים הקודם היה לה
 האלה נתן לי כי אחר חלי אל תבולתי עליי' כאשר אמרנו
 ריקס אל מחמתך ותאמר שבי בתי עד והבא אל חמחה כי
 אשר תדעין לך יפול הדבר כי לא קודם התלצשות היה
 יסקוע האיש כי חס כלה הדב' היום : לה עלייה במחשבה
 אל הבינה לפי
 שהקליפה אין יודעים מסוד המחשבה לכל ככה לא
 היה יכולה לעלות לפי שהיתה בין הדינים לכל אחר
 התלצשות היה נה עלייה ככה ולע"ל יהיה לה עליי'
 בפועל ותאמר מי את בתי וחגד לם וגוי'ם להקשות
 וכי זו היא החשבה ע"ק השאלה מי את בתי הני"פ
 אנכי רות ועוד ועל עיקר שאלת עמי קשה וכי לא
 היתה שמירה שהיה שאלה מי את בתי ועוד וכי
 אומר אדם על מי שלא הכיר בתי אלא עתה נעשה
 מלי בעלייתה בצוד בן ככה כי במחחילה נעשית בן
 במחשבה ועתה בנה ופ"י הפסוק ותאמר מי את
 בתי ולא כלתי כמבואר לעיל ותגד לה את כל אשר

ובעני עלה השער וישב שם וזנה הגיבול עבר
 אשר דבר בעז ויאמר סורה שזה פה פלוגי
 אלמוני ויבר וישב ויקח עשר' אנשים מקני העיר
 ויאמר שבו פה וישבו ויאמר לגיבול חלקת השדה אשר
 לתמינו לתימלך מכרה נעמי השבה משדי מואב ואני
 אחרתי אנלה לזיך לומר קנה נגד היושב' ונגד
 וקני עמי חס תוכל גאל ואם לא יגאל הגירה לי
 ואדע כי אין זולתך לגיבול ואנכי אחריך ויאמר אנכי
 אגאל :

השער הוא יסוד ומלכות ומלכות היא בנינה
 ככה כאשר אמרנו לפיכך מיושב לשון
 עלה השער וישב שם לשון עכבה והנה הגאל עובר
 הסוב הגנוז ר"ל שהשפע הגנוז היה
 מעורר גי' לילך לחוך השער אשר דבר בעז
 דבר

דבר הוא לשון כח ור"ל שהוא כח של צדק לפי שהוא
 מן שפע הראש הוא הרוחני בחילה תשיר ויחמר
 סורה שבה ת"י צדק חמר לבטל שלל יתל להודק השער
 וחמר לשון כפל סורה שבה לפי שאילו היה יוצא
 השפע היה ח"ו שצירה והיה חומר לבמות שה"ו
 שהדינים היה עדין חוקים ולפיכך חמר סורה שבה
 סר שימרו למעלה וז"ל לל היה חומר שבה היה
 משמעו שימור לבמרי לפיכך חמר שבה שלא יחמר
 לבמרי ורק יבט לשון עכבה עד שיסוד הקליפה זלם
 היה חומר שבה לחוד היה משמחו שיבט בשער לפיכך
 חמר סורה והיה חומר לבטל לל לבמרי רק שה"ו השפע
 בשל עביר שנקי ג"כ שער כניל והוא רוח שמיח
 ושב בשער פה פלוני תלשוני בינה נק תלתי וגי'
 פ"ו ולפי שלל היה חומר כל השפע לבניה רק שה"ו
 נשאר ח"י בחוקר היסוד כבוד נשקין לפיכך חמר פ"ה
 שח"ו ח"י מן תלתי פלוני הוא היסוד בפנים זמלבוט
 כי הפנים הוא ח"י זמלבוט הוא פ"י ג"י יסוד זכין
 ג"י עלוני זכין חילוק בין פנים זמלבוט רק חו"ו
 שם בפנים יוהר זמלבוט מורה על שפע הפנים
 שה"ו כבוד ח"י לפי שה"ו מן החכמה שהוא חו"ו
 תלמוני תלמן חלחח מורה על הבל' שהספי כ"י חמר
 ממנה שאינו תלל לבשקין וז"ל חלחח ח"י יסוד ויש
 כניל יוקח עשרה תלתי חוקי העיר דע כי הקליפה
 הוא כבוד מלך זקן ולקח צדק הטוב מן הקליפה והיה
 תלתי צדק המל' כבוד עשר זמכח לקחה זו ח"י
 חפיד הקליפה ונעשה להם מרכבה שמתה כפי'ם
 זמקוב שלהם היה מלבוט לבכינה והרע גע' מרכבה
 כפי'ם והמה היפך מן הקדושה בי בהקדושה לעולם
 בהפנימי הוא יוהר קדוה מן הלבוט זמקדושה הוא
 להיפך עב זמלבוט ומגלו וחותן עשרה זקנים
 שה"ו מלביש השכינה היו פועלים שלל יתל השפע
 טוב לחון שלל לברכ' עם תורם ויחמר צדק לבטל
 חמר שחמר לו למעלה סורה שבה כדפרישין לעיל
 חמר לו חלקת השם ג"י שרי שהוא היסוד חמר לחמו
 ללחמלך שהוא חכמה הי' טוב פנים יסוד זמלמן
 ח"ה ולחמלך חכ"ה חמו ח"י כי השפע צדק ממכ"ה
 לח"ה זמח"ה יסוד חו"ו חלקי שבה מורה נעמי
 וז"ה זכ"י חלקי רש"ו נעמי למכו חמר הכבוד השבה
 שג"י מואב ר"ל שחכמה מוכר לה חו"ו השפע
 וז"ה חמר"ה תגלה חונך לחמר דע כי חון הוא
 סוד מל' דהיינו כשהיה ככה כבינה שה"ו שם ס"א
 בלשך בלמו זה כפי'ם שהפ"ה הוא היסוד המכ"ה

ההבל בהחון והאחון מקבל מן הפ"ה ולפיכך הפ"ה
 הוא כבוד בריה הלחון והאחון היה כבוד מל' ככה
 ולפיכך חומר חבנה חונך לחמר פ"י מה שבה
 חבלה בפועל קנה לשון קנין והוא ג"כ חלשון קנה
 ונוקם פ"י שיראה החלחון על הדיני שיבדו רחמים
 נגד היושבי' ונגד זקני עמי פ"י שהקנין חו הקמה
 הוא נגדו שלם מרוזים לכך חבל מ"י ירלה
 החלחון ויובדו עליהם כי היושבים הם עשרה חגשים
 חקני עמי הם הפני' של הדינים כניל ומה שחמר
 זקני עמי הלל ישראל הקדושים עמי מורה על יח"ר
 שבהם כי בס' דה' לו שליטה בעויה שחמתיחם :
 חם החבל גאל כלשאר מביח בפסוק חם יחלך טוב
 יחל עמי' ואם לל יחל הבידה לי ר"ל ואם עדין
 חין הזמן לבחול הבידה לשון המשפה פ"י ממחין
 השפע ח"י וזמנה לשון ידיעה ר"ל בפועל חבל בלל
 ח"י כתיב רק בקרי ר"ל ככה כי חין זולתך לבחול
 פ"י חין זולתך לבחול גאולה שלימי' לזה חו"ו ח"י
 כפועל שיגלו כח רזין דלוחותי ואזני לחריך המלבוט
 שך ודבר צדק עם גוחל כל הפסוק חיל' היה
 ככ"י ככה גבל החור מיני' וז"י נדה מה לעשות
 וזמחילה חמר חכ"י חבל פ"י חכ"י גוחל חמה
 ורזוני לבחול :

ויאמר צדק ציון קוחד
 הטה מיד נעמי
 וזמח רוח המחוניה חסח
 המה קניתי קניתי להקים
 חם חמה על לחתו: ויחמר
 הבחול לל חוכל לבחול
 לבחול ק"י :

כ"ו קוחד ר"ל ציון
 שמתגבר לקנות
 הקנאה מיד נעמי יהיה
 ג"כ מחח רוח המחוניה
 חסח חמה ולפי שהגות'
 הוא הכח והפועל הוא
 צדק היינו עמי' ישי'ם
 האור הקוב ויבא
 לפועל לפיכך הכתיב
 הוא קניח בלל ח"י ומורה הקנין על צדק חכל כהקני'
 הוא מורה על טוב ר"ל שהקנין הוא חכ"י להקים
 חם חמה על נחלתו ר"ל שיהיה הקנין להקים חם
 ר"ל חמל' שביח חסח חמה על נחלתו ר"ל שימחוקו
 כל הירמוח שה"ו הקליפה לחוד הקדושה בי חו"ו
 חילוח"ה הם נחלתו וזכין זכ"י להקים חו"ו על
 שמו ויחמר הבחול לל חוכל לבחול לי ר"ל לל חוכל
 לבחול צו רק שיהי' הקו בפועל רק זכ"י שיהיה
 מלבוט :

ספר צדיק יסוד עולם

פן תשחית את נחלתי
 גאל לך אתה את
 גאלתי כי לא חוכל לגאל ;
 ואתה לפנים בישראל על
 הגאולה ועל התמורה לקיי
 כל דבר שקף איש ועלו ונתן
 לרעהו ואתה התעורה
 בישראל ויאתה הגואל לבצעו
 קנה לך וישלוק נעלו ;
 ויאתה בעז נזקקים וכלל
 העם עדים אתם היום כי
 קניתי את כל אשר לחל'מלך
 ואת כל אשר לכליו ולמחלון
 מיד לעמי :

פן תשחית את נחלתי
 ר"ל שלת יעורב טוב
 ברע ח"ו : גאל לך אתה
 הוא סוד המלכות כנודע כי
 בסוד המלכות נק' שם
 הוי"ה אתה ה' כי לא חוכל
 לגאול לפי שאתם יהיה
 הגאולה אזי יהיה ואתה
 לפנים ר"ל זאת שפי' מלתי
 תהיה בסוד עטרת לבעלה
 ותהי לפני' בישראל ר"ל
 ישראל ככל על הגאולה
 ועל התמורה ע"י הגאולה
 יהיה להיפך ממה שהוא
 עתה : לקיים כל דבר פי'

וגם את רוח המחיה
 תשח מחלון קניתי
 לילאשה להקים שם המת
 על נחלתו ולא יכרת שם
 המת מעם אחיו ושעשר
 מקומו עדים אתם היום :
 ויאתה וכל העם אשר בעש'
 והזקנים עדים יתן ה' את
 האשה הבתה לביתך כרחל
 וכלאה אשר בנו שתיהם
 את בית ישראל וע"ה חיל
 באתרת וקראת שם בית
 למס : ויהי' ביחך כבית
 פרץ אשר ילדה תמר ליהודה
 מן הזרע אשר יתן ה' לך מן
 הנערה הזאת : ויקח בעז
 את רוח ותהיה לו לאשה
 ויבא חלי' ויתן ה' לה הריון
 ותלד בן : ותאמרנה הנשים
 ברוך ה' אשר לא השבית לך
 גאל היסוד ויקר' שמן בישראל
 והיה לך למשיב נפש ולכלל
 את שבתך כי כלתך אשר
 תבחרך יולדתו אשר היא
 טובה לך משבעה בנים :
 ותקח נעמי את הילד
 ותחיתיו במיקה ותחילו
 לאמנת : ותקראנה לו
 לשמות שם לאמר ילד בן
 לנעמי ותקראנה שמו עובד
 הוא חבי ישי חבי דוד :
 ואלה תולדות פרץ פרץ
 הוליד את חזרון : וחזרון
 הוליד את רם : ורם הוליד
 את עמינדב : ועמינדב
 הוליד את נחשון : ונחשון
 הוליד את שלמון : ושלמון
 הוליד את בעז : ובעז הוליד
 את עובד : ועובד הוליד את
 ישי : וישי הוליד את דוד :

יתן ה' וגו' כרחל וכלתי
 ש"ע ושתי יהיו
 בית' את' בנו שתיה' וגו'
 ועש'חיל ל'כה באת' הול'י
 פרי' ר"ל שיפדה וירבה
 ויבא לידי גמר הפעולה
 וקראת שם בבית לחם שרחל
 תהיה עקרת הבית ויהיה
 ביחך בית הוא כינוי למלי
 תהיה כל כך גבוה בבית
 פרץ הוא האור הראשון
 שילת בראשונה בסוד
 הבעילה שמרומה במילת
 פרץ משון פרצה ומלשון
 ויפרוץ ושהי' למעלה עד
 ח"ס אשר ילדה תמר ליהוד'
 תמר הוא המ"ס סתומה
 יהודה הוא סוד ח"ר הוי"ה
 שבתוך המ"ס כנודע בראש
 דתחוב הכל בדר העוב
 והאור הוי"ה שפרץ ומלך
 ה' המ"ס סתומה הוא פרץ
 והוא'אמשיה ה' שזולת מן
 פרץ כמבואר בפסוק להבין
 מן הזרע אשר יתן ה' וגו'
 אמרו בשלון עתיד לפי
 שלעתיד יהיה כל זה ויקח'
 בעז וגו' גי' קכ"ד והוא
 מורה על קומה שלמה כל
 עשר פעמים עשר הוא קי
 וביד מורה על כ"ד לירופי
 ולני שנעשי' החור' בכ"ד
 ספרים ושהי' לו וגו' ותלד
 בן הוא המשיח : ותאמרנ'
 הנשי' אל נעמי אתה שזולד
 בן והתחיל לבשר כח הקליפי'
 הכירו הקליפות בעלמס
 שהם חטורי כח ענך
 הנשי' ואתה כל נעמי ברוך
 בינה והי' ה"ת וגו' שלא
 נעבד הגואל על ידינו והודו
 תמר

לקיים שתיס בסוד עטרה כל הוא יסוד וכבר הוא
 מלכות לקיים אותם ישלוק נעלו נעלו הוא כינוי
 לקליפה פי' צריך היסוד שהוא ח"ס לשלוק נעלו לפשט
 מן הקליפה והגוליות הטוב מהם ולמתקו לרוך הקדוש'
 היינו במה שיתן אותה הטוב שולית לרעהו ר"ל למלכות :
 ואתה התעורה בישראל ר"ל אתה מלכות שהיא
 זאת יוכר בישראל שתיס בסוד עטרות כנ"ל ותעודה
 הוא לשון הכרה : ויאמר הגואל וגו' פסוק זה מבואר
 מאליו וח"ס ביאור : וישלוק נעלו נעל של גואל ר"ל
 עקבא דמשיחא ויאמר בעז לזקנים ר"ל מלך זקן כי נודע
 שכל פעם שהקדושה גובר הס"א צריך להיות כפוף
 וצריך להודות על הקדושה כמו שנודע משרו של עשו
 שהודה לו על הברכות ועל הזכוה ועינו זה מבואר
 ג"כ בפסוק שאתם לזקנים וכלל העם עדים אתם
 כי קניתי את כל אשר לכליו ולמחלון להמתיק כל
 הגוליות שלהם בשבתך הקליפה חפ"י את רוח את
 מחלון קניתי לי לאשה להקים שם המת על נחלתי
 פי' שלא תסבדו שיאתר לכם לחיזה ברות כי חני
 מתים אותה ולא יכרת שם המת מעם אחיו ר"ל שהיה
 בזה הגוליות כמו שאר הספי' למעלה ושעשר מקומו ר"ל
 הטוב הגבוה בעש' ויאתרו כל העם אשר בעשר ר"ל העשרה
 הנשים והזקנים הפנים הם הס"א ואתר בתחילה העם
 והח"כ הוקנים כי הם נגדרים אתריהם כחש"ל שנס"ס
 הוא היפך הקדושה ואתנו כולם הודלה לך ולא זי שנתנו
 לה הודלה ולא עוד שברכו אותה כמ"ס ביעקב ויברך אותה
 שם ומהו הברכה שברכו אותה :

מורה למתן שלמה שהשלום שלו הוא חיות ישראל
 ושלמות הוליד בעצו הוא יסוד כחצוהי והיות קודם
 לע"ה אע"פ צדק ההלכשווה הוא הח"י אבל בחור
 הפנים יסוד קודם לל"ה ובעצו הוליד את עיבד
 צדק נלח ונלח היות עבד לח"ת וכל זמן ששפע של
 משה בהעלם נק' עובד והוא ע"כ ו"ד ע"כ הוא
 שם הו"ה שבתולדות ד' הוא צדק ד"ו אבל כשהשפע
 שלו מהגלה ומחפשט אורו בד' עולמות וי"ה לו חיבור
 כצ"י עם הד' שבבית יהי' ע"כ דוד ועיבד הוליד את
 ישי ישי הוא צדק הוד דע כי ישי הוא סוד חוה ו'
 כי חוה ה' הוא וי"ד לעילת וי"ד לחתה ו' בחלמנעתה
 ונדע שאות ו' הוא סוד חלה ווי"ן וחלת ווי"ן הוא
 שי"ן וזה מרומו למילת ישי' ו' לעילת ו' לחתה שי"ן
 בחלמנעתה וזה יהיה צדמת הוד דווקא כי לעתיד
 יהיה אור הלכנה כלור החמה ואור החמה הוא אור
 א' שבת"ת והוא ישיפע לה האור ע"י עבדים שהם נלח
 והוד ונדע כי חוה נצלה וזיהי צדוד ונמלח שיעקר
 עבד להשפיט לה הוא הוד לפיכך מרומו מילה
 ישי' שהוא נגד חוה א' צדוד וישי הוליד את דוד הוא
 מורה על מלכות וי"ג מרומו צו אור א' כי מה שהוא
 בח' וי"ד לעילת וי"ג לחתה ו' בחלמנעתה לעתיד שה'
 חתיה צדוד עטרה ח"כ ישי' ד' לעילת ד' לחתה ו'
 בחלמנעתה והוא מילה דוד ועתה הוא מרומו בחלמנ
 תפילין כי בוק המינה תפילין הוא הכונה ו' ויש לו ד'
 פרישות לעיל על הראש וד' פרישות למטה על ידו כנגד
 הלכ והכוונה שיגדל שמו הקדוש בכל ד' עולמות ולפיכך
 יש בתפילין של ראש שי"ן של ג' ראשין ושי"ן של ד' ראשין
 להורות מה שעתה הוא צדק חוה ווי"ן ומסר בעולה
 השע"י בחין לה רק עוקן ויהיה ארבע שיהגל ויהקדם
 שמו הקדוש בכל הד' עולמות צ"כ חמן :

אחר מעשה ויקרא שמו בישראל ר"ל ביש"ם ויהי' למטה כמו
 למעלה ויש"ם יהי' לו לשע' כצ"י יהיה לך למשיבת נפש
 הוא מלכות בהפעולה ומכת משיבת נפש של מלכות יהי'
 יותר השפעה אור בבית צדק ישי"ם והדונה לפי שקודם
 תיקון המלכות מסתיר אורו כצ"י למעלה אבל עתה יהי'
 לכלל את שבת"ך ישראל סגול ותכונה כי בלחך לשון כלי'
 ר"ל שהיה בין הדורים אשר אהבך מצביה מהעריץ
 הדורים ילדו אשר יהי' וגו' ר"ל שילדה הפעולה שהיא
 בראש ומרומו במילת הי"ח שאות ה' הוא בית ה' חכמה
 א' כתר צדק א"ס : טובה לך משפעה צדים ר"ל השפע
 הראש שהיא צדק הי"ח טובה לך יותר משפעה צדים משע
 קנות ומלכות שהם שמשעים להראש ומביאים מחשבתו
 לפועל ותקח נעמי את הילד ר"ל הילד הנולד צדק שתי
 לקחה נעמי בחיקה ר"ל צדוד שבבית ותהי' לו לאומנת
 לגדלו והקראתי לו השכנו ר"ל הספי"ס למ' פי' קראוהו
 ע"ש הפעולה ר"ל ע"ש המלכות ילך בן נעמי מלך הכה
 נולד נעמי ותקראתי שמו עובד לפי שהוא עבד שבת"ת
 השפע מחתה לעילת ומעילת לחתה : הוא חזי ישי חזי
 דוד במקומו בחלה תולדות :

אלה

חולדות פרן מונה סדר הספי" שהם המרכבה
 פרן הוא סוד הכתר לפי שהוא אור הראשון
 שצקע המ' סחומה כאשר כחצו לעיל ופרן הוליד
 את חזרון מורה על החכמה כי אחר הנקיעה נעשה
 הצימטוס והוא צדוד מלך וחזרון הוליד את רס
 מורה על בית שהוא שבת"ת על"ל ל' רונונת ורס
 הוליד את עמינד מורה לחסד והוא לשון נדיבות
 ומילת עמי מורה על שפע ישראל שהם אוחזי' במידה
 נדיבות לפי שהם גולמי חסדים בני ג"ח ועמינד
 הוליד את נחשון מורה לגבורה כחצוהי צדק חמת
 דרועה שמלתי דל נחשון ונחשון הוליד את שלמה

תסונשרם ספר צדיק יסוד עולם מהארמי זיל

פירוש שירים של שבת

פירוש

שירים של שבת שעשה הרב האלהי במהורר יחמק לזריות ולשכחתי זמילי לפרש שירים הללו זמיל הדיצה שעשה הרב זמיל השירים ומה תועלת יגיע להומר אותם ומה מעלה יגיע לכתב צמור

לבן

לרוב תהא לדעת שגמז שזמירדים במרכבה לריכיים לומר שירות ומכח אותם השירות היו נפתחים להם שערי המרכבה והיו נכנסים להיכלות והמלאכים הממונים על כל שער ושער מפתחי ההיכלות מרחים אל היורדים למרכבה והמלאכי והחומות שרוב לכל מלאך ומלאך ובכח השירות שהיו לומדים היו נפתחים להם השערים וגם היורדים עצמם גיבוסק להן כח בשירות שזמורים ויהי להם כח ללכת עד מעלה שמים לא היו לומדים שירה לא היו יכולים ללכת כי צעודם מטוררים מהלכים ושמש נבצעת דום יוכיח שמים לא היה משהקני והשעלה יוכל להפתחו נמצא שגמז השירות הוא מהלך בכל יום מחזיר למעבר וגם בראש פרק היכלות לרי ימגעאל תמר וזמלה הם שירות שהיו לומדים ביורדי במרכבה לומר יוכי ע"ש

הנה כך בפירוש שהשירות נותנות כח לכל דבר רומי או גרם שטיי להלךד ות"כ גם היודעים החכמה זאה של הרב זמירה זיודעים לכון עלייה שבת וההיקומים הם חיקוני נטמחו תרד כמו יורדי לעומק של הלכה כלומר תעלה והתנסו גם צהיכלות הלכה צהיכל העלוי לה כפי בוונתו צמקרת וצטבילה והמנוחה לכן סדר הרב זמיל לומר חלו היורדים והמזירות כדי שיתקנו צם כל העולמות ויכנסו עם זי נשמות האדיקים עם גיבויי נשמות עם ישראל נפתחי ההיכלות שלה בעולם הבריאה ותח"כ כהיכלו כל העולמות ויכללו ג"כ גיבויי נשמות המסבין ויבא לו שפע גדול והאורה גדולה אל נשמתו וידע עתידות ותאיר נשמתו האורה גדולה ויבא לו חוספות נשמה יתירה שהוא יותר העולה מנפש רוח ונבא עתה לבאר השירים וזה לשונו

יהי מעוק לרוב המעיקין שהם ספרת תמרה וזה שזמר הנני תמרו ומורה המעיקין שהם ספרת תמרה (וזהו שזמר) נבצח שאנו משבחין שהם השירים עלו שאנו מסדרים התקומה השלימות כדי לחבר קביה עם שבתיהם נדחילו ורחימו כבר ידעת שגמז הוא נבצונה שתיבות שגז עולה י"ש שהם קנה שגמז קנה בינה ושניהם יחד עולים י"ש ושגמז משם אל סיג הוא ג' יודין וא"ו דהיינו אל שהיא משם סיג שהוא כולל מעשרה שהוא ג"כ נבציה והשגז שלה שהיא התעטרות ז' ע"כ שבה כלשר ידעת שהם ע"כ עם ז' אותיות ומ"ה עם שרשו והשיר פשוט כפול משולב מרובע שגולה ע"כ עם שם תהייה שהוא השורש שלה עם הבולל שאור כלילת כל פרטוף תמח שעולין כמנין שז"ש או שז"ח ח"כ נבצח הוא חנו ומזמין המעיקין והקליפות ואפילו הסוכספתה דכספת שהוא הלל של קליפת נוגה כדי למיטל גו פתחין שלה וכדי שלא תשעה למשנז עלו הפתחים הם פתחי הפרדות שבעולם היירה לפיכך תמר נבמקל תפוחין שהם פתחי עולם הבריאה משם שהם היכלות וגם ההיכלות נפתחים לתוך ההיכלות פתחי מלכות עצמה כלומר נהיי שלה שבעולם התלילות לתוך חלו היכלות כולם נפתחים לתוך ההיכל שהם בעולם הבריאה והם פתחי היה אחרונה של עם והיינו דלתר דליגון קדישין כלומר שאל הפתחין של ההיכלות להיות נפתחים בתוכם הפתחים של נהיי שלה שבעולם התלילי שהם צחי גוויי נקראים קדושים ובחוכם ה' והם סוד ה' אחרונה של עם כדפי' כפי' ה"ז (ס"ח ס"ה) רמ"ל ספר האוהר ע"ש והשכינה נקראים צפת החברות עם ז"ל כלומר חנפין צלנפין חקל תפוחין קדישין צני' צחי' של נהיי של זעיר ששהיה נמצא הזה היה צחי' ה' של וויי' שהם ה' וויי' של ז"ל או נקראת חקל ונבנה"ל של חב"ת נקראת תפוחין ונבנה"ל של נקראת קדישין ולוזה היה נבנה"ל ג' וויי' נבנה"ל של חב"ת הדי' על ז' ונבנה"ל של חב"ת ה' דליה על יוד' והרשעים שששים מלמכה נבצח ד"ו ומזללים צ"ו נגמרים שיהוה הקליפות מפתחי היה וה"ל דומק' עצמה ומדבקה קויה ולו היה צבחי' יוד' כדקאמר צוהר שיר השירים כד ליהו נבקודת יוד תמרה אל תרמנה שאני שחרורה דליה לה האורה משמשת והיינו שגופתי השמש כלומר או מסתיר פניו זעיר ממנה והעולם כלו צוער חבל מי שמכבד תח

אזכר בשבחין למיטל גו פ"י קודם שיעלו העולמות פתחין דבוקק להכלל בעולם הבריאה זמיל תפוחין ראינון קדישין : הקליפ' הכדקים עם קליפות הכומת' מת"ש דלש' היו"ת מרגלי מטטרוין הנרמזת ברחיפת הרגלים צממין ע"ש וזה נעשה ע"י עטקין שבת מהטורה שמעריחין עצמן צבילו וע"י עבילה ומנחה עכשין שאדם רוצה הוא עצמו וכני גיבויי נשמות לעלות כדפי' כדי שלא

שכלל הזהבמה יס לקליפה שיכוי להדבק לריך הזמנה וכן
 בחליצה שיש לקליפה שיכות להדבק בלוחו רוח שפוח
 הולך ערטלחי בעולם בלי כרים לריך הזמני ועכשיו מבח
 שמתח העמוג שנה בחליצה שחיה ועונה יס לקליפות
 שיכות לבקש להדבק בקדוש' אבל חנים יבוליס לחיה הודע
 סוד זה מפני שדברנו מושללים לעומקא דהומות רבנא
 אבל מימ' הדניים מהעוררים צנת הזוחה מפני שהיה
 שנה השלכת ההדושה מעתיקא לעזיר ומזעיר לוקי
 לזהמים הם לקבל כח והגבורות אע"ג שהם מראוי
 ממוחקי' ביום השבת מימ' הדניים מהעוררי' צנת הזוחה
 הם כמו בהנח פישון שכשילא ילאו גבורים ויגרמו כמה
 רעות חיו' לעם קדוש לחמים שכבר מרוע עם החיים אחר
 הם חיים עודני' לכן בוחה ההומנה על השולחן שורה
 הכינה ככה גדול ושפע מעוסר מחסדים על עזרן ושל
 אלה ושל אמת ושל זעיר ואלהים מונחה אום דין שיהנה
 ולכן לריך הקפה בתרין מדלני חלס לחרום לחרום' שהיה
 זכור ושמור ומתחדשת הלבני' שהיה מלכות בכל הר"ב על
 ע"ב ס"ב מ"ה ב"ן וכל הקס"א קס"ב ק"א שוליס פחורה
 שעולה רפי' והיינו פחור"א חדה' ובהומי' זוח מעשיו
 לה היה מהפכת הדניים לרחמים והוה בלדקים מהפכים
 מ"ד למ"ד וזנה ג"ב מוספת לנו נשמה חדש' מהיכל ר"ן
 דרך ע"ב השמים כלומר דל"ק מיסוד דל"ק לי"ב תיקוני
 ח"א ונשם י"ב תיקוני זעיר פי' עם ד' שמקבל מחר"ב
 זעיר ח"ן לו חלס פי' תיקוני כן פי' הרב דברי"א ונשם
 להיכלות שנה"י זוכה ומתמן להיכל ע"ב השמים ומשם
 היה נוחת לנו דרך היכל לבנת הספיר ועיין צוהר
 בלדורה נש"א דק קל"ט ע"א וסם חר"א ח"ך משתללים
 החסדים מחסד עילאה למדת מנר ומתמן לי"ב של ז"א
 ומתמן לוקב"י והיה כנה ההומי' הזוחה נוחת לנו
 נש"א חדש' שמתחדשת לנו בלח"עמוה חר"י מהתחדשות כנה
 ולהיות שדוה של חסד זה שאלמנו שנה מא"ק הוא טמיר
 ונגזו מכולל לזה תיקון הרב ולה"ה בחפ"י של ג' סעודות
 יהא רעות מן קדם עתיקת דכל עתיקין שהיה זה היסוד
 של ע"ק בערך רישא דעתיקתא וקרלו ג"ב קדישא דכל
 קדישין בערך רישא דליו'ן וקרלו סמירא דכל סמירין בערך
 רישא דל"ב חתיידע ואתר אחר כך סתימא דכולא על מוט
 ח"ס בגזו בחזו כנה ריעת דיעת דרוג' ח"ק נחל"א
 שיסוד זה הוא משורש החסדים לכל ה"ה הפ"רופים והזכה
 הסודר מעעורר ע"י הזמנותיו משפיע לחי' ולחי' וחי'
 חזווג מיני' וזיה כאשר ידעת בפי' האדרת רבנא
 ונוטע ולו יורד השפע לחצא ומחבל לזעיר ומקבל
 והיה מחמדות לנו ג"ב שכר הזמנתי' ותיקוני' גזזה

זה השבת ומכוין כראוי לחומר ז"א פתחי לי לחיותי וגוי'
 ס' אחר הרי"ב ז"ל דלתקרי' חקל מזד נה"י שלו וקדישין
 חזר על הכל הנה"י שלו שהם מקודשין מזד נה"י
 על חב"ב התלבים בחוק נה"י של חימה הנכנסין עד
 ארך נה"י של ז"א והיינו קדמא בחקל תפוחין דליו'ן
 קדישין : ולא' גסם השכינה בבחי' נה"י של נה"י שלו
 נקרא' חקיל וחגי'ת שלו נה"י שלו תפוחין ובהבי'ר
 של נה"י שלו קדישין ובעטם שכמשמד חליו הארת
 מבי' לו היה קדישא הן מלידיו ומזד המוחין שלו
 שהרי עם מביעין עיניה ובהארת פני נה"י שלו בחגי'ת
 שסם הם ג' גווגית תפוחין כמכר צוהר של עיר
 השירים על פסוק רפדוני בתפוחים שהם אהבה והם
 ג' גווי' חור אלס ירוק שבל"ס לה מחסדים שילא"ס
 מיסוד אמת בגלוי מפני קרן מחר"י בחוק זעיר ויורדי
 ומתעבדים עם הארת יסוד חב"ב המביע על היסוד
 זעיר ולו מחר"י ג' חל"ה של אמת צמלוי יודין
 שעולין תפי"ג פי' חל"ק היי יוד' היי עולה קדי'ת
 ג"פ קדי'ת עולה תפי"ג ועם י"ב חותיות של ג' חל"ה
 שעוליס הפוי"ח עם הכולל ועם מעורבים כולס יחד
 שם ע"ב דל"ב ועם קדי'ת דל"ב שעוליס רגל ועם
 השורש שהוא ק"י וד"ל עוליס רפי' זה' היות של ה'
 חסדים שנחך ז"א שעוליס קיל רפי' הכל עוליס קדו"ש
 שהם תפי' ודי בזה ענה הבהרת ח"י שזן קרחת
 תקיל בחינה ב' חר"י' חלני עם ח' חותיותיה' שהם
 בחי' להורחל כלוליס צו וה"א של לזה לריך להיות
 בלורת יודין' ושל רחל בלורת ווי"ן ולא'ל שגשגית
 חנפין בלחפין עם זעיר עם כל בחינותיה נקראת
 חקיל תפוחין קדישין ולו זה התפוח הוא עם כללות
 שך עונה תפוח עם ז' חותיות והכולל מלכות ביום
 השבת וזכה לג' כללות ח' של חגי'ת של נה"י של
 ז"א שהוא הרי"ה כללות והשני מנה"י אמת הנק' שדי
 כללות ח' של חגי'ת שהם נעשים מבי'ר לנה"י זעיר
 והב' מנה"י של נה"י שלו שהוא כסוד חלקי כללות והיינו
 מלה כללות שכוללת כללות הרבה והיינו ג"ב חות בלכת
 עלו ודי למכין : חלל לחגי'ת שלו חינו וזכה לעלות כלומר
 להארת מבי' של חגי'ת שלו חינו זוכה בעונותיו שאלו
 היה צל לה הארת מסם היתה עולה עמה וליוני יודרת
 חלל צל לה ע"י נה"י שלו :

נתן לה השחא כפתורא
 חתום ובמזמ"א טבתא
 דתרא על רישין

פירוש שירים של שבת

מלות והסמלים והגבורות נחמברו יחד במלות ויורדות
השפה על זקן אחרון שהוא סוד חריך וחולה חליף הנחלק
לשנים י"ו י"ו לכל חלק חכה ותאמר י"ו פעמים י"ו עולים
אחרון שהוא סוד חריך כלומר שמתחבר חלק י"ו של
חסדים עם חלק י"ב גבורות ובעצם אחרון כנ"ל שבלותיות
אחרון י"ו צ"ב' וחותות אה"י והשמן הטוב שגולה ב"ית
במחצה יבנה בית באופן שאמר הבחור ה' במחמה יסד
חריך שהיא המורה וצב כלה ושנים זשים עליה בית נאמן
הוא ככל תיקונים ומאמר חור חריך בחוכו והיינו דקאמר
במירחת עבדת י"ו בזה השמן הציב שהיא מיסוד ח"ק
הנקי טוב כנודע וכמו שאנו גורמים לה מיסוד זה גם היא
מחירה לראשנו בסוד על הראש שירד על זקן ונפרס
עכשו הפסוק בשמן הטוב שהיא זה השמן שאמרנו על
הראש ח"ת ומשם יורד על זקן של עתיקת ומשם ג"כ על
זקן דנובלותא והיינו אחרון שהוא ח"ת ונקט צ"פ זקן
שגולה ש"י לרמוז על היסוד דרישא ל"ח שהוא מזל
עליו ועל יסוד דתתר של גלגלות של ח"ק שהיא מזל תחתון
ואל הב' יאורות ח"ת סוד ו' שזאמצע הא"י של גלגלות
והיינו שאמרנו ח"ל הוא הוא שהוא יסוד כנבא שכל שהוא
לח הוד' ונע לך בזה כשירדה השפה שגולה ל"ח
נקראו ורע לכל מחליף. במנינותיו י"ו זרע אברהם אברהם
שהוא דלחא וזרע ישראל וזרע יעקב ודי לך בזה' ונח"ל
שיסוד זה כולל י"ג תיקוני חריך וק"י תיקוני ז"ת שעולים
ר"ב ומשם יולאים למטה ר"ב' וחותיות החורה כמ"ש
הרשב"י בלדרת נאח בשעתא דנהיר דיקני דעתיקי קדישא
יקירא דעתיקא כליו הוא דיקנא דעתיקין דכל דעתיקין
בהאי דיקנא דז"ת נגדין י"ג מבושי דמשחא שילאה בהאי
דיקנא ומשכחמין ביה עטרין ותרין תיקונין ומיני' נגדין
ר"ב' אחרון דלורייחא קדישא הרי לפניך מה שאמרנו
שמהתיקונים של חריך ועל זעיר שהם ר"ב יאלו ר"ב
ותיותו תורה הקדושה להיות ששם כלים
מקדושת יסוד של ח"ק וכן חסית הטוב עולה ר"ב
לומר שמהשמן הטוב יולאים ר"ב ותיותו התורה לה
ר"ביים חנו לכיון היטב כדי שתתן לנו כח לסבול
בהצריה שלה הנאה חליה בסוד חוספות נשמה מזל
יסוד המכר לכן חריך חדם לבין שהוא עצמו בסיה
משלחן לשכינה ונשחחו להארתה בסוד הדיבור שלו
שהוא רומז למחמה עם הקול של הניבון שהוא רומז
לזעיר והניבון עצמו רומז לחוספי עקבלה כתיבה
מהיסוד המכר והוא עצמו פחורא מילת פחרה עולה
חזני מלח שהוא חרע"ת כזה חליף ל"ח נ"ו י"ו י"ו
ובס י"ה כולל עשה כמו שיעת בסוד ז' מרגלין
ושנים יחד עולין פחורא עם הכולל והאדם עצמו
כוללם

השפה מעולה עד מאוד חלל ח"ת היא מערך נשמה
המנון כנודע י' משרש מקום נשמה והזכרים עתיקין
ולח"ל כי כל הבורות והשפע ומיזוה הכנה צ"ח
השפה הוא ע"י סוד דל"ק ליה חריך שהם שהוא
רומז לו בשתי בחינותיו שמהם יולא השרת זכור ושומר
שהם עשר החסדים והגבורות המאפיינים מזה הי"ב
מזוהו של מלך ונקט ובס זה היסוד הוא מבחי' שרש י"ג
תיקונים של דיקנא של ח"ת אלא שכלן מותר להזכיר זקן
כלל לבת' השרת נגיז' והכונה המפורשת היא בלדרת
נשא דק' ח"ת שרש ע"ת ותי תימח דיקני ל"ח. ותימח ולא
אמר שהע"ת אלא לחייו בערבות ולא קרי דיקנא אלא
הכי תחתא בלבושתא שפירא כל מה דחשמו וגמזו לא
חזר ולא חזר ל"ח הדין מילת הוי עילאה ותיקרא
מכולת שרש דהוא סודו וגמזו כלומר הארת יסוד ח"ק
חז"י שהוא בחינה זקן ח"ת לא חזר ואמר חס"י משני
שהוא עמיר ברישא דלח חזינדע וגמזו ביסוד שלו ולא
דזכר ברישא דח"ת וזע"ה שהיא חכמה ח"ת רוממות ולא
הגלגלת ברישא חריך הרי לפניך שלשיבת ההעלם
והגלגלת ח"ק ח"ת כיוון כחליו מביא משרש
נשמה ומקום שרש השרש שהוא יסוד נשמה יתירה לו
ע"י חוספות שנקבלת שכינה התאמצית כוונתו הוכה
להברות השכינה על השלחן בהזמנה זאת שכמו שחריך
להזמין כשא לחליוו בצבירת מילה כמו שאמר
הרשב"י דלח לא מזמנין ליה ואחרין דל כשא
לחליוו לא ח"ת וכ"ש השכינה שהוא יוחר
קדושה בלי ערך לחליוו ועשה הארה גדולה שכינה שורה
בכל תיקוני' אלא בהזמנה הפחורא חתא כדפי' ובמירחת
עבדת דהיינו השמן הטוב היורד על הזקן אחרון ונקראו
שמן כשנגמם השרש חריך ששם הוא : ב"י' בני' אה"י
העולה הארה שהיא שרש חריך חנפין' אלא שהוא
נחלק ג' ותיותו הארות הגמזו וההעלם י"ג שאל
להיתקן חולה חנו הגמזו עשה ומכסה שפתיים חליף
חנפי' מחות וז"ל ששם פה"ה שהוא שרש חריך מולד
מה"ת של הי"ב דקבעוהו צביות של מלכות ח"ק ושם נקבע
שם ס"ב וזינו (ס"ת וממנו) יולאות הארות החליף פי'
מהח"ה שבו מדעה של מלכות זאת ונעשה ש"ת אה"י
גד' ותיותו כלומר נההו כל החותיות הי"ה של שם
אה"י ובקאמו צב"ה אפרשו היטב ש"ן כחן מקומו
חלל חזיק הערה זו כנבא לפרשם ב"י' ח"ל ששם
אה"י גד' אורחיו מורה על דמוחין שורדין' למטי מדעה
של מלכות בסוד ד' ומתחברין יחד ויורדין לקבע גדי' ראשין
של ח"ת דהיינו הב' ברישא דל"ח והי"ד ברישא דח"ת
והט' ברישא דחריך ויורת בדיקנא דחריך וכוללת ב'

פירוש שירים של שבת

כוללם נשומר פתורת יכון לאדני צנס מלל
יהיה כנס :

אז דין וקליפה ליקן ממנה ולל לנרוס רננו ח"ו
על צניה שהס צמיתה וחמר שאלו הוסימו לה מכל
סביבותיה ונקרחה כלה לריכין חמו לקטטה בכ"ד מימי
קשטין כמ"ס הרשב"י שהס כמנין ויביתיה וחס כגד
ד"ד לרופי השס חדני וח"ו הקשטים הס שהחירו
בה חמשה חסדים שהס ה' היות ושהחירו בה
נחנקו כזה קמ"ן סביל חל"ס פת"ח הקס"ן מהחרה
ח"א והסביל הס החסדים שנתימח למתקן והחל"ט
הוא זעיר המזמן ליווג והפת"ח שבה הוא מהח"ט
חבא שנחוד חמח שירד למטה כמו שפי' והליר בה
לכן הניקוד שלה פתח והניקוד עולה שפי' קמ"ן
ויד' וח"ו והסביל ל' והחולס יוד שהס נ"ו והפתח
ר שהס ס"ב וה"פ ס"ג עולים שפי' והה' היות ק"ל
והאותיות ד' והשורש ד"ו עולה הכל למנין קשטין
עם כל כליותיה ומחנין הוא שס חתי"ה של מילוי
ההין שעולה קני חלף היה ויד' היה כמנין מחנין
ולבושין הס החרת התלבשות חבא שהוא קח"א ר"ל
צמילי יודין ויודת החרת ע"ב של חבא עד ה"א
זעיר חמח שסס סס קמ"ב כזה חלף ה"ו ויד' ה"ו
וגם החרת שס חתי"ה שהוא השורש של זחח העל"י
עולה עם הכולל של"ד כמנין לבושין והנה כל חלו
השלשה ר"ל מחנין קשטין ולבושין מימי חכש"ט עולין
חלף ל"ח כמנין ה"ו מרגל"ן שהס חתי"ה צמילי
קס"ב ויה"ו צמילי ט"ל שעולין ב"כ חלף ל"ח חתי
דבור סוד כל העולמים מקובלים בסוד טיפה צ"ה
עולם הצריחה הוא בסוד המכוון לזה שצוילי ל"ח
יבא לדי עניות ונחלל שהחורות עולים הקשטין
שנוגעים בצכר עצמו ושענגין חומו הוא סוד עצמו
בהחרת פנים והחרת עולם הצריחה הוא סוד כל"ס
והחרת עולם היצירה הוא בסוד מלכים העולה חסנל
כחשר נודע צרחה היצירה :

יבנא ושאלא • ובינייהו
בלה • בקישוטין אולא
ובאנין ולבושין :

הכוונה שאחר שאמרנו צבי"ה הקודם צמלח דהח"א
על רישין כי היא עלתה להיות נקודה צרחה הצריחה
ועשיו היא רונה צלחה למעלה לנה"י של חל"י
שק"י ימין ככחוב צדוהו שצירוה כל"ס שהיא פיור
זותיות השמות ועולם האצילות מושל בו שס ע"ב
שהוא כולל ה"ו פרצופים של חבא וחתימח מוכלל עם
יה"ו של שס מ"ה שהוא פרצוף זעיר שעולה ט"ל
כזה ויד' היא וח"ו וה"ו שמות כלומר ע"ב וע"ל
עולה ימינח ושחללח היינו עולם היצירה שהוא סוד
מלבוש השמ"ל שחלח חתימל עולה מלבוש שהוא שס
כדי להגין על עולם היצירה לכל ימשול בו הקליפות
וכן עולה ושחלח שסס עולם הצריחה היא הכלה
כוללה מכל ה"ו עולמות חלח שעולם העשיה הוא
מכוסה ממלבוש עולם היצירה כדי למתק ולהשקט
דינים ולזה חמר כי חס צדמו דהיינו הכלה שהיא
המלבוש דמקניח צעשי ומשכלת עמה החרתה עם
העולם עלמה של עשיה ושס שוקט ומתחוקין וח"ך
היא צלוח העל"י חל"ל שמלך קו ישיי שהוא ע"ב של
חבא עם ד"ה חותיות מלותיו דמלותיו שעולין ימין
מלותו ויד' היא וח"ו היא דמלותיו ויד' וח"ו דל"ת
ה"ו ויד' וי"ו ויד' וי"ו ה"ו וי"ו ושחלל הוא ממילוי
ס"ג שנחמח כלול מעשר לחתקפת כלה כדי שחיה
יכולם לעלות למעלה בעולם האצילות וחלו ההחרות
צחים ויורדים לה למקומה מעולם לעולם מדרגה
אחר מדרגה כיז שס ע"ב שהוא בעולם האצילות
יורד עד למטה להעלות' ולחה לה יד הנוולה
להעלותה ושס ס"ג הוא בעולם הצריחה שחלח לה
גם המילוי ע"ל שהוא ל"י כולל מעשר שעולה ש"ע
זכה ג"כ ש"ע נהויין דעתיקין ונר"ך ש"ע ש"ע כדי
להצריח הקליפות שלח יהיו מעיקין לנערה ויושענו
שסס והיינו דקחמר קרח ושעש"ע יוניק על חור
פתח כלומר וש"ע זה של מילוחיו ס"ב יונק חש"ע
נהויין עילאין על סכה החור ש"ע ג"כ בעולם היצירה
דוגמת זעיר ח"כ היינו ימינח ושחללח ובינייהו כלה
ובחלמ"עו שניהם נעשות הכלה כלילות יופי וח"ו וכל

יחבק לה בעלה וביסורא
דילה דעביר גיחא לה
יחא בחיש בחושין :

ה' שבעל הוא כוד זעיר דלצילות כבוד ר' חליונר
כן יעקב קב ונקי דהיינו צמ"ח היסוד שבו טיפות
החסדים שהס עם צמ"י ע"ב מחבבא והיא צמ"י חתי"ה
מחמח חשעה ספיר' דע"י שהס כולס מתמרים
העולים כמנין בעל כמנין ק"ב והוא הק"ב חתי"ה
שהוא הק"ב הלכות של ר"ח הניק' נקי שהוא חלך
החסדים דכתיב עמר נקי וזהו היא בסוד ה' של
חתי"ה

פירוש שירים של שבת

שכיום השבת הוא טובה והיינו כלומר שכיום השבת הוא טובה והיינו בשילין ובזימין ויש' חף עקתה על ישמעאל שהוא הקליפה של ימין שהוא מהגר שהיא' לרה לרה וחרגום לרה עקתה ועקתה עולה כמין ה' גבורות כפולות עם העפע לוחיות דהיינו כפל מלפניך וה' יחיר הוא היילין של חיות הכחוש בספרה לניעותה הנכנס בתוך הגבורות בסוד תימן מד' לאלף ימין כאשר ידעת שפי' בס"ד וזהו הקליפה של ימין הוא יותר קשה ולה מהשמאל שהוא מכפלת ע"ז אמרו תחת לדום ולא תחת ישמעאל : וזמר זה הכבר גלומר להיפך לדבריה מהקליפה של ימין תהיה מנותקת יותר מהקליפה של שמאל : שתי האובי' בדבר אחד שהקליפה של ימין בשהיא הקליפה של ימין בימין עושה יותר רושם מהקליפה של שמאל בשמאל וע"פ שהיא בשמאל דהיינו של ימין מ"מ עושה רושם גדול במקומה' והב' ששמאל הם ב"ד ימין לעולם : עין כתיב מוליך לימין משה וזרוע תפארתו דהיינו זעיר דמטה כלפי חסד וכן חברהם דכתיב הליך ונסיע הנגבה והואיל ישראל בימין הקליפות נדבקים ונתחזקו כמ"ס קדש יפול מלך חף ורצבה ממין עוד בימין הקליפה כפולות ומוכפלת והיא הקליפה של ישמעאל ואפי' בחמושות חלה שהנלה ששמים לישמעאלים חלה חלה הדבר שלא יוער ולא יסופר כמו שגודע זה בדמרים וכמה זה שריות גזרות קשות שהיה בזמן שהיה המלכות לישמעאלים קדרים פי' אנשים קדרים וה' היטיב לנו שהמליכס עם אדום מחוברים כדי שלא יהיה כל כך שונאי לנו : ותמר חמי"ב ברם חנפין מדתין כלומר לא בלבד נחבשלו הקליפ' חלה גם חנפין מדתין כלומר שחנפין זעיר וניק' מתחדשת דהיינו בסוד הקליפה חוספ' של יסוד של ח"ק כמו שאמרנו שחותו ההוספ' נכסף לתבוא ולתבוא זעיר ונק' מתחדשים דהיינו החסד שלהם שהם סוד הפני' ואחור נה"י כך נמשך השפע בהם עולם על קלוות שלה שבחמי' חגי' שלהם הוא בחי' רוח ובחיי' נה"י שלהם הוא בחי' נפש והיינו דקלמר חנפין מדתין בערך הנשמה שהיא של זעיר ונק' בחסד שלהם ובחי' רוח שהיא בחגי' שלהם ובחי' נפש שהיא בנה"י שלהם והנשמה יתירה של חוספ' שנה הוא לרוב העולם בחי' נפש היינו מיסוד דנה"י או דזעיר לודנק' כל אחד כפי הראוי לו ולזה אמר חנפין מדתין דהיינו על מחלדי חקלת שהם הלומדים בחכמה זו כפי כוונתם מתחדשין כמותם וחנפין מדתין שהוא בחי' נשמה מחי"ד של נ"ח

היה"ה לקבל הארת צלמה והיינו דקלמר ימנך לה געלה ויסוד החיבוק הוא ביסוד הכוונה שאמרנו שהוא ימנך והיה"ה שמאלת כמדי"ת שמאלו תחת לרמ"י וימנו תחבנני וזה החיבוק הוא מלך החסדים הוא מטה כלפי חסד והיינו דקלמר יהבקה צלמה ובאמרנו חמי"ב וביסוד ד"לה פי' שמתוה ההתרה שמתירין החסדים עם הגבורות בחוך יסוד ושם מתמתקין הגבורות ובכנסים לתוכה ממותקות במדרגות ימין והיינו דקלמר וביסוד דילה כלומר שיש ביסוד דזעיר ב' בחינות הראשונה הוא מה שניגע לעיר והבחי' ה' הוא מה שניגע לה ונקרת על שמה והיינו דקלמר וביסוד דילה דהיינו יסוד של זעיר שהוא חלק ב' שהוא שלה : חור ותמר דונבד נייחא לה נתן טעם ללורך ביסוד הזה לה ואמר שבהמתקות הגבורות בחיכו חמי"ב כשהן מגיעות אליה הן באות מבוררת וקליפה חין להם לחיזה כלל ליהנות ממנה וחשיה נייחא לה ונתן טעם ללורך היסוד זה כמו והיח ה' חלביך לך מסביב מכל לוריך וישבת צמח : ותמר חמי"ב יתה כתיב כחשין כלומר מתפלל נקב"ה יסוד שיהן השפע שלה בחוך היסוד שלה באופן יתכבשו הגבורות דהיינו השלשה גבורות הבלתי נמותקות ח"ס כתיב מד כתיבין חרין הרי ג' כתיבין שהם נגד שריות כח הגבורות :

זוחין אף עקתין בטלין כבר ידעת שענין לוחא הוא ושביתין ברם אגפין חדתין הסערת אחרת של ענין חיוזין עם גפשין כולל מדת יסוד ופסו' יוכיח שאמר לוחא על היין שהוא עיין של זעיר של הקליפה של סערת אחרת ולוחא עולה ק"ט ויין היינו הע' שרים של מעלה הקליפ' וה"פ ק"ט שהוא מ' לפיכך ק"ט עונה הקמ"ה חולית מהם ט"ל שהיא יהי' בימינו חלפין שנקנין בעולם הייליה והאר' האר' שהיא מ' מתוך לינו של הקליפה ולא ישאר הקליפה כי ח"ס הק"ו כמנין ש"ר וכבר ידעת ששראל שהוא זעיר שנקנין ב' רחשמות היינו בחסד של עולם הייליה וישראל עולה הקמ"ה וה' לוחיות הם הקמ"ו (ולתה תקום) מכח שמדה טובה מרובה מחדת שורעניות שנקליפה הם תקמ"ה כדלעיל שה"פ ק"ט עולה הקמ"ה ובקדושה הם הקמ"ו לוחיות מחו"ק לוח הוא ח' יוהר ונהנה בליל שבת חפ"י מוחסם התקמ"ה שלהם ט"ל חבל תקיין שהם כמנין שור הוא בלתי ניותק חבל וע"פ שהוא בלתי מחוק מ"מ הוא געל פי' דהיינו כולו בעל חבל זה בשבת בלבד והיינו כלומר

זעיר יגיעה חליה : וגם זרואין דנפישין כלומי לוחי
 הי' זרכות שמקבל זעיר הם כלולים בה שזוגמתו הוא
 מתפלל מעין שבע וכל אחד מחלה הי' זרכות הם כללי
 מועיר והם ע' של סוד יין של קדוה והם זבאין כלול סוד
 הי' דוגלגלחא ועתיקא חעיר וחמיה הזרכות חלמי
 מתפללין שועיר יתמו כלם חליה שצוה ירבה החובה
 עליו :

הוד יסוד של זעיר ונוק' ומשם צאים לראוים נשמה יתירה
 ולבינונים הוא נמשך להם רוח מלך הגי' של נה"י ולשמי'
 העם נשאר להם נפש מנה"י של נה"י שלהם נמלא סכל
 הג' מדברות שורשים וישראל שצדק כולם צמיי' נפש זעיר
 ונוק' והיינו דקאמר וינפש וינפש זבאין זרכות על
 ההדלה שר'ך צמיי' מפני הפס' יתירה ומביא חליה
 מניפ'ש שלמרו כלומר שבה נבמר נפש שהיא נפש זו
 שהלכה צמיי' ומה שכתב הרשב"י צפ' זרואית וגם צפ'
 יתרו וגם צפ' פנחס ישראל קדישין דלית להון תוספות
 נשמה שצבת היינו נשמה כמו על הפס' שלמרו ולא
 פליגי נבמר' דידן וגם הרשב"י :

קריבו שוישביון עבדו פי' עתה לומר חליין
 חיקינין לאפשא זינין וזינין שלחנו שזבניו הכל' נקרא
 עם רחשין : חליה לעשות החיקוי' שלה

הדי סני יתי ועל חרא פי' כבר ידעת שכל החדוה
 חרתי נדורא לה יבטו היא מלך הגבורה שהחדוה
 וברכאין דפישין : מעוררת מוס' ולאחור החום
 היא מלך הגבור' וליתר חדו'

דהיינו לחקן השש מעלות שבה שהם צסוד שש מעלות
 לכסא דהיינו בעולם הבריאה ולומר לנו שצסוד היינו
 הזה שלחנו לומר' ובתיקון שלנו מתקין הפחור' וצ'
 שאר דברים שרמז הוא בצסוד' הם חיקוי' וצ'לה
 וכשנקרבים ישראל חל השולחן כללו הם קרבים חל השולחן
 שהשלחן הוא מזבח ובמקום הקרבן הם התיקון שלמי
 עושים בקידוש ובנטילה וכללו הדברים אשר כתבנו צמיי'
 קבלת שכינה ובמקום הו' שהיו הלוי' אומרים צמיי'
 שהקרבן נקרב כמו שלומר בעל ברית מנוחה זררי
 השלשה צסוד יקוד' שם התפורה שהוא מזכיר כ"ג צמיי'
 הכיפורים ע"ש ולמר לאפש' זינין כלומר שהוא צריך לה'
 המשעה דהיינו להרבות צמיי' פירות כדי להתיקן חלי'
 זרכות וגם תבשילין נאין והם נזויין הם דגים ורשעין
 שהם ג"כ דגים חל' שהם קטנים והרמו הוא שר'ך חליה
 לומר לפחות על שלחנו ג' חידו' תור' וחס' לא יהיו ממו'
 יהיה מתפורה אחר שצוה הנשמה יתירה היא מתייבבת
 בצפון ומינין דהיינו הדגים גדולים שהם רמו לימו'
 הזה של ח'ק והדגים קטנים רמו לימוד של ח'ק ח'ש
 הזוכר עיני פקחא צנוני ימא ולכן צריך להחיל לחיל
 דגים גדולי' וקטנים חליש'ר'ך למהוי צבל' סעודות של ח'ש
 והסוד שלוחם חידושים שלמרו צריך לומר צריכין שיהיו
 חלשנים גדולים היינו חכמים שהם נרמזים לחי'
 ימא כמו שרמז הזכר במעשה של צריה דרב המטמ'
 סבל ורשעין היינו שר'ך גם חלש' הזה שהוא קטן
 לרמו' הדברים צפוי כדי שיעשה רושם למעשה וגם
 ירחוש בלבו שהם הדברים העליונים כמו שלמר הרשב"י
 שצדקת האזינו דנק רפיה סו' עד ר' חליעור צרי ילמי
 ור' חל' יבוס ושאר ברכיה' ירחשו בלביהו ילמי
 הדברים העליונים והכוונה שר'ך האדם לכיון צמיי'
 ובזה הכלל בתיקון :

מקמי' הקב"ה כמו צמתוק הגבורות כשמתקוות ממחמת
 מעשה התחמונים ומעשה התחמונים צריך לעלות קודם
 להיות מיין נוקבין לזעיר ונוק' וכל מיין נוק' הן מלך
 הגבורה והגבורה נמתקת וזה שלמר הרב צבית שני
 צמזמר של שחרית ובחמרת' טב' דביה חמל' נפשי'
 צמזמר שצדק ורם שמה הוא ממחמת' חל' שהוא ממוק' ע'ש
 שהוא מומם חמזוה וזה חמזוה היא צריכה לזעיר לוקח
 המזוין החלי'ך להולדה צריכין שיהיו הגבורות נמתקי'
 מן החסדים ולא הגבורות כשבאין חליה הן באין כשהם
 ממותקי' ובכל יום מימי החול אינם נמתקים כי חס' ג'
 גבורות לצד פחות שלים והשנים ושלים אינם ממותקים
 אבל שצבת הוחיל ומקבל זעיר חידו' שצבת ומלמ'
 והם מלר'ך דהיינו דתוספות היסוד דח'ק של' הוא
 מקבל כפליים החרה על שמתחיקים כל הממש' גבורות
 זה מגעת חליה החרה על אור תוספות שצבת וצ'ש
 הרב בדרך תפלה חדו' סג' יתי' שהוא מדבר על זעיר
 שיצא החדוה מלמעלה צסוד האורות המתוק הזה
 הרבה כפליים וצ'ש על חד'ת' חרתי' ולקח על לשון
 נקבה על חד'ת' ולא לשון זכר שהוא חד מפני שנוגע הפסוק
 הזה למלכות שהיא נקבה שיצו' לה גם חו'ס' כבי' גבורות
 שח'ס' ממותקין שימתקו והיינו דקאמר על חד'ת' חרתי'
 כלומר על חד'ת' שהיא רני'לה לקחת לוחו' המהוק יצו'
 חרתי' כלומר גם הבי' תמתקו נמל' שגלת חרתי' חזר
 על ב' דברים חזר על חדוה כפליים (וגם על כבי')
 וגם על הבי' גבורות וח'ס' לומר גהור' לה ימעי' כלומר
 לוחו גהור' עילת' דהיינו הארות התוספות שבה ח'ג

פירוש שירים של שבת

בחיי' בחיי' של עטירין וזמיי' של עטורין ולזה חמר הרב ועטורין דילה כלומר עלמח כמו הלבוש שעליו ועקר עטירין שלה מ"ד זעיר וזה בזה זה אלה ממלכת מלעיל זהו יסוד של ח"א ונקרא מלכת להיות שיסוד לח"א בן העטרה שהיא מלכות וע"כ חמר מלכת דלעילת לפופוי זעיר לומר כך שהטרה האחת מנעת אליה ממש וזה יובן מחמר הזהר בעטרה שעטרה לו חמו הונח צפרדס שער ח' פ"ב והוא סוד תרין עטירין שירש זעיר מחבב וזמחא החרת מקפח צפרירי' את הכלה ונקראו עטירין משון שאלו זמחוי' עטירי' את דוד עיין בפנים. ותדע למה הוא מחיר לה מפני שהגיע הכל מעוטר מן העטרה של ח"א שהוא קודם קדשים כדי שכל החיליות יהיה מעוטר מן ההוספי' יסוד של ח"א נ"ח ועטורין שצטין לה וי"דק נפרש לחן מה שכתוב בבית הי"ד כי שם הוסיף שהם על בני חמשין :

עתה רצה הרב לתת טעם לתקונים של הכלה שם תחמר לנו התיקונים מה המעלה יש בהם חזר וזמיר למעבד נשמחין כלומר נבנה חלו התיקונים נעשים מין וקב"י לקב"ה והכינותו ונחיים להם מוחין רחוי' להולדה וזוהי ההולדה שגולדין נשמות זניקים וחסידיים וגם רוחות חדשות לנו מזעיר וקב"י כמו דכתיב ורוח הדסה חתן צקרבכס כלומר נבחרו רוח הנוסף על המנוון מתחדש בהבנתו ונכללו וישיג בו יתח' עק' מה שגביל להשיג בכל דבר הן ברוחמי הן בנפשי ואחר חמ"כ הדע כך בזה נעשים חלו נשמות ורוחין חדשין נחמהין ונחמהין שהם הלי"ב נחיות והלי"ב נחיות שנתשטות מהבב חל חוך חמח ועוברי' בתוך נה"י של חמח ונכנסים בועיר כלולים בשום שלו שמתשטות דהיינו מהבב אך חוך חמח ועוברי' בתוך נה"י של חמח נחמה בלו ותע"פ שכתבמה שלו מתשפתין ללי"ב אליהם לעובדא דבראשית כמו שחמר בחרת וז"ל הוי' חמתי' כי נחתא למוחא דזעיר אתשפתא ללי"ב חלקים לעובדא דבראשית כלומר שאלו לי"ב חלקים הם למוחא דזעיר ונכנסים בחבב ואינם נראים כלל בגל כשירודים נחמה בועיר חנפין שהם יואליהם ונחיים לחון והם לי"ב חלקים ועתה נשבת חלו הלי"ב חלקים הם נחמהין בתלתא שבטין כלומר בני' חנפין של חמח שהם נה"י שכלולי' בחוכה נה"י של חבב וניהוסף חורה שלהם חמוספי' שבת וממתיקין חלקים ונעשה כולם יחד כסוד חסדים עם חזיה של גבורה וכיוצא עתה שהם ל"ה בג' שבטין והלי"ב חלקים הם כנגד הלי"ה חיות שנקדוש ומכח המתקפה זאת כחזרה הזאת או היווג בהקב"ה ושכינתיה מולדין הנשמות שחמרנו למעלה :

רשימין ורשימין בגוה כל כדר ידעת שעולם העשיה עלמין . דבה עתיק יומין נכלל בעולם היצירה וגי' ח"א במיש במישין בראש עונם הכרי' וברית' בנה"י של ח"א נמלח רשימין ומצויירין כל העולמות בחוכה והם החומים ופחומים בה שלח יהנה מהם הקליפות כמו שעושין בחול ותדע כך ח"א בל לה הכח הזה מפני שהז' תיקונים של ג"ט קרע פ"ח הם כלולים בו וציום הזה הם מגיעים אורם אליהם וכבר ידעת שזמו למעלה חלו הז' תיקונים הם בוטעים זה צוה כלומר שהשבע שהן מחרין מרגלין הם חזיה"ה יח' ויוצא"בני' ח"א כמ"ס צוהר דף ל"ב ע"א וז"ל מחנוולין לחוון וציוציו' דלהון בטשין דל' בדת ונרדין דל' בדת נמלח שהם בוטעים זה צוה כדי להוציא חוספות הארה בה והיינו דקאמר דבה עתיק יומין הלל בטי"ש צטי"שין לומר צ' דברים ח' על השבעה שחמרנו והצ' היל' מראה בחבב נחה עתיק יומין שאלו חומים הלל הוא שצטי"ש צטי"שין לפופוי העטירין החמור למעלה :

ועטורין דיליה נ"א שלה ועטורין שבעין לה ובלבא וירעילא דיהעטור בלא בקרש קודשין : עיטורין והם נקודו' החסדי' ונקודות הגבורות ואלו העטירין בלו חליו מן הבטישה בטוש המזל ח"י עם המזל הי"ג ומזוהה הבטישה יוצאין גרין עטירין נמלח שאלו חתירין עטירין שורש זעיר מחבב ואמח החרת' היל' מקפת את הכלה נצאר וימינו חתקני נחלח שכלת מעטורין זה הכלה היצחק כמו וסאלו ינכשו עטורים את דוד והם צ' :

יהא רעוא קמיה רתשרי על עמיה דיתענג לשביח במחיקין ודובשין : אסדר לדרומא כערתא דסתימא ושלחן עם נהבא בצפונא ארשין וארשין : שהיל' הזורה : השתח נפרש בידו' המזבח שהוא השלחן

פירוש שירים של שבת

השלמן ובנייה היה מנורה לדרום והשלמן לנצפון וצריך
הלמד לשר המנורה שלו לדרום והשלמן לנצפון
והכווני המנורה הוא רחל לללה ולהיות שבלה עיני רבו'
כהרגומו יתן לפי ששארין בה עינים שלה גיה של
למח ולזה יש לה עיני דללו רחל לא נזכרה עינים
כי אם יפה תואר ויפה מראה להיות שהיא עולמתה
שפירחה לדיה לה עינין לפי שאין מגיעין אליה הריה
של למח ומפני זה היא רמזה לשלמן והנה השלמן ציפ'
לדק וזכר ויעת שדק היא מלכות בני' בחי' דהיינו
בחי' ללה שבה ובחי' רחל שבה ולזה היא נחויית לנצפון
למסערה דגבורה קח תחיה חבל ללה חפשי' שנייה
תקיפין מ"ח השמן של מנורה שהם נהיי' של חבל
והם הם שני הזתים שרחה זכריה אחד מימין הגולה
ולחד משמאל הגולה וי"ח חסדר לדרומה שחנו
מסדרין למנורה שהיא ללה שנייה תקיפין מסתקין אותה
בדרום שהוא סוד השמן שבוכה וע"ז אמר דסתימת
מפני שללה היא סתימי' וגם החרה הבאה אליה וע"ז
סידר הרב תפלה אחת קודם לחילה כמו שדעתת יתא
רעוה מן קום סתימת עתיקת דכולה דהיינו החוט של
ל"ח הנכנס ומחיר בכל האלילות ומבטת החרות עד
ללה ורחל חלה שללה שנייה תקיפין חנו צריכין למחקן
השורש החסדים שהוא הדר' הזה ולזה כינה אותה
בלשון סתימת מפני שסתימת דמלכת נהיר בה וברחל
למרו ושלמן שהוא בני' רחל שאמרנו עם ג' היות שהם
שורש האר' נהיי' של זעיר בה ונותנין לה שכן
למ"ם עולה ע"ה שעולה כמנין ג' היות וי"ם עם המה
כלומר שמלכות עם מוחיה בצפון חנו משימים אותה
בצפון בלתי פחד הקליפות חלה עתה שאין לנו מקדש
חנו צריכין לקחת השלמן מן הצפון להביא אותה לדרו'
אל תחת המנורה כדי להכליל ללה ורחל בדרום לזה
למר תרשים ולא למר תשים להניח אותה במקומה
ואת עקר' השלמן ולזה למר ודשין ויהי' מלשן ונחה
שלהניח מלח דשן:

נעבר להון בתרין במילין אחר שנתנו הויקף לתרום
יקרין בשבעין עשרין וארורה במדאני חלח
דעל גבי חבשין : שאמרנו למ' שצריך לעשות
להם בחי' כהרים ואלו

הכתרים היו מכה תוחן מילין דהיינו רזין דהמכתת שכן
מכבדן המחן והכלה וכן למר יקרין בשבעין עשרין
דע"ל גבי' חמשיין היינו הז' היקונים דבולגלחת
היינו גיט קריע פ"ח דתיקוף שהם ע' ונקריתת
עשירין מפני שגולם הם מאירין בסוד עשרין והנה
סדורם שאלו הז' מאירים בצבא ונכנסים ה"ם של
הצבנה דהיינו חפ"ת גיה שהם ה' ס"ח דהיינו ח"ת
נהיים והם נקראת' חמשים שפני בינה והארת' על
חלה ג' דהיינו שנכנסין תוחן האחרות דתוך ה' ספיר'
של שבונה הם נעשי' בסוד ה' חסדים ומלוחן החסדים
בשנכנסין

בחמרא גו כסא ומדאני
כסא לארום וארורה
לאתקפא חלשין :

עמה רוצה לתקן כל
הגבורות של כלה ולמר
חמרה שהוא כח הגבורות
גו כסא שהוא חלשים
שנמחקים שניהם יחד דהיינו י"ן עולה ע' וכום
עולה פ"ו נמל"ת שהם קי"ו וחמ"כ מתהוים מאלו קי"ו
צ' חסדים שהם אחד כנגד זכור

פירוש שירים של שבת

תחת גי' חלת נמלל כשנכפל הוויין אלו יהיו מונחין ב' על ג' מימין וג' על ג' משאול והיינו דקאמר כפילה וקליטא כביר של שמרית :

למבצע על רפתא : ביחא
ובביעתא : תרין יודין
נקטא : סתימין ופרישין
והשמלתי הם תרי ההיין
והשנים שחמתיהן היינו

הימנית והשמלית בסוד עגולה להתקפל נמלל ששם הווייה שלם וייציר בשכלו כאלו הדי ככרות הם עומדי לפניו בסוד הדי' אוחיות ושלוקח הדי' ככרות בשתי ידיו יחברם יחד אחר זכרון המור והיו הפנים צפוינו וכשהוא עושה המולות יכוין בה' של חיות המולות שהוא הדי' ראשונה והדי' של חיות הארץ היא הדי' אחרונה וכשהוא הפרוסה אז יכוין שהיו מיליו ההיין שהיה תרין יודין של מיליו תרין ההיין וכשמגיע למחיה זו היינו יתירם מכל וכל לריד שכוין שהיו עקיות של מיליו ההיין שהיו מקדש היוד של זיתא וכוהוין היא מלכא דהיין דהיין בעוהא ולפיכך הפרוסה לריד ששהיה ארוכי הדי' תרין יודין נקטא שאלו התרין יודין הדי' היא מחבת והדי' מזעיר ומלכות לוקח אוחס בשנת ע"י אחת והיינו דקאמר תרין יודין נקטא סתימין ופרישין שהיסוד הדי' של הווייה תין נראה שם המלוי כלל וכשיפוש המילוי אז הם מפורשים וכמו שיפרשו בגווי' שאלמנו למעלה :

משח זיתא רביא דשהיין פתה רצה הרב להשיך
ריחויא ונגדין נחלייא בגוה לה הקדושה מעתיקת וכבר
בלחישין :

הם מביאין שפע למטה לעיר ונוקב' וכבר ידעת שהמילוי הנלח וההוד דעתיקא שאלמנו הם צועטין וטוחנין זו הגבורות דהיינו השומרים שבהן עתיקא שתיין נראים כמ"ש הרשב"י במוחל דעתיקא שהוא כחמר טב דיתיב על דורדייא והדורדייא הוא סוד הגבורות שהם ק"ו חלל שתיים נרלין וכשזאת ההלחה מתיק ומוסיף אור דעתיקא אז הגיה של עתיקא מתרבים אוחו האור והם לריכים להליר ולהשפיע בזהב ונחמא וגם הזיין וכדי שגוהו השפע לא יבא מעורב עם השומרי' שהם הדינים עם החסידים אז טוחנין אוחס הדורדייא שאלמנו ונעתיק משם דורדייא דייין ונעשה ביה זיתא והיינו חמר טב דיתיב על דורדייא שאלמנו נעתיק מזה' היין וזאת לבחי' שגן זהו בזהב שכבר ידעת שגמן הוא סוד החכמה ואורי' למעלה דעתיקא נקרא יין ועתה בזהב נקרא שגן

השונה

כשנכנסין אל חוק זעיר מהחזי החסד העודף מן החסד המגולה עושה לכן כחרים ויהי פ"י הבית הזה כך נעשה להם כחרים ותדע אלו כחרים מלין יביאול אל הע' עיטורין שעל צדי החמטין וזמה נעשה להם אלו והכתרים מיליין יקרין וזמה שבצעין עיטורין שאלמנו שהם הדי' חיקוני' וגונגלת :

שכינתא חתעטר בשית נחמי לשפאר בוויין חתקטר וזינין דבנישין .
אמר שאלו הכתרים שאלו הכתרים אוחס שכינתא חתעטר ציית נחמא לסטר בוויין חתקטר וזינין / ונטישין כלומר הוא ג"כ חמ"כ מכה הכתרים שכתרינו עיניהם גם הדי' עלמה מתעטרת בלות של זעיר שהיא ו"ו שבו וזכה וזכה ולוקחת גם מהדילין שבו והם המכונסין בלמח' וכנסין צעיר והיסוד שלו מכניסין אלו והיינו דקאמר בוויין כלומר זהרבה ווי"ו חתקטר חתקטר ע"ג ב' נח"י דלמח' וג' נח"י של זעיר חמ"ג שהוא ג' וויין חנים מלח' שים צה' של אחת בלבד מגיע הארבע חלילה לכל היסוד כולה שהוא קצר חלילה מגיע לה נזה הם שית נחמי לסטר בלבד ולקמן בט"ל נפרש סוד היי"צ נחמי כביר של שמרית :

שביחין ושביקין מסאבין פ"י שביקין ושביחין כלומר
ודדוקין חבילין דבעיקין יהא מצוטלין ונדחין (זה
ובל יני חבושין :

הבית נכתוב ראשון וחמ"כ
כתב הארזי"ל שכינתיה
שעטער למחך הביט) לוק' דתהומת רבא מחאבין
עריקין עטרה אחרת שהן דוחקין רגלי השכינה כשהוא
העושים דוחקים רגלי השכינה שגורמים להשפעת הטומא'
געולם והשכינה היא מתרחקת מן הטומא' בסוד רחמתי
נות רגלי ונדחקה בעלמה חבילין דעתיקין הם מלמחי
מכלה המלורים ודנין לרשעים בגיהנם והם מעיקין להם
וכל יני מצוטין הן כלמיי עדה ושדות ועגבי בני אדם
אוחס הנולדים מש"ן של בני אדם ועושה מהן שדין ודיין
מאוחצת והם אוחס הטיפות של קדושה הם חבושים
ונחמ ידיהם אלו ואלו יהיו צעילין ושביקין צי"ר :
אמר גוורי שבכלל התיקונים שרדין האדם לכיון בהם
עלי עושה התיקונים לכלל לריד שיקח הדי' ככרות
צ"ו וכבר ידעת שרדין י"צ ככרות והם סדורים
לענין ג' על ג' מלך ימין וג' על ג' מלך שמאל והכוונה
שנכר ידעת שזעיר הוא סוד ו' והוא"ו הוא כפולה ו"ו
הדי' י"צ וצומן שטיי ווי"ו מתעלם למעלה יהיו בסוד

היו"ח שעולים ק"ל ממתיקים הגבורות שהם פ"ד וק"ל
ושניהם יחד עולים כמנין קדוש ח"י לפיכך הוחד לנו לבנות
בשיר ושבת הוחד כהילולת זה של מהן וכלה שבת ז"י
וכיום שמתה רוממות כגון זו אין הקליפ יכיר לקטוב
ולגרום שום רעה לנו שכולם שקומים בניקנא דההוא
רנא ולאחננו בשם אלהינו חמיר :

לשחרת

אסדר לסעודתא בצפרא עכשו אריך לכיון ג"כ שבת
דשבתא יאזכין בה השתא ושיר לעתיקא קדישא כדי
עתיקא קדישא : לעורר זיווגו מיניה וז"י

כאשר ידעת דפי' האדרתא זועת ותמר לני האדרתא לסעודת'
בצפרא בצהה כדי שירד עתיקא גם הוא ויסעו' על ז"י
מין חי' על שבת ותע"פ שהסעוד' הוא מהשפע של מ"מ
הוא רומז שעליהו פיוסם מלמסה למעלה כדי שבאותו
פיוס יהיה התעורר מיני' וז"י ומשפיע ומסעד
לון לזיוג' וגם לנו יגיע אליו מלואה השפעה הארה
לשמחיו וגם טוב גשמיות טיפות לימות ובריאות
גופינו ולנו מזמינים לוחו עכשו שיכל להשפיע
להם ולנו ולריך המגנה כמו שחמר למעלה צברית
אלה שבערבות היא הפזמה להבריח הקליפות מפני
שהוא זמן לילה שהוא שליטה כמול אכל בהזמנה
זו של עתיקא לינה רק להבריח ממנה המתיקים
לנו הן מזד העונות הן מזד גופני ולנו מתפללים אליו
שחיר לה בסעודה הזאת והיינו דקאמר כהודיה וכו' :

הסוד ששם צתיקא לעפיי שנקי' יין לינו עושה
רושם לוחו הסם שינדבקו ממחוו הדליים ויהחזקו
בצבא ולמח לינו כן בשני פרטופין יחד נתקנו מן
הבינה המקורית כמו שדעתה צפי' האדרתא והבינה
דינין מהעירין מינה והוא מה שהי' שם צתיקא צתיקא'
שקט שלה לל' הייה נראה כלל והיינו יסן ומן הבינה
מקלי' לוחם הדלי' ומתעבדים כשירדים לזיוג' לוחם זה
בסוד נחלי שמן דהיינו היסודות שיהיה כי היסוד של
לכל מלובש בחוק היסוד של למח שהיסוד נקי' נהל כאשר
ידעת והוא סוד נחל צרית שהוא הבורית ונכנס בחוק מעי
למח ומשם לזעיר ומזעיר לנזק' ולוחו נהל נכנס לחוק
היסוד של נוק' ומפר' זה אליהו היה שוחה סוה הנחל
דכחיז מן הנחל יסחה נמלא שעתה לילל שבת בחוספוי'
הארה שחמרו הס נגרים אליה ונמשכים כל הנחלים
עלמם היינך הארוחת עלמם והם יסוד ג' נהרות של
אפרה היינך שהיו שמן זית נעתקו משמן זית ונעשו שמן
הנחלים שחמרו הס נכנסים בנחוכו בלחי
למח והיינו דקאמר בלחימן שהוא סוד הלילה דעיצור
שהוא בחשאי :

הלא נבא ריזין ובילין אמר לחי' למח לני לומר
דגניזין דליחורין פתחין אלו הריזן ששם אורות
מבדין וכבישין לעשרתא העלמות שהרי כן עולה
בלה בריזין דלעלא בנו הא' אור גי' ריז' וגם מילין
הילולא דעירין קדישא : דגניזין שהם המעשה

מרכבה שאינם מהגלים אלא כבשים לבנושך ואינם אריך
לזומרם וגם אסור לזומרם ולמורסם אלא להכס ומצין
מדעתו והימיר מורסיס לו ראשי פדקים לבד לחי' למח לנו
מגלים כל כך לומר צרעטי שיעור קומתה למצין דלחגליית'
ולמח הלל יעתה למח והשכי הבה המצין וצמורה
לעפרה בשני מינין פיעור סיל' הם קישומין וכו' כניל
לסכנפם וכמו ושאלו ולגנון עוטרין את זוד שחם
הסיכונ וממעי' הקליפות מלינק פמנה לחי' מפני
כבוד הכלה ומפני הסודה שלנו שבהגלות הרצין דיוחסף
לנו ולק גי' שפע זרבה וטור לנשמחיו מפני שהן רצין
עיללתי המעלי' את הלדס קדמון ותל' להשפיע למחן
וכלה ששם ז"י ולעטרים ועטרים על המדים וצבורות
שמוחקים מציה ומצחקן ציוס חתוגתו וציוס שמחה לבו
שכוח הילולת של הלילה הסם לה שבת עתיקא עלמו
לסעוד עמסה דהיינו גשם הוא דיוחסף לו שפע מלי' וגם
הוא שחם נמלא שזה הוא הילולת דעירין קדישין ודהיינו
עיר וקדיש שהוא סוד הגבורות ממוקת עם החסדים ה'ה'

גודיא ישרי' בה בקירושא נהוריה היינו החסדים שלו
רבה ובחמרא טבא דביה שהם אור לגמרי בלי שום
תחדיו נפשא : ההרלות בחוכם דין כלל
חסי' בקידוש' רנא כלומר בהשדיו הגדולים שהם
נזר ונקה השני מלואה שכולם חסדים גמורים והטפה
של הגבורי' שבהם אפי' שהם בסוד הייזין מ"מ הוא
היין המשמה הנפש ה' יודין של ע"ב וס"ג מזווגין
כאחד ובהם שחמה נפש שקבלנו בלילה והיינו דביה
חמדי נפשא רי'ל דהובי' דל' שחמרו היינו הארת
יסוד דלפי' החמירי צו מזד הארה זו מהעורר יחוד
של עתיקא ומזווג מיניה וביה ומשפיע לזיוג' אכל
עיקר השפעתו היא כדי להשפיע לה ומפחחיו זהו
משפיע קדוש' גדולה שהיא צחי' תכמי שזו שהיא קודש
והי' טפה החסדי' הגדולים היינו קידושא רנא וצמחי'
שבת טפה גבורי' כניל :

פירוש שירים של שבת

ידעת כי צהרובס ירושלמי הוא קלישא :

צורה דלעילא רביה חי
כולא ויתרבי חילא ותיסק
עד רישא
ותמיכ לנו שוליים מלות
התרין ממלין שהם לרורים
כחול צפוף זיווג כלשר

ידעת בסוד התפילין והיינו דקאמר לרורה דלעילא
ר"ל הדי מלות שהם ניצר וקסא שהם יסוד ודעת
ידעת שזס הם חיים לכל התלילות ולכל העולמות
בכלל ולנו מתחננים שפררור הוא ישפיעו מלות
הדי טיפות המתהווים ומן הבעישה של הנרור הוא
דרך הדעת של זעיר שתכנס ההארה אל חוך
נוקבי ולו תהיה קומתה שלימה וי"ט דיתרבי חילא
כלומר שתהיה בת עשרה יהעלה להיות בראשה שום
לראש ז"א והיינו שכלל למה ורחל יחד ויהיה לראש
צראש למה והיינו דקאמר ותיסק עד רישא שצטתהיה
פנים אל פנים ותהי' שום אל ראש זעיר :

חדו חצדי חקלא בדיובר
ובקל' ובלולן סלח סתקא
דרובשא
חמר חלדי חקלא שרריך
המלס למפה שיעלמה
מעשה שיעורר השרשים

למעלה והנדיקים נקראים חלדי חקלא שצטתהיה
הטובים והקוראים והלומדים צולת החכמה נקראו
חלדי חקלא שצובדי תלמי' והלומדים צולת החכמה נקראו
זרעים ולחלוד ולחחוד הקוראים והחומים מן הגדה כדי
שהעלה והצבולה יפס כן תלמידי יפס ממנים הלומדים
בזכמה זו הם מזמרים ומחלדים הקליפות לכליתו מן
הקדושה כדי שפרי שהוא אור והשפע של הקדושה
עלמו מבוסס ומחוק לנו ואמר שלעשה התיקון הזה
ביום השבת צריך האדם שיוכל ללו הדברים והסודות
מפיו ולרריך שיוכלם בקול ורחחוד האותיות בשפתיו דהיינו
דיבור ויוון בקול לוציר ודיבור לנורי' שהם מתחברים
יחד בהכלל פס לכן צריך שהדיבור שיוכל מפיו יהיה
סוד ופשוט והיינו דקאמר ותיסק דרובשא ומדקאמר
ומללו מלה כלומר דכל מלה שיוכל בשפתיו מפיו צריך
לכיון שזס ולא יהיו מתקוות העולמות על ידו :

קדם רבון עלמין במילין
סתובין יגרון פתגמין וחברין
חידושא :
חמר דהיינו הנלוד והנר מפרט
שמות המלי' שחמרו מתיקא
דרובשא צריך לכוון שהוא

מסדר קדם רבון עלמין דהיינו עתיקא שהוא רבון כל
העולמות שפתחו ותמיכ פירש שאלו המלות שרריך לומר
יהיה בזכמה הסתומה הזו ויחגלו הדברים מפני שזין
פחד

ישדר לן שופריה ונחוי
ביקריה ויחיה לן ספריה
דמתאמר בלחישא :

וכו' כלומר לא בלבד זה חנו רולים חלל גום ללו
למטה ששלח לנו הספרות שלו שהוא הפרק הכולל
שהו' מתלמי ע"י מלך המשיח שהוא אחד ממימינו יפי
של זעיר שהיה נקודות ליון שהוא סוד היות של חלני
וחלני יס לו ק"ד צירופי' ובעת ביאת הגואל יבואו
כולם הרמו דין לחקון ויתכרך פי' אחר שעד עתה
נדחק רגלי השכינה לכן באים בהכחה לכן תאמר
ק"ד פעמים ק"ד עולה תקעיו ונקודות הי"ד שהוא
נקודות ליון עולה תקפ"ז בני' שופר וזה השופר
שעשה זכח מתוק החסד כאשר ידעת במקומו שהוא
היופי של עתיק' ואז גם חנו נוכח ליהנות מזו יקרה
מתוך האתמלנות השכינה ותמיכ' לנו מרלים יבלה
לנו ריון עלמין לחוס הנאמרי' חרד צמחר דמחפרי'
ותמיכ' לנו מרלים שיגלה לנו סוד י"ג ימי שיערי
של שהם סוד י"ב נהמי שהם י"ב תותיות של ג'
היות שברישא דעתיקא הנכללים יחד בצור חוט ח"ים
היורד דרך ישר מיסוד ח"ק לעתיקא וכולל י"ב תותיות
ועשה י"ג כנודע בפי' האדרס והיינו דקאמרי' יבלה
כלומר :

גלה לן טעמי דבתריסר
גדשי דאיונין את בשמי
כפילא וקלישא :

לחם עולה תתקליו' כמנין י"ג תיקונים שהם י"ב
פעמים ע"כ כאשר ידעת וצודלתי שחמר הרב ז"ל
צרות הקדש ואמר תמיכ דליון חת בשמיה כפילא
כלומר חנו הטעמים שהם הסיבה והשורש של י"ב
נהמי חין חנו רולים מההנלה שיש בעתיקא חלל
מהנחמר שנו שהוא חות הו"י' שהיה חות של יסוד
של ח"ק שהוא הו"י' שהיה בח"ק מחוברת כחדת
ולא היה נראה שם כי חס ו' חמי' ודקה מן הדקה
בזכמית הקדוה חלל שחמי"ב כשורר חוט ח"ים ית'
אל חוך ח"ק זה מתרבה החור בחוך יסודו של ח"ק
ונבקע הו"י' לארכו נעשה שני' שהם צמי' נלח והוד
של ח"ק ותע"פ שנעשה ג' וי"ן כמבואר בתקומו מ"מ
השניים הם מחודשים כי ו' השלישי הוא צמי' הו'
רשונה שהיה מעוברת מ"י וי"ן והיינו דקאמר לחון
חוט בשמיה שהיה חות בלבד שלו וגם היה חות הו'
שזס כלומר כפילא כפי' וקלישא היינו דקס שזכר

הרבו שאמרנו יבא על ראש זעיר ולא יסב בה זוביה
שיעשה זיווג עם רחל לעולם אף כימות המול שהיה
בדילת ממנו והיינו דקלמך דמות פרישת :

פחד עמה מהקליפות אבל כריך ביכ שתאמר חידושים
היינו שתחדשו דבר מחודך דבר כמו שיש עתה לנו נשמה
יתירה חדשה שבלה אלינו מחידש הוספ' הסודות עד
היסוד של איהך ביכ נאמנו מתיכ לומר חידושים לכבוד
אותו החידוש

ידי אחי אנה לגביחד צבא
לסטר הורני דלית ביה
בכשא אומין בחלתי בכשא
דברכתא לעילת עילתא :
עתיקא קרישא :

לעטר פתורא ברואי קירא
עטיקא ומטירא ולא מלתא
אשא :

אחרת ממנו תכל עכ"ז אין כריך להראות לה שגשגין
ממנו חשבון לזה כריך לומר דלית ביה ממשח : בתלחא
היינו זימן בכשא דברכתא לעילת עילתא דהיינו ח"ם
ב"ה הגנו בחוק עתיקא קרישא נקרא אותו חזק בשמו
כאשר פ"י הרב בלדרת נשא כי אור ח"ם דלשתכח בחוק
עתיק וזימן נקרא זימן ע"ש :

דסוד היקר דהיינו רוח מפני
שימשך אליה מהיקירו של דיקנא דעתיקא הנמשך מאור
הארין עטרין שהם סוד חסדים וגבורות כאשר ידעת
והיינו דקלמך עתיקא ומטייר' פי' עמם שהוא מדבר
יומין ועמיר זה עתיקא דלכח ואמח' כבוד עתיקא
זה לינו מנדור היולת לחון כמו שיוצא השפע ממלכות
שמפרסם למטה בכל העולמות תלח הוא הנוך
בסוד אל חוך העולם האצילות לכל פרלוק לפרש
מדגתו כאשר ידעת וי"ם ולחו מלתא חושה כלל
שלינו מפורשים :

לסעודה שלישית

בני היכלא דבסיפין .
לבחי זיו דזעיר אנפין יהון
הבא בריא חבאי דבחי
בלכא בגילופין :

ואלקי בוליי יהון לרקיעי
חדתיך ושמייה הלא בכך
הוא שבישא :

ולהסתכל בפניו אל פני ח"ם דבני היכלא הם כל
הז' של עולם הבריאה שהם עמה מבני היכלא
דמלכא דהיינו שהם נה"י של תצילות והם מתאווים
להתדבק בנפ"י של זעיר כני לעלות עמהם
למעלה ולהנות מן האיו ולהרניח ז"ל מהסתכלותו
בנ"ם ולתנו שתפליים שיערה הארה זו בשלחן שלנו כמו
בשולחן של טעלה שהיה של מלכות ולפי שמה חין
מלכות כמו בסוד זיווג הוא נקראת הכת ולא שלחן
סרבוט ירושלמי של חיבה שולחן הכת כלומר שהיה עתה
כמו התיבה של נח שחוכה מינין הרבה ממינין שויין וכן
במלכות עתה כל העולמות ומ"י להון היינו דקלמך דביה
מלכא בגילופין ר"ל שבהאי תבת שאמרנו שאע"פ שאין לו
הפרת זיווג מ"ם זעיר חנפין בסוד יחוד נוח לו שמוחין
דליון הוי מרגלין ומתלמדות אות חקיקות האותיות
נמלך ג"כ זעיר חנפי בתוכה והיינו דקלמך דביה מלכא
בגילופין דהיינו חקיקות של השמות הנ"ל :

שיעשה מהן שמים חדשים
כמ"ם הרשבי ע"ה צ"ל בראשית כשתדס עוסק בדברי
תורה וחכמה ואור כמו שפנה ממנו ריקיעים האדמים
ומתפשטת חרין חדשה כמו שפניו אליה מפסוק כי כלה
השמים המדשים אשר עשיה לך לאמר תלח אשר אני
עושה אעשים מהביל פי המתעסקים בנחת החכמה
והיינו דקלמך יהון לרקיעיית חדתיך וחלו הרקיעים
אמר שיהיה יותר מו"י"ן נעשה מהן סוד שמים כלומר
שנעשים כמו עשרה לראשי סוד דזעיר והיינו דקלמך
בכך ההוא שמשא כאשר ידעת בכך ההוא ע"כ דהיינו
הד' יודיין של שם ע"כ נכללים יחד ונעשה מהם כמו
העטרה על היסוד שמש כקשר ידעת בדרוש חומר
דבורה ע"ש וכבר ידעת שם האו"י פי' א"ת א"המים
זולת א"הלחן הוא ציבוד שכל האיו והדעת המחבר
תכל ואמח' שהוא שם האו"י ע"ש בדרד וכשנכנס
הארתו עד היסוד זעיר אז יהיה ה"כרוך הנכרך הרין
הסיין וי"ן תחת והיינו דקלמך בכך ההוא שמשא
אותיות היינו ההוא :

צב לחדא בהאי וערא
בנו עירין וכל גרפינ .
למחוד לחון בני היכלא הנ"ל
להמליץ בהאי ועדא שהיה
בסעודה דז"ל שהמין את העתיקא קרישא ומערוותה
לסעודה

רבו יתירימי לעילא מן
דרגתי ויסב בת זוביה דרוח
פרישא :

ממלכו הרגילה והיינו דקלמך לעילת מן דרגיה ותוהו

פירוש שירים של שבת

בהר צות אללו עתיקת שהות; מרחיק הדימין הקשים כלומר הם נוסעים בגו הלי נוקבא דההומת רבא וחמר אח"כ ולא אעלין כלומר שאין להם רשות לעלות מגו הלי נוקבא דההומת רבא אליו הכלבים המצופים שהם הקליפות הקשות:

להא אמוין עתיק יומין להא תומין להכין לעתיק לבצחיה עדידתן חלפין: יומין ולממתי שהוה הרטון הזה עד דיסון חלפין כלומר עד שילכו ולא ירלו עוד ולא יהי להם מלימות בעולם אלא יבטלו מכל וכל והיינו דקתמר:

רעו דיריה דגלי ליה רעו כלומר שהרטון הזה לבצחיה כל קליפין: שגלה אחוה העתיק יומין כדי לנגח: הקליפה מכל וכל ואנחנו מתפללים עתה:

ישוי לון בוקביהון ויטברון יסוי לון בוק' בוקביהון בגו ביפין ארי השתא בפתחתא בחדותא דזעיר אנפין:

הקיפת שיש בוקבא דההומת רבא וכמו שהכיתה היא מלכה מעומת' הקבר התהום בן הכיפה זלחת הוה הלירוך שמקוק עליו גם המפורש סוהם פי ההום שיהיו הקליפי' עמירין בתוכו עד שיהבטל מכל וכל והיינו דתמר כלומר שהרי עתה רטון דהיינו סעודתא דז"ת לפיכך אני שואל שאלה אלה שהיו עת מדוותא ולמה כל הכוונה בסעודה זו לעשות כדי להנצל מחבלי משיח ולמה נהגו הלועזי' לומר צמחה מה גללו על ההרים שהם פסוקים של גאולה שחגלה במהרה בימינו אמון כיהיה רטון:

לסעודה זאת והסעודה של מעלה היא הנאה שנהגה ז"ת שהומין מעיני פקחת כמ"ש ימחו את חלבים ויחכלו ויטחו והסעודה של מטה היינו עונג העוגמות כולם בחממנות ההעוררות של הסעודה שלנו ומפני זה צריך להיות בסעודה ג' דגים ג"כ לרמוז לעינת פקחת בנומי ימא דליה עלייהו גבינו והיינו דתמר רבנו עירין היינו כמו שאמרנו למעלה בסוף המירות של ליל שבת היינו הגי המזומנים שהם ז"ן ופתיקת וכל גרפין היינו כל העולמות שם עולם המלאכים וכל עשר כיתות שלהם שהם בעלי כנפיים והיינו דקתמר וכל גרפין כלומר שישו ושמחו עכשיו צעת הזאת היו מהעוררין כוחות הדיינין וקליפה והיו בעלי הכנפיים של הקדושה וכל העולמות מטעמים שהגבורות הדיינין והקליפות:

חדו השחא כהאי שעתא עכשיו צעשה הזאת מהנלה רבא רעוא ולית זעפין הרטון והיינו אמרו רעוה ולמר לית זעפין כלומר שכל הקליפות הם בוק' דההומת רבא ואין כלן:

קריבו לי חזו חילי דליח כלומר אחון בני היכלא דביין תקיפין. לקרבו לי ותרלו המלאכים לבר נטלין ולא אעלין הגי בלבין דחציפין:

רטון וא"ת הרי הן אינן מחיין הוה לית דיינין תקיפין כלומר לעפ"י שגדיינין תקיפין אינן תקיפין שכבר נמחקו צבצב וע"כ אמר דלית דיינין תקיפין ואם צבצל הקליפו' הם לבד מוח למחנה שהם בסוד כלב יחידתי' והיינו דקתמר לבר נטלין וכי': והגכון חזו חילי מלשון כח לעשות חיל רמו שאתי בסוד ה' עוזו וגבור חין חילי אלל במוח

הושלבע